[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

PAZEND PRAYERS SERIES

No. 2 :

Comprising all the Pazend Setayash or Hallelujahs i.e. Vibrationary-Invocations of praise and thanksgiving to the Hierarchy of Archangels and Angels, besides the Great Unknown and the Creator Ahura Mazda, and the Nuptial Benedictions (with Sanskrit Ashirvad) with correct orthography & translation and studied notes.

Written and translated by

ERVAD PHIROZE SHAPURJI MASANI,

M. A., LL. B., VAKIL, HIGH COURT, BOMBAY.

108, Chandanwadi, Post No. .

BOMBAY.

1920.

Printed by Dinshah Shapurji Masani,
at the Frasho-gard Printing Press,
75-77, Cavasji Patel Street,
Fort, Bombay.

Published by Phiroze S. Masani,
108, Chandanwadi, Bombay.

પાજંદ ભણતર સીરીઝ, નં૦ ૨:

પાજંદ સેતાયશ બા માએની:

જેમાં

નમાજ-ઇ-દાદાર અહુરમજદ, બનામ-ઈ-યજદ, સેપાસ-ઇ-અકેનારેહ, નામ-ઇ-ખાવર, ચિથ્રેમ બુયાત, ત્રીસે રોજના સેતાયશ, દોઆ નામ સેતાયશ્ન, તથા લગ્ન-શાદીના આશીરવાદ (સંસ્કૃત સાથે) તેના અસલ શુદ્ધ ઉચ્ચાર તથા તરજુમા અને નોટ્સ સાથે, આપવામાં આવ્યા છે.

લખનાર તથા તરજુમો કરનાર,

એરવદ ફીરોજ શાપુરજી મસાની, એમ. એ., એલએલ. બી., વકીલ, હાઇ કોર્ટ, મુંબઇ.

૧૦૮, ચંદનવાડી, પોસ્ટ નં૦ ૨. મુંબઇ.

"ફ્રશો-ગર્દ" છાપાખાનામાં છાપી છે.

સને ૧૨૮૯ યજદેજરદી—સને ૧૯૨૦ ઇસ્વી.

દાદાર અહુરમજદને નમન!

મુજના ખુદાના નામથી!

દીબાચો.

તે ફીરોજગર સાહેબ પેદા કરનાર નુરમંદ અને ખોરેહ-મંદ દાદાર અહુરમજદ સાહેબની તનાસુલી ચાલુ મદદ ચાહી આ કેતાબ બાબે બે બોલ ખુલાસો કરવાની રજા લઉં છું. આ કેતાબ **"પાજંદ ભણતર સીરીઝ"** નું બીજું નંબર છે, કે જેમાં આપણી દરરોજની ફરજ્યાત અવસ્તા બંદગી પુરી કરી રહ્યા પછી કરવા જોઈતા મીશ્ર યાને "રાદી" વિચારો, યાને કુદરતમાં પડેલાં મરકજોને લગતાજ વિચારો જે "પાજંદ સેતાયશો" રૂપે મઢી લેવામાં આવેલા છે, તે બધી સેતાયશો વીગેરેનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. ગયા પહેલાં નંબરવાળી પાજંદ આફ્રીનોની કેતાબમાં પાજંદ ભાષા કેવી જાતની છે તે લંબાણથી સમજાવ્યું હતું, અને તે કેતાબ વાંચનારાઓને શુદ્ધ ઉચ્ચારની આફ્રીનનાં ભણતર પહેલવહેલાં મળવાથી તેઓનાં દીલ ખુશ થયાં હશે; ખાસ કરીને મોબેદી કરનારા અથોરનાનો પોતાના યજમાનોને ત્યાં એજ કેતાબમાંથી શુદ્ધ ઉચ્ચારે આફ્રીન ભણતા હશે.

"સેતાયશ" એટલે શું?

આ કેતાબ જે "સેતાયશો" ની બંદગી સમાવે છે, તે "સેતાયશ" શબ્દનો અર્થ ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે. ફારસી અને પહેલવી શબ્દ "સતુદન" (to praise) વખાણ ગાવા,

તારીફ કરવી ઉપરથી ભાવવાચક નામ (abstract noun) "સેતાયશ્ન" અથવા "સેતાયશ" થયલો છે. પણ અવસ્તા "સ્તોત" શબ્દ ઉપરથીજ પહેલવી, પાજંદ અને ફારસી "સતુદ" બોલ આવેલો હોવાથી, આપણે "સેતાયશ" શબ્દનો અસલ અર્થ અવસ્તા "સ્તોત" ની મુઆફેક સમજીશું. અવાજ-ની ધ્વનીથી ઉત્પન્ન થતા અણદીઠ રંગોને અવસ્તામાં "સ્તોત" નામ આપવામાં આવ્યું છે, અને તમામ "સ્તોત" ને લગતી ક્રીયાના કાયદાઓને "સ્તોત યસ્ન" ને નામે અવસ્તામાં—ગાથામાં, વીસ્પરદમાં, તથા યજશ્નેમાં ઓળખવામાં આવેલા છે. અવસ્તા માંથ્રની બંદગી સૌથી બુલંદ એટલા વાસ્તે છે કે કોઇબી બીજી દુન્યાની ભાષા કરતાં અવસ્તા માંથ્રના સ્તોત (Avesta Vibration–Colours) ઘણાજ જોરાવર અને મીનોઇ રીતે આગળ વધતી "અસ્પંદી" યાને જોશ ધરાવનારા છે, અને તેથીજ "સ્તોત" ની મારફતે યજદી શકિતઓ, અમશાસ્પંદો, તેમજ દાદાર અહુરમજદની તરફ એકતાન થયલી ક્રીયાને અવ-સ્તામાં "યજ" અથવા "યજમઇદે" "યસ્ન" "યજશ્ન" (attunement) એકતાનપણું તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. અવસ્તાની એબારતમાં "સ્તોત" થી "યજ" થવું તેના વીચારને પાજંદ એબારતમાં "સતાયમ" બોલ લાગુ પાડવામાં આવે છે, અને "સેતાયશ" તેટલા માટે એવી બંદગી છે કે જે અવસ્તાના સ્તોતને લગતા બુલંદમાં બુલંદ મીથ્રનો જોશ ધરાવે છે. ખુદ પાજંદ જબાનના પોતીકા પણ સ્તોત છે, અને તે અવસ્તાના સ્તોતને લગભગ મળતા આવે છે, જોકે અવસ્તા-ના સ્તોતની અસ્પંદી યાને જોશના કરતાં પાજંદ સ્તોતની અસ્પંદી ઘણીજ ઓછા મરતબાની છે. છતાં, પાજંદ ભણતરો જે રીતે અને જે કાયદે અને જે અશોઇના અમલથી દસ્તુરાંન

દસ્તુર આદરબાદ માહરેસ્પંદ સાહેબ કે જેઓ વખ્શુરે વખ્શુરાંન રઝ્જ—ગો અહુરાના અશો સ્પીતમાન જરથુસ્ત્ર સાહેબની તુફેલથી ઉતરી આવેલા ગોષા—વરેઝ સતુદ સાહેબના તનાસુલી સીલ-સીલાથી ઉતરી આવેલા (પતેત પશેમાની મુજબ "**પ પેવંદ્ર આદરબાદ્ર મારસ્પંદાંન મદ્ર**" એટલે કે જરથોસ્ત સાહેબ-ના પેવંદથી આવેલા આદરબાદ મારાસ્પંદાન) એક "જરથુસ્ત્રો-તેમો" હતા તેઓ સાહેબે અસલ અવસ્તાની "તાવીલ"* ના માથ્રનો જોશ સાચવીને રચી આપ્યા છે, તે ગમે તેવા હાલના જમાનાની ગુજરાતી યા ઇંગ્રેજી ભાષામાં જોડેલી બંદગીના કરતાં બેશુ-માર દરજ્જે ચહડયાતાં છે, એમ જરથોસ્તી દએનનો "સ્તોત યસ્ન" નો કાયદો ભાર મુકીને અનુમાન ઉપર લાવે છે. આ સેતાયશોની અંદર કાવ્ય—રચનાનું ઉંચમાં ઉંચ તત્વ સમાયલું છે, અને તે ફકત અવસ્તા—પહેલવી—પાજંદ ભાષાના લાંબા વખતના અભ્યાસીનેજ માલમ પડી શકે છે.

આ "**પાજંદ સેતાયશો**" ના રચનાર આમેલ વ આલેમ વ કામેલ દસ્તુરાંન દસ્તુર **આદરબાદ માહરેસ્પંદ** સાહેબ વિષે તથા પાજંદ લખાણોની સામાન્ય ખુબી વિષે "**પાજંદ સીરીઝ નં૦ ૧**" કેતાબમાં લંબાણથી વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે તે જોવાની વાંચનારાઓને અરજ કરવામાં આવે છે.

"સેતાયશો" કેવી રીતે ભણવી?

આ પાજંદ ભાષામાં સેતાયશ ભણતી વખતે અને ખાસ કરીને તરજુમાની મદદથી તેમાંના "માથ્ર" યાને રાદી વિચાર

---

* બારીક સાયન્ટીફીક ફીલોસોફીથી ભરેલી સમજણ માટે "તાવીલ" શબ્દ વપરાય છે.

ઉપર ધ્યાન આપીને પાજંદ સેતાયશ ભણતી વખતે ભણનારના દીલમાં કંઇ અજાયબ જેવી ખાસ્તર યાને વીજળીક શક્તિનો પ્રવાહ પસાર થાય છે, અને તેનાં દીલમાં ઘણીજ ઉંચ પ્રકારની ખુશાલી ઉત્પન્ન થાય છે. પણ ત્યાં જરૂર યાદ રાખવું કે દર-રોજની ફરજ્યાત તરીકે અવસ્તા માંથ્રની બંદગી કર્યા પછીજ આ સેતાયશો છેડે ભણવાનો હોકમ છે, અને અવસ્તા માંથ્રની બંદગી મુકી દઇને ફક્ત પાજંદ સેતાયશો ભણ્યાથી જે લાયક રીતે ફાયદો થવો જોઇએ તે થઇ શકશે નહી. અવસ્તા માંથ્રની બંદગી ઉરવનને "સ્તોત" નો ખોરાક પુરો પાડે છે, અને તેથી અવસ્તા બંદગી તો કોઇબી બીજી જાતની બંદગીને ખાતર કદીબી તજી દેવી જોઇતી નથી; અવસ્તા માંથ્રની બંદગીની જગ્યા તો બીજી કોઇબી જબાંનમાં જોડેલી કોઇબી બંદગી કદી લઇ શકવાનીજ નથી. પણ અવસ્તાના "સ્તોત" ની મદદની સાથે સાથેજ પાજંદ સેતાયશમાંના અસલ "મીથ્ર" જુફ્ત યાને બેપણાને કાયદે અવસ્તા બંદગીની અસરમાં ઘણો સરસ રીતે વધારો કરી આપે છે, એમ ખુબ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે. જો માંથ્ર તથા મીથ્રની સાથે અશોઇની તરીકતો-નો અમલ જોડવામાં આવે, એટલે કે "**અશોઇ-એ-આશ્કારી**" એટલે જાહેરી પાકીજગીના કાયદાઓ, સાધારણ નીતી-રીતીનાં કાનુનો, જબાંનની હમેશ સચ્ચાઇ, ધંધામાં તદન પ્રમાણીક વહેવાર, તર્કે હેવાન્યત યાને વેજીટેરીયનીઝમ, તર્કે મુસ્કેરાત યાને ટેમ્પરન્સ (દારૂ-તમાકુ-બીડી વીગેરે તમામ કેફી ચીજોથી દુર), તનુને બહારથી નાહી ધોઇને સ્વચ્છ રાખવું, નીંદા તેમજ ગાળગલોચ નહીં કરવી, ખાલેસ અંતકરણ, clean morals યાને સામી જાતી તરફની તદન નીતીભરી વર્તણુક તથા બીજા બધા જાતીભેદના કાયદાઓની જાળવણી, વીગેરે વીગેરે

બધી રીતની "**અશોઇ–એ–આશ્કારી**" (યાને જાહેરી અશોઇ) નો પહેલો તબકકો બારીકીથી પાળવાની સાથે સાથેજ "**અશોઇ–એ–આમુગી**" (યાને બાતેની અશોઇ) ના ઘણા સખત ચહડયાતા કાયદાઓ—જેવા કે, 'મેહેરે–અફ્જા' (એટલે કે જે બાતેની કોલ યાને એકરારો ઉરવાન અહીં જન્મવા આગમચ પોતે મરદ–ઓરત મુજબ શમ્સ (ખુરશેદ) યા તો દએ (ચંદ્રમા) માં તથા માદરનાં શેકમમાં કરી આવેલું હોય છે તે એકરારો ઉપર ઉસ્તવારી તથા વફાદારી રાખી સચ્ચાઇથી તે બાતેની કોલ) મુજબ જીંદગી ગુજારવી, પએગામ્બર સાહેબની ફરમાવેલી બીજી બધી તરીકતો—જમવાની બાજ, હાજતની બાજ, નાહવાની બાજ, દરૂજી–એ–બુજી (દશ્તાન–મની) ની પરહેજી વીગેરે વીગેરે ખાસ તરીકતો સમાઇ જાય છે, તે બન્ને અશોઇ–એ–આશ્કારી તથા અશોઇ–એ–આમુગીને લગતી તરીકતોનો અમલ મીથ્ર તથા માંથ્રની સાથે જોડવામાં આવે, તોજ પુર મરતબામાં રૂહાંની વૃદ્ધિનું ફળ આવી શકે છે.

કેટલાક હમદીનો અવસ્તા ભણ્યા પછી ગુજરાતીમાં જોડેલી દુવાઓ મોટે મોટે વાંચી યા બોલી જાય છે, તે વાજબી નથી, અને આવી ગુજરાતી યા ઇંગ્રેજી વીચારોની ચોપડી બંદગી વખતે વાપરવાને બદલે જો આ પાજંદ સેતાયશો (Every day Thoughts) દરરોજના ખાસ વીચારો માટે વાપરવામાં આવશે તો તેઓને વીચાર–શક્તિ (Thought–Power) ની લાઇનથી ઘણો ફાયદો માલમ પડશે. આ સેતાયશોનો તરજુમો ફુરસદને વખતે ધ્યાનથી ગોખી જવો, જેથી પછી સેતાયશો ઉભરાતાં દીલ સહીત સમજીને ભણી શકાશે.

આ સેતાયશો ભણતી વખતે દરરોજ શરૂઆતમાં પાંચ મોટી સેતાયશો*—**નમાજ-ઇ-દાદાર અહુરમજદ, બનામ-ઇ-યજદ, સેપાસ-ઇ-અકેનારેહ, નામ-ઇ-ખાવર,** તથા **ચિથ્રેમ બુયાત**—ભણવી, અને તેની પછી જે ચાલુ ખરી ગણત્રીનો જરથોસ્તી ફસલી મહીનો હોય તે મહીનાને લગતી સેતાયશ લઇને, પછી જે ફસલી જરથોસ્તી રોજ હોય તે રોજને લગતી સેતાયશ લેવી.

આ રીતે લેતાં, "દએ" મહીનાને વાસ્તે, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મહેર, કે દએ-પ-દીનને લગતી સેતાયશમાંની કોઇબી એક અવારનવાર ભણવી, અને તેની સાથે જે રોજ હોય તે રોજની સેતાયશ ભણવી. વળી ગાથાના પાંચ દીવસો ઉપર તેમજ ચાર ચાર વરસે પડતા કબીસાના "**આવરદાદ-સાલ-ગાહ**" ના દીવસ ઉપર મહીનાને લગતી સ્પેન્દારમદની સેતાયશ લેવી અને ગાથાને લગતી તેમજ આવરદાદ-સાલ-ગાહને લગની

---

* જો કોઇ શખ્સથી આ પાંચે મોટી સેતાયશો રોજ સામટી ભણવાનું નહીંજ બની શકે, તો આ પાંચમાંની એકેકી સેતાયશ પણ લઇને રોજ અનુક્રમે ભણવી અને ત્યાર બાદ મહીનાને લગતી તથા રોજને લગતી સેતાયશ, ઉપર બતાવ્યા મુજબ, જરૂર પઢવી. આવી રીતે પાંચ મોટી સેતાયશોમાંથી એકેકી સેતાયશ અનુક્રમે લઇને પઢવાની રીતી "ચેહલ્લેહ" (યાને ચીલ્લા) માં જાયજ કીધેલી છે તે ઉપરથી ઉપલી સલાહ આપવામાં આવી છે. વખ્શુરે વખ્શુરાંન સાહેબના ફરમાન મુજબ ઉસ્તાદોએ ખાસ અમલ્યાત માટે જુદા જુદા યજદોનો—દાખલા તરીકે આવાંનો, બેહેરામનો, મેહેરનો—"ચેહલ્લેહ" (યાને ૪૦ દીવસનો અમલ્યાત) કરવાનું શીખવેલું છે, જે "ચેહલ્લેહ" ના ખાસ કલામોથી તે તે યજદ-અમશાસ્પંદને લગતી ખાસ શક્તિ ખીલવી શકાય છે.

"ચિદ્રૅમ ઝુયાત"† રોજની સેતાયશ તરીકે પાછી ભણવી. આ પ્રમાણે દરરોજ સાત સેતાયશો ભણવી ઘટારત છે. પહેલી શરૂઆતની પાંચ મોટી સેતાયશો+મહીનાને લગતી એક+રોજને લગતી એક—એમ મળીને દરરોજ સાત સેતાયશો અનુક્રમે ધ્યાનથી અને તેની અંદર સમાયલા મીથ્ર સાથે ભણવી જોઇએ.

સેતાયશોની બુલંદી તથા "યશ્તો" સાથનો તેમનો ઉસુલ્યાતી સંબંધ.

આ શરૂઆતની પાંચ સેતાયશો તથા ત્રીસે રોજની સેતાયશો અને "**દોઆ નામ સેતાયશને**" મળીને ૩૬ સેતાયશો આપણી પાસે પાજંદ ભાષામાં બચી રહેલા ઘણાજ સરસ અસલ "**મીથ્ર**"નો મખ્જન યાને જવાહીરી ભંડાર—જમીલો છે. અવસ્તાનું જે "યશ્ત"નું સાહીત્ય છે તે બધી "યશ્તો" હાલમાં આપણી પાસે સંપુર્ણ હાલતમાં નથી. દાખલા તરીકે "બહમન યશ્ત" તો અવસ્તામાં આખી મળેજ નહી, અને અવસ્તાની બહમન યશ્તના થોડા થોડા ફકરાઓ અહુરમજ્દ યશ્તમાં તેમજ હોશબામ, હફ્તન યશ્ત, આવાં યશ્ત, તથા અશીસ્વંઘ યશ્ત, એહેરામ યશ્ત વીગેરે વીગેરેમાં વણી લેવામાં આવ્યા છે. અસલ ખુરદાદ યશ્ત તો ઘણી લાંબી છે, જ્યારે હાલ આપણી પાસે ફક્ત દશ મીનીટનું ભણતર છે. વળી કેટલીએક યશ્તોમાં હાલની અધુરી હાલતને લીધે દરેક યજદ અમશાસ્પંદોના મીથ્ર—તેઓની ખીશ્કારી—તેઓના "હુમત, હુખ્ત, હવરશ્ત"—બીલકુલ કમ-યાબ યા ના-યાબ થઇ ગયલા છે.

(† પાંચ મોટી સેતાયશો આ કેતાબમાં આપી છે તેમાંની છેલ્લી પાંચમી સેતાયશનું નામ છે.)

શહેરેવર યસ્ત, સ્પંદારમદ યસ્ત અને અમરદાદ યસ્ત, ગુઆદ યસ્ત, આસ્માન યસ્ત, મારેસ્પંદ યસ્ત અને અનેરાંન યસ્ત, દએ-પ-આદર યસ્ત, દએ-પ-મેહર યસ્ત, દએ-પ-દીન યસ્ત, એરેજ્ને યસ્ત અને દહમ યસ્તનાં નામો આપણુને નવાં લાગે છે, કેમજે તે યસ્તો હાલમાં આપણી પાસે મોજુદ નથી. છતાં, ખુશી થવા જોગ બીના એ છે કે ઉપલાં લીસ્ટમાંથી એરેજ્નો અને દહમ યસ્ત સિવાય તમામ 'કમ-યાબ' યા 'ના-યાબ' યસ્તોના કાંઇક દરજજે પ્રતીનીધી તરીકે મજકુર યસ્તો-ની પાજંદ સેતાયશો તે યસ્તો અસલ કેવી રીતની હશે તેનો ભાસ આપે છે. ફક્ત એકજ યસ્ત એવી છે કે જે અવસ્તા-માં મોજુદ છે પણ તેની પાજંદ સેતાયશ નથી, અને તે અવસ્તાની મોટી નાની **હોમ યશ્ત** છે. બધી યસ્તો અસલ ૨૧ નસ્કમાંના ગાથીક વીભાગમાં અને ખાસ કરીને ઘણે મોટે ભાગે "બઘાંન યસ્ત" જેને અવસ્તામાં "નસ્કે-મજદાઇ" કહેવામાં આવે છે તે નસ્કમાં અસલ આપવામાં આવેલી છે, અને બધી યસ્તોનું ઉસુલ યાને મૂળ મોટે ભાગે "બઘાંન યસ્ત" છે. આપણી "યસ્તો"ની બુલંદી કેટલી બધી મોટી છે તે આ લખનારની ઇંગ્રેજી કેતાબ "Zoroastrianism–Ancient and Modern" "અસલી અને હાલનો જરથોસ્તી ધર્મ" નામની કેતાબમાં સમજાવવામાં આવ્યું છે, જે ઉપરથી કેતાબના વાંચનારાઓને "યસ્ત"નું સાહીત્ય કેટલું બધું ભેદી, અગત્યનું અને સમજવા લાયક છે તેનો કંઇક ખ્યાલ આવશે. હવે આ "સેતાયશો" જે પાજંદમાં બનાવવામાં આવી છે, તેનો બારીક અભ્યાસ કરતાં અને તેમાં સમાયલાં બુલંદ મીથ્રનાં મરકજો યાને બાબદો (points)

ધ્યાનમાં લેતાં આપણુને માલમ પડે છે કે આ "સેતાયશો" અસલ અવસ્તા "યશ્તો" ને આધારે બનાવવામાં આવી છે. જો કે "સેતાયશો" પોતેબી તદન સંપુર્ણ હાલતમાં હાલમાં આપણી પાસે નથી, છતાં ચોકસ વખતે હાલની અવસ્તા યશ્તમાંના કેટલાક ફકરા આબેહુબ પાજંદ સેતાયશમાં ફક્ત અવસ્તાના પાજંદ ભાષાંતર રૂપે મળી આવે છે, જે દરેક ગમ ફુટનોટ આપીને બની શકે તેટલી વખત બતાવવાની કોશેશો આ કેતાબમાં કરવામાં આવી છે. વળી કેટલીક વખતે પાજંદ સેતાયશમાં ચોકસ મરકજો છે જે હાલની અવસ્તા યશ્તમાં જોવામાં આવતાં નથી; અને કેટલીક વખત યશ્તમાંના મરકજો પાજંદ સેતાયશમાં માલમ પડતાં નથી.

અવસ્તા, પેહલવી, પાજંદ સાહીત્યના મોજુદ ભાગાં-તુટાં ખંડયેર ઉપરથી માજદયસ્ની જરથોશ્તી દએનના આખા અસલ બુલંદ અયવાન યાને મહેલ વિષે ખ્યાલ આપનાર રેહબર: "જરથોશ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ."

આવા સંજોગો આપણા તમામ સાહીત્યની જે જાહેર રીતે મોજુદ કઢંગી ભાંગીતુટી હાલત છે તેને લીધે બનવા પામ્યા છે, પણ જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમની નજરે—આખાં જરથોશ્તી દએનનાં ઇરાન સરજમીન ઉપર સાહેબદેલાન સાહેબોથી પાસબાન થયલાં દીની ઇલ્મની નજરથી—જોતાં આ બધું એક અસલ બુલંદ અખંડ મહેલનું ખંડયેર છે એમ માલમ પડે છે. અને તે ખંડયેર તરફ આપણે માનની નજરે જોતાં શીખવુંજ જોઇએ. હાલનાં ભાંગાતુટાં અવસ્તા પાજંદ સાહીત્ય તરફ આપણો ભકિત ભાવ ખરેખર વધારી આપવા તથા તે ખંડયેરરૂપી માંથ્રનીબી એજમતી કાર્યસાધક અસરો કેટલી બુલંદ રીતે હજીબી ટકી

રહી છે તે બતાવી આપવામાં જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ ઘણોજ અગત્યનો ભાગ બજાવે છે એમ મારા છેલ્લાં બાર વરસના ઇલ્મે ક્ષ્નૂમના સમાગમના અભ્યાસ ઉપરથી ખાતરીથી કહેવાને શક્તિવાન છેઉં. અવસ્તા, પહેલવી, પાજંદ ભાષાના (philology ના) અભ્યાસને દીપાવી તેને ખરેખરી અસલ લાઇન ઉપર મુકી આપવામાં જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમનાં જ્ઞાને મને ખરેખરી મદદ કરી છે, જે માટે મારા માનવંત ઉસ્તાદ સાહેબ મી૦ બહેરામશાહ નવરોજી શરાફનો તનાસુલી એહેશાંન મારાં અંતઃકરણમાં જારી રાખું છું. આ પાજંદ સેતાયશોના તરજુમા કરતી વખતે પણ જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમનાં જ્ઞાનની મદદથી ઘણી ઉસુલ્યાતી સુચનાઓ (auto-suggestions) થઇ છે, અને ઇલ્મ્યતનાં મરકજોને જેમ બને તેમ કાયમ રીતે સાચવીને તરજુમા કરવાંની કોશેશ કરવામાં આવી છે.

અસલ પહેલવીના આધારે કેટલાએક પાજંદ શબ્દોમાં સુધારો.

પાજંદ ભાષા પહેલવી ઉપરથી થઇને આવી છે, અને પાજંદ સાહીત્યનો તરજુમો કરવાનું કામ ઘણીક વેળા એ ભાષાની વીચીત્ર રચનાને લીધે મુશ્કેલ થઇ પડે છે. પાજંદ ભાષાના જે અજાયબ જેવા વીલક્ષણ (peculiar idioms) છે તેના બોલેબોલ અર્થ આપવા બહુ કઠણ થઇ પડે છે. આ કેતાબની અંદર આપેલી સેતાયશોમાં કેટલીએક ગુજરાતી લીપીમાં છપાયલી ભણવાની ચોપડીઓ સાથે સરખાવતાં ઘણા શબ્દો સુધારેલા માલમ પડશે, અને તે સુધારા અસલ પહેલવીને આધારે કરવામાં આવ્યા છે. કેટલીક વખત અશુદ્ધ છપાયલી ભણવાની ચોપડીઓમાં બોલો તદન ખોટા વાંચવામાં આવ્યા

છે, અથવા તો એક બોલના બે ભાગ કરી નાંખવામાં આવ્યા છે, જેથી મીશ્ર તેમજ અર્થ ત્યાં ઉલટાઇ જાય છે. બધી સેતાયશોમાં તેમજ "દોઆ નામ સેતાયશ્ન" માં અને લગનના આષીરવાદમાં પહેલવીને આધારે મેં કેટલાએક શબ્દો સુધારીને બરાબર શુદ્ધ ઉચ્ચારો આપવાની કોશેશ કરી છે; અને તે ફેરફારો મારી મરજી મુજબના મગજના ફાંટા મુજબના નથી, પણ પહેલવીને આધારે પહેલવી વાંચીને કરવામાં આવેલા છે. વાસ્તે ભણનારાંઓએ બીલકુલ શક લાવ્યા વગર આ શુદ્ધ ઉચ્ચારની ચોપડીમાંથી ભણવું એવી અરજ છે. બીજું, જોકે આ કેતાબમાં પાજંદ ભણતરો છે, છતાં આષીરવાદનો સંસ્કૃત ભાગ આપણામાં અસલ કોલ પ્રમાણે ભણવાનો રેવાજ જાયજ છે. તે ભાગ આષીરવાદનાં આખાં ભણતરના ભાગ તરીકે ગણીને આ કેતાબમાં લેવામાં આવ્યો છે. સંસ્કૃત ભાષાની મારી પુરતી માહીતી નહી હોવાથી મેં મરહુમ એરવદ શહેરયારજી દાદાભાઇ ભરૂચાવાળી કેતાબ કે જે સર જમશેદજી જીજીભાઇ ત્રાન્સલેશન ફંડના ત્રસ્તી સાહેબોએ પ્રગટ કરી છે તેની મદદ લઇને શુદ્ધ ઉચ્ચારે સંસ્કૃતને ગુજરાતી લીપીમાં લખવાની કોશેશ કરી છે, જે માટે હું મરહુમ એરવદ સાહેબનો આભારી થયો છું.

પાજંદ આફ્રીન બા માએનીને ઉત્તેજન આપનારાંઓનો ઉપકાર.

પાજંદ ભણતર સીરીઝ નં૦ ૧ પાજંદ આફ્રીન બા માએનીની ૨૫) નકલ સામટી ખરીદી લઇને સર જમશેદજી જીજીભાઇ ત્રાન્સલેશન ફંડના ત્રસ્તી સાહેબોએ જે ઉત્તેજન આપ્યું હતું તે માટે તેઓનો તેમજ જે બીજાં હમદીન બાનુઓ તથા ગૃહસ્થોએ તે કેતાબની વધુ યા ઓછી સંખ્યામાં સામટી

નકલો ખરીદી લેઇને અગ્યારી આતશબહેરામોમાં મોકલવા તથા લાયક મોબેદોમાં મુફ્ત વહેંચવા માટે મદદ કરી હતી તેઓનો પણ ઉપકાર આ તકે માનવાની રજા લઉં છું.

કેતાબનાં વેચાણમાંથી "રાદી" સખાવતના ખાતાંઓને મદદ.

જણાવવાની જરૂર છે કે આ કેતાબનાં વેચાણમાંથી તેની ઉપર થયલો બધો ખર્ચ બાદ કરયા પછી બાકી વધેલી રકમ, જેમ પાજંદ આફ્રીન બા માએનીની કેતાબના બાબમાં કરવામાં આવ્યું હતું તે મુજબ, "રાદી સખાવત" માં એટલે જરથોસ્તી કોમની દરેક પ્રકારની ઉન્નતી માટે "રાદી" યાને અશોઇનો વધારો કરનારાં કાર્યો અને હીલચાલો કરનારાં ખાતાંઓ—જેવાં કે (૧) પારસી વેજીટેરીયન એન્ડ ટેમ્પરન્સ સોસાયટી, (૨) જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ ઇન્સ્તીત્યુત, (૩) ફરરોખ ફ્રવરદીન ફ્સલ સાલ જશન મંડળ, (૪) ફ્શો-ગર્દ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, (૫) જરથોસ્તી રાદી સોસાયટી વગેરે ખાતાંઓની અંદર આપી દેવામાં આવશે, અને તેટલા માટે આ કેતાબ ખરીદ કરનારાં બાનુઓ તથા ગ્રહસ્થો પોતાને હાથે કુદરતમાં ડબલ કાર્ય બજાવી શકશે તે સમજવું તદન સહેલું છે.

આ કેતાબમાં સમાયલી બુલંદ બાબદોનો ઇલ્મ્યતને આધારે અભ્યાસ કરવાની જરૂર.

આ તમામ સેતાયશોની અંદર જે કવિતાઇ સુંદરતા (poetic beauty) સમાયલી છે તેનો ખ્યાલ ફક્ત અવસ્તા, પહેલવી, પાજંદ ભાષાને બરાબર, તેની અંદર સમાયલી "તાવીલ" યાને બારીક આયન્ટીફીક ફીલોસોફીથી ભરેલો

ઉંડાણુ અર્થ તથા "રમ્જ" યાને ભેદ સમજવાની સાથે પીછાણુનારાઓનેજ આવી શકશે. આ કેતાબની અંદરનો તરજુમો ઘણોજ ધ્યાનથી અને વીચાર કરવાનો વખત લઇને વાંચવાથી વાંચનારાઓને જરથોસ્તી દએનમાં કેવી સરસ સરળ તનાસુલી કુદરતને પીછાણવાના કાયદાની ફીલસુફી જળવાઇ રહેલી છે તેનો ખ્યાલ આવી શકશે, અને અસલ એકવીસ નસ્કમાં શું કીમતી ખજાનો ઇલ્મથી ભરપુર હશે તે માટે અજાયબીમાં લીન થયા વગર રહેવાશે નહી.

હેઠળ આપણે થોડાંક મરકજોનો નંબરવાર ખુલાસો જોવાની કોશેશ કરીશું.

(૧) આ સેતાયશોની અંદર કેટલાંએક 'મુનફેલ' યાને સેફાતી એલકાબોનાં વિશેષણો જે આવે છે તે તે સાહેબના ૧૦૦૧ 'ઇસ્મ' યાને સેફાતી નામો જે અસલમાં અવસ્તામાં હતાં અને જેમાંના હાલમાં ઘણાજ જુઝ આપણી પાસે જાહેરમાં અવસ્તામાં બચેલાં મળે છે તેની કાંઇક યાદ આપે છે, અને જે ૧૦૧ ઇસ્મ હાલમાં આસ્માની, પહેલવી તથા પાજંદ એમ ત્રણ જબાનના મીક્ષ્ચર રૂપે આપણી પાસે મોજુદ છે તેમાં ઉમેરા રૂપે થઇ પડે છે. દાખલા તરીકે, **"દાના," "કેરૂદાર," "અવખ્શાયશનીગર," "વરૂજાવંદ," "અવીજેહ," "પાના," "પરૂવરૂતાર," આફ્રીદગાર," "આમોરૂજીદાર," "તખ્મના," "અવજુની," "તવાનાઈ-તવાન," "હરૂવસ્પ-નેકૂ-દાદાર," "હરૂવસ્પ-નેકૂ-દાશ્તાર," "હરૂવસ્પૂ-અનાકીહુ-અવાજ-દાશ્તાર," "શાહુ-ઇ-ફીરોજગર," "કેરૂકે-દાસ્ત," "હુ-પાદાર,"**

"નેક્-કેર્દાર્," "તવાન્-કેર્દાર્," "ફ્રાર્ન્-કેર્દાર્," "આવાદી-કેર્દારેહ્," "અકેનારેહ્," "દામાંન્-આફ્રી-દાર્," "હર્વસ્પ-જાંન્-દાશ્તાર્," "અવજાઇનીદાર્," "બુજાઇનીદાર્," "ખુદા-ઇ મહેસ્ત," "નેકી-દાદાર્," "બંદેગાન્-પનાહ્," "નેક્-ઓખ્તાર્," "દામ-સરાઇની-દાર્," "વેહ્," "ખુરેહ્-દાદાર્," ખુદા-ઇ-ખાવર્," "અવખ્શાઇનીદાર્," વગેરે. દરેક ઇસ્મોની કેવી બુલંદ અસર તે ઇસ્મોને ચોકસ "તશબીહ" (૧૦૧ વખત એક ઇસ્મ ફેરવવાની તરતીબને "તશબીહ ફેરવવી" કહે છે તે તશબીહ) ને કાયદે ભણ્યાથી મળતી હશે તે બાબે જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમના "ઇલ્મે સ્તોત" ના બાબમાં સમજાવવામાં આવ્યું છે.

અસલમાં **૧૦૦૧ ઇસ્મ** યાને તે સાહેબના બુલંદ સેફાતી નામો હતાં તેની સાબેતીમાં જોડેલી ફારસી મોનાજાતમાંની નીચલી બયેત ટાંકી શકાય :

> **"ખુદાઇ કે નામશ હજાર્ ઓ યક્ હસ્ત,**
> **બ હર્ નામ્ ખાન્દન્ બસી ચારેહ્ દસ્ત."**

યાને કે "તે સાહેબ કે જેનાં નામ ૧૦૦૧ છે, જેમાંનાં એક એક નામની 'તશબીહ' ફેરવ્યાથી (યાને ૧૦૧ ની સંખ્યા-માં ચોકસ વાર તે નામનું સ્મરણ કરયાથી) પુષ્કળ ગેબી મદદ હાથ લાગે છે."

આ ૧૦૦૧ ઇસ્મો તે કાંઇજ નહી પણ સ્રષ્ટી-રચનામાં અહુનવરનો નાદ પહેલાં બરપા થઇ તેમાંથી નીકળેલાં **"૧૦૦૧ સ્તોતનાં નાળાં"** (તેમાં ૧ ઉસુલ્યાતી પોતે+૧૦૦૦

શાખા). "મજદર" થયાં (યાને તનાસુલથી પ્રગટ થયાં) તે "૧૦૦૧ સ્તોતનાં નાળાં" દર્શાવે છે. આ "૧૦૦૧ સ્તોતનાં નાળાં" ને આવાં અરદવીસુર ન્યાયશમાં બહુ સુંદર રીતે યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ત્યાં જણાવ્યું છે કે:

"યેંઘહે હજંઘરેંમ વઇર્યનાંમ, હજંઘરેંમ અપઘ-જારનાંમ, કસ્ચિત્ચ અએષાંમ વઇર્યનાંમ, કસ્ચિત્ચ અએ-ષાંમ અપઘજારનાંમ, ચથ્વરેંસતેંમ અયરે બરનાઇ, હુવસ્પાઈ નઇરે બરેંમનાઈ"

યાને "જેનાં (યાને આવાં અરદવીસુરનાં) ૧૦૦૦ નાળાંઓ છે, જેની ૧૦૦૦ શાખાઓ છે, તે નાળાંઓમાંનું કોઇબી નાળું, તે શાખાઓમાંની કોઇબી શાખા ઓળંગતાં એક સારા ઘોડે-સ્વાર નરને ૪૦ દીવસ જોઇએ."

ઉપલાં વાકયમાં ઇસ્મના અમલ્યાતનો તેમજ કોઇબી યજદનો "ચીલ્લો" કરવાનો ઘણો ઉંડો રમ્જ સમાવેલો છે. ૧૦૦૦ નાળાંઓ અહીં ગણાવ્યાં છે, કારણકે ઉસુલ્યાતી એકમાં "આવાં અરદવીસુર" ને લીધી છે, કે **જેનાં** તે એક હજાર "નાળાં" છે એમ જણાવેલું છે. ૧૦૦૧ ઇસ્મો અસલ ખુદ અવસ્તામાં બહમન યસ્તમાં હતા, જે બહમન યસ્ત તમામ ફૂશુપો-માંથ્રથી ભરપુર હતી, અને જે બહમન યસ્ત તમામ ફૂશુપો-માંથ્રથી ભરપુર નસ્ક "નસ્કે-અહૂ" ની અંદરથી રચવા-માં આવી હતી. આ અસલ ૧૦૦૧ અવસ્તા ઇસ્મોમાંનાં થોડાંક ઇસ્મો અહુરમજદ યસ્ત વીગેરેમાં હજી ખુદાની મેહેરબાનીથી બચવા પામ્યાં છે.

(૨) વળી ત્રીસે રોજની સેતાયશમાં જે પાજંદ રોજનાં નામો મળે છે તેનો જમીલો અવસ્તા રોજનાં નામો સાથે દરેક બસ્તે-કુસ્તીઆંને શીખવાની જરૂર છે, જે નીચે મુજબ છે :—

ત્રીસ રોજનાં નામ:

પાજંદ.	અવસ્તા.
૧ અહુરૂમજદ્ (અમેશાસ્પંદ્)	અહુર મજદ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૨ વેહુમન (અમેશાસ્પંદ્)	વૉહૂ-મનંઘ્હ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૩ અર્દીબેહેશ્ત (અમેશાસ્પંદ્)	અષ-વહિશ્ત (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૪ શહેરીવર્ (અમેશાસ્પંદ્)	ક્ષથ્ર-વઇર્ય (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૫ સ્પંદારમદ્ (અમેશાસ્પંદ્)	સ્પૅન્ત-આરમઇતિ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૬ ખુરદાદ્ (અમેશાસ્પંદ્)	હઉર્વતાત (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૭ અમરદાદ્ (અમેશાસ્પંદ્)	અમૅરૅતાત (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૮ દએ-પ-આદર્ (દાદાર્)	દદ્વંઘ્હ-ઉપ-આતરૅમ
૯ આદર્ (યજદ્)	આતર્ (યજત)
૧૦ આવાંન્ (યજદ્)	આપ્ (યજત)
૧૧ ખુરશેદ્ (યજદ્)	હ્વરૅ-ક્ષએત (યજત)
૧૨ માહ્ (યજદ્)	માઓંઘ્હ (યજત)

પાજંદ.	અવસ્તા.
૧૩ તીર (યજદ)	તીશ્ત્ર (યજત)
૧૪ ગોશ-ઉરૂન (યજદ)	ગેઉશ-ઉરૂવન (યજત)
૧૫ દએ-પ-મહેર (દાદાર)	દદ્દ્વંઘહુ-ઉપ-મિથ્રેમ
૧૬ મહેર (યજદ)	મિથ્ર (યજત)
૧૭ સરોશ (યજદ)	સ્રઓષ (યજત)
૧૮ રશ્ન-ઇ રાસ્ત (યજદ)	રશ્નૂ (યજત)
૧૯ (ફરૂરોખ) ફ્રવરૂદીન	ફ્રવષી
૨૦ વરેહરામ (યજદ)	વૅરૅથ્ર-ઘ્ન (યજત)
૨૧ (મીનો) રામ	(મઇન્યૂ) રામન
૨૨ ગવાદ (યજદ)	વાત (યજત)
૨૩ દએ-પ-દીન (દાદાર)	દદ્દ્વંઘહુ-ઉપ-દએનામ
૨૪ દીન (યજદ)	દએના (યજત)
૨૫ (મીનો) અષીશ-વંઘહુ	(મઇન્યૂ) અષીષ-વંઘૂહી
૨૬ આશતાદ (યજદ)	અર્શતાત (યજત)
૨૭ (મીનો) આસ્માન	(મઇન્યૂ) અસ્મન
૨૮ જમ્યાદ (યજદ)	જૅમ-હુદાઆઁઘહુ (યજત)
૨૯ (મીનો) માંસ્ર-સ્પેંદ	(મઇન્યૂ) માંથ્ર-સ્પૅન્ત
૩૦ (મીનો) અનેરાન	(મઇન્યૂ) અનઘ્ર-રઓચંઘહુ.

એજ મુજબ બાર મહીનાનાં નામો પાજંદ તથા અવસ્તામાં હેઠળ જોઇશું:

બાર મહીનાનાં નામ.

પાજંદ.	અવસ્તા.
૧ ફરરોખ્ ફ્રવરદીન્	ફ્રવષી
૨ અરદીબેહેશ્ત્ (અમેશાસ્પંદ)	અષ-વહિશ્ત (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૩ ખુરદાદ (અમેશાસ્પંદ)	હઉરવતાત્ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૪ તેશતર્ તીર્ (યજદ)	તીશ્ત્ર (યજત)
૫ અમરદાદ (અમેશાસ્પંદ)	અમૅરતાત્ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૬ શાહેરીવર્ (અમેશાસ્પંદ)	ક્ષથ્ર-વઇર્ય (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૭ મહેર્ (યજદ)	મિથ્ર (યજત)
૮ આવાંન્ (યજદ)	આપ્ (યજત)
૯ આદર્ (યજદ)	આતર્ (યજત)
૧૦ દએ (દાદાર્)	દઢ્વંઘહ્
૧૧ વેહ્મન્ (અમેશાસ્પંદ)	વૉહૂ-મનંઘહ્ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)
૧૨ સ્પંદારમદ (અમેશાસ્પંદ)	સ્પૅન્ત-આરમઇતિ (અમૅષ-સ્પૅન્ત)

(૩) ઉપર આપેલાં પાજંદ નામો શુદ્ધ ઉચ્ચારે દરેક ન્યાએશ, યશ્તમાં **"રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુબારક, રોજ રોજી-હેહ્ન્હેહ"** એમ બીસ્તા યાને મનમાં ભણીને પછી રોજનું નામ "લગનના આષીરવાદ"

(*જુઓ આ કેતાબમાં પાને ૨૦૩ મે) માં જણાવેલા સીલસીલા સાથે ભણવું જોઇએ, અને તેજ પ્રમાણે "માહ મુબારક" શબ્દો ભણીને જે ખરો મહીનો હોય તે મહીનાનું નામ "લગનના આશીરવાદ" માં જણાવેલા સીલસીલા સાથે ભણવું જોઇએ, અને આ રીતે દરેક રોજ માહનાં નામ સાથે સેતાયશમાંનાં મીથ્રનું એક મરકજ જે "આશીરવાદ"* નાં ભણતરમાં ત્રીસે રોજના સીલસીલામાં જાળવી રાખેલું છે તેના જરૂર મીથ્ર કરવા જોઇએ.

(૪) "રોજ નેક્ નામ્, રોજ પાક્ નામ્" વાળો ફકરો અસલમાં કેવી રીતે ભણાતો હતો?

વધુ ખુલાસાથી બોલ્યે તો, દર ન્યાયશ–યશ્તને છેડે જે "રોજ નેક્ નામ્, રોજ પાક્ નામ્" વાળો પાજંદ ફકરો હાલમાં ભણાય છે તે અધુરો છે. અસલ મુજબ તો તે ઠેકાણે "**ગેહ, રોજ, માહ, સાલ્** તથા **કબીસા**"—એમ અનુક્રમે આખા સીલસીલાના સાહેબોના ઘણા બુલંદ મીથ્ર ફેંકવાનો કાયદો હતો, જેમાંથી હાલમાં ફક્ત 'રોજ, માહ ને ગેહ" ના સાહેબો યાને ફરેસ્તાઓની ઘણી ટુંકમાં યાદ થાય છે. હાલના રીવાજી શેહેનશાહી કરતાં કદમી ટોળામાં એ સીલસીલો કાંઇક દરજ્જે અસલને વધુ મળતો જળવાઇ રહ્યો છે. અસલ "ગેહ્–રોજ–માહ્–સાલ્–કબીસા" ના મીથ્ર કેમ ફેંકતા હતા તે જરા જોઇશું :

ગેહ્–રોજ–માહ્–સાલ્–કબીસાના મીથ્રનો અસલ અખંડ સીલસીલો :

☞ **ગાહે મુબારક્ ગાહ્** (જે ગેહ હોય તે ગેહના મરતબાના મીથ્ર ફેંકવા.)

☛ રોજ નેક્ નામ, રોજ પાક્ નામ, રોજ મુબા-
રક્, રોજ રોજી-દેહન્દેહ ,—

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ અહુરમજ્દ,* દએ-પ-આદર્, દએ-પ-
મેહેર્, દએ-પ-દીન્;

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ બહમન્,* મોહોર્, ગોશ્, રામ્;

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ અર્દીબેહેશ્ત,* આદર્, સરોશ્,
બેહેરામ્;

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ શાહેરેવર્,* ખુર્, મેહેર્, આસ્માંન્,
અનેરાન્;

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ સ્પેન્દારમદ્ ,* આવાં, દીન્, અર્દ,
માહરેસ્પન્દ ;

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ ખુર્દાદ્,* તીશ્તર્ , અર્દાફ્રવશ્, ગવાદ્ ;

બ ક્ષ્નુદ્દી-એ અમર્દાદ્,* રશ્ન્, આશ્તાદ્, જમ્યાદ્ .

☛ રોજ રોજી-દેહન્દેહ—

☛ (હવે નીચલા ત્રીસ રોજના સીલસીલામાંથી જે મુબારક
બર-વકતનાં રોજે ભણતા હોઇએ તે રોજ તારવી કાઢી
તેનો મીથ્ર ફૂંકવો :)

(૧) દેહાદ્ દહેશ્ની દાદાર્ અહુરમજ્દ ;†

દાદાર હોરમજદની બખ્શેશો અમો પામ્યે !

---

* અહીં સાતે અમશાસ્પંદોના બધા હમકારોની મીથ્ર સહીત યાદ કરવામાં આવે છે. કદમી ટોળા પાસે એ સીલસીલો હજી જળવાયલો છે. રોજ એ બધા હમકારોને યાદ કરવા.

† આ બધાં ત્રીસે રોજનાં વાક્યો તથા તરજુમો ફેરફાર સાથે આ કેતાબના પાને ૨૦૩ મેથી "લગનના આશીરવાદ" માંથી અહીં લેવામાં આવ્યો છે.

(૨) મનશ્ની મનીદન્-ઇ **બેહુમન્ અમશાસ્પંદ્;**
બહમન અમશાસ્પંદના મીઆથી વીચાર અમો કરયે!

(૩) હુ-ગોખ્તારી **અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ્;**
અરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદ સાચ્ચું-બોલવું (અમોને બખ્શે)!

(૪) હુ-કેરૂદારી **શાહેરેવર્ અમશાસ્પંદ્;**
શાહેરેવર અમશાસ્પંદ ભલી-કારદાની (અમોને બખ્શે)!

(૫) પુર્-મનશ્ની **સ્પેન્દારૂમદ્ અમશાસ્પંદ્;**
સ્પંદારમદ અમશાસ્પંદ કામેલ-મીશ્ર (અમોને બખ્શે)!

(૬) શીરીન્-ઓ-ચર્બ્ **ખુરૂદાદ્ અમશાસ્પંદ્;**
ખુરદાદ અમશાસ્પંદ મીઠાશ તથા સાલેસાઇ (અમોને બખ્શે)!

(૭) બરોમન્દી **અમરૂદાદ્ અમશાસ્પંદ્;**
અમરદાદ અમશાસ્પંદ ફળફુપતા (અમોને બખ્શે)!

(૮) દહેશ્ની **દએ દએ-પ-આદર્ દાદાર્;**
દએ દએ-પ-આદર-દાદારની બખ્શેશો (અમો પામ્યે)!

(૯) રએ-વખ્શાંન્ **આદર્ યજદ્;**
આદર યજદ વધતું નુર (અમોને બખ્શે)!

(૧૦) પાદીઆવી **આવાં અરૂદવીસુર બાનું;**
આવાં યજદ પાકીજગી (અમોને બખ્શે)!

(૧૧) શાહી-સરૂફરાજી **ખુરૂશીદ્ યજદ્;**
ખુરશેદ યજદ પાદશાહ જેવી મોટાઇ (અમોને બખ્શે)!

(૧૨) ગઓ-ચીશ્ર-વખ્શાંન્ **માહ્ યજદ્;**
મોહોર યજદ "ગઓ" શક્તિના તોખ્મ વધારતો રહે!

(૧૩) રાદી-રવાઇ **તીર્ યજદ્;**
તીર યજદ રાદી-સખાવતનો પ્રવાહ (અમોને બખ્શે)!

(૧૪) પરૂહીખ્તારૂ બીમ્ ગોશ યજદ્;
ગોશ યજદની મારફતે ખરાબીથી-દુર-રહેનાર અમો થઇએ !

(૧૫) દેહસ્ની દએ દએ-પ-મેહેર્ દાદારૂ;
દએ દએ-પ-મહેર-દાદારની બખ્શેશો (અમો પામ્યે) !

(૧૬) દાદૂ-અસ્નવસ્ની મેહેર્ યજદ્;
મહેર યજદ ઇન્સાફથી સાંભળવાની શક્તિ (અમોને બખ્શે) !

(૧૭) ફરૂમાન્-પનાહી સરોશ યજદ્;
સરોશ યજદ તાબેદારી તથા રક્ષણ (અમોને બખ્શે) !

(૧૮) રાસ્ત્-રવસ્ની રશ્ન રાસ્ત્ યજદ્;
રશ્ન યજદ રાસ્તીમાં આગળ વધવું (અમોને બખ્શે) !

(૧૯) નીરૂ-રવસ્ને ફરૂરોખ્ ફ્રવરૂદીન્;
ફરરોખ ફ્રવરદીન મીનોઇ-શક્તિમાં આગળ વધવું (અમોને બખ્શે) !

(૨૦) પીરોઝી-અંદાખ્તારૂ બેહેરામ્ યજદ્;
બહેરામ યજદ ફતેહ-મેળવનાર (અમોને બનાવે) !

(૨૧) રામસ્ને અસ્તુઆદ્ મીનો રામ્;
મીનો રામ મીનોઇ-ખુશાલીમાં અમોને ઉભા રાખે !

(૨૨) અઉરૂવન્દ્ તવાના ગુઆદ્ યજદ્;
ગુવાદ યજદ શેતાબી અને શક્તિ (અમોને બખ્શે) !

(૨૩) દેહસ્ની દએ દએ-પ-દીન્ દાદારૂ;
દએ દએ-પ-દીન-દાદારની બખ્શેશ (અમો પામ્યે) !

(૨૪) દાનસ્ન અફરૂઝી દીન્ યજદ્;
દીન યજદ ડહાપણની રોશન-જમીરી (અમોને બખ્શે) !

(૨૫) ખુરેહ્-અન્‌દુઝી **મીનો અશીશ્વંઘહ્ ;**
મીનો-અષીશવંઘહ ખોરેહનો જથ્થો (અમોને બખ્શે)!

(૨૬) હુનર્-અમ્બારશ્ન **આશ્તાદ્ યજદ્ ;**
આશ્તાદ યજદ હુનરનો જથ્થો (અમોને બખ્શે)!

(૨૭) અવીર્-તુક્ષાઇ **મીનો આસ્માન્ ;**
મીનો આસ્માન ઊંચો-ઉદ્યોગ (અમોને બખ્શે)!

(૨૮) ગાહ્-પાયન્દી **જમ્યાદ્ યજદ્ ;**
જમ્યાદ યજદ જગ્યા-તથા-ઈજતની કાયમી (અમોને બખ્શે)!

(૨૯) હુ-નેગીરશ્ન **મીનો માહ્રેસ્પંદ્ ;**
મીનો મારેસ્પંદ ભલી-નેગાહ (અમોને બખ્શે)!

(૩૦) ફ્રૂરેહ્-તન **મીનો અનેરાન્.**
મીનો અનેરાન કેહરપની દુરસ્તી (અમોને બખ્શે)!

☞ **માહ્ મુબારક્**—(ઉપલા સીલસીલામાંથી બર-વકતના મહીનાનું નામ તારવીને અહીં દેવું ; દએ મહીના માટે નીચે મુજબ મીશ્ર કરવો: **દહેશ્ની દએ દાદાર્.**)

☞ **સાલ્ મુબારક્**—(જે ફ્સલી સાલના સાહેબ* હોય તે ઉપલા ૩૦ રોજના સીલસીલામાંના મીશ્ર સાથે લેવા.)

---

* જેમ રોજ માહ અને કબીસા માટે તેમ દરેક ફસલી સાલ જે દર જમશેદી નવરોઝ (ઇંગ્રેજી તા૦ ૨૧ મી માર્ચ) થી શરૂ થાય છે તે સાલ માટે દર સાલ કુદરતમાં એકેકી ફરેસ્તાઇ શક્તી ચોક્સ કાયદે મવક્કલ થાય છે. તેવણનો અમલ એક ફસલી વરસ સુધી રહે છે. ત્યારે એ કાયદા મુજબ તા૦ ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૧૬ ના જમશેદી નવરોઝથી તા૦ ૨૦ મી માર્ચ ૧૯૧૭ સુધી ફસલી સાલના સાહેબ **બેહેરામ** યજદ હતા, અને તા૦ ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૧૭ ના જમશેદી નવરોઝથી તે તા૦ ૨૦ મી માર્ચ ૧૯૧૮ ના વહીશ્તોઇશ્ત ગાથા સુધીનાં ફસલી સાલના સાહેબ **ખુરશેદ** યજદ હતા. ત્યાર બાદ ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૧૮ ના જમશેદી નવરોઝથી શરૂ થતાં ફસલી

☛ **કબીસા મુબારક્**—(કબીસાના સાહેબ† હોય તે અહીં ઉપલા ૩૦ રોજના સીલસીલામાંના મીશ્ર સાથે લેવા.)

(અહીં ગેહ—રોજ—માહ—સાલ કબીસાનો મીશ્ર ખતમ થાય છે.)

☛ જો ગાથાના દીવસો હોય તો નીચે મુજબ યાદ કરવી :

ગાહે મુબારક્ ગાહ્—(જે હોય તે ગેહના મરતબાના મીશ્ર કરવા.)

રોજ નેક્ નામ્, રોજ પાક્ નામ્, રોજ મુબારક્, રોજ રોજી-દેહન્દેહ્—ગેહ્ ગાથાઅ્યો અહુનવદ્ ગેહ્; ઉશતવદ્ ગેહ્; સ્પેન્તોમદ્ ગેહ્; વોહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ્; વહીશ્તોઇશ્ત્ ગેહ્; ગેહ્ ગાથાઅ્યો (જે ગાથા હોય તે અહીં લેવો.)

સાલ્ મુબારક્—(જે સાલના સાહેબ* હોય તેનું નામ દેવું.)

કબીસા મુબારક્—(જે કબીસાના સાહેબ† હોય તેનું નામ દેવું.)

સાલ માટે **ખુરદાદ** અમશાસ્પંદ નેમાયલા હોવાથી તા૦ ૨૦ મી માર્ચ ૧૯૧૯ નાં સાલ સુધી તેવણુની યાદ કરવામાં આવી હતી. હાલમાં ચાલુ ફસલી સાલના સાહેબ **અહુરમજદ** છે, જે આવતા જમશેદી નવરોઝથી તા૦ ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૨૦ થી બદલાશે.

† કબીસાના તેમજ સાલના સાહેબ ચોકસ હીસાબી ગણત્રીથી શોધી શકાય છે, જે ગણત્રી હાલમાં મોજુદ છે. જેમ દરેક રોજ માહ અને સાલ ઉપર એકેકી ફરેસ્તાઇ શકતી મવકલ થયલી છે, તેમ ચાર ચાર વરસે પડતા કબીસા (Zoroastrian Leap-year) ઉપર એકેકી ફરેસ્તાઇ શક્તી ચોકસ કાયદે મવક્કલ થાય છે. એ કબીસાના સાહેબ દર ચાર ચાર વરસે નવા કબીસાથી બદલાય છે અને ચાર વરસ એકના એક સાહેબ રહે છે. હાલમાં કબીસાના સાહેબ તીશ્તર તીર યજદ છે, જે આવતા તા૦ ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૨૦ ના જમશેદી નવરોઝથી બદલાશે.

(૫) જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ શીખવે છે કે જરથોસ્તી દએન-માં રોજ–માહની ગણુત્રી "**અર-વકત**" યાને વખતસરની ફસલો તથા હીંગામોના ભણતરો તથા ક્રીયાકામો માટે સૌથી ઘણી અગત્યની છે, અને આ બાબદ "રતુ–ક્રિતિ," યાને અર–વખતની બંદગી તથા "પઇતિ–ફ્રસાઓ" યાને "બંદગીને લગતી પુછપરછ" ના કાયદામાં સમજાવવામાં આવેલી છે. બારે મહીના-નો અનુક્રમ—ફ્રવરદીન મહીનો પહેલો તા૦ ૨૧ મી માર્ચથી જે વખતે ખુરશેદ "બુર્જે હમલ" યાને મેષ રાશી (Sign of Aries) માં દાખલ થાય છે તે વખતેજ ગણાવો જોઇએ, અને સ્પંદારમદ મહીનો છેલ્લો યાને કુદરતી વરસની આખેરી-નો જે વખતે શમ્સ "બુરૂજે હુત" યાને મીન રાશી (Sign of Pisces) માં આવે છે તે વખતેજ ગણાવો જોઇએ. વળી જે પ્રમાણે બારે મહીનાઓ નવ આસમાનોના ઉરવાનો તથા અરવાહો અને જીસ્માની આલમો ઉપરની મવક્કલ શક્તિઓ ઉપરથી ગોઠવવા-માં આવ્યા છે, તેજ પ્રમાણે આખી સૃષ્ટિ–રચનામાં જે યજદો, ફરરોખ, દએ, મીનો તથા સાતે અમશાસ્પંદો, ખીશ્કાંરી બજાવી રહ્યા છે તેના કાયદા મુજબના સીલસીલા ઉપરથી ત્રીસે રોજનો અનુક્રમ (order) પણ, રચવામાં આવ્યો છે.

(૬) આ ત્રીસે રોજની ખીશ્કારી યાને દરેકનું પોતીકું કાર્ય (function allotted) કેવું બુલંદ હોવું જોઇએ, તે આ ત્રીસે રોજની સેતાયશના તરજુમા ઉપરથી આપણે સમજવાને શક્તિવાન થઇએ છીએ. જરથોસ્તી દએનમાં દરેક "યજદ," એક "ફરરોખ," દરેક "દએ," દરેક "મીનો," દરેક "અમ-શાસ્પંદ" ના જે "હુમત, હૂખ્ત, હવરસ્ત" જુદા જુદા સમ-જાવવામાં આવેલા છે, તેનો એક સહેજ ઉપરટપકેનો ખ્યાલ

આ હાલમાં બચેલી સેતાયશો આપણને આપે છે, અને આ જુદા જુદા "હુમત, હુખ્ત, હવરસ્ત" ની બાબદ જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમને આધારે સમજ્યા પછી ઉરવનની "ઉરૂ" યાને વૃદ્ધિ (unfoldment) ની નેમને ખાતર,—ઉરવનને "હસ્તી" માંથી "નીસ્તી" તરફ, અને "નીસ્તી" માંથી પાછું "હસ્તી" તરફ લઇ જવાને વાસ્તે દાદાર હોરમજદના હમકારો, હમ-શરીકો, હમ-યારો, મદદગારો—કેવી કેવી રીતે કુદરતનાં જુદાં જુદાં ઠેકાણાંઓ અને સૃષ્ટિના ખાતાંઓ (Cosmic Departments) માં જુદી જુદી ખીશ્કારી યાને આપેલાં કાર્ય કરી રહ્યાં છે તે આપણા ધ્યાનમાં ઉતરી શકે છે. જેઓ યજદ અમશાસ્પંદોની હસ્તી અને હૈયાતી બાબે શક્ક લઇ જાય છે, તેઓને આ સેતાયશોનો તરજુમો ધ્યાનથી વાંચવાની અરજ કરવામાં આવે છે, અને ગેતીની દેખીતી "જીસ્માની" આલમ યાને ખાકી દુન્યા, તથા ગેતીની અણદીઠ "અરવાહી" આલમ યાને રૂહાની દુન્યા, તથા અણદીઠ "જીરમાની" આલમ યાને ગૃહોની હસ્તી તથા અણદીઠ "મીનોઇ" આલમ,—આ ચારે આલમોની અંદરનો અણદીઠ કારોબાર ચલાવનારી આ બધી મહાન કુદરતની શકિતઓ—Divine Intelligences—યજદો, ફરરોખ, દએ, મીનો તથા અમશાસ્પંદો કેવાં ચાલુ નીયમીત ખીશ્કારી યાને પોતપોતાને કુદરતે સોંપી આપેલું કાર્ય બજાવતાં રહ્યાં છે, તેનો કાંઇક ભાશ આ તરજુમો ધ્યાનથી વાંચનારાઓને મળી શકશે.

(૭) આપણા અસલ એકવીસ નસ્કમાંના રહી ગયલા છુટા છવાયા અવસ્તા કેવી રીતે પાજંદ ભણતરો સાથે વણી લેવામાં આવ્યા છે, તે બાબે "પાજંદ આફ્રીન" વાળી પહેલી

સીરીઝમાં "ગાહામ્બારની આફ્રીન" માં દરેક ગાહામ્બાર કયા મહીનાના કયા રોજે શરૂ થઇને કયા રોજે આખેર થાય છે, તથા દરેક ગાહામ્બારનો હીંગામ આખાં વરસમાં કેટલા કેટલા દીવસને આંતરે પડે છે, તેની અંદર આપણે જોયું છે. એજ પ્રમાણે આ સેતાયશોમાં પહેલા ભાગમાં જે પાંચમી સેતાયશ "**ચિથ્રૅમ બુયાત્**" નામની છે તેની અંદર પણ બીજા ફકરામાં ફ્રવરદીન યશ્તના ૩૧ માં કરદામાંનો ભાગ જે ઘણાજ સરસ સ્તોત અને બુલંદ મીથ્રથી ભરપુર છે તે વણી લેવામાં આવ્યો છે, વળી તે ઉપરાંત એજ "**ચિથ્રૅમ બુયાત્**" ના પહેલા ફકરામાં જે અવસ્તા વણી લેવામાં આવ્યા છે તે અવસ્તા હાલના બચી રહેલા કોઇબી અવસ્તામાં મળી શકતા નથી. આ ઉપરથી સહેલાઇથી અનુમાન નીકળે છે કે હાલમાં આપણી પાસે જે કાંઇ અવસ્તા છે તે અસલ અવસ્તાના મ્હાન મહેલનો એક ભાંગોતુટો ભાગ છે, અને ફક્ત જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમજ આપણને એ બાબદો નીયમીત રીતે (Consistently & systematically) સમજાવીને અસલ જરથોસ્તી દએનના બુલંદ બાદશાહી મીથ્ર-માંથ્ર-યસ્ન-રૂપી અખંડ આલીશાન "અયવાન" યાને મહાન મહેલનો દરેક રીતનો સૌથી દીલ-પઝીર ખ્યાલ આપે છે. "દોઆ નામ સેતાયશ્ન" માં "**ફ્રહાંગાન ફ્રહાંગ માંથ્ર સ્પેન્ત**" યાને "ઇલ્મોનો ઇલ્મ અવસ્તા માંથ્ર" છે—Avesta Manthra is the Science of Sciences—the Master-Knowledge—એમ જે જણાવેલું છે તે બીનાને "બનામે ઇજદ" નામની પહેલા ભાગમાંની બીજી સેતાયશનો પંદરમો ફકરો મજબુત ટેકો આપે છે. દરેક બસ્તે-કુસ્તીઆને યાદ રાખવું જોઇએ કે દાદાર હોરમજદ કહે છે કે—

"બ દીન્ ઇ અવનાસ્ત અવીજેહુ માઝ્દયસ્નાંન્ પએદા અએદુન્ બ કરૂદમ્ કે હીચ્ ચીહ્ નીસ્ત કે બ અવસ્તા અંદરૂ નીસ્ત!"

"મેં નાશ નહી પામતી, પવિત્ર માજદયસ્ની દીન એવી રીતે પેદા કીધી છે કે એવી કોઇ ચીજ નથી કે જે અવસ્તામાં નહી હોય."

આ શબ્દો પહેલવહેલા વાંચ્યાથી કદાચ કોઇને એમ લાગશે કે આ શબ્દો ખોટું અભીમાન ઉશ્કેરનારા છે, પણ જેઓ જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમને આધારે માજદયસ્ની જરથોસ્તી દએનનો અભ્યાસ કરે છે તેઓ સારી રીતે સહેલાઇથી સમજી શકે છે કે જે ઉસુલ્યાતી "સ્તોત" યાને અહુનવરના નાદમાંથી ૧૦૦૧ સ્તોતના નાળાં થઇને આખી સૃષ્ટિ–રચનાને પેદા કરવામાં આવી છે તે ઉસુલ્યાતી "સ્તોત યસ્ન" ને કાયદે તમામ અવસ્તા રચી આપીને તેની અંદર આખી સૃષ્ટિ–રચનાનો કુલ્યાતી તેમજ જુજવાવી સ્તોત (Collective and Individual Vibration-Colour) જે આખી સૃષ્ટિ–રચનાની દરેકે દરેક ચીજની હૈયાતીનું મૂળ છે (the fundamentum universalis) તે "સ્તોત" નો કાયદો પુરેપુરો સમજાવવામાં આવ્યો છે. અવસ્તાના એકવીસ નસ્કની અંદર દેખીતી તેમજ અણદીઠ આલમોને લગતી દરેક બાબદના મૂળ કાયદા સમજાવવામાં આવ્યા છે, અને હાલમાં જે પશ્ચિમ તરફની સાયન્સને નામે નવાં જ્ઞાનની શોધ ચાલે છે, તે દરેક સાયન્સ, તેમજ હજી પશ્ચિમને નહી જણાયલી દરેક સાયન્સ તેની અસલ બુલંદીમાં મજદયસ્ની જરથોસ્તી દએનમાં સમજાવવામાં આવેલી છે, અને અવસ્તા માંથ્રના અસલ એકવીસ નસ્કની માહીતગારી

ધરાવનારા સાહેબો ઉપર જણાવેલી પાજંદ જબાનમાં તેથીજ ભાર મુકીને કહી ગયા છે કે "એવી કોઇ ચીજ નથી કે જે અવસ્તામાં નહી હોય." પણ આજે હીંદુસ્તાનમાં આપણી પાસે પહેલું તો અવસ્તાનો ભુકો ફકત થોડો ઘણો બચી રહ્યો છે અને વળી તેબી અવસ્તાનો ભાષારૂપી અભ્યાસ છતાં કોઇ સમજી શકતું નથી તેથી આપણે દુન્યાને જરથોસ્તી દએનની મોતેબરી ઇલ્મ્યતની બાબદમાં કેટલી બધી બુલંદ છે તે શાહદતરૂપે બતાવી શકતા નથી, એજ આપણી કમનસીબી છે.

(૮) આ સેતાયશોની અંદર કેવા બુલંદ મીથ્ર છે તેનો ખ્યાલ આ સેતાયશોના બારીક અભ્યાસ કરનારને આવી શકે છે. જરથોસ્તી તરીકત જે **અષોઈ** (Divine Orderliness) ના કાયદાઓ ઉપર રચાયલી છે, તથા જેમાં ઉંચાંમાં ઉંચી નીતી અને સચ્ચાઇના કાયદા સમાઇ જાય છે તે "અષહે ખાઓ" તથા "એરેજોઇશ ખાઓ" ની ડબલ તરીકતને લગતાં ઘણાં મરકજોના મીથ્ર આ સેતાયશોમાં મળે છે. "અષહે ખાઓ" એટલે કે અશોઇનું મૂળ તથા "એરેજોઇશ ખાઓ" યાને રાસ્તીનું મુળ,—આ બે મુખ્ય કાયદાઓ—અષહે ખાઓ, તથા એરેજોઇશ ખાઓનો અવ્વલ મરતબો—જરથોસ્તી દએનના ખાસ મૂળ સીદ્ધાંતો છે, અને દરેક બસ્તે-કુસ્તીઆને આ મૂળ કાયદાઓનો અભ્યાસ કરી ખરી દીશાએથી તે બાબે જ્ઞાન મેળવી વાકેફ થઇને, તે મુજબ ચાલવાની જીંદગીની દરેક પળે કોશેશ કરવી જોઇએ છે.

(૯) હવે આપણે સેતાયશોમાંના કોઇ કોઇ **બુલંદ મીથ્રો**ની ટુંક તપાસ લઇશું :—

૧. ગમે તે બને, ગમે તેવો બુરો જમાનો આવતો હોય, છતાં આપણા પોતીકા ખુદાની મારફતે દાદાર હોરમજદની સેપાસ

અને શુક્ર કરવાનો નિયમ સેતાયશોમાં શીખવવામાં આવ્યો છે, અને આ નિયમ અમલમાં મુકયાથી આપણે તેના ઇન્સાફના કાયદાની પીછાણ કરયે છીએ, અને આપણા બાબમાં જે કાંઇ સારા યા ખરાબ બનાવ બને છે તેમાં આપણોજ કાંઇ કસુર હોવો જોઇએ તથા કુદરત તે માટે જોખમદાર નથી, એમ "કેશાશ" નો "પઇત્યોગેત" નો કાયદો આપણે શુક્રગુજારીના નિયમથી પીછાણતાં શીખ્યે છીએ.

૨. પતેત પશેમાનીમાં જે "દરાયાંન-જોએશ્ની, દરાયાંન ખુરશ્ની" નો ગુનાહ જણાવ્યો છે, તે "બોલતાં બોલતાં ખાવા પીવાનો" ગુનાહ કરવાનો સંભવ નહી ઉભો થાય તેને ખાતર સેતાયશમાં "બાજ ધરીનેજ ખાવાના ફરમાન" ઉપર ભાર મુકવામાં આવ્યો છે. મુંગે મહોંડે બાજ ધરીને ખાધાપીધાથી શરીરને તથા મનને તથા આત્માને કેવી રીતના ફાયદા થાય છે તે જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમના સાયન્તીફીક કાયદાથી બારીકીથી સમજાવવામાં આવેલું છે, અને તેથી "વાજ ખુર, ન દરાયાંન" એટલે "બાજથી મુગે મહોડે ખાવું, નહી કે બોલતાં બોલતાં" આ નિયમ સેતાયશોમાં શીખાડેલો છે.

૩. વળી જે જરથોસ્તી તરીકતનો પહેલો નિયમ "મીથ્ર" યાને વીચારને હમેશાં ભલાઇ તથા અશોઇ અને નેકીની લાઇન ઉપરજ રાખવા બાબે આપવામાં આવેલો છે તે નિયમ ઉપર આ સેતાયશોમાં ભાર મુકવામાં આવ્યો છે. "મનશ્ને ખીશ આવાયસ્ત ફ્રારૂન" યાને "મારા પોતાના મીથ્ર હમેશાં નેકી નીતીને લગતાજ હોવા જોઇએ"—આ કાયદો આપણે હમેશાં ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે.

૪. "નમાજ–ઇ–દાદાર્ અહુર્મજદ્" નામની પહેલીજ સેતાયશનો છટ્ઠો ફકરો ગુજરેલાં અનુશેહ–રવાંનો માટે મીઝ્ર કરવા માટે ઘણોજ મુબારક રીતે લખાયલો છે. હાલમાં કોઇબી ગુજરેલાં ઉરવાનને યાદ કરતાં **"બેહસ્તી"** યા "બેહસ્ત–નશીન" શબ્દ વાપરવામાં આવે છે, પણ ઇલ્મ્યતથી જોતાં તે ઘણું અઘટીત છે. "બેહસ્તી" યા "બેહસ્ત–નશીન" યા "જીનત–ગુઝીન" એટલે "બેહસ્તમાં જઇ પુગેલાં યા બેઠેલાં" એમ અર્થ થાય છે, અને અહીંનાં સાધારણ ઉરવાનો જેઓ "દુજખ થનારાં" યાને તનાસખ (ફરી જન્મ) પામનારાં છે તેઓને "બેહસ્તી" યા "બેહસ્ત–નશીન" શબ્દ લાગુ પાડવો એ ઘણું ગેરવાજબી અને 'દરૂગ' (યાને જુઠ્ઠું) છે. **"બેહસ્તી"** યા "બેહસ્ત–નશીન" નો ખરો અર્થ "હસ્તીમાં દાખલ થયલાં ઉરવાનો" એમ થાય છે, અને જે ઉરવાનો આ ખનીરથબામી હમેશની છોડી, શશ યાને છ કેશ્વરોમાં વસ્તાં હોય, તેઓને પણ "બેહસ્તી" યા "બેહસ્ત–નશીન" કહેવાઇ શકાય નહીં, પણ ફક્ત **"બેહસ્ત–બહેરેહ"** તરીકેજ તે અરવાહીમાં આગળ તેહ કરતાં ઉરવાનો ઓળખાય છે, જ્યારે આ ખનીરથબામી ઉપર પાછાં જન્મનારાં ઉરવાનોને માટે "બેહસ્ત–બહેરેહ" શબ્દ પણ ઇલ્મ્યનથી વાપરી શકાય નહીં. આ બાબદ સમજવા માટે "વીસ્પ હુમત" ની બુલંદ બંદગીમાંના અવસ્તા શબ્દો "વહિસ્તૅમ્ અહૂમ્" (યાને સૌથી શ્રેષ્ટ જીંદગી), તથા "અચિસ્તૅમ્ અહૂમ્" (યાને સૌથી ખરાબ હૈયાતી) ની તાવીલ સ્તોત યસ્નને કાયદે સમજ્યાથી આ બાબદ ઝટ ધ્યાનમાં ઉતરી શકશે. જરથોશ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ મુજબ આખી સૃષ્ટિ–રચના ચાર આલમોની બનેલી છે, જેઓનાં નામ "મીનોઇ," "જીરમાની," "અરવાહી" અને "જીસ્માની" આલમ (યાને હાડમંદ દુન્યા)

છે. સૌથી શ્રેષ્ટમાં શ્રેષ્ટ "મીનોઇ આલમ" કુદરતની તમામ મહાન નુરી શક્તિઓ માટે છે, જ્યારે ઉરવાનો માટે નિરમાણુ થયલી "શ્રેષ્ટ હાલતની આલમ" (વહિસ્તૅમ્ અહૂમ્) તો 'જીરમાની આલમ' છે. ત્યારે જે ઉરવાનો આ ખનીરથબામી પસાર કરી, દાદારે ગેહાંનમાંથી આગલ વધી, શશ કેસ્વરોમાં તેહ કરી, છેક છેવટે "મીનો કરંકા" આગલ "ખએત્વદથ" થઇ (પોતાના ખુદામાં 'મર્જ' થઇને યાને મળી જઇને), જીરમાની આલમમાં જેવાં દાખલ થાય છે કે તેઓ "બેહસ્તી" યા "બેહસ્ત–નશીન" ('હસ્તીની સાથી શ્રેષ્ટ હાલતને પુગેલાં') ખરેખર ગણાય છે. "અચિસ્તૅમ્ અહૂમ્" (યાને ઉરવાનો માટે સૌથી ખરાબ હૈયાતી) માં બન્ને નીસ્તીની "અનાસરી" આલમો—અરવાહી તથા જીસ્માની આલમ—ને લીધેલી છે. તેથીજ નીસ્તીનાં બધાં ઉરવાનો—પછી તેઓ આ ખનીરથ-બામી ઉપર હોય કે 'શશ' (૭) કેસ્વરોમાં હોય તે બધાં નીસ્તીનાં ઉરવાનો માટે "બેહસ્તી" શબ્દ વાપરી શકાય નહીં. વળી, નીસ્તીની હાલતમાં જે ઉરવાનો આ ખનીરથબામી છોડી દઇ, 'જઝા' નાં ઉરવાનો (એટલે કે તરીકત પાળતાં થયલી ચોકસ કસુરોને લીધે "વરજમી" ઉપર થોભી સખતાઇથી "દાદારે ગેહાંન" પામનારાં ઉરવાનો) તથા "દહમ ઉરવાનો" (યાને સીધાં "દાદારે ગેહાંન" માં જનારાં ઉરવાનો) તરીકે "શશ" કેસ્વરોમાં તેહ કરે છે તે બધાં ઉરવાનોનેજ જેમ આ સેતાયશમાં જણાવ્યું છે તેમ **"બેહશ્ત–બહેરેહ"** (યાને "બેહસ્ત" નો 'બહેરેહ' યાને ફાળો પામનારાં ઉરવાનો) કહેવાઇ શકાય, કારણકે તેઓ "બેહસ્તી" હાલતે પુગવા માટે લગોલગ આવેલાં ગણાય છે. 'સજા' નાં દુજખ થનારાં યાને

આ ખનીરથબામી ઉપર ફરી જન્મનારાં ઉરવાનોને કદાચ પ્યાર-ની લાગણીથી તેઓનાં કુટુંબની તસલ્લીને ખાતર તથા સભ્યતા-ને ખાતર "બેહસ્ત–બહેરેહ" તરીકે બોલાવી શકાય, જો કે ઇલ્મ્યતથી જોતાં તેબી વાજબી નથી. આવાં 'સજા' નાં આપણાં જેવાં ઉરવાનો જેઓ ગુજર પામેલાં હોય તેઓને બધાંને "**અશો ફ્રેોહરો**" તરીકે બોલાવવાં સૌથી સરસ છે.

આ આખો છઠ્ઠો ફકરો મહોંડે રાખીને તેનો અર્થ ધ્યાન-માં લઇને ગુજરેલાં ઉરવાંનો માટે લોબાન મુકતી વખતે, યા કોઇનીબી બાજરોજગારના દીવસે દરેક ગેહમાં ખાસ યાદ કરતી વખતે, યા દરરોજ સહવારે ઓછામાં ઓછું એક વખતબી ગુજરેલાં વહાલાંઓને યાદ કરવા માટે એ ફકરાના મીથ્ર ઘણાજ ઉપયોગી અને આશીશદાયક થઇ પડશે.

૫. વળી કુસ્તી બાંધતી વખતે જે બે "યથા" ભણતી વખતે મીથ્ર કરવા માટે ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં સમજાવવામાં આવ્યું છે તેવાજ મીથ્ર "બ–નામ–ઇ–યજદ" નામની બીજી સેતાયશના બીજા ફકરામાં મળે છે. પહેલો "યથા" ભણતાં કુસ્તી બાંધતી વખતે તે સાહેબ એકજ 'કવી–ઉલ–કવી' છે. અને "હસ્તી" થવાનીજ છે એવા મીથ્ર કરયે છીએ. તથા બીજે "યથા" ભણતાં કુસ્તી બાંધતી વખતે વખ્શુરે વખ્શુરાન રમ્જ–ગો અહુરાના અશો સ્પિતમાન જરાતોસ્ત સાહેબ તેના એકલા મોકલેલા પેગામ્બર સાહેબ છે, અને તેવણના અકવાલ ઉપર હું બેશક સાબેત મીથ્ર રાખું છું એમ મીથ્ર કરવામાં આવે છે, તેજ પ્રમાણે "બનામે યજદ" સેતાયશનો બીજો ફકરો આપણી સમક્ષ બે બુલંદ મીથ્રનાં મરકજો રજુ કરે છે.

૬. ઉરવનનો "શરીફ" યાને ચહડતો મરતબો એટલે મરદ, અને "ખસીસ" યાને ઉતરતો મરતબો એટલે સ્ત્રી, એવા બે મરતબા થયલા છે, અને જયાંસુધી ઉરવનનો "ખએતોદથ" થાય નહી ત્યાંસુધી દરેક જન્મમાં મરદ, મરદ તરીકેજ જન્મ લેયા કરે છે, તથા સ્ત્રી, સ્ત્રી તરીકેજ અવતરે છે, તે બાબે મજબુત મીથ્ર "બનામ-ઇ-યજદ" સેતાયશના ચોથા ફકરામાં આપેલા છે.

૭. વળી એજ ફકરામાં મીથ્ર સાથે બંદગી કરનાર "યશ્ત-ગર" યાને મીથ્ર-માંથ્ર-કારદાનીથી "યઝ" થનાર છે, એવો જે એકરાર છે, તે આપણુને પતેત પશેમાનીના પાંચમાં કરદામાં "અવસ્તા પ-ચ મનશ્ની ન ગોફતન" યાને 'અવસ્તા મીથ્ર સાથે નહી ભણવા'ના ગુનાહની એક મરતબે યાદ આપે છે. આ ઉપરથી આપણે સમજી શકયે છીએ કે અવસ્તા માંથ્રની તેની સાથના મીથ્ર યાને વીચારો ઉપર ધ્યાન આપીને બંદગી કરવામાં આવે તોજ તેની મનમાનતી અસરનો ફાયદો આપણને મળી શકે છે.

૮. એજ સેતાયશના પાંચમાં તથા સાતમાં ફકરામાં આ દુન્યામાં આપણે શા માટે જીવ્યે છીએ તે બાબે સવાલો આપવામાં આવ્યા છે, અને આ સવાલો દરરોજ સહવારના ઉઠતાંને વાર તથા રાતે સુતી વખતે આપણે પોતીકાં મનને પુછીને પોતીકી અંતર-પરીક્ષા (Self-examination) લેવાની આપણી ફરજ છે. એ બે ફકરા ટુંકમાં એટલું શીખવે છે કે પૈસો એકઠો કરવા કે દુન્યવી મોજશોખ અને એશઆરામ કરવા માટે આપણે જીવતાં નથી, પણ ઉરવાંનને ખીલવવા માટે, ઉરવાંનને પેલી જહાનમાં સુખ આપવા માટેની અણદીઠ દોલત જે ભલી "કેરદાર"ની છે તે "કેરદાર"ને મીથ્ર, માંથ્ર તથા

અશોઇની તરીકતથી ઝળકતી કરવાને વાસ્તે અહીં આપણે જન્મ લીધો છે, અને તેથીજ છઠ્ઠા ફકરામાં યાદ આપવામાં આવે છે કે બાપદાદાઓ જેઓ મરી ગયા છે તેઓ કંઇબી દુન્યવી દોલત પોતાની સાથે લઇ જવાને શક્તિવાન થયા નથી.

૯. ખુશાલી કે ગમગીની હરેક બનાવ વખતે મનને સમતોલપણામાં રાખવાનો કાયદો એજ સેતાયશના આઠમાં ફકરામાં શીખવવામાં આવ્યો છે. "બ હર્ ચે રસીદ્, ખુશ–મનશ્ને વ સેપાસ્–દાર્ બેદ્"—'જેબી કંઇ બન્યું હોય તેથી ખુશ–મનના તથા શુકર કરનાર થવું'—આ કાયદો કુદરતના ઇન્સાફી "કેશાશ" ના કાયદાની યાદ આપે છે, અને ભલું કે બુરૂં જે કંઇ આપણા બાબમાં બનવા પામે છે તેને માટે આપણે પોતે જોખમદાર છીએ. આ વીચાર રાખીને ધીરજ, સબુરી તથા શુક્રગુજારીનો નીયમ અખત્યાર કરવાની આપણી ફરજ છે.

૧૦. જે "અષીસ્વંઘહ–પારેન્દી" ના કાયદા તરીકે ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં ઓળખાય છે તે કાયદો યાને બીજાઓ સાથના વહેવારનો કાયદો—આપલેનો કાયદો—અરસપરસની મહેરબાનીનો કાયદો—એજ સેતાયશના આઠમાં ફકરામાં તેમજ પંદરમાં ફકરામાં એમ બે વખત બતાવવામાં આવ્યો છે. "આન–ચે બ ખીશ–તન ન શાયદ બેદ, પ હીચ કસ મ–કુનીદ"—જે કંઇ તમારા પોતાના બાબમાં થયલું લાયક નહી હોય તે બીજા શખ્સના બાબમાં કરતા ના—"Do unto others as you would that they to you should do," આ સોનેરી નિયમ જેને લગભગ બધા મોટા ધર્મોમાં ખાસ માન આપવા ફરમાવેલું છે, તે નિયમ જરથોસ્તી દએનના કેશાશને લગતા "અષીસ્વંઘહ–પારેન્દી" ના એક કાયદાની અગત્યની શાખા તરીકે ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં શીખવવામાં આવ્યો છે.

૧૧. બંદગી કેઇ ભાષામાં કરવી આ સવાલનો જવાબ આ સેતાયશના આઠમાં ફકરામાં ટુંકમાં આપી દેવામાં આવ્યો છે. "અવસ્તા ખાંન બેદ" યાને 'અવસ્તા ભણનાર થજો'— ગુજરાતી, ઇંગ્રેજી, ફ્રેન્ચ કે જરમન ભાષામાં બંદગી નહી, પણ અવસ્તા માંથ્રનાજ પવીત્ર કલામો ભણવા આ અસલ કાયદો શીખવવામાં આવ્યો છે. અવસ્તાના પવિત્ર માંથ્રની અસરો "સ્તોત યસ્ન" ને કાયદે કેવી રીતે મળી શકે છે તે બાબે આ અદના લખનારે ડૉ૦ ધાલાની ચોપડીની તપાસ લેતી વખતે જે "અસલી અને હાલનો જરથોશ્તી ધર્મ" એવે નામની ઇંગ્રેજી ભાષામાં કેતાબ બહાર પાડી છે તે વાંચવા માટે ભલામણ કરવામાં આવે છે.

૧૨. રવાનની વૃદ્ધિને ખાતરજ દરેક ચીજ કરવી આ કાયદો ૯, ૧૦ તથા ૧૧ માં ફકરાઓમાં એજ સેતાયશમાં શીખવવામાં આવ્યો છે. હોરમજદ પાસેથી માફી માંગીને તેની મહેરબાની મેળવવી હોય તો તમારે "કેરફે" અને "હવરશ્ત"ના અશોઇની તરીકતને લગતાંજ કામો કરવાં. જેઓ એક હાથ ઉપર 'પતેત' ભણી, ગાલ ઉપર તમાચા મારી, બીજા હાથ ઉપર અપ્રમાણીક જીંદગીમાંજ દીવસો કાઢે છે તેઓ કદીબી માફી મેળવી શકતાં નથી. ઇલ્મ્યતથી બોલ્યે તો કુદરતમાં 'માફી' (યાને એક ગુનાહ કીધો તો તેની તોજેશ કરી તે ગુનાહની અસરમાંથી મુક્તિ) જેવી ચીજ છેજ નહી. જો એક શખ્સે ૧૫ આના ને ૧૧ પાઇ જેટલો સવાબ કીધો હોય ને ફકત ૧ પાઇ જેટલો મઇસરખોબી ગુનાહ કીધો હોય, તો તે ગુનાહ 'માફ' (Cancelled) થતો નથી, પણ તે ગુનાહની અસર પણ તે પુર–સવાબી શખ્સને કુદરત લાયક વખતે પુગાડે છે. કુદરતથીજ બારીક ઇનસાફ છે, અને

"જીજીષ્યેઇન્તી" યાને "લાયકને લાયક હોજો—પછી બુરાંને બુરૂં, અને ભલાંને ભલો બદલો" નો કાયદો 'ઉલવુજુબ' અચુક પડેલો છે. કાર્યો હમેશાં દાદાર **અહુરમજદ**ની ખરી બીકથીજ કરવાં; રવાનના છુટકારાને ખાતરજ કોઇબી કામ કરવું; તે કામને ખાતરજ કામ કરો; નામને ખાતર કે બીજી મતલબને ખાતરનાં કામો ના કરતાં; તથા માબાપ, વડીલો તથા આપણાથી ઉતરતાંઓ તરફ કેવી રીતે તમીઝ, માન તથા ફરમાનબરદારીથી રહેવું તે બાબે ખાસ ધ્યાન ખેંચવામાં આવ્યું છે.

વળી જેમ ગાથા ૩૧; ૨૦ માં "દુશ-ખરૅથૅમ્" યાને બદ ખોરાક તથા "ખાઇશ્ શ્યઑથ્નાઇશ્ દએના" યાને પોતીકા કેરદાર બાબે બોલવામાં આવ્યું છે; જેમ ગાથા ૪૬; ૧૧ માં "અકાઇશ શ્યઓથ્નાઇશ" યાને બદ કેરદાર વીષે ઇશારો કરવામાં આવ્યો છે; જેમ ગાથા ૫૩; ૬ માં "દુશ-ખરેથેમ" યાને બદ ખોરાક બાબે બોલવામાં આવ્યું છે, તેજ પ્રમાણે "બનામ-ઇ-યજદ" સેતાયશમાં દશમા ફકરામાં "ખુરશ્ને ખુશ" યાને મજેનો ખોરાક તથા "કેરદારે નેક" યાને ભલી કેરદાર માટે ભાર મુકીને કહેવામાં આવ્યું છે. ધુપસારણાની નીરંગમાં તથા ગાહામ્બારની પાવીની આફરીનની અંદર સેવટે જે મીથ્ર આવે છે તેને લગતી આ બાબદ હોવાથી તે ઉપર ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. ત્યાં કહેવામાં આવ્યું છે કે "જેઓએ બદ ખોરેહને લગતો ખોરાક ખાધો હોય તેઓ પાછાં માજદયસ્ની દીનમાંજ જન્મ પામે." એટલે કે "જેઓની કારદાની અશોઇને લગતી નહી હોય તેઓ પાછાં આ દુન્યામાં જન્મ પામતી વખતે માજદયસ્ની દીનના થઇનેજ આવે." આ

ઉપરથી ખુલ્લું સમજ પડી શકે છે કે જો જરથોસ્તી દીન મુજબ પુનર્જન્મ કોઇએબી નહીજ પામવો હોય તો તે ભલી દીનમાં જે "ખુશ ખોરાક" અને "નેક કેરદાર" ને લગતી અશોઇની તરીકતોના કાયદાઓ આપવામાં આવ્યા છે તે કાયદાઓ મુજબ જીંદગી ગુજારવી, અને નહી તો કે જો "બદ-ખોરાક" ને લગતી "બદ-કેરદાર" એકઠી કીધી હશે, તો ઉપર જણાવેલા ગાથા, તેમજ પાજંદ ધુપસારણા તથા ગાહા-મ્બારની પાવીની આફ્રીન મુજબ આ દુન્યામાં પાછો જન્મ લેવોજ પડશે.

૧૩. એજ સેતાયશમાં સેવટે જે પાંચ ચીજો જણાવી છે તે દરરોજ આપણા મીથ્રમાં રાખવી ઘણીજ મુબારક છે—

(૧) હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હસ્તી+બહેશ્ત+દુજખ+સૌથી છેલ્લી શારીરીક હાલત+ચીન્વદ પુલનો હીસાબ+અહેરેમન તથા દેવો અને દરવંદોની નીસ્તી.

(૨) રાસ્તી અને સચ્ચાઇ.

(૩) શુક્રગુજારી.

(૪) નરમાશપણું અને તમીજ.

(૫) બીજાંની લાગણીનો ખ્યાલ.

૧૪. બદ લોકો જેઓ આપણુને ચાલુ હેરાન કરતાં હોય તેઓ માટે આપણે પોતે તેમને નુકસાન કરનારા મીથ્ર કરવા નહી, પણ આપણુને પોતાને તેઓના મીથ્રથી બચાવવા માટે જે મીથ્ર રાખવા જોઇએ તે મીથ્ર "સેપાસ-ઇ-અકેનારેહ" નામની સેતાયશના ચોથા તથા પાંચમાં ફકરામાં આપવામાં

આવ્યા છે. ત્યાં એવું દેખાડવામાં આવ્યું છે કે જો બદ વીચારના કપટી કીનાખોર લોકો આપણાં શરીરને નુકસાન કરવામાં ફાવી જાય, તો પણ તેઓ આપણને બદીમાં નાંખીને આપણાં રવાનને નુકસાન નહી કરે એવા મીથ્ર કરવા, અને તેઓની બુરાઇ તેઓની પોતાની ઉપરજ મહેર યજદના "પઇત્યોગેત" (reaction) ને કાયદે—"પ્રતીફળ" ને કાયદે આવી પડે એવા મીથ્ર આપણને શીખવવામાં આવેલા છે. આ મીથ્ર ઉપરથી ગાથા ૪૩; ૫ માં જે "અકેમ અકાઇ વંઘઉહીમ અષીમ વંઘહઓવે" યાને બુરાને બુરૂં, તથા ભલાંને માટે ભલાઇનો બદલો—આ કાયદો જે તેના અગણીત ઇન્સાફનો અચુક પુરાવો છે તેનો ઘણો સરસ ખ્યાલ આપણે લઇ શકયે છીએ. આ ગાથાના કાયદાને જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં "જીજીપ્યેન્તી" યાને "લાયકને લાયક મલો—ભલાંને ભલું ને બુરાંને બુરૂં"—એવું નામ આપવામાં આવેલું છે.

૧૫. વખ્શુરે વખ્શુરાન રમ્જ—ગો અહુરાના અશો સ્પિતમાન જરાતોસ્ત સાહેબને આપણા જેવી સાધારણ અક્કલવાળા એક સામાન્ય આદમી તરીકે જેઓ કહેવાડવા નીકળે છે તેઓનું લક્ષ "નામ-ઇ-ખાવર" નામની સેતાયશના ચોથા ફકરામાં જે સૌથી પહેલો દરજ્જો અને મરતબો દીન સમજાવનારાઓમાં તેવણ સાહેબને આપવામાં આવ્યો છે તે ઉપર ખેંચવાની જરૂર છે. ગાથા, ફ્રવરદીન યસ્ત, વંદીદાદ તથા યજશ્નેના અવસ્તા લખાણોમાં તેવણ સાહેબના ઉરવનનો દરજ્જો તથા મરતબો યજદો કરતાં ચહડયાતો અને અમશાસ્પંદોની બરાબર કેવી રીતે ગણવામાં આવ્યો છે તે બાબે આ અદના લખનારે પોતાની ઇંગ્રેજી કેતાબ "Zoroastrianism Ancient and Modern" ની અંદર લંબાણથી દર્શાવેલું છે તેનો જરૂર ધ્યાનથી અભ્યાસ કરવાને આગ્રહ કરવામાં આવે છે.

૧૬ "ચિથ્રેમ્ બુયાત્" ના ત્રીજા ૫કરામાં લગનના ગાંઠની મોતેબરી તથા અગત્યતા ઘણી સુંદર રીતે દર્શાવવામાં આવી છે.

અવસ્તા, પહેલવીજ નહી પણ પાજંદ લખાણો વટીક રમ્જ—યાને ભેદમાં લખાયલાં છે, અને અસલી એકલી લાયક 'મુક્તાહ' જે જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્નૂમ છે તે લગાડયા વગર અસલ અવસ્તા, પહેલવી કે પાજંદ લખાણો, ફકત સપાટી ઉપરના તરજુમાઓ ભાષા—શાસ્ત્રને આધારે કરયાથી, તેનાં અસલ સ્પીરીટમાં કદીબી ઉકેલાવી કે સમજી શકાવાનાં નથી. દાખલા તરીકે, ઉપલી સેતાયશના ત્રીજા ફકરાના છેલ્લા ભાગમાં જે "યજદો" નો ઇસારો છે તે ત્યાં "ફરેસ્તાઓ" તરીકે નહીં પણ "અસરે રોશનીની શકિતઓ" તરીકે લીધો છે, જ્યારે એજ સેતાયશના છઠ્ઠા ફકરામાં "યજદની જાહેર આફ્રીન" જણાવી છે તે તો દરેક બસ્તે—કુસ્તીઆંને જીવતાંજીવત કરવાની એક સૌથી બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મ—ક્રીયા—"**યસ્ને—પાસ્તા**" નો ઇસારો છે, કે જે "યસ્ને-પાસ્તા" ની સૌથી બુલંદ ક્રીયા આપણામાંથી જમાનાના દૌરને લીધે જાહેરમાંથી તદન ભુલાઇ ગઇ છે, જો કે ખુદાના હુકમથી "યસ્ને—પાસ્તા" નું બુલંદ નામ-નિશાન આ "ચિથ્રેમ્ બુયાત્" ના છઠ્ઠા તથા સાતમાં ફકરામાં હજી સુધી જળવાઇ રહ્યું છે.

આ "યસ્ને—પાસ્તા" શું ક્રીયા હતી તે ભવીશમાં ખુદાના ચાહવાથી જાણવા પામીશું.

"આફ્રીન—ઇ—પયદા—ઇ—યજદ" યાને "યજદી શકિતને બરપા કરવાની આફ્રીન" યા તો "પયદા" શબ્દ પહેલવીની મુક્તાહથી ઉકેલાવીને વાંચ્યે તો "પસ્તા"—"પાસ્તા" ની મુરાદ નીકળે છે.

"ચિથ્રેમ્ બુયાત્" ના સાતમા ફકરામાં આ "યસ્ને-પાસ્તા" બાબે કહેવામાં આવ્યું છે કે દરેક જરથોસ્તીઓ હાથે જાતે પોતાના "પાસ્તા" કરે તો તે ઘણુંજ મુબારક અને સરસ થઇ પડે, અને બીજાંઓ પાસે પોતાના "પાસ્તા" કરાવે તો તેથી ઉતરતું ગણાય—એવી "જીજીબ્યેઇન્તી" ના કાયદાની તે ફકરામાં યાદ થઇ છે.

એજ મુજબ, "ચિથ્રેમ્ બુયાત્" ના ચોથા ફકરામાં જે નીચલી દુવા આવે છે કે "તમો ભલાંઓ જેઓ હમેશાં ખુશાલીમાં અને ધાર્મીક-કામમાં ભેળાયલાં છેઓ, તેથી તમોને માથાં ઉપર બાલ, તમારા હાથમાં શરબત ને જામ, તમારી બાજુમાં સ્પર્મ (ફુલનાં નામ ઉપરથી), તમારા કાનમાં બાલી, તમારા દોસ્તો સાથે બેસનારા તરીકે ખુશાલ હોજો!"—તે દુવાની અંદર બાતેની શક્તિઓનો રમ્જ છે; જેમ જો નહીં હોય તો આવો જાહેરી તરજુમો ફકત હસ્વાજોગ અને બીહુંદો થઇ પડે છે, એમ કોઇબી ખુલ્લાં દીલનો મુનસફ-મીજાઝી ભાષાશાસ્ત્રી કબુલ કરશે. ત્યારે શું આવી તદન સુંદર અને શ્રેષ્ટ સેતાયશો-ના બુલંદ લખાણોમાં આવું હસ્વાસરખું લખાણ પાછલથી ઘુસાડવામાં આવ્યું છે? આપણે તેમ માનવાની ના પાડીશું, કારણકે એક પાજંદ આફ્રીનમાં—"આફ્રીન-ઇ-નામે બુજોર્ગાન" માં પણ ક્રીયા કરાવનાર ફરમાયસ્નેને દુવા ચાહતાં, શરબત, ફુલ, વીગેરે-ની ત્યાં પણ યાદ લીધી છે, અને ખુદ અવસ્તામાં આવાં યજદનાં વર્ણનમાં આવાં યસ્તમાં તેવણની "બાલી" વીગેરેની પુષ્કળ રમ્જમાં યાદ આવેલી છે, કે જેમાં વળી જુદોજ ભેદ છે.

વળી આ પાજંદ સેતાયશોમાં એકના એક શબ્દો છુટે છુટા (Literal) અર્થમાં તેમજ અલંકારમાં વપરાયલા મળે છે: જેમકે, "ખુરસ્ને ખુશ" યાને "મજેહનો ખોરાક" નો

અલંકારીક ઉપયોગ આપણે આ કેતાબમાં ઉપર પાને ૩૭ મે નોટ નં૦ ૧૨ માં બરાબર જોયો છે,. જ્યારે એજ "બનામ-ઇ-યજદ" સેતાયશનાં છઠ્ઠા ફકરામાં સાધારણ છુટેછુટા અર્થમાં ઉપલા શબ્દોને લીધેલા છે: એ ફકરામાં એ નસીહત દેવામાં આવી છે કે દાનાવોનું કહેવું છે કે હમેશાં ખાવા માટે નાન અને પીવા માટે પાણી શોધવું યાને સાદામાં સાદો ખોરાક લેતાં શીખવું અને શુકરાના કરવા, અને એક આબેદીના ઉમેદવારે ભારી લહેજતદાર મીષ્ટાનોનો કદી અભખરો ધરાવવો નહીં. આ ફકરામાં "નાન" શબ્દ વાપરીને ઘણું ટુંકમાં સાદા નિર્દોષ વેજીટેરીયન જરથોસ્તી ખાણાંની મજબુત સીફારસ કરવામાં આવી છે.

"ચિથ્રેમ્ બુયાત્" ના ત્રીજા ફકરામાં જે "એકસો ને પચાસ" વરસનો ઇસારો છે તે અહીંના એક કેશાશી ઉરવાનને મરણ બાદ તનાસખ યાને પાછો જન્મ લેતાં (દુજખ થતાં) ઓછાંમાં ઓછાં આશરે ૧૪૪ વરસ લાગે છે તેનો ઇસારો છે, અને ત્યાં જણાવેલું "સોસ્યોસનું પેવંદ" તે કોઇબી ".મહાન ફરેસ્તાઇ શક્તિની બાંહેધરી" (વસીલા) માટે ઇસારો છે, કે જેને "પાસ્તા" નો ફરેસ્તો પણ કહેલો છે.

૧૭. "ચિથ્રેમ્ બુયાત્" નામની જે સેતાયશ છે તેની અંદર જે અવસ્તા વણી લેવામાં આવ્યા છે તે બાએ આ દીબાચામાં આગલ પાને ૨૭ મે ઇશારો કરવામાં આવ્યો છે.

૧૮. આ સેતાયશની અંદર ઉરવનની વૃદ્ધિને માટે જે પુષ્કળ મુબારક મીથ્ર આપવામાં આવેલા છે, તેમાં જરથોસ્તી દીનની તાજેહગી અને સુધારો કરવા બાએ જે મીથ્ર ચોથા તથા પાંચમાં ફકરામાં છે તે દરેક બસ્તેકુસ્તીઆને દરરોજ પુર જોશથી કરવાની જરૂર છે.

હાલના હાસમી જમાનામાં જે ત્રણ મહાન "રાઇનીદાર" સાહેબો—જરથોસ્તી દએનને આરાસ્તે કરનારા સાહેબો—આ ખનીરથબામી ઉપર આવવાના છે,—જેઓ **શાહ વરજાવંદ (બેહેરામ), હોશેદર માહ,** અને **હોશેદર બામી,** અનુક્રમે ખુર (રવી), તારદ (બુધ) તથા દએ (ચંદ્રમા) ની વજીરાતોમાં એ ત્રણે વજીરાતોમાંની દરેકને લગતી દએની કોટવાલીમાં જન્મશે—તેઓમાંના પહેલા બે મહાન સાહેબોની જાનફેશાનીભરી યાદ તેમજ તેઓના મદદગાર ગોઠયા **પેશોતન** જેઓ શાહ કએ ગુસ્તાસ્પના દીકરા થાય છે અને જેઓને વખ્શુરે વખ્શુરાંન સાહેબે દહમ–આફ્રીતી (યાને ખાસ અવસ્તાઇ નીરંગ પઢી દીધેલી શ્રેષ્ટ દુવા) ની બરકતથી "અમર્ગ–રવાંન" બનાવ્યાં હતાં, એટલે કે પેશોતન "રાઇનીદાર" તરીકે, હમેશાં સઓ-બ્યન્ત તરીકે અહીં આવ્યા કરશે, તે **પેશોતનની** પણ માન-ભરી યાદ "નામ–ઇ–ખાવર" સેતાયશના છઠ્ઠા ફકરામાં તથા "ચિથ્રેમ્ બુયાત્" ના ચોથા તથા પાંચમા ફકરામાં ઘણા અંત-કરણના ઉભરાથી કરવામાં આવી છે, તે એ દએનના રાહબરો-ના આવવાના મીથ્ર જરૂર દરરોજ આપણી પારસી કોમના દરેક સભાસદે પુર ગંભીરતાથી કરવાની અદ્દન ફરજ છે.

વળી, "ચિથ્રેમ્ બુયાત્" સેતાયશના છઠ્ઠા ફકરા ઉપરથી અશોઇની તરીકતથી જીંદગી ગુજારનારા તથા ચાલુ ભલા મીથ્રનો અમલ રાખનારા આબેદ લોકો પોતાની બંદગી મારફતે યજદી પ્રવાહોને ખેંચીને પોતાના મીથ્રનાં પુર જોશ સાથે આ દુન્યા ઉપર ફેલાવે છે, તેની અસર કેટલા બોહળા વીસ્તારમાં પંથરાય છે અને આ રીતે એક અશોઇ સાથના મીથ્રવાળો શખ્સ એક પૈબી ખરચ્યા વગર કેવા મોટા પાયા ઉપર "રાદી" સખાવત

કરી શકે છે તેનો બુલંદ ખ્યાલ આપણને આવી શકે છે. સેવટે, સાતમાં ફકરામાં એક મજબુત સામટો બુલંદમાં બુલંદ મીથ્ર તમામ સૃષ્ટીની વૃદ્ધિને માટે કરવામાં આવે છે, જે મીથ્ર દરેક બસ્તે-કુસ્તીઆને બંદગી પછી દુવા માંગતી વખતે શું માંગવું જોઇએ તેનો અસલ કાયદો શીખવે છે. હાલમાં સાધારણ રીતે મોટે ભાગે લોકો અજ્ઞાનતામાં એમજ માને છે કે અવસ્તા ભણ્યા પછી આતશબેહેરામ પાદશાહના કેબલા સનમુખ ઉભા રહીને યા આવાં યજદનાં પાણીના ચશ્મા તરફ નજર કરીને પૈસો, બૈરી, છોકરાં, નોકરી, વીગેરે આ દુન્યવી ચીજોનું સુખ માંગવું એ બંદગીની છેલ્લી નેમ છે. આ વીચાર તદન ભુલ-ભરેલો છે. પૈસો, બૈરી, ફરજંદ, નોકરી વીગેરે ચીજો "માણ્" યાને ગયા ભવોના કેશાશને આધારે મુકરર થઇ ચુકેલી છે તે તો દરેકને જેવું ઘટે તેવું મહેર યજદના ઇનસાફી કાયદાથી મળ્યું જશે. જરથોસ્તી દએન મુજબ બંદગીની છેલ્લી નેમ તો આ છે કે અશોઇ-પરહેજગારીની જીંદગી ગુજારીને બુલંદ મીથ્ર રાખી, અવસ્તા માંથ્રની સ્તોતની બેજમતી અસરો મારફતે યજદી પ્રવાહો સાથે સંબંધ જોડી રાખીને, પોતીકાં ઉરવાનની વૃદ્ધિ કરીને, "હાતાંમ જીજીયાંમ" ને કાયદે પોતાની આસપાસનાઓ માટેની મીનોઇ વૃદ્ધિ માટેનો જોશ ચાલુ બરપા કરીને તેને વધારતા રહેવું. અને આ બુલંદ નેમને લગતા પુષ્કળ મીથ્ર લગભગ દરેક સેનાયશમાં આપણી નજરે પડે છે, તેમાં આ "**યિથ્રેમ બુયાત્**" ના છઠ્ઠા તથા સાતમાં ફકરાના મીથ્ર આપણું ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે, જે ફકરાની ઉંડાણ તાવીલ વીષે ઉપર નોટ નં૰ ૧૪ માં વીસ્તારીને આપણે જોઇ ગયા છીએ.

૧૯. દરેક બસ્તે-કુસ્તીઆને બરજીશી જીરમ તરફજ પોતાના મીથ્ર સાબેત રાખવા જોઇએ, અને તેટલા માટે બર-

જીશી જરથોસ્તી દએન ઉપર પુર દીલનાં મીથ્ર સહીત રહેવું જોઇએ તે બાએ દાદાર હોરમજદ સાથના સંબંધમાં દમેદમ રહેવાનો મીથ્ર "દાદાર હોરમજદની સેતાયશ" માં આપણું ધ્યાન ખેંચે છે. એજ પ્રમાણે પતેત પશેમાનીમાં એવોજ મીથ્ર— "અહુરમજદ્ ખીશ હોમ્" યાને "અહુરમજદની ખીશીને લગતો છું," તથા "પ ખીશીએ યજદાન્ દાર્ હોમ્" યાને "યજદો સાથનો સંબંધ કાયમ રાખું છું"—આ મીથ્ર એક બસ્તે–કુસ્તીઆંને કોઇબી બીજી દીક્ષા નહીં લેવાના તથા બીજા ધર્મોની તરીકતો ઉપર પોતીકા મીથ્ર સાબેત નહીં કરવાના અસલ જરથોશ્તી કાયદાની યાદ આપે છે.

૨૦. ગોસ્પંદો તરફ ઇન્સાફ અને કાયદાથી વર્તનાર શખ્સ બહમન અમશાસ્પંદ તરફનું મીનોઇ જ્ઞાન મેળવવાને લાયક થાય છે, એમ સેતાયશ–ઇ–બેહમનના પાંચમા ફકરામાં શીખવવામાં આવ્યું છે. પારસીઓએ વેજીટેરીયન કાંય થવું જોઇએ તે સવાલ-નો જવાબ આ સેતાયશ આપે છે કે મીનોઇ વૃદ્ધિ કરવા માટે જે મીનોઇ જ્ઞાનની આસ્ન–ખેરદ બેહમન અમશાસ્પંદની અક્કલ-ના સીલસીલા તરીકે આપણને મેળવવાની જરૂર છે તે મીનોઇ જ્ઞાન મેળવવાને લાયક થવા માટે બહમન અમશાસ્પંદનો "હવર-સ્ત" જે ગોસ્પંદો છે તેઓની કતલનો અટકાવ કરવાને ખાતર વેજીટેરીયન થવાની જરૂર છે, અને ગોસ્પંદોના ઉરવનો "જેઓ આપણે ખાતર જીવવાની ખાહેશ કરે છે" તેઓ આ રીતે ખુશ થયાથી આપણી વૃદ્ધિનો માર્ગ સરળ થતો જાય છે. મોટી હપતન યસ્તના પાંચમા કરદામાં જે માનવીઓ અને ગોસ્પંદો વચ્ચે ઉરવનીક સંબંધ તથા એકમેકની વૃદ્ધિનો આધાર બતા-વવામાં આવ્યા છે, તે આવી બુલંદ મતલબથીજ ત્યાં જણાવવા-

માં આવ્યું છે, અને વેજીટેરીયન થવાથી નસા તથા પલીદીના ખોરાકથી દૂર રહીને અશોઇનો અમલ કરયાથી તથા ગોસ્પંદો સાથનો સંબંધ થાડો થયાથી આપણા ઉરવનની શકિતઓ બાતેન રીતે ખીલી જઇને આસ્ન-ખેરદ કેમ ખીલે છે, તેનો સહેજ ખ્યાલ આ સેતાયશ આપણને આપી શકે છે.

૨૧. અશોઇ તથા વ્યવસ્થા (Divine Order) નો કાયદો દરેક પેદાયશને કેમ આગળ વધારે છે, તથા એજ અશોઇનો કાયદો હોરમજદની દીનનો પાયો કેવી રીતે છે તે બાબે સેતાયશ-ઇ-અરદીબહેસ્તના ચોથા ફકરામાં ઇશારો કરવામાં આવ્યો છે. "દીન-ઇ-અહુરમજદ બ તો રોબાય"—હોરમજદી કાયદો તારેથી (યાને અરદીબહેસ્ત અમશાસ્પંદના વ્યવસ્થાના કાયદાથી)જ ચાલુ છે—Ashoi is the fundament of the Ahurian Law—આ મૂળ નીયમ ઉપરથી આપણે સમજી શકયે છીએ કે અશોઇની તરીકત વગરનો જરથોસ્તી ધર્મ અને હોરમજદી કાયદો આપણને શીખવવામાં આવ્યો નથી.

૨૨ "સેતાયશ-ઇ-શહેરીવર" માં ત્રીજા ફકરામાં "લાંબો વખત કાયમ-રહેનારી સોનાની તેમજ રૂપાંની દોલત" માં ખાણોનો ઇસારો છે, કે જેથી "ખોરાક દસ્તી થાય અને આબાદી ફેલાય," જ્યારે ચોથા ફકરામાં એક ખરા 'સાહેબેઝર' યાને દોલતવાળા શેઠયા થવાની ખરી ખુબી કુદરત મુજબ શામાં સમાયલી છે તે બહુજ અસરકારક રીતે નીચે મુજબ સમજાવ્યું છે:

"જે કોઇ દોલતમાં વધારે તવંગર છે તેણે ડહાપણ, ખાસ્યત, ગુણ તથા દરેક ચીજના બાબમાં વધારે દોલતમંદ, વધારે બોલનાર તથા વધારે લાયક મુરાદવાળા (યાને 'રાદી') થવું."

૨૩. આરમઇતીના હાથ હેઠળની પેદાયશ જે જમીન છે તે જમીનની અંદર જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં સમજાવવા મુજબ જે ચાર કુવતો—કુવતે-ગાજયા યાને ઉગવાની શક્તિ, કુવતે-નામ્યા યાને વધવાની શકિત, કુવતે-મુસવરીયા યાને આકૃતિ પકડવાની શકિત તથા કુવતે-મુવલ્લદીયા યાને મવાદ બંધાવાની શકિત—કાર્ય કરે છે, તે ચાર કુવતો પોતાની ખાસ્તર (યાને વીજળી) ને લીધે દરૂજીને ચોકસ અસ્પંદીમાં પોતાની અંદર ખેંચી લઇને તમામ અસરે તારીકીને પાછી અસરે રોશનીમાં ફેરવી નાંખવાનું કામ (transformation of Drujih into Ashoi) ચાલુ બજાવ્યા કરે છે, તેથીજ આપણી દરેક તરીકત પાળતી વખતે ચાલુ નક્કર જમીનના સંબંધમાં રહેવાનો હોકમ આપેલો છે. દાખલા તરીકે, માસીક માંદગીની હાલત વખતે સ્ત્રીઓએ ભોંયતળ્યેજ દૂર બેસવું જોઇએ; બરસ્નુમ લેતી વખતે મોબેદોએ ભોંય ઉપરજ સુવું, બેસવું જોઇએ, ક્રીયાકામો-ની પવિત્રાઇ જાળવવા સારૂ નક્કર ભોંય ઉપરજ તે કરવી જોઇએ. આવી રીતનો આરમઇતીમાં "બરદાસ્ત" નો ગુણ હોવાને લીધેજ સેતાયશ-ઇ-સ્પંદારમદમાં કહ્યું છે કે "હમ-ચીજ તો વરજસ્ન બાદ ૫ ફરારૂની," યાને "બધી ચીજોને તું ભલાઇ તરફ કાર્ય કરાવનાર થાય છે;" કેમજે દરેક દરૂજીની ખરાબ અસરને જમીન પોતાની અંદર ખેંચી લઇને તેને પોતીકાં ચાર કુવતના ઉપયોગ માટે ભલી રીતે ફેરવી નાંખે છે.

વળી જમીન દરેક પેદાયશની વૃદ્ધિમાં—તેમાં ખાસ કરીને આદમજાતના ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતર જે રક્ષણ તથા પોષણ આપે છે તેને લગતા મીશ્ર જમ્યાદ યજદની સેતાયશમાં કરવામાં

આવે છે. જમીન ઉપરના પહાડો હમેશાં ખોરેહનો જોશ વધારી આપવાની ખીશ્કારી બજાવે છે, જે જાહેરી તથા બાતેની બન્ને અર્થે સમજવાની છે, અને શરૂઆતના "ફરરેહ યજદી" નામનાં ખોરેહ પછી બીજાં આગળ ચહડયાતાં ખોરેહ જેને જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં "કયાંન ખોરેહ" તથા "એરેપત ખોરેહ" નાં ખાસ નામથી ઓળખાવેલાં છે તે ખોરેહોને "ફ્રશો–ગર્દ" યાને "તમામ સૃષ્ટિ–રચના સેવટની વૃદ્ધિના છેડા" એ પુગે ત્યાંસુધી કાયમ ટેકાવી રાખવા માટે જમ્યાદ યજદના હાથ તળેની પેદાયશ યાને જમીન તેની ઉપરની મવકકલ "આરમઇતી" શકિતની મારફતે ખાસ મદદ કરે છે, અને આ પૃથ્વી ઉરવનની વૃદ્ધિમાં ખાસ આવી રીતની મદદ કરનાર હોવાને લીધેજ એને "**ખનીરથ બામી**" યાને "પ્રકાશીત કીનારા" તરીકે અવસ્તામાં ઓળખાવવામાં આવેલી છે.

૨૪. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ શીખવે છે કે ખુરદાદ અમશાસ્પંદનો "હવસ્ત" "આબ–ઇ–મુકરરદ" યાને "પાણીનું જોહર" છે, જેને "તોખ્મે–આબ" પણ કહેવામાં આવે છે. "પતેત પશેમાની" માં "અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ" વાળા કરદામાં પણ ખુરદાદનો હવસ્ત "આવ્ આવ્ તોખ્મગાંન્" કહેલો છે કે જે અવસ્તા "**જન્તુ–ફ્રાદો**" નામનાં છઠ્ઠાં ઉસુલ્યાતી "ફ્રાદો" યાને "પાણીમાં રહેતી વીજળીક શકિત" માટેનો ઇસારો છે. આપણને "આવાં ન્યાયશ" તથા "આવાં યશ્ત" માં પાંચ "ફ્રાદો" યાને 'પાણીમાં રહેલી પાંચ ખાસ્તરો યાને વિજળીક શકિતઓ' નાં નામો મળે છે, જે "આદુ–ફ્રાદો," "વાંશ્વો–ફ્રાદો," "ગએથો–ફ્રાદો," "ક્ષ્એતો–ફ્રાદો" અને દંઘૂહુ–ફ્રાદો" છે. પણ આ "જન્તુ–ફ્રાદો" નામનાં

છઠ્ઠા ક્રાદોનું નામ કોઇ કોઇ અસલ અવસ્તા કેતાબો*માંથી હજીબી મળે છે, જો કે મોટે ભાગે હાલની કેતાબોમાંથી તે ગુમ થયું છે.

"આબે-તજાય" યાને "આબે-રવા" યાને "કુવા, નદી, ઝરાનાં વહેતાં પાણી જેમાં અસલ 'જોહર' પડેલું છે તેને" જરથોસ્તી પવીત્ર ક્રીયાકામોમાં વાપરવાનો હોકમ છે, અને એવાં કુવા વગેરેનાં "નેઝાદી" પાણી (આબે-રવા) વગર 'પાવ' કામ થઇ શકતું નથી એમ એ સેતાયશનો બીજો ફકરો શીખવે છે. "હીચ્ જાન્-હોમંદાંન્ કાર-ચ્ પાદીયાવ્ અજ તો જોજ ન શાયદ્ બુદન્"—"કોઇબી જાનદારોથી તારા સીવાય 'પાવ' કામ યાને પવીત્ર ક્રીયાને લગતું ચોખ્ખું કામ થઇ શકતું નથી. વહેતાં પાણી ઉપર પલીદી રહેતી નથી, અને આ કાયદામાં જે બારીક પાણીમાંના પાંચ ક્રાદો—"આદુ-ક્રાદો, વાંથ્વો-

* અસલ અવસ્તામાં લખાયલી એક કેતાબમાં "જન્તુ-ક્રાદો" શબ્દ "આવાં ન્યાયશ તથા યશ્ત" નાં ભણતરોમાં નીચે મુજબ લખેલો મળે છે, જે બતાવવા હેઠળ લીટી દોરવામાં આવી છે:

"આદુ-ક્રાદનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ક્રાદનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ક્રાદનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ક્રાદનાંમ્ અષઑનીમ્, <u>જન્તુ-ક્રાદનાંમ્ અષઑનીમ્</u>, દંઘ્હુ-ક્રાદનાંમ્ અષઑનીમ્."

ત્યારે, જો ઉપર મુજબ દરેક વાંચનાર પોતાની આવાં ન્યાયશ તથા યશ્તની કેતાબમાં સુધારીને પઢશે તો તે ઘણુંજ બરહક થઇ પડશે, કારણકે બાકીનાં પાંચે ક્રાદોનું ઉસુલ યાને મુળ આ "જન્તુ-ક્રાદો" છે, જેની ખુબીઓ અપાર અને અજાયબ છે અને જેની ઉપર મવક્કલ "ખુરદાદ અમશાસ્પંદ" છે.

ફ્રાદો, ગએથો-ફ્રાદો, ક્ષએતો-ફ્રાદો તથા દંઘહુ-ફ્રાદો" યાને વીજળીક શક્તિઓ (hydro-electric forces) કાર્ય કરે છે તેને લગતાં ખાસ જ્ઞાનની જરૂર છે. જેઓ ક્રીયાકામ માટે કુવાના પાણીની ખાસ જરૂર નથી, અને નળનાં સીસાં અને લોખંડની પાઇપથી ઘસાયલાં ફ્રાદો વગરના મુરડાળ પાણીબી દરૂન બાજમાં તથા યજશ્ને વંદીદાદમાં તથા કુસ્તી-પાદયાવમાં ચાલી શકે એમ જાહેરમાં હીમાયત કરે છે તેઓએ સેતાયશ-ઇ-ખુરદાદ ધ્યાનથી વાંચીને પાણીના ફ્રાદોને લગતી અસલ જરથોસ્તી સાયન્સનો અભ્યાસ કરવો એવી અરજ કરવામાં આવે છે. કુવાઓ બંધ કરવાની તદન અ-સાયન્તીફીક રૂઢી જે તદન જંગલી રૂઢી તરીકેજ ઓળખવી જોઇએ, તે રૂઢીથી પાણીના ફ્રાદો કેમ નબળા પડી જાય છે, તથા શમ્સના સ્વા પાણીને ખુલ્લા બરાબર તડકાંરૂપેબી નહી મળવાથી મેલેરીઆના મચ્છરનો ઉપદ્રવ તથા ઇન્ફ્લુએન્ઝા જેવાં બીજાં પુષ્કળ જાતનાં દરદોના જંતુઓ કેમ ઉભાઇ જાય છે, તેનો કંઇબી સાયન્તીફીક ખ્યાલ હાલના ડાકતરોને બીલકુલ આપવામાં આવતોજ નથી. જરથોસ્તી દએનમાં જે જંતુશાસ્ત્રના બારીક કાયદા સમજાવેલા છે તેનો ઇલ્મે ક્ષ્નૂમને આધારે બારીક અભ્યાસ કરવા માટે આપણા બસ્તેકુસ્તીઆન પાસ થયલા ડાકતરોને એલતેમાસ કરવામાં આવે છે.

ત્રીજા ફકરામાં "સ્પેન્દારમદ, ખુરદાદ તથા અમરદાદ" ત્રીસે રોજનાં અનુક્રમમાં કેવી રીતે ગોઠવાયા છે તેનો ઇશારો છે. ચોથા ફકરા ઉપરથી ખુરદાદ જેવણુ "આબાદાની" યાને "ગોહરે મુકર્રરદ" (અવસ્તામાં "જન્તુ-ફ્રાદો") જે ઉસુલ્યાતી છે તે ઉપર મવક્કલ સાહેબ છે તેવણ વચ્ચે અને અરદવીસુર જેવણ

અસલ અર્થ મુજબ "જમીનની અંદર મસાવત થઇને ઝરારૂપે વહેતાં પાણી" માંના પાંચ ફાદો ઉપર મવક્કલ શક્તિ છે તેવણુ વચ્ચેનો ખરો તફાવત આપણે જોઇએ છીએ.

૨૧. અમરદાદ અમશાસ્પંદનો "હુમત" જે અમરદાદની અમર્ગી છે, જે ખરેખરૂં સુખ "ઉસ્તા" છે, જે ગરોન્માનની અંદર રવાનના દાખલ થવાનો બુલંદમાં બુલંદ મરકજ છે તે અમરદાદની અમર્ગીનું સુખ મેળવવાને વાસ્તે "નબાતાત" યાને વનસ્પતિ વર્ગનો ખોરાક કેટલો બધો ઉપયોગી અને મદદગાર થઇ પડે છે, તે બાબે જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ જે કાયદાઓ સમજાવે છે, તેને સેતાયશ-ઇ-અમરદાદ ઘણો મજબુત ટેકો આપે છે. ફળ, અનાજ તેમજ તરતરકારી પૈસાદાર કે ગરીબ—આ દુન્યાના દરેકે દરેક આદમનું પોષણ, જીવન, તથા તકવો છે અને તે અમરદાદનો "હવરસ્ત" છે એમ જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ તથા સેતાયશ-ઇ-અમરદાદ સમજાવે છે. તેટલા માટે તેશ્તર તીર યશ્ત તથા વંદીદાદમાં જેમ કહ્યું છે કે તમામ આ ગેતીની દુન્યાનો ખોરાક વનસ્પતિ વર્ગને લગતોજ છે, તે મુજબ આ અમરદાદના હવરસ્તનો અમલ જીંદગી દરમ્યાન કરીને—એટલે વેજીટેરીયન ખોરાક ખાનાર બસ્તે-કુસ્તીઆન તરીકે જીંદગી ગુજારીનેજ—અમરદાદના "હુમત" ઉપર જવાનું છે—એટલે ગરોન્માનમાં ઉરવનને લઇ જવાનું છે—આ જરથોસ્તી દએનનો વેજીટેરીયનીઝમનો મૂળ નીયમ આપણે હમેશાં યાદ રાખીશું. જ્યારે જીવતાંજીવત વનસ્પતિ ખોરાક બાતેન રીતે પોતીકી "ખાસ્તરો" મારફતે ઉરવનની વૃદ્ધિમાં આટલો બધો મદદ કરનારો છે, તો પછી મરણ બાદ ઉરવન-ની ક્રીયાઓમાં ફ્રૂટ, મેવા તથા તરતરકારી સાથે સતુમ, આફ્રી-ન્ગાન, બાજ જેવી ક્રીયાઓ કરાવ્યાથી "ખાસ્તરો" ને કાયદે

ગુજરેલાં ઉરવનને કેવી કીમતી મદદ મળતી હશે તેનો ખ્યાલ કરી શકાય છે, અને તે ઉપરથી સતુમની અંદર ગોસ્ત, માછલી, ઇંડાં, મરઘી, બતક વગેરે મલીન ખોરાક મુકયાથી અમરદાદની અમર્ગીનું સુખ ગુજરેલાંઓથી કેટલું બધું દૂર થઇ જતું હોવુંજ જોઇએ તેનો કંઇ ભાશ એ બાબે વીચાર કરનારાઓને આવી શકશે. વળી ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતર જે શરૂઆતમાં "જોર" નામની શકિત તથા તેનેથી ચહડતી સરોશ યજદની "તગી" નામની શકિત બરપા કરવાની છે, તે "તગી" નામની શકિત એજ સેતાયશના પાંચમા ફકરામાં કહ્યું છે તેમ અમરદાદ અમશાસ્પંદ શરીરની પવિત્રાઇને લીધે જે "કેહર્પ" ની દુરસ્તી ઉત્પન્ન થાય છે તે બેઉ શરીર તથા કેહર્પની ખોરાક વગેરે દરેક લાઇનની સુક્ષમતા અને પવીત્રાઇને લીધે "દુરવેશો" ને યાને કે (અવસ્તા "દુર–ત્બએષ" એટલે કોઇબી ગુનાહથી દુર રહેનારાં ઉરવનો) ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતરજ જીંદગી ગુજારનારાંઓને ચાલુ આપતો રહે છે, અને આ "તગી" નામની શકિત મળ્યા પછી તે ઉરવન સરોશના નાદમાં કમાલ્યત યાને સંપુર્ણતામાં રહે છે. આ ઉપરથી વેજીટેરીયન થવું એક બસ્તે–કુસ્તીઆન માટે કાંય ખાસ જરૂરનુંજ છે તેનો ઘણો સરસ ખ્યાલ આપણને અમરદાદની અમર્ગીની બાબદ આપી શકે છે.

૨૨. ફકત રાત અને દીવસ તે દાદાર હોરમજદ તરફજ પોતપોતીકા "ખુદા" ની મારેફતથી બુલંદીએ જવાનો વીચાર રાખવો જોઇએ તથા તેનુંજ નામ અને તેનોજ સ્તોત દમેદમ ચાલુ રાખી, આપણા અંતઃકરણને તેનીજ ઉપર રોકી રાખવાની જરૂર છે. જે પ્રમાણે એક વહાણનું હોકાયંત્ર ગમે તેવાં તોફાનમાં પણ પોતાની સોય (magnetic needle) ને ઉત્તર તરફજ એકજ દીશાએ ચાલુ રાખી મુકે છે, તેજ પ્રમાણે ગમે

એવી સંસારી ઉઠલપાઠલ તથા "કેશાશી" તોફાનો વખતે આપણાં અંતઃકરણને સદા મારેફતે-ખુદા તે દાદાર હોરમજદ-નીજ દીશાએ વળણુ રાખી મુકવાની ટેવ પાડવી જરૂરની છે, એમ દએ-પ-આદરની સેતાયશના બીજા ફકરામાં કહેવામાં આવ્યું છે. અવસ્તામાં "કેમના મજદા" માં જેમ "અન્યેમ થ્વહ્માત આથ્રસ્ચા મનંઘહસ્ચા" યાને "તારા આતશ તથા તારે લગતા મીથ્ર સીવાય મને બચાવ આપનાર કોણુ છે?" એવું કહેવામાં આવ્યું છે, તથા જે પ્રમાણે ગાથા ૩૪; ૭ માં કહ્યું છે કે "નએચીમતેમ અન્યેમ યુષ્મત વએદા અષા, અથા નાઓ થ્રાજદુમ" યાને "ઓ અષ, તમારે લગતા તેના સીવાય બીજા કોઇનેબી હું પીછાણુતો નથી, તેથી તમે અમોને પોષણ આપો," એમ પોતીકા આસ્ને વીરના મરતબામાં પેગામ્બર સાહેબ જેમ ઉમેદ કરે છે તેજ પ્રમાણે આ સેતાયશના પાંચમા ફકરામાં આપણા જેવા મરતબાના ઉરવાનોના બાબમાં કહેવા-માં આવ્યું છે કે "અવશ નીસ્ત ઓમ પનાહ ઓમ અવ-સ્તામ વ ઉમીદ બ ઓય ખાવર ઇ તો" યાને "(ઓ ખુદા) તારા સીવાય મને નેકી તથા પનાહ તથા મદદ નથી તથા તું મહેરબાન ઉપરજ ઉમેદ છે." એવોજ આબેહુબ મીથ્ર દએ-પ-મહેરની સેતાયશના ચોથા ફકરામાં પણ મળે છે: "ચે માન નીસ્ત અઇયારી-ઇ પાન-ઇ અવસ્તામ બ ઓય તો અહુર-મજદ-ઇ-વસ્પાન ફરયાદ," એમ મરતબા મુજબ મીથ્ર આવેલો છે. અહીં જણાવવું જોઇએ કે પેગામ્બર સાહેબની માંગણી અને આપણી માંગણી વચ્ચેનો ફરક ધ્યાનમાં હમેશાં રાખવો જોઇએ. આ ઉપરથી સમજ પડે છે કે જે મીથ્ર યાને વીચારો અવસ્તામાં છે તેનેજ મળતા આવતા મીથ્રો આ પાજંદ સેતા-યશોમાં વણવામાં આવેલા છે.

૨૩. આદર, આવાં, ખુરશેદ, મહોર તથા ગોશ યજદોની સેતાયશમાં જે ધ્યાન આપવાજોગ બાબદ છે તે "ખોરેહ" ને લગતી છે. કુદરતમાં જે તમામ ગેબી આતશો કાર્ય કરે છે, કુદરતમાં જે આવાં યજદના પ્રવાહો તથા પાણીઓ કાર્ય કરે છે, તથા સુરજ અને ચંદ્રમા જે કાર્ય ચાલુ કરતા રહે છે, અને ગોશ-ઉરૂનની પેદાયશ યાને ગોસ્પંદો જે કાર્ય ચાલુ કરતાં રહે છે તે બધાંમાં આ ગેતી ઉપર સ્વચ્છ પવિત્ર ખોરેહનું જોશ પાંથરવાનું કાર્ય આ પાંચે સેતાયશોમાં ખાસ ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યું છે. જરથોસ્તી દએનની તમામ અશોઇની તરીકતો માનવીનું પોતીકું "ખોરેહ" જાળવવાના કાયદાઓ ઉપર રચાયલું છે, અને દેખીતી તેમજ અણદીઠ પેદાયશો વચ્ચેનો સંબંધ "ખોરેહ" ની મારફતેજ રહેલો છે. જ્યાંસુધી તમામ "દરૂજી" ઓથી દૂર થઇ જઇને આપણે પોતીકા "ખોરેહ" ના પ્રકાશને સુક્ષ્મતામાં વધારીને તેજસ્વી કરીશું નહી, ત્યાંસુધી "યજદી" પ્રવાહો સાથે "યજ" થવાને લાયક આપણે થઇ શકીશું નહી, અને તેથી કુદરતની પેદાયશો સુરજ, ચંદ્ર, આતશ, પાણી વગેરેના "ખોરેહ" નો જોશ આપણે પોતાની અંદર આમેજ કરી શકીશું નહી. જો આપણી શારીરીક, માનસીક, તથા આત્મીક હાલતને સુધારવા માટે કોઇબી એકજ રામબાણ ઇલાજ આપણને હાલમાં જોઇતો હોય તો તે જરથોસ્તી દીનના "ખોરેહ" જાળવવાના તમામ કાયદાઓનું બારીક જ્ઞાન તથા તે કાયદાઓ મુજબની વહેવારૂ જીંદગી આ બે ચીજની પહેલી જરૂર છે.

૨૪. તીર યજદની સેતાયશમાં "બારાન" યાને વરસાદનો મ્હાન બનાવ કેટલો બધો ઉપયોગી છે તથા "આતશે ઉરવાઝીસ્ત" ધરાવનારી તમામ પેદાયશ એટલે કે પાણીઓ (અવસ્તા "સ્તારાંમ અફશ-ચિથ્રનાંમ") તથા વનસ્પતી

વર્ગ (અવસ્તા "સ્તારાંમ ઉરવરો-ચિથ્રનાંમ") તેમજ "આતશે સ્પેનીશ્ત" ધરાવનારી તમામ પેદાયશ એટલે કે ખનીજ વર્ગ (અવસ્તા "સ્તારાંમ જેમસ-ચિથ્રનાંમ") તેઓની આબાદી તથા મીનોઇ વૃદ્ધિ માટે તીર યજદ શું શું ખીશ્કારી બજાવે છે તેનો ઘણો સરસ ખ્યાલ આપવામાં આવ્યો છે, અને સાથે સાથે "રાદી" એટલે કુદરત-અનુસાર યાને "મગલુબ-બીત-તબે" યાને કુદરત સાથે હળીમળીને, કુદરતના કાયદાઓના તાબેદાર થઇને દરેક ખીશ્કારી આપણે કેવી રીતે કરવી જોઇએ તેનો ખ્યાલ વરસાદની બાબદમાં "રાદી" શબ્દ વાપરીને આપવામાં આવેલો છે. પાદશાહની દયાનત પાક હોય અને ઇનસાફી હોય, ખેડુતની નજર પણ પાક હોય અને તેની સાથે લોકો અશોઇની ખાહેશ મુજબ જીંદગી ગુજારનારાં હોય તો તેવા શાદ "પઇરી-દખ્યુ" યાને એકજ જાતના વિચારો સાથે એકઠા થઇને કુદરતની અંદર બંધાતા સારા ગુબારો યાને અણદીઠ પડોની અસરોમાંથી જે તીર યજદનો વરસાદ વરસે છે તેજ વરસાદ આબાદી અને સુખ તથા વૃદ્ધિનાં પરીણામો લઇ આવે છે કેમજે તે વરસાદ "રાદી" પઇરીમાંથી વરસતો હોવાથી પોતીકી અસલ "રાદી" અસર લોકોને આપી શકે છે. આ ઉપરથી "રાદી" ચીજો બરપા કરવાને વાસ્તે આપણી માનવી જાતની જીંદગી ગુજારવાની રીતી તથા આપણા વીચાર આચાર અને રહેણીકરણીથી ઉભો કીધેલો અણદીઠ પઇરીનો ગુબાર કેટલાં બધાં જોખમદાર છે તેનો કંઇ ખ્યાલ આપણને આવી શકે છે.

૨૫. સચ્ચાઇ, કોલ અને વફાદારી આ ગુણ એક ઇરાની બાળકની "તરબ્યત" યાને કેળવણી આપતી વખતે ખાસ ખીલવવામાં આવતો હતો, અને જરથોસ્તી દએનના જે ચાર "ખાઓ" યાને ઉસુલ્યાતી મૂળ છે તેમાંનો ત્રીજો યાને "એરે-

જોઇશ ખાઓ" નો અવ્વલ મરતબો જે સચ્ચાઇને ખાતર સચ્ચાઇ છે, તે સચ્ચાઇ, કોલ, વફાદારીને લગતું મૂળ છે. મહેર યજદ તથા રષ્ને રાસ્ત યજદ એક સાચ્ચું બોલનાર તથા કોલ પાળનાર રાહે રાસ્ત શખ્સને છેક દાદાર હોરમજદના ગરોન્માન સુધી સૌથી બુલંદ હાલત સુધી ચલાવીને રેહબરી કરે છે એમ એ બેઉ રોજની સેતાયશોમાં જણાવેલું છે, અને મહેર યાને સચ્ચાઇ તથા કોલ સાચવનારને મહેર યજદ કેવા ફાયદાઓ પહોંચાડીને મદદ કરે છે, તથા ઓલાદ વધારવાને વાસ્તે જે કુદરતે તોખ્મ યાને બુન આપેલી છે તે તોખ્મની જાતને ઉંચ રાખવાને વાસ્તે સચ્ચાઇ તથા દયાનતદારી કેટલી બધી અગત્યની છે તે મહેરની સેતાયશના પાંચમા ફકરામાં ઘણું ગુહ્ય રીતે કહેવામાં આવ્યું છે. અને એજ પ્રમાણે રષ્ને રાસ્ત પોતે રાસ્તીની મદદથીજ અંતે દેવ દરૂજોને હોરમજદની પેદાયશમાંથી હાંકી કહાડશે એમ રશ્ન યજદની સેતાયશના ત્રીજા ફકરામાં કહેવામાં આવ્યું છે. આ ઉપરથી જરથોસ્તી અશોઇની તરીકતના બોંતેર મરતબાના કાયદાઓમાં સૌથી પહેલાં પગથીયાં તરીકે સચ્ચાઇ, કોલ અને વફાદારી ઉરવનની વૃદ્ધિનાં બુલંદ કાર્ય માટે કેટલાં બધાં સૌથી અગત્યનાં છેજ તે બાબે આપણી ખાતરી થાય છે. વળી રશ્ને યજદના હમકાર આસ્તાદ યજદ જેવણુ "ઉસ્તા" (Rectitude) ઉપર મવક્કલ છે તેવણુને "દાદારે-ગેહાન" ના પાસબાન તથા "દાદારે-ગેહાન" તરફ આગળ વધારનાર તરીકે આસ્તાદ રોજની સેતાયશમાં ઓળખાવવામાં આવ્યા છે, કેમકે જે ઉરવનની વૃદ્ધિનું સુખ ખનીરથબામી ઉપરથી ઉરવનને હમેશનું "તેહ" કરયા પછી "દાદારે ગેહાન" માંથી પસાર થઇને શશ કેશ્વરોમાંથી જે "ઉસ્તા" યાને મીનોઇ આબાદી અને ખુશાલી સાથે મેળવવાનું છે તે અમરદાદની અમર્ગીનાં

હમેશનાં સુખ ઉપર "અશઁતાત" યાને આસ્તાદ યજદના મીશ્ર પુર અસ્પંદીમાં કરવાની જરૂર છે.

૨૬. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ જે "સ્તોત યસ્ન" યાને અવાજની ધ્વનીથી ઉત્પન્ન થતા અણુદીઠ રંગોનો જરથોસ્તી દએનમાં સમજાવેલો કાયદો સમજાવે છે, તે સ્તોત યસ્નના કાયદાની ઉસુલ "અહુનવર" નો નાદ છે કે જે નાદનાં ૧૦૦૧ સ્તોતના નાળાં આખી સૃષ્ટિ-રચનામાં વ્યાપી રહીને કુદરતની દરેક ક્રીયા બજાવતાં રહે છે, અને આ સ્તોતના નાળાંને નીસ્તીની આલમ ઉપર વહેંચી આપનાર મહેર યજદની સાથે જુફ્તથી કાર્ય કરનાર સરોશ યજદ છે. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ ઇન્સ્તીત્યુત તરફથી જે "ફ્રી લીટરેચર" યાને મુફ્ત સાહીત્ય કોમમાં વહેંચવામાં આવે છે તેના નં૦ ૨ ની અંદર સરોશ યજદની ખીશ્કારી કુદરતમાં કેવી કેવી રીતની છે તે લંબાણથી સમજાવવામાં આવેલું છે. સરોશ યજદની સેતાયશમાં "તગી" નામની તેવણની જે શકિત છે તેનું બયાન આપવામાં આવેલું છે, અને અવસ્તામાં જેને "તનુ-માંથ્ર" કહેલા છે, તથા પાજંદમાં "તન-ફરમાન" કહેલા છે, તે શબ્દો સરોશ યજદ સાથે કેવી રીતે સંબંધ ધરાવે છે તે બાબદ જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ જેમ સમજાવે છે તેમજ આ સેતાયશમાં ઇસારો કરવામાં આવ્યો છે. અશોઇથી જીંદગી ગુજારનાર શખ્સ કમર ઉપર જે ઉનની કુસ્તી રાખે છે તે કુસ્તીની અંદર ઉન હોવાને લીધે તથા તેની ખાસ વણતની હાથની બનાવટને લીધે તે કુસ્તીની અંદર અવસ્તા માંથ્ર ભણનારના "સ્તોત" યાને અણુદીઠ રંગો (vibration-colours) ચાલુ ખેંચાઇને એકઠા થઇને રહે છે, અને કુસ્તીની મારફતે ખેંચાયલી અવસ્તાની ધ્વનીની અસરો

તે શખ્સના ખોરેહમાં તથા કેહર્પમાં આમેજ થતી રહે છે, કે જે ખોરેહ તથા કેહર્પ અશોઇની અમલ્યાતને લીધે "તનુ-માંથ્ર" યાને તન-ફરમાન (Manthra-saturated vehicles) થઇને તૈયાર થયલાં હોય છે, અને આવી રીતે કુસ્તીમાંના માંથ્ર કેહર્પમાં સોશન થઇને સરોશના નાદ સાથે તે શખ્સના ઉરવન-ને "યજ" યાને એકતાન (attune) થવામાં મદદ કરે છે, જેથી સરોશની મારફતે "અહુનવર" નો નાદ તે શખ્સ મેળ-વવાને લાયક થાય છે. આ રીતે "અહુનવરનો નાદ+સરોશ+ઉરવન+માંથ્ર+મીથ્ર+કેહર્પ+ખોરેહ+સુદરેહ+કુસ્તી"—આ નવ ચીજોનું જોડાણ જે રીતે ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતર સમજાવે છે તેવુંજ જોડાણ સરોશની સેતાયશના ત્રીજા ફકરામાં જોવામાં આવે છે. એ ઉપરાંત સરોશ યજદ તમામ દરૂજીની કુલ્યાતી દરૂજી, જે "અએશમ દરૂજી" છે તેની સામે કેવો મજબુત બચાવ કરીને આપણાં તન તથા રવાનની પાસબાની કરે છે, તથા રાત અને દીવસ સરોશ યજદ શશ કેશ્વરમાંથી થઇને ખનીરથબામી ઉપર ઉરવનની વૃદ્ધિની વ્યવસ્થાને ખાતર ચાલુ આવ્યા કરે છે, તેથી જીંદગી દરમ્યાન તેમજ ગુજરવા પછી બસ્તે-કુસ્તીઆનના ઉરવનને અશો સરોશ યજદ સાથે કાંય સંબંધ ચાલુજ રહે એવી તરીકતો તથા ક્રીયાકામોનો અમલ કરવો જોઇએ, તથા દરેક ક્રીયામાં સરોશ યજદની ખાસ જુદી ક્રીયા કાંય કરવાનો હોકમ આપવામાં આવ્યો છે તે બાબદો આપણને સહેલાઇથી સમજ પડી શકે છે.

૨૭. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં ઉરવનના જે ચાર મહાન દરજ્જા સમજાવવામાં આવ્યા છે—અશોનાંમ ફ્રવષીનાંમ, પઓ-ઇરયો-ટકએષનાંમ ફ્રવષીનાંમ, નબાનજદિસ્તનાંમ ફ્રવષીનાંમ તથા

અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમ—તેમાં અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમને લગતાં ઉરવનો જે કુદરતની અંદર દરેક પેદાયશની વૃદ્ધિની અંદર ચાલુ મદદ કરતાં રહે છે, તે અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમની જે જે ખીશ્કારી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ સમજાવે છે તેમાંની થોડીકજ ફ્રરોખ ફ્રવરદીનની સેતાયશમાંથી મળતી જણાય છે. "અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમ" ની આરાધના દરેક ક્રીયાકામમાં કેટલી બધી મોતેબર છે તથા પાણી અને ઉરવર સાથે એઓને કેવી રીતનો ખાસ સંબંધ છે, તથા "ફ્રવરદેગાન" ની ક્રીયા તથા "તાકચીઆન" ની ક્રીયાના બધા મળીને ૧૮ દીવસો ઉપર અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમની આરાધના ખાસ કરયાથી શું શું ફાયદા થાય છે તે બાબદ ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ તુલોતવીલ સમજાવે છે, અને તે બાબદો સમજ્યાથી આ સેતાયશમાં મળતાં મરકજો આપણને ઘણાં સરસ રીતે સમજ પડી શકે છે.

૨૮. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ જે નવ આસ્માનો તથા તેઓના ઉરવન, તથા તેઓની અકલ તથા તેઓના આતશો બાબે સમજાવે છે, તેમાંના પાંચમા આસ્માનની જીરમ "હાસમ" યાને મંગળ છે, અને તે આસ્માનનું ઉરવન શહેરેવર અમશાસ્પંદ તથા અકલ બેહરામ યજદ છે, તથા તેનો આતશ આદર ગુશસ્પ તુરફા યાને ચહડતા દરજ્જાનો છે. ઉરવનને દરૂજીઓના દુશ્મનોને મારી હઠાવવા માટે જે હીમત, ઇરાદતી, ક્ષથ્ર–વઇરય યાને ઇચ્છાવાજોગ સત્તા તથા ફત્તેહની જરૂર છે, તે હીમત તથા ફત્તેહનો આપનાર બેહરામ યજદ આ પાંચમા આસ્માન ઉપરથી ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતર લડવાના પ્રવાહો મોકલીને દુન્યાની તમામ અસરે તારીકી યાને ખરાબી ઉપર ચાલુ ફત્તેહ મેળવી આપનારો જોશ મોકલે છે તે બાબે સેતાયશ–ઇ–બેહરામની અંદર જણા-

ચવામાં આવ્યું છે. ખાસ કરીને આ હાસમના જમાનામાં જે વખતે હાસમની પાદશાહાત અને હાસમની વજીરાતનો અમલ ચાલે છે તે વખતે ઉરવનની વૃદ્ધિને માટે ફત્તેહ ફીરોજીની ચાલુ મદદ ચાહવા તથા ઉરવનના દુશ્મનો યાને તમામ દેવ દરૂજોને મારી હટાવવાની હીમત મેળવવા માટે બેહરામ યજદની આરાધના કરવી તથા બેહરામ યસ્ત ભણવી, અને બેહરામ યજદની સેતાતાયશ કરવી ઘણી મુબારક ગણવામાં આવેલી છે.

૨૯. "ફ્રશો-ગર્દ" યાને ઉરવનની નાજી અને અસલ હાલત (Freshening of the Soul) ની વહેદાન્યત યાને છેલ્લામાં છેલ્લી નેમને ખાતરજ તમામ સૃષ્ટિ-રચના બરપા થયલી છે, અને દરેક શખ્સની છુટી છુટી જીંદગી પણ બસ તે મ્હાન બનાવ યાને ઉરવનને પાછું તેની અસલ બુલંદીમાં લઇ આવવાની ક્રીયાને ખાતરજ છે, એમ મીનો રામની સેતાયશમાં આપણું ધ્યાન ખેંચવામાં આવ્યું છે. મીનો રામની ખાસ્તર યાને વીજળીક શકિત જે "વયુ-ઉપર-કઇરય" યાને વાતાવરણની સાથે કાર્ય કરતી રહી છે તે ખાસ્તર કોઇબી ચીજને દેખીતી યા અણદીઠ રીતે આખી કરવામાં તથા રૂઝ લાવવામાં ખાસ મદદ કરે છે. મીનો રામની ખાસ્તરની આ ખાસ્યત ઉરવનને આખું બનાવવામાં, ઉરવનના દરેક છુટા થઇ ગયલા અંશોને જમાદાત, નબાતાત તથા હૈવાનાતે મુતલકમાંથી ખેંચીને તથા દરેક ઉરવનના શરીફ તથા ખસીસ દરજ્જાના ભાગોને સાથે મેળવીને એક અખંડ ઉરવન (an Individual Soul) "ખએતોદથ" થયલું ખુદ પોતીકા "ખુદા" ને પણ મળી ગયલું ઉરવન બનાવવા માટે, આ મીનો રામની ખાસ્તર ચાલુ પોતીકી ખીશ્કારી બજાવે છે, અને આ મીનો રામની ખાસ્તરની ખીશ્કારી-

ના મીથ્ર આપણે હમેશાં રાખવા એમ તે સેતાયશ આપણને શીખવે છે. દુન્યાની દરેક ચીજ, ધણી ધણીઆણી, ફરજંદ, તથા દરેક મોરાદ બસ "ફ્રશો-ગર્દ" ને ખાતરજ આ બધું કરવું જોઇએ એવા મીથ્રથીજ ભોગવવાની છે, અને દુન્યવી મજાહને ખાતર નહી, પણ દાદાર હોરમજદની અસલ બુલંદ નેમ જે "ફ્રશો-ગર્દ" છે તેને ખાતરજ આ જીંદગી છે, એમ દર પળે આપણે માનીને તે મુજબ જીંદગી ગુજારવી જોઇએ.

૩૦. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં શહેરેવર અમશાસ્પંદના "દ્રૂખ્ત" ની ખીશ્કારી તરીકે ગુઆદ યજદના પોતીકા "વાયે-વેહ" નામના બુલંદ વયુની મારફતે "ફ્રષુષો-માંથ્ર" ના સ્તોતની બરકતથી તમામ "અસરે તારીકી" ને તોડી નાંખવા-ની જે ખીશ્કારી સમજાવેલી છે તેને લગતા મીથ્ર ગુઆદ યજદ-ની સેતાયશમાં મળે છે. વળી માનવી તેમજ જાનવર તેમજ પક્ષીઓની વાચા તથા જાતજાતની બોલી અને અવાજો જે હવાના ચોકસ જાતની ધ્વનીના મોજાઓ સાથે સંબંધ રાખે છે તે દરેક અવાજો ઉપર ગુઆદ યજદ મવક્કલ છે. જે પ્રમાણે ખોરશેદ યજદ પોતીકા સ્વાથી દરેક ચીજને પાવ કરવામાં ઉપ-યોગી થઇ પડે છે, જે પ્રમાણે પાણીના "ક્રાદો" પાવ યાને પવિત્ર કરવામાં ખાસ ઉપયોગી થઇ પડે છે, જે પ્રમાણે ગોસ્પંદનો "ગૌમએજ" તનુને યાને ખાકી બદનને તથા ખોરેહને પવિત્ર કરવા માટે ખાસ વાપરવાનો હોકમ છે, તેજ પ્રમાણે ગુઆદ યજદના હાથ તળેની પેદાયશ યાને હવા ઘણીએક ચીજોની આલુદગી દૂર કરી પવિત્રાઇ આપે છે, અને મોટે ભાગે પરન્દાંઓને પાવ કરે છે, કે જે કાર્ય આપણે પક્ષીઓનાં પાંખ ફફરાવવામાં થતી જોઇએ છીએ. ખુરશેદના સ્વા, પાણીના ક્રાદો, ગોસ્પંદનો ગઓ-મએઝ તેમજ

ગુઆદ યજદની હવા—આ ચાર કુદરતમાં પવિત્રાઇ આપનારી ખાસ મારેફતો (Purifying Agents) તરીકે કાર્ય બજાવતી રહી છે, અને તેથી સેતાયશમાં ગુઆદ યજદની યારી યાને મદદના મીથ્ર કરવામાં આવે છે.

૩૧. કુદરત તરફથી કુદરતના પેદા કરનારની પીછાણ કરવાનો નીયમ (From Nature to Nature's God) જરથોસ્તી દએનમાં પુષ્કળ વખત આપણી જાણમાં આવે છે. દએ–પ–દીનની સેતાયશમાં પણ એજ મીથ્ર પુર જોશમાં આપવામાં આવ્યા છે. તમામ પેદાયશમાં જે "ગતી" "જરવાન" (Motion) અનેક રૂપે જોવામાં આવે છે—ફરતાં આસ્માન, સેતારા, ચંદ્રમા, ખુરશેદ, ગૃહો, રાશીઓ, વાદળાં, વરસાદ, પવન—વગેરે તે બધી પેદાયશો બસ તે પેદા કરનારનોજ ખ્યાલ ચાલુ આપણને આપે છે; અને આ બધી પેદાયશોની ગતી મીથ્રમાં લઇને આપણે પોતે પણ તેની તરફજ આગળ વધવાની બુલંદ ગતી પામવાની છે, અને તે બુલંદ ગતી મેળવવા માટે તેનીજ ભક્તિના ચાલુ મીથ્ર રાખવાની જરૂર છે, એમ આ સેતાયશ ભણતી વખતે આપણે યાદ રાખીશું.

૩૨. જરથોસ્તી દએનમાં જે હોકમ ફરમાવવામાં આવ્યો છે તે હોકમ મુજબ એક બાળક "અવરનાઇ" માંથી "પુરનાઇ" માં દાખલ થાય યાને ચાર વરસ પુરાં કરી પાંચ વરસનું થાય તે વખતે તેની કાયનાત તથા તનુ જોઇને તેને દીની ઉસ્તાદના હવાલામાં સોંપતી વખતે "દીન–બ–મીનો મારેસ્પંદ" નું ખાસ જશન એ મુબારક જશનનાજ દીવસે યાને કે બરવકતના સ્પેન્દારમદ મહીનાના માહરેસ્પંદ રોજે અમલ કરવામાં આવતું હતું, અને દીન યજદ તથા મીનો મારેસ્પંદનો સીલ-

સીલો તે બાળકને નાનપણુથીજ જોડી આપવામાં આવતો હતો, કેમજે દીન યજદ તથા મીનો મારેસ્પંદની મારફતેજ દીની જ્ઞાન અને માંથ્ર–સ્પેન્તના રમ્જ યાને ભેદો સમજવામાં તે ઉમેદવાર-ને અણુદીઠ રીતે જોશ અને મદદ મળતી હતી. દીન યજદ તરફથી જે જરથોસ્તી દએનનું "ક્ષ્નૂમ" યાને ખુશાલી આપ-નારૂં જ્ઞાન તેના ઉસ્તાદ મારફતે અસલ આપવામાં આવતું હતું તે જ્ઞાનની ઉપર ઉસ્તવાર રહીને, ચાલુ "યજદો" સાથની ખોશી અને સંબંધમાં "યજ" થઇને રહેવાને લાયકના મીથ્ર, માંથ્ર, તથા કારદાનીમાં નાનપણુથીજ તે શખ્સ મશગુલ થઇને, ગોશો–સરૂદ–ખેરદ તેહસીલ કરીને તથા આસ્નીદેહ–ખેરદ ખીલવી-ને, "પદમાન" ના કાયદા ઉપર જીંદગી ગુજારીને, શરીર, મન, તથા રવાનની દુરસ્તી જાળવીને, ગરોથ્માન તરફજ જવાને લાયક થવામાં બસ જીંદગીની એકલી મોજ અને નેમ માનવામાં આવતી હતી. "અજ વેહ–દીન પાનગી ઓ–મ તન વ રવાન" "ભલી દીન મારફતેજ મારા તન તથા રવાનની પાસ્બાની ચાહું છું"— આ દીન યજદની સેતાયશનો મજબુત મીથ્ર છે, અને એજ પ્રમાણે મીનો મારેસ્પંદની સેતાયશમાં મીથ્ર કરવામાં આવે છે કે "અજ વેહ–દીન અહુરમજદ પ મારેસ્પંદ ઓય ખીશ શાયદ કર્દન" "ભલી દીન તથા મીનો મારેસ્પંદની મારેફતથીજ હોરમજદને મારો પોતીકો કરી શકું છું." આ ઉપરથી એક અસ્તેકુસ્તીઆન માટે કયું જ્ઞાન, કેઇ કેળવણી, કયો ઇલ્મ, કેઇ તરબ્યત અને કેઇ તાલીમ તેની આખી જીંદગી દરમ્યાન ખાસ જરૂરની છે, અને દીની ઇલ્મ વગરનું યાને ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ વગરનું કોઇબી જ્ઞાન કાંય તદ્દન નકામું છે તેનો કંઇક ખ્યાલ આપણને આવી શકે છે.

૩૩. "અકેમ અકાઇ વંઘઉહીમ અષીમ વંઘહોવે," યાને "બુરાંને બુરૂં તથા ભલાંને ભલો બદલો"—કરશો તેવુંજ પામશો—નો કુદરતી અચુક કાયદો જે જરથોસ્તી દએનમાં "પઇત્યોગેત" ને નામે ગાથામાં ઓળખાવેલો છે, જેને ઇલ્મે ક્ષ્નુમમાં "જીજીબ્યેઇન્તી" ને નામે "કેશાશ" ની એક શાખા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તે કાયદાની અંદર "અષીસ્વંઘહ-પારેન્દી" નો કાયદો એક ખાસ તરીકત તરીકે આપવામાં આવ્યો છે. આપણી આસપાસની તમામ પેદાયશ સાથનું માગતું-લેણું અદા કરવાનો કુદરતી નીયમ "અષીસ્વંઘહ-પારેન્દી" ને નામે ઓળખાય છે, અને જે "અષીશ+વંઘહ" યાને ભલો બદલો ખોરેહના સૌથી ચહડયાતા બુલંદ મરતબા તરીકે મેળવવાનો છે તે બદલો ફકત "પારેન્દી" યાને "ભરપાઇ કરયાથી" (Fulfilment of obligations) ફરજ બજાવ્યાથીજ મળી શકે છે, Blessedness results from Right Duty એમ આ જરથોસ્તી દએનનો કેશાશનો કાયદો શીખવે છે. મીનો અશીસ્વંઘહના મીથ્ર કરતી વખતે ખોરેહનો સૌથી બુલંદ મરતબો યાદ કરવો પડે છે, અને તેટલા માટે બીજાંઓના સંબંધમાં માબાપ, ધણીધણીઆણી, ભાઇબહેન, ફરજંદો, દોસ્તઆસ્નાઓ, ખીશીઓ, ઉસ્તાદ-શાગેર્દ, રાજા-રૈયત, ખરીદ-ફરૂશ વગેરેના સંબંધોમાં ફરજ અને કુદરતના ઇન્સાફના નીયમથી વરતવાના જે કાયદા જરથોસ્તી દએનમાં સમજાવવામાં આવ્યા છે તે કાયદા મુજબ જીંદગી ગુજારયા વગર ખોરેહ ખીલવવામાં આગળ વધી શકાતું નથી. બીજા શબ્દોમાં બોલ્યે તો "પાક-દયાનત" અને "પાક-દામન" આ બે ચીજની અમહ્યાત Virtue & Chastity મીનો અષીસ્વંઘહ તરફથી ખોરેહનો જોશ મેળવવા માટે ખાસ જરૂરના છે, અને

તેથી આ સેતાયશનો છેલ્લો ચોથો ફકરો ઘણુજ બુલંદ મીશ્ર માટે ઉપયોગી થઇ પડે છે, અને આ તથા પેલી દુન્યા માટે શું માંગવું તે બાબે નીચલા શબ્દો હમેશાં યાદ રાખવા લાયક છે—"કુ બત્રમ અંદર ગેતી ખુરેહોમંદતુમ કેરદારતુમ વ મીનો-યાન અશોતુમ વ અવરઆહતુમ"—"જેથી ગેતીમાં સૌથી-ઘણુ-ખોરેહવાળો, સૌથી સરસ કરણીવાળો, તથા મીનોઇમાં સૌથી-અશો તથા સૌથી બુલંદ જગ્યાવાળો હું થાઉં" એવાંજ બુલંદ વીચારો બંદગીના બદલા તરીકે મુરાદ માંગતી વખતે કરવાનો હોકમ છે.

૩૪. જમીન તથા આસ્માન વચ્ચેનો સંબંધ દરશાવવા માટે જે મીનો આસ્માનની સેતાયશમાં ખ્યાલ તથા ભાષા-રચના વાપરવામાં આવી છે તે ઘણુંજ કવીતાઇભરેલાં (Most Poetic) છે. આસ્માનને કંઇબી ટેકા વગર અધર જમીનથી એકસરખા તફાવતે કુદરતના ખેંચાણના કાયદાથી કેવી સરસ રીતે રાખવામાં આવ્યું છે, અને તેમાં તેની હરવેસ્પ-આગાહી કેટલી બધી સમાયલી છે તેના મીશ્ર આપણુને આ સેતાયશ ભણુતી વખતે કરવાજ પડે છે. વળી જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશની વૃદ્ધિ આસ્માન ઉપરથી આવતા ચાલુ પ્રવાહોને લીધેજ છે, અને જેમ એક કુટુંબ પોતીકાં શાદ-ખોરેહથી રક્ષણ પામે છે તેમજ આ જમીન પોતાની આસપાસના આસ્માનના ખોરેહના ફેલાવાથી રક્ષણ પામીને રહેલી છે. વળી બીનાઇ યાને આંખની અંદર જે "નૂર" કુદરતે બખ્શેલું છે, અને જે નૂરને લીધે તેની તમામ પેદાયશને જોઇને આપણે પેદાયશ ઉપરથી તે પેદા કરનારને યાદ કરી શકયે છીએ તે "નૂર" ની મારેફત આસ્માન છે, અને તેથી આપણે આ સેતાયશ ભણુતી વખતે આસ્માનના પેદા કરનારના ચાલુ સેપાસના મીશ્ર રાખવા જોઇએ.

૩૫. મીનો અનેરાન જેવણુ આઠમા ઉશ્તાનના આસ્માન ઉપરથી ઉશ્તાનનો સીલસીલો દરેક આલમમાં આગળ ચલાવે છે, તેવણુની મદદથી લાયક ઉશ્તાનના પ્રવાહો મેળવીને ખની-રથબામી તથા અરવાહી આલમ વચ્ચેનું અણુદીઠ જોડાણુ જેને "ચીનવદ પુલ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે તે "ચીનવદ પુલ" પસાર કરાવીને ઉરવનને આ દુન્યામાં પાછું "દુ:જખ" યાને "તનાસખ" પુનર્જન્મ નહી થવા દેતાં, "દાદારે ગેહાન" માં દાખલ થઇને "હસ્તી" ની આલમમાં "વહિસ્તેમ અહુમ" તરફ જઇને પછી સેવટે છઠ્ઠાં બરજીસના આસ્માન ઉપર "ગરોથ્માન" ની અંદર હોરમજદી તખ્ત નજદીક જવાને લાયકનું કરવાને વાસ્તે ચાલુ બુલંદ મીથ્ર મીનો અનેરાનની સેતાયશ ભણુતી વખતે કરવાના છે. આવી રીતની ઉરવનને ગરોથ્માન તરફ પહોંચવાની નેમ પાર પાડવાને વાસ્તે તેવી બુલંદ લાયકાત મેળવવાને વાસ્તે આ બધી ઉંચ હાલતો બાબે લાયક દીશાએથી ચાલુ ઇલ્મ્યત અને સમજણુ મળે, અને માજદ-યસ્ની જરથોસ્તી દીનનું ખોરેહ તથા જ્ઞાન બધે આશ્કારા પામે અને ફેલાતું રહે એવા બુલંદ મીથ્ર સાથે ત્રીસે રોજની સેતા-યશ પુરી કરવામાં આવે છે.

દોઆ-ઈ-નામ-સેતાયશ્ન: તેના શબ્દોમાં ફેરફાર તથા તેમાં સમાયલા બુલંદ મીથ્ર.

આ પાજંદ ભણુતર સીરીઝ નં૦ ૨ ની અંદર જે ત્રણુ ભાગ સમાવવામાં આવ્યા છે તેમાંના પહેલા ભાગમાંની "શરૂ-આતની પાંચ સેતાયશો" તથા બીજા ભાગમાંની "ત્રીસ રોજની સેતાયશો" ની બુલંદી તથા તેમાં સમાયલી જરથોસ્તી દર્શનને

લગતી ખુશાલીભરેલી બાબદોના મરકજો આપણે ફક્ત ઉપર-રૂપકેથી ધ્યાનમાં લેવાની કોશેશ કરી છે, અને આ કોશેશ જર-થોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમનાં બુલંદમાં બુલંદ જ્ઞાનને આભારી છે. હવે એજ સીરીઝના ત્રીજા ભાગમાં જે "દોઆ-ઇ-નામ-સેતાયશ્ન" તથા "લગનના આશીરવાદ" સમાવવામાં આવ્યા છે તે બાબે સહેજ ધ્યાન ખેંચવાની જરૂર છે.

આ "**દોઆ-ઇ-નામ-સેતાયશ્ન**" માં અસલ ભણ-તરમાં કેટલાએક શબ્દો ફેરફાર કરીને આપેલા જોવામાં આવે છે, અને તે પહેલવીને આધારેજ મુકવામાં આવ્યા છે. કેટલી-એક ગુજરાતી હુરૂફે છપાયલી ચોપડીઓમાં ચોથા ફકરામાં "અવનીદ" શબ્દ આવે છે તેને બદલે અસલ **પહેલવી દીનકર્દ**માં આવેલું લખાણ કે જેની ઉપરથી આ પાજંદ "નામ સેતાયશ્ન" લેવામાં આવેલી છે તેમાં "**બુલંદ સ્તીહ**" શબ્દો આવે છે. એજ ફકરામાં "અંગામ-બતી" શબ્દને બદલે અસલ શુદ્ધ શબ્દ "**અન્-હુમ્-બેતીક્**" વંચાવો જોઇએ છે. ત્યાર પછી પાંચમા ફકરામાં "રખ્મ અંગેજશ્ન" ને બદલે "**રજમી અયુજશ્ન**" શબ્દો તેના અર્થ સાથે શુદ્ધ થઇ પડે છે. છઠ્ઠા ફકરામાં અશો જરાતોસ્ત સ્પેતમાન સાહેબના નામની આગમચજ જે "**યશત્-ફ્રેરોહર**" શબ્દ અસલ પહેલવીમાં છે તે ગુજરાતી ચોપડીઓમાંથી કહાડી નાંખેલા હોવાથી તેની જગ્યાએ પાછા મુકવામાં આવ્યા છે. એજ ફકરા-માં સેવટે જે "હમા-નેકશ" શબ્દ ગુજરાતીમાં આવે છે તેને બદલે અસલ પહેલવી "**હમા-બારીહ**" શબ્દો વધારે બંધ-બેસ્તા છે, કેમજે અવસ્તામાં જે "વહિસ્તેમ અહુમ અશો-નામ રઓચંઘહેમ વીસ્પો-ખાથ્રેમ" શબ્દો આવે છે તેને લગતાં

આ પાજંદ વાક્યમાં અવસ્તા "વીસ્પો-ખાથ્રેમ" નું પાજંદ રૂપ અસલ પહેલવીને આધારે "હુમા-ખારીહ" વાજબી હોવાથી તે શબ્દો બેઆમાં આવ્યા છે. સાતમાં ફકરામાં "કુનશ્ન, ગવશ્ન, મીનશ્ન," આ અનુક્રમ અસલ પહેલવીમાં હોવાથી તથા તેને ઇલ્મ્યતનો મજબુત ટેકો મળતો હોવાથી એજ અનુક્રમ સાચવી રાખવામાં આવ્યો છે. જરથોસ્તી દએનમાં "અહૂમ મષીમ" યાને "માનવીને લગતું અંતઃકરણ" યાને ખરેખરો "હુમત" ખીલવવાને વાસ્તે માનવીના જે "હવરસ્ત, હૂખ્ત, હુમત" સમજાવવામાં આવ્યા છે તે મુજબ અમલ કરયાથીજ "હુમત" યાને "સાચ્ચો વીચાર, કુદરતમાં જે કંઇ છે તેને લગતું ભાન" ખીલી શકે છે, અને તેટલા માટે "હવરસ્ત" યાને તમામ અશોઇની તરીકતો યાને "કુનશ્ન" એટલે "રાદી કારદાની" ને જ્યાં અમલની બાબદ હોય છે ત્યાં પહેલી મુકવામાં આવે છે, કેમજે અમલ (practice) માં "હવરશ્ત" કરીને, અને સાથે સાથે જુફ્ત તરીકે "હૂખ્ત" યાને સચ્ચાઇ તથા કોલ સાથે માંથ્ર-સ્પેન્તની બંદગીનો અમલ કરીને સેવટે "હુમત" યાને 'કુદરતને પામી જવાના મીથ્ર' ઉપર આવવાનું ફરમાન આપવામાં આવ્યું છે. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ જે જે અસલ જરથોસ્તી દએનના સીસ્તમેતીક કાયદાઓ સમજાવે છે તેઓને આવી રીતે અનેક વાર અવસ્તા યા પહેલવી સાહીત્યમાંથી ટેકો મળે છે આમ ધ્યાન ખેંચવાની અહીં જરૂર છે. વળી આઠમા ફકરામાં અસલ પહેલવીને આધારે "**સામાનીહા**" શબ્દ ઉમેરવામાં આવ્યો છે, જે ભણનારના મીથ્રને પુર જોશ આપવામાં મદદ કરે છે, અને તેની પરસ્તેશ પુર સંપુર્ણતાથી કમાલ્યતના તોર ઉપર કરવાની ચાલુ કોશેશો રાખવી જોઇએ

એ કાયદો "સામાનીહા" શબ્દ આપણને શીખવે છે. એજ ફકરામાં ગુજરાતી હુસ્કમાં જે "એશ-અંદર્ગ" શબ્દો આવે છે તે અશુદ્ધ માલમ પડે છે, કેમજે પહેલવીમાં "ચીન્-વતર્ગ" શબ્દો તેના અર્થ "ચીનવદ પુલના માર્ગ" સાથે તદન દરોબસ્ત થઇ પડે છે. સેવટે નવમા ફકરામાં છેક છેલ્લે "હામ્" શબ્દ પહેલવીમાં મળે છે તે ગુજરાતી ચોપડીઓ-માંથી કહાડી નાંખવામાં આવ્યો છે તે શબ્દ ત્યાં લેવોજ જોઇએ તેથી પાછો રાખવામાં આવ્યો છે.

આ બધા મળીને નવ ફેરફારો જે કરવામાં આવ્યા છે તે અલલ-ટપ્પે કરવામાં આવ્યા નથી એમ હમદીનોનું પાછું ધ્યાન ખેંચવાની જરૂર છે, અને તેઓ પોતાની ભણવાની ગુજરાતી ચોપડીઓમાં એટલા ફેરફારો કરી લેશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે. ધર્મનાં ભણતરોને ચુંથી નાંખવા માટે જેઓ "ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ" નાં જ્ઞાન ઉપર ખોટાં આળ મુકે છે તેઓને જણાવવાની જરૂર છે કે અસલ અવસ્તા એકવીસ નસ્કમાંથી ફક્ત એક નસ્ક જેટલો ભાગ અને તેબી વેરવીખેર હાલતમાં હાલમાં આપણી પાસે ખુદાની મેહેરથી જાહેરમાં બચેલો છે, અને તે ભાંગેલાંને જેમ બને તેમ ચોકસાઇથી અસલ આખી હાલતમાં ઇલ્મ્યતને આધારે મુકવું એ કંઇ કુદરતમાં ખોટું ગણાય નહીં, કે જેમ આ સેતાયશોના ફેરફારો અસલ પહેલવી જે મોજુદ છે તેને આધારે કરવામાં આવ્યા છે.

"દોઆ-ઇ-નામ-સેતાયશ્ન" ની ભાષા બાબે આટલું ધ્યાન ખેંચ્યા પછી તેની અંદર સમાયલા બુલંદ મીઠ્ઠ ઉપર સહેજ ધ્યાન આપીશું. આ "નામ સેતાયશ્ન" ની બંદગી તેના ઊંચ મીઠ્ઠ સહીત દરેક બસ્તેકુસ્તીઆંનને મહોંડે હોવી જોઇએ,

અને દરરોજની ચાલુ જીંદગી માટેના બુલંદ મીશ્રના એક સૌથી સરસ નમુના તરીકે આ બંદગી થઇ પડે છે. તેથીજ ફરજ્યાત ન્યાએશો-યશ્તો ભણ્યા પછી "દોઆ-ઇ-નામ સેતાયશ્ન" ભણવાનું જાવજ કરવામાં આવેલું છે. આ "નામ-સેતાયશ્ન" ની અંદર દાદાર અહુરમજદની સીફત તથા તેની હરવેસ્પ-આગાહી માટે ઘણા બુલંદ મીશ્ર કરવામાં આવ્યા છે, અને તેની સાથે તમામ પેદાયશોને યાદ કરવામાં આવી છે. તમામ પેદા-યશોની ઉપર આદમજાતને જે સરસાઇ આપવામાં આવેલી છે તે બાબેના મીશ્ર ઇલ્મે ક્ષ્નૂમમાં સમજાવવામાં આવેલા છે. ફરે-સ્તાઓમાં ફકત "અકલ" છે, અને હેવાનોમાં ફકત "હવસ" છે, પણ આદમજાતમાં "અકલ" તથા "હવસ" બેઉ કાર્ય કરે છે. તેટલા માટે માનવીએ પોતે દીની ઇલ્મ હાંસેલ કરીને પોતાની "અકલ" ને અશોઇથી ખીલવીને "અકલ" ની મારફતે "હવસ" ઉપર જીત મેળવીને ખરેખરી "શખ્સ્યત" (human personality) ખરેખરી ઇન્સાન્યત, માનવી-પણું પામીને પોતીકાં ઉરવનને છુટકારો આપવાને વાસ્તે આ જીંદગીના લડાઇનાં મેદાનમાં "હવસ" નાં દુશ્મનની સામે "અકલ" ના સરદારના હોકમ મુજબ ચાલુ લડત લડવા બાબેના મીશ્ર પાંચમા ફકરામાં જણાવવામાં આવ્યા છે તે મુજબ જીંદગી ગુજારવાની જરૂર છે. વખ્શુરે વખ્શુરાન રજ્જ-ગો અહુરાના અશો સ્પીતમાન જરાતોસ્ત સાહેબ "માજદયસ્ની દએન" તથા "જરથોસ્તી દએન" નામના કુદરતના બે મ્હાન કાયદા ઉર-વનની વૃદ્ધિને ખાંતર શીખવવા આ ખનીરથબામી ઉપર આવ્યા હતા તેવણને મોકલનાર સાહેબના સેપાસ તથા શુક્ર કરવામાં આવે છે, અને "માંથ્ર-સ્પેન્ત" ને "ફરહાંગાન ફરહાંગ" યાને ઇલ્મોનો ઇલ્મ (The knowledge par excellence)

તરીકે જણાવવામાં આવ્યો છે, કેમજે "માંથ્ર-સ્પેન્ત" ના ઇલ્મ તથા અમલની બરક્કતથીજ સેવટે ઉરવનને તેના અસલ વતન ગરોથ્માન તરફ લઇ જવાનું છે. પહેલા ભાગમાં "બ-નામ-ઇ યજદ" નામની સેતાયશના પંદરમાં ફકરામાં જે કહેવા-માં આવ્યું છે કે "હીચ ચીહ નીસ્ત કે બ અવસ્તા અંદર નીસ્ત," યાને "એવી કોઇ ચીજ નથી કે જે અવસ્તામાં નહી હોય," તે મીથ્ર ઘાં આપણને પુર જોશમાં યાદ કરવા પડે છે. જરથોસ્તી દએનનો ઇલ્મ અને જ્ઞાન કેવી રીતે હાલમાં જણા-યલી તેમજ નહી જણાયલી દરેક સાયન્સ ઉપર સરસાઇ ભોગવે છે તેનો ખ્યાલ ફક્ત ઇલ્મે ક્ષ્નૂમની મારફતે જ્યારે જરથોસ્તી ધર્મનો અભ્યાસ બારીકીથી કરયે છીએ ત્યારેજ આવી શકે છે.

ત્યાર બાદ "જરથોસ્તી દએન" ની બુલંદી તથા તે ઉપર ઉસ્તેવાર રહી તે દીનના ફરમાનો મુજબ અમલ કરીને "શશ જોરાંને જાન" યાને છ બાતેની શકિતઓ ખીલવીને દાદાર હોરમજદની પરસ્તેશ તથા યાદમાં ચાલુ મશગુલ રહીને, કુદરત-ના "પઇત્યેગેત" યાને કેશાશના કાયદાની પીછાણ કરીને—સવાબનો બદલો તથા ગુનાહની શિક્ષા કરવાનો કુદરતનો કાયદો દમેદમ યાદ રાખીને—ઉરવનની નાછ, રવાન-બોખ્તગી, ફ્રશો-ગર્દ કરવાનોજ છે તેને ખાતરજ જીંદગી ગુજારવી જોઇએ એવા બુલંદ મીથ્ર કરીને, પછી દાદાર હોરમજદ, સાતે અમશાસ્પંદો તથા બેહરામ યજદની મદદ આવી બુલંદ જીંદગી ગુજારવા માટે ચાહીને આ બુલંદ "નામ-સેતાયસ્ન" નું ભણતર ખતમ કરવામાં આવે છે.

લગનના આશીરવાદનું ભણતર.

લગન—નવજોત કરવાનો ખરો વખત—બામદાદ.

હવે આપણે "લગનના આશીરવાદ" ની પાજંદ દુવા ઉપર સહેજ ધ્યાન લગાડીશું. આ દુવા "પએમાન" યાને લગનના પવિત્ર કોલને લગતી પહેલવી દુવા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં બનાવવામાં આવેલી છે, અને તે લગન વખતે ભણવામાં આવે છે. દીનમાં દાખલ થવાની જે બુલંદ ક્રીયા "નવજોત" ને નામે ઓળખાય છે, તથા સંસારમાં દાખલ થવાની "પએમાન" યાને લગનના કોલની ક્રીયા, આ બેઉ ક્રીયાઓ માંડવા માટેનો વખત સહવારના પહોરમાં "હોશબામ" નો આપવામાં આવ્યો છે, કે જે ઇલ્મ્યતથી ટુંકમાં કહીએ તો દરરોજ ખુરશેદ તલુ થવાની ઉગવાની આગમચનો ૮૧ મીનીટનો અયામ છે, જેમાંની પહેલી ૯ મીનીટ તવલ્લુદની હોવાથી કાઢી નાંખવામાં આવે છે. "હોશબામ" વખતે કુદરતમાં જે "સ્તોત" યાને અણદીઠ રંગોની શાંતી ખુરશેદ ઉગવાની આગમજ વ્યાપી રહે છે તે "સ્તોત" ની અસર દરેક બુલંદ ભલી દુવાઓને મુબારક અને આમીન કરી તેનું ફળ લાવવામાં ખાસ મદદ કરે છે. તેટલા માટે નવજોત તથા લગન સહવારના પહોરમાં હોશબામ વખતેજ દીવસના સૌથી સરસ વખતે કરવાનો હોકમ આપવામાં આવ્યો છે. હાલમાં "નવજોત" ની ક્રીયા સાંજે કરવામાં આવે છે, અને "હોશબામ" તેટલા માટે ભણી શકાતી નથી, તથા આખો દીવસ ખાધાપીધા પછી બાળકને નહાન નહવાડવામાં આવે છે; તેથી કેટલું બધું ખોટું પરીણામ ખોરેહના બાબમાં આવે છે, અને એવી નવજોત થયલી જરથોસ્તી દએન પ્રમાણે કાંય રદ્દબાતલ ગણાય છે તે બામે સાંજે ખાણીપીણીની મીજલસ એકઠી કરવાનો અભખરો રાખનારાઓને કંઇબી ખ્યાલ આવી શકતો નથી.

લગનના આષીરવાદ સારવાનો ખરો વખત—આમદાદ.

વળી લગનના આષીરવાદ હાલમાં એવે કઢંગે વખતે સારવામાં આવે છે કે જે વખતે કુદરતમાં ખરાબ ગાશકી પ્રવાહોનો જોશ ચાલુ હોય છે. સુર્ય અસ્ત પામ્યા પછી છત્રીસ મીનીટ ઉજીરન ગેહની મેહેર ગણાય છે, અને તે પછી છત્રીસ મીનીટ અઇવીસુથ્રેમ ગેહની મહેર ગણાય છે, અને આ અઇવી-સુથ્રેમ ગેહની મહેરમાં ચોકસ ગંભીર ક્રીયાઓના અપવાદો (દાખલા તરીકે, સરોશનો કરદો) સીવાય શાદ યાને ખુશાલીના મીથ્ર તથા માંથ્ર ચાલુ કરવા માટે યા ફરજ્યાત બંદગી ભણવા માટે સખ્ત મનાઇ કરવામાં આવેલી છે, કેમજે તે વખતે કુદરતમાં "ગાશક" નામનો ખરાબ મેગનેટીક પ્રવાહ બહુ જોશમાં ફેલાઇ રહે છે. વળી એજ પ્રમાણે હાલમાં રાતે ઉશહેન ગેહમાં બીજી વખત આશીરવાદ સારવાનો રેવાજ છે તેનો વખત પણ તદન કઢંગો છે, કેમજે ઉશહેન ગેહમાં રાતે લોકલ બાર વાગા પછી ૮૦ મીનીટ સુધી એટલે એક ને ૨૦ મીનીટ સુધી ચોકસ મોટી અમલ્યાત સાથની ક્રીયાના અપવાદો સીવાય ફરજ્યાત બંદગી કે શાદ મીથ્ર માંથ્ર ઉપલાંજ સબબને લીધે કરી શકાય નહી. આ રીતે ત્યારે ઇલ્મ્યતથી જોતાં, હાલમાં ચાલતા આષીરવાદ સારવાના બેઉ વખત—સુરજ અસ્ત પામ્યા પછી અરધા કલાક પછીનો અરધો કલાક તેમજ રાતે ૧૨ ને ૧।।। ની વચ્ચે—"ગાશક" નામના ખરાબ દરૂજી પ્રવાહથી ભરપુર હોય છે તે લેવામાં આવે છે, જેથી દુવાના મીથ્ર કપાઇ જાય છે. અહીં કોઇએ એમ નહીં માનવું કે આશીરવાદ બે વાર સારવાની સામે આ લખનારને વાંધો છે. આપણા વડવાઓએ હીંદુસ્તાનમાં

દાખલ થતાં દંતકથા મુજબ એકને બદલે બે વારના આશીરવાદ તેમજ સંસ્કૃતમાં પણ આશીરવાદ સારવાનો કોલ હીંદુ રાજાને આપ્યો, તે વખતે સાંજની ઉઝીરનની મેહેર અગાઉ યા તો હીંદુ ધારા મુજબ "ચોરી" સારવાનું મુહર્ત તપાસી સાંજના ૫, ૪, ૩ એવા કોઇ કલાક આશીરવાદ સારવાનો કોલ આપેલો લાગે છે. પણ સાંજના લગનની સાથે કોલ આપનારા વડવાઓએ ખરો લગનનો અસલી હોશબામનો વખત છોડયો હતો નહીં. પણ આસ્તે આસ્તે લોકો પોતાની સગવડ સાંધવા ખરા હોશબામના વખતને છોડતા જઇ રાતના ૪–૩–૨–૧–૧૨ કલાક એમ વખતને ફેરવતા ગયા, અને હાલમાં તો કેટલીક ગમ બીજા આશીરવાદ નીકળી જઇ ફકત એકજ વારના સાંજના (મોટે ભાગે ગાશકના ટાઇમે) કરવાનું ચાલુ રાખ્યું છે, જે ઘણું ખોટું થયું છે. આવી રીતે, લોકોએ દીનનો મુબારક કાયદો છોડી દીધો અને કોલનો દંતકથાનો કાયદો પોતાની સગવડ સાચવવા અધુરાંપણાંમાં પકડી રાખ્યો છે. આપણે ઇચ્છીશું કે "નવજોત" તથા "લગન" બેઉ મોતેબર ક્રીયાઓ થોડીક દુન્યવી અગવડો ખમીનેબી આપણા હમદીનો "હોશબામ" નો સૌથી બુલંદ વખત (Day–dawn) પકડીનેજ માંડવાનો અસલ જરથોસ્તી દએનનો નીયમ પાછો અમલમાં મુકતાં થશે.

લગનના આશીરવાદ ભણવાનો હાલનો અનુક્રમ આ પ્રમાણે છે—પહેલાં, "પાજંદ આશીરવાદ–ઇ–પએમાન–ઇ–પહેલવી," પછી "સંસ્કૃત વૈવાહસ્ય પએમાની," અને ત્યાર પછી "આફ્રીન બા નામ–ઇ–બુઝોર્ગાન–ઇ–પએમાન" તથા "દુવા તન્દુરસ્તી–ઇ–પએમાન" એમ ભણવું.

જુદી જુદી જાતની પરણતી સ્ત્રીને ઓળખાવનારા પાંચ શબ્દો.

પાને ૧૯૪ મે પરણતી છોકરી કુમારી છે કે વિધવા, તે તફાવત બતાવવા અસલ આશીરવાદમાં ફક્ત "કનીક" અને "જની" શબ્દો અનુક્રમે આવેલા છે. પણ હાલમાં ઘણીક વખત આશીરવાદ સારનારા મોબેદ સાહેબો જે પાંચ જાતની ઓરતો પહેલવી દીન-કર્દમાં જણાવેલી છે તેમાંના "**શાહ-જન**" શબ્દથી બધી પરણતી છોકરીઓ—પછી તે ગમે તેવી ખાસ્યતની હોય તેને હાલમાં ઓળખાવે છે. પણ એ કેટલું બધું ભુલભરેલું છે તે નીચે આપેલા "પાંચ જાતની ઓરતો" બાબેના અસલ ખુલાસા ઉપરથી રોશન થઇ જશે :

જરથોસ્તી દીન્મે ક્નુમ મુજબ ઓરતોના પાંચ વર્ગો પેગામ્બર સાહેબે સમજાવેલા છે : (૧) શાહ-જન; (૨) ખુદ-રાહ જન; (૩) સુથ્ર-જન; (૪) ચકર-જન: (૫) અયુગ-જન; આ નામો આપણને પહેલવી સાહીત્યમાં પણ મળે છે, જેની અસલ મતલબ જરથોસ્તી દીન્મે ક્નુમ નીચે મુજબ આપે છે :

(૧) **શાહ-જન :** જે બાનુ ઉમદા ખવાસની અને નીતી રીતીની હોય અને તે સાથે બાપ યા વાલીના તદન કહ્યાસરનીજ હોય તેને સૌથી પહેલા મરતબાની "શાહ-જન" તરીકે ઓળખાવેલી છે. "શાહ-જન" પોતાનો બાપ યા વાલી જ્યાંબી પરણવા કહે ત્યાં પરણવા રાજી થાય છે.

(૨) "**ખુદ-રાહ જન**" **:** જે બાનુ સારા ખવાસની ને નીતીરીતીની હોય, પણ ફક્ત પોતાની પસંદગીના મરદ સાથે પરણવા માંગતી હોય તો તેવી બાનુને "ખુદ-રાહ જન" યાને "પોતીકી મરજી મુજબ ચાલનારી સ્ત્રી" તરીકે ઓળખાવી છે.

(૩) "**સુથ્ર-જન**": જે બાનુ સારા ખવાસની ને નીતીરીતીની હોય, પછી શાહ-જન કે ખુદ-રાહ જન હોય, પણ તે છોકરીના પેદરને ત્યાં છોકરો નહીં હોવાનાં સબબે તે પેદર પોતાના જમાઇ સાથે એવી શરત કરે તેને ત્યાં પહેલે છોકરો જન્મે તે મમાવાનો દીકરો થાય અને મમાવાની શોશ લે, અને તે જમાઇ રાજીખુશીથી તેમ કરવા કબુલ થાય, તે વખતે "સુથ્ર-જન" શબ્દથી પરણતી કન્યાને ઓળખવામાં આવે છે જેથી લગનના મીજલેસીઓ સમજી શકે કે લગનમાં શું શું શરતો થયલી છે.

(૪) "**ચકર-જન**": જે બાનુ સારા ખવાસની ને નીતીરીતીની હોય પણ વિધવા તરીકે પરણતી હોય તો "ચકર-જન" નામથી તેને આશીરવાદમાં બોલાવવામાં આવે છે. અસલ જરથોસ્તી કાયદા મુજબ એક વિધવા બાનુથી પરણી શકાય, પણ તે ફક્ત રંડાયલા ગૃહસ્થ સાથેજ બીજવર કરવાનો હોકમ છે, અને કોઇ પણ સંજોગ હેઠળ એક વિધવા બાનુએ એક કુમારા ગૃહસ્થ સાથે યા તો એક કુમારી બાનુએ એક રંડાયલા ગૃહસ્થ સાથે પરણવાનું ગેરવાજબી ગણેલું છે, જેનાં ઇલ્મ્યતથી જોનાં ઘણાક સબબો છે, પણ બાબદ નાજુક હોવાને લીધે હાલમાં ઉપલોજ ઇસારો બસ છે.

(૫) "**અયુગ-જન**": જે સ્ત્રીએ પરણવા અગાઉ ખરાબ ચાલ ચલાવી હોય અને નીતીનો ભંગ કર્યો હોય, તેવી ઓરતને શાદી વખતે "અયુગ-જન" તરીકે ઓળખાવવામાં આવતી હતી. અસલ આવી રીતે શાદીની મીજલસમાં જુદા જુદા ખવાસની ઓરતોના વર્ગો જાહેર કરવામાં આવતા હતા તેથી ખાનગી નીતીરીતીની ઉપર કેટલો બધો આંકોશ રહેતો

હતો, તથા ખાનગી નીતીરીતીની કેટલીબધી જાળવણી થતી હતી તથા છકેલપણું કામમાંથી કેટલું બધું દુર રહેતું હતું તે આવા આવા લગનના જાહેર મીજલેસના સખત કાયદાઓ ઉપરથી ખુલ્લું જણાઇ આવે છે.

ઓબાવરેજ સાહેબ શું શું કરી શકે?

કોઇ અહીં સવાલ કરશે કે ખાનગી અનીતી કાંઇ બધીજ પકડી શકાતી નથી, તો અસલમાં સચ્ચાઇ કેમ બહાર આવતી હતી? તેનો જવાબ એમ છે કે હમેશાં આખા જરથોશ્તી ટોળાને માથે એક મુરબ્બી રાહબર સાહેબ—ઓબાવરેજ—અસલથી રહેતા આવેલા છે, જેઓ સાહેબ પોતાની પાકીપરહેજગારી તથા ખીલેલી ઉરવાનીક શકિતનાં બળે દરેક ઉરવાનની હાલત પીછાણી શકે છે. એક બચ્ચું જન્મે ત્યારથી તે મોટાં થઇ મરણ પામીને અણદીઠ આલમમાંબી વાસો કરતાં હોય, કેદેબી હોય તો તે ઉરવાનની હાલતને લગતી તમામ વિગતો ઓબા-વરેજ સાહેબ પુરી પાડી શકે છે. જન્મ વખતે, તાલીમ-તરબ્યત વખતે, નવજોત વખતે, નાવર વખતે, લગન વખતે, મરણ વખતે,—દરેક દરેક જરૂરી પ્રસંગે—જે અનેક બારીક સવાલો ક્રીયા-કામને લગતા ઉભા થાય તો હમેશાં ઓબા-વરેજ સાહેબ યા તેવા અમલવાળા દસ્તુરાંન દસ્તુર સાહેબની સલાહ લઇનેજ ચાલવાનું ફરમાન છે. દાખલા તરીકે, આ જોડું ખએત્વ-દથનું છે કે કેશાશી છે? જો ખએત્વ-દથનું હોય તો મરણ વખતે જોડાંની ક્રીયા કરવાનું ફરમાવવામાં આવે છે પણ કેશાશી હોય તો જોડાંની ક્રીયાનો ખર્ચ કરવાનો હુકમ મળતો નથી. હાલમાં ઓબા-વરેજ યા તેવા અમલ્યાતી વડા દસ્તુરોની ગેરહાજરીમાં જોડાંની ક્રીયા બધી વખતે ફરજ્યાત કરવામાં આવે છે, જેથી

જોડાંની શુભ ક્રીયાનો કાયદો જળવાઇ રહેવા પામ્યો છે. એ મુજબ દરેક દરેક સવાલો—ખુદ દુન્યવી કામકાજને લગતા મહત્વના સવાલો સ્નોપા-વરેજ સાહેબ યા તેવા અમલવાલા વડા દસ્તુરોથી પુછીને તેનો ખરો ખુલાસો અસલ મેળવી શકાતો હતો. એજ મુજબ, શાદી વખતે ઓરતને કયા વર્ગમાં મુકવી તેનો ખરો ખુલાસો લગનની આગમચથી તેવા સ્નોપા-વરેજ યા તેવા અમલવાલા વડા દસ્તુરોથી પુછી લેવાનું અસલમાં જાયજ હતું.

લગન વખતે છોકરી પાસેથી "રીત" લેવાય કે?

હવે લગનના સંબંધમાં જે "કદ-બાનુ" યાને પરણતી છોકરી પાસેથી રીતમાં રૂપીઆ લેવાનો હાલનો રેવાજ છે તેના સંબંધમાં બે બોલ બોલીશું. અસલ જરથોસ્તી નીયમ મુજબ રીત (dowry) લેવાનો કાયદો તદન ખોટો છે, અને ખુદ આશીરવાદમાં જે "બે હજાર રૂપાંના દેરમ તથા બે સુનાના દીનાર" બાબે ઇશારો છે, તે "કદ-ખુદા" યાને પરણતા છોકરાએ "કદ-બાનુ" ને આપવાના છે એમ તે ઉપરથી માલમ પડે છે. આવી રીતે પરણતા છોકરાએ પરણતી છોકરીને કાંય પોતાથી બની શકતું નજરાણું તેણીની પાસેથી કંઇબી લીધા વગર આપવું જોઇએ તેનું ઉમદા કારણ "કદ-ખુદાઇના કોલ" યાને "પએમાન" ના જરથોસ્તી કાયદાઓમાં સમજાવવામાં આવેલું છે, અને ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતર જે "શરીફ" તથા "ખસીસ" ઉરવનોએ કદ-ખુદાઇથી લગનના પવિત્ર ગાંઠથી જોડાવાનું ફરમાન છે તે ફરમાનના બારીક કાયદાઓ સમજ્યા પછી છોકરી પાસેથી રીત (dowry) લેવાનો કાયદો કેટલો બધો અકુદરતી છે તે આપણને સમજ પડી શકે છે.

હવે જે પાજંદ આષીરવાદમાં એ બાએના શબ્દો છે તેનો અર્થ એમ થાય છે કે "નશાપુર શહેરના ચલણીના બે હજાર સફેદ ચોખ્ખાં રૂપાના દેરમ તથા લાલ સુનાના બે દીનારના સાટાંમાં "ફલાણી" છોકરીની સગાઇ માટે તમે કબુલ થાઓ છો?" આ સવાલ "કદ-ખુદા" (યાને પરણનાર છોકરા) ના પેદર યા વાલીને પુછવામાં આવે છે, અને તેનો જવાબ "હા" માં તેવણ આપે છે. આ કેટલું જુઠું કહેવાય? હાલના રીત લેવાના રેવાજ મુજબ ઉપલું ભણતર ભણાયજ નહીં, કેમજે જુઠું કહેવાય. તેટલા માટે જો રીત લેવાની ખોટી રસમ ચાલુ રાખી હોય તો આ ચોપડીમાં જે ફેરફાર કીધેલા શબ્દો આપવામાં આવેલા છે તે મુજબ ભણવું, જેનો અર્થ આ પ્રમાણે છે :—"(ફલાન) નામની આ કન્યા પાસેથી સગાઇના જોડાણ માટે કેટલાએક હીંદી રૂપ્યા લેવા, તથા તેણીને કેટલાએક સુનાના ઘરેણા દાગીના આપવાને તમે કબુલ થયલા છેઓ?" આ ઉપરથી ત્યારે એ ભાગ કેવી રીતે ભણવો તેની ત્રણ જાત જુદા જુદા સંજોગોમાં નીચે મુંજબ છે :—

૧. જો અસલ જરથોસ્ની નીયમ મુજબ ફકત છોકરીનેજ આપવાનો રેવાજ દાખલ કરવામાં આવ્યો હોય તો નીચલાં પદ ભણવાં—

"બ પએમાન-ઈ-ચંદ રૂપઇયેહ હીંદી ઓ ચંદ આરાયશ્ન વ પયરાયશ્ન જરરીન અવશ દાદન પદીરફતેહ બુદી?"

"લગનની સગાઇ માટે તેણીને કેટલાએક હીંદી રૂપ્યા તથા ઘરેણા અને સોનાના દાગીના આપવા તમે કબુલ થયલા છેઓ:"

૨. જો બીલકુલ કંઇબી આપ લે વગર લગન કરવામાં આવે તો નીચલાં પદ ભણવાં—

"બ પએમાન–ઇ–કદ–ખુદાઈ પદીરફતેહ બુદી?"

"કદ–ખુદાઇ યાને લગનના કોલ માટે તમે કબુલ થયલા છેઓ?"

૩. પણ જો હાલમાં દાખલ થયલી કદંગી રસમ મુજબ છોકરી પાસેથી રીત લઇને તેણીને થોડાં ઘરેણાં કરીને સાધારણ રીતે હાલમાં જે રસમ પડેલી છે તે રસમ ચાલુ હોય તો સચ્ચાઇને ખાતર જે પદ પાને ૧૯૪ માં સુધારીને લખવામાં આવ્યાં છે તે મુજબ ભણવું.

એજ પ્રમાણે આ ભાગને લગતો ફેરફાર "સંસ્કૃત વૈવાહસ્ય પએમાની" માં પણ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે, જે નીચે મુજબ છે:—

૧. જો અસલ જરથોસ્તી નીયમ મુજબ ફક્ત છોકરીનેજ આપવાનો રેવાજ દાખલ કરવામાં આવ્યો હોય તો નીચલા શબ્દો ભણવા—

"અમુક ભારત દેશીય રૂપ્યકાન અમુક સૌવર્ણ મંડના ભૂષણાનિ ચ તસ્યૈ દત્તવા."

"અમુક હીંદી રૂપ્યા તથા અમુક સુનાના ઘરેણાંગાંઠા તેણીને આપીને."

૨. જો બીલકુલ કંઇબી આપ લે વગર લગન કરવામાં આવે તો નીચલાં બેઉ પદો ભણવામાંથી કહાડી નાંખવા—

પાને ૨૧૦. "વિંશતિ શત જર નિશાવુરિ સૌવર્ણિ કાસ્યાં. (અસલમાંના શબ્દો) અને પાને ૨૧૦. "અમુક ભારત દેશીય રૂપ્યકાન ગૃહીત્વા અમુક સૌવર્ણ મંડના ભૂષણાનિ તસ્યૈ દત્વા ચ." (સુધારેલા શબ્દો).

૩. પણ જો હાલમાં દાખલ થયલી કઢંગી રસમ મુજબ છોકરી પાસેથી રીત લઇને, થોડાં ઘરેણાં તેણીને આપીને, સાધારણ રીતે હાલમાં જે રસમ પડેલી છે તે રસમ ચાલુ હોય તો સચ્ચાઇને ખાતર જે પદ પાને ૨૧૦ માં સુધારીને લખવામાં આવ્યાં છે તે મુજબ ભણવું.

આ સંસ્કૃત ફેરફારોની ભાષા બનાવી આપવામાં મદદ કરવા માટે મી૦ શાપુરજી કાવસજી હોડીવાલા બી. એ. નો આ તકે હું ખાસ ઉપકાર માનું છું.

આશીરવાદનાં ભણતરમાં ભાષાને લગતો ઉપલો ફેરફાર ઘણો અગત્યનો છે, અને જે રીતે પૈસાની આપ લે થઇ હોય યા નહી થઇ હોય તે રીતે ઉપલો ખુલાસો ધ્યાનથી વાંચીને આપણા દસ્તુર સાહેબો તથા બીજા એરવદ સાહેબો આશીરવાદ સારતી વખતે ઉપલાં ભણતરના ફેરફારો કરીને ભણશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે, જેથી સાચ્ચું બોલવાનો નીયમ સામાન્ય રીતે જળવાયલો કહી શકાશે. એક બીજો અગત્યનો ફેરફાર અથવા તો ઉમેરો ૯ મા ફકરામાં જોવામાં આવે છે. "પારકાંઓની ધણીઆણીથી દૂર રહેજો" એવી શીખામણ પરણનાર મરદને આપવામાં આવે છે, ત્યાં તેની નીચે "બીજી ઓરતોના ધણીથી દૂરજ રહેજો" એ શીખામણ પરણનાર કદબાનુ માટે વાજબી હોવાથી એક વાકય **"અજ શુહર-ઇ કસાંન પરહીઝ્તાર બાશ!"** એમ કૌંસમાં ઉમેરવામાં આવ્યું છે જે ભણનારા સાહેબો ચાલુ ભણતરમાં લેશે એવી અરજ-ગુજારી કરવામાં આવે છે.

લગનના પાજંદ આષીરવાદમાં સમાયલા બુલંદ મીથ્ર.

હવે આપણે "પાજંદ આષીરવાદ" માં સમાયલા મીથ્ર ઉપર સહેજ ધ્યાન આપીશું. જરથોસ્તી દએનમાં "તરબ્યત" યાને કેળવણીમાં જે છ મુખ્ય શાખાઓ જણાવેલી છે, અને જેઓના નામ જરથોશ્તી ઇલ્મે ક્શ્નુમ આ પ્રમાણે આપે છે— (૧) કુવતે તની યાને શારીરીક કેળવણી (Physical Training), (૨) કુવતે હમ–ખાશી યાને સંસાર, એશ, કુટુંબને લગતી કેળવણી (Family Training), (૩) કુવતે એખલાકી યાને નીતીરીતીની કેળવણી (Ethical Training), (૪) કુવતે જમારી યાને મગજશક્તિની કેળવણી (Mental Training), (૫) કુવતે રૂહાની યાને આત્મીક કેળવણી (Spiritual Training), (૬) કુવતે જરી યાને અર્થશાસ્ત્રને લગતી કેળવણી (Economics Training)—તે છ મુખ્ય શાખામાંની "કુવતે એખલાકી" યાને નૈતીક કેળવણીના મરકજો થોડાંએક લેવામાં આવ્યાં છે, અને "પાજંદ આષીરવાદ" વાંચનારને જરથોસ્તી નીતીરીતીનો જે અસલ બુલંદમાં બુલંદ કમાલ્યત તોર ઉપર મરતબો હતો તેનો કંઇક ઝાંખો ખ્યાલ આપવા માટે આ આષીરવાદમાં સમાયલું "પંદનામું" યાને નસીહતોનો સંગ્રહ પુરતો છે.

શરૂઆતમાં "પએમાન" યાને કદ–ખુદાઇનો કોલ યાને લગનના ગાંઠથી જોડાવાનું વચન "અંદા જેન્દગી" યાને જીંદગી સુધીનું છે એમ પરણતી છોકરીના પેદર યા વાલી પાસેથી તથા એઉ ધણી ધણીઆણી પાસેથી કબુલ કરાવવામાં આવે છે. જરથોસ્તી દએનમાં "મહેર" યાને સચ્ચાઇ તથા કોલ ઉપર

ગમે તેવા સંજોગમાં ઉસ્તવાર રહેવાનું જે સૌથી મોતેબર ફરમાન છે, તે "મહેર" ના કાયદાઓમાં "પએમાન-ઇ-કદ-ખુદાઇ" યાને લગનનો કોલ "ખએત્વદથ" નો બુલંદ કાયદો જોતાં એક સૌથી અગત્યની જગ્યા લે છે. બસ્તે-કુસ્તીઆનોમાં છુટાછેડા (divorce) કોઇબી કારણુસર હોઇ શકે નહી તે આ "જીંદગી સુધી" ના આપેલા કોલ ઉપરથી ખુલ્લું જણાઇ આવે છે. જો સચ્ચાઇ અને કોલની પવીત્રાઇ બાબે "કુવતે એખલાકી" ની તરબ્યત બેઉ છોકરા તથા છોકરીને બરાબર આપવામાં આવી હોય તો પછી લગનના કજીઆની કોર્ટ (Matrimonial Court) તથા છુટાછેડા (Divorce) વગેરે કોઇપણ ચીજની જરૂર પડી શકે નહી. જે સવાલ "પસંદ કરદીદ" કરીને બેઉ ધણી ધણીઆણીને આશીરવાદ સારતી વખતે મોબેદ સાહેબો પુછે છે, તેની મતલબ કંઇ એમ નથી કે "છોકરો છોકરી તમોને પસંદ છે કે?" આ સવાલ તો ચોથા ફકરામાં આબો એમ પુછવામાં આવે છે કે "આ કોલ તમે જીંદગી સુધી ખરી મનસ્નીથી કબુલ રાખ્યો છે કે?" જો એકવાર પરણુતી વખતે બેઉ ધણી ધણીઆણી આ સવાલના જવાબમાં એમ કહે કે "**પસંદ કરદીમ**" એટલે "**હા, અમે આ કોલ જીંદગી સુધી ખરી મનસ્નીથી કબુલ રાખેલો છેજ**" તો પછી છુટાછેડા માંગવા યા ભરણુપોષણુ માટે કોર્ટમાં જવું, એમાં મહેર યાને કોલ તોડવાનો કેટલો બધો ગંભીર ગુનાહ થાય છે, અને કુદરતમાં ચેહારમની બાબદાદે તેને માટે કેટલી બધી જવાબદારી તથા જોખમદારી ઉભા થાય છે તેનો ખ્યાલ જરથોસ્તી ધર્મમાં લગનના કોલને કેટલો બધો મોતેબર ગણેલો છે તેના કાયદા ઇલ્મ્યતથી સમજનારનેજ આવી શકે છે.

આ પ્રમાણે લગ્નનો કોલ "જીંદગી સુધીનો કોલ" છે એમ ત્રણ ત્રણ વાર ભણીને બેઉ ધણી ધણીઆણી પાસે કબુલ રખાવ્યા પછી દુવાઓ અને નસીહતોના મીશ્ર ચાલુ કરવામાં આવે છે. અશોઇ સાચવીને, હુમત, હુખ્ત, હવરસ્તના કાયદા મુજબ અમલ કરીને, એક માજદયસ્ની જરથોસ્તી તરીકે ખોરેહનો પ્રકાશ ચાલુ વધારવામાં મશગુલ રહેવું. તમીજ યાને નમ્રતાની સાથે હમેશા સચ્ચાઇનો ગુણ અમલમાં મુકવો આમ નસીહત કરવામાં આવે છે.

ત્યાર પછી ગુસ્સો, નીંદા, અદેખાઇ, નફટાઇ, મગરૂરી, હવસ, ચોરી, વ્યભીચાર વગેરે ગુનાહોથી તદન દુર રહેવાની યાદ આપવામાં આવે છે, અને હમેશાં એવા ખરાબ દુર્ગુણો ધરાવનારાં લોકોથી દુરજ રહેવા માટે તથા બધાંઓ સાથે ઇન્સાફ અને પ્યારથી વર્ત્તવા માટે શીખામણ દેવામાં આવે છે. ખાનદાનનું નામ કહાડવા માટે ભલો ઉદ્યોગ તથા સચ્ચાઇને હમેશાં રહેબર બનાવવાની તથા માયને કોઇબી રીતે હેરાન નહીંજ કરવાની નસીહત દરેક પરણતાં જોડાંએ ઘણીજ યાદ રાખવા જોગ છે, કેમજે હાલમાં ઘણે ઠેકાણે એમ બને છે કે પરણ્યા પછી તુરતજ માય બાપને ઠોકરે મારી, તેઓની જઇફીમાં રખડતાં મેલીને જુવાન જોડાંઓ પોતેજ એકલાં સુખ ભોગવવાના અભખરાથી ચાલ્યાં જાય છે, તેની કુદરતમાં જોખમદારી તથા સજા તેઓ સમજતાં નથી. "બનામે યજદ" ની સેતાયશમાં તો ભાર મુકીને જણાવવામાં આવ્યું છે કે માબાપને નાફરમાન તથા નીમકહરામ થનારાઓ કદીબી બેહેસ્ત જોવાનાં નથી. (જુઓ ફકરો ૧૧ મો.)

ત્યાર પછી કેટલીએક શ્રેષ્ટ દુવાઓ ગુજારવામાં આવે છે તેમાં જાણીતા અસલી પાદશાહ પહેલવાનોનાં ગુણો પરણતું જોડું ધરાવતું થાય, તથા જે સૌથી બુલંદ જીરમને લગતાં— અહુરમજદને લગતાં—તેઓ છે તે બરજીસી જીરમને હમેશાં યાદ રાખી, પોતીકા દીની સરદાર વખ્શુરે વખ્શુરાન રમ્જ-ગો અહુરાના અશો સ્પિતમાન જરાતોસ્ત સાહેબને ચાલુ યાદ રાખવા માટે નસીહત કરવામાં આવે છે.

પછી ત્રીસે રોજની સાથે દરેક રોજનાં મીથ્રની દુવા કરવામાં આવે છે, જે આપણી દરરોજની ફરજ્યાત બંદગીમાં પણ "રોજ નેકનામ" તથા "માહ મુબારક" ભણતી વખતે આમેજ કરીને આપીરવાદની રૂઢી મુજબ રોજ માહ ભણવાની જરૂર છે. એ વીષે ઉપર દીબાચામાં પાને ૧૮ થી ૨૪ મે ખુલાસાથી સમજાવવામાં આવ્યું છે.

સેવટે આ આપીરવાદમાં, જેમ આપણે અરદાફ્રવપની આફ્રીનમાં, ગાહામ્બારની આફ્રીનમાં તથા "ચીથ્રેમ બુયાત" ની સેતાયશમાં જોયું છે તેમ કેટલાએક અવસ્તા ફકરાઓ વણી લેવામાં આવ્યા છે. પાજંદ આપીરવાદનો ૧૫ મો ફકરો આખો અવસ્તા છે જે યજશ્નેના ૫૯ મા હાના ૩૦-૩૧ ફકરાઓ છે; આપીરવાદનો ૧૭ મો ફકરો આખો અવસ્તા છે જે યજશ્નેના ૫૪ મા હાનો ૧ લો ફકરો છે, અને આપીરવાદનો છેલ્લો ૧૮ મો ફકરો અવસ્તા "અહમાઇ રએશ્ચ" ની બંદગી છે.

પાજંદ આપીરવાદ પછી અનુક્રમમાં સંસ્કૃત આપીરવાદ ભણવામાં આવે છે, અને તેની પછી બે તન્દુરસ્તી ભણવામાં આવે છે, જેમાંની પહેલી "બુજોર્ગોનાં નામ સાથની આફ્રીન" છે જે "પાજંદ ભણતર સીરીઝ નં૦ ૧" ની અંદર આફ્રીનો

સાથે આવી જાય છે, અને જેમાં સમાયલા મીશ્ર "પારસી વેજીટેરીયન એન્ડ ટેમ્પરન્સ સોસાયટી" તરફથી પ્રગટ થતાં ત્રીમાસીક "ક્રશો-ગર્દ" ના પુસ્તક ૯, અંક ૨, પાને ૧૧૫ મે આવી ગયા છે. બીજી તન્દુરસ્તી જે "દોઆ તન્દુરસ્તી" આપણે રોજ ફરજ્યાત પછી ભણયે છીએ તેજ છે, પણ તેમાં કેટલાંએક પદો લગનને લગતા શાદ મીશ્રને જોશ આપવાને ખાતર ઉમેરવામાં આવેલાં છે.

લગનના આશીરવાદને લગતાં આ ત્રણે પાજંદ ભણતરોનો ઈંગ્રેજી તરજુમો પણ આપવામાં આવ્યો છે, જે પાજંદ ભાષાના અભ્યાસીઓને મદદકર્ત્તા થઈ પડશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે.

આ ખુલાસો ખતમ કરતી વખતે જણાવવાની રજા લઉં છું કે આ કેતાબ બહાર પાડવા માટે હું જ્ઞાનની લાઇનથી શક્તિવાન થયો છું, તે માટે મારા માનવંત ઉસ્તાદ સાહેબ મી૦ બહેરામશાહ નવરોજી શરાફની મહેરબાની માટે તેવણુનો એહેશાન માનું છું. જરથોસ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમનું જ્ઞાન તેહસીલ કરનાર દરેક સાચો બસ્તે-કુસ્તીઆન ખુલ્લાં દીલથી કબુલ કરે છે કે જરથોશ્તી ઇલ્મે ક્ષ્નૂમની મદદ વગર જરથોસ્તી ધર્મ જ્ઞાન હોઇ શકેજ નહી, અને ગાથામાં જણાવેલાં "ક્ષ્નૂમ" ને નામે સુગ ધરાવનારા કેળવાયલા તેમજ અભણ, અથોરનાનો તેમજ બેહદીનો, ગૃહસ્થો તેમજ બાનુઓ, બુઢાંઓ તેમજ જુવાનોને ફક્ત એટલીજ સુચના કરવાની જરૂર છે કે પહેલાં ઇલ્મે ક્ષ્નૂમ સાંભળો, તે બાએ વાંચો, તેનો અભ્યાસ કરો, અને તેઓની સુગ પછી પોતાની મેળે ઇલ્મે ક્ષ્નૂમના શોખની અંદર ફેરવાતી જશે.

આ કેતાબ બહાર પાડતી વખતે જે જે ભાઇઓએ મને કોઇ પણ પ્રકારની મદદ કરી છે તે બધાંઓનો આ તકે ઉપકાર માનું છું, અને સેવટે મુજના ખુદાની મારેફતથી પેદા કરનાર દાદાર અહુરમજદ સાહેબના શુક્ર ગુજારી, વખ્શુરે વખ્શુરાંન રમજ-ગો અહુરાના અશો સ્પિતમાન જરાતોસ્ત સાહેબના બુલંદ આશીરવાદ ચાહીને આ ખુલાસો ખતમ કરૂં છું.

ફીરોજ શાપુરજી મસાની.

૧૦૮, ચંદનવાડી, પોસ્ત નં૦ ૨.
મુંબઇ. તા૦ ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૨૦.

સાંકળીયું.

પાનું.

પાનું.

સાંકળીયું.

સાંકળીયું.

સાંકળીયું.

સાંકળીયું.

પાનું.

(ભાગ ૧ લો.)

(ભાગ ૨ જો.)

નજ઼ર-નામેહ

યાને

અર્પણ-પત્રિકા. (Dedication).

"આઅત્ હીમ જઅદ્યત અવત્ આયપતૅમ.
દજદી મે વંઘુહી સેવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે!
યથ અજ઼ॅમ હાચયેનિ પુથ્રેમ
યત અઉર્વત્ અસ્પહે. તખ્મૅમ કવએમ વિશ્તાસ્પૅમ.
અનુમતેએ દએનયાઇ. અનુઘ્તેએ દએનયાઇ.
અનવરૂશ્તેએ દએનયાઇ."

—આવાં યશ્ત, કરદે ૨૫.

"અશો સ્પિતમાન જરાતોશ્ત સાહેબે આવાં યજદ સાથે 'યજ' યાને એકતાન થઇને એવી મુરાદ આવાં યજદ પાસેથી ચાહી, કે 'અએ તું સૌથી ઘણો ફાયદો કરનારી પવિત્ર, ભલી, અરદવી સૂર! મને એવી બખ્શેશ કર કે જેથી દીની મીઝ, દીની માંથ, તથા દીની કારદાની મુજબ લોહરાસ્પના બેટા બહાદૂર કએ ગુશ્તાસ્પને હું ચલાવુંજ."

આશરે નવ હુજાર વરસની વાત ઉપર વખ્શુરે વખ્શુરાન રમ્જ—ગો અહુરાના અશો સ્પિતમાન જરાતોશ્ત સાહેબ આ ખનીરથ બામી ઉપર "માજદયસ્ની દએન" તથા "જરથોશ્તી દએન" સંપુર્ણતામાં ફાહેશ કરવા માટે પધારયા હતા તે વખતના ઇરાન સર જમીનની સલતનત તથા ઈરાની શાહાનશાહતના શાહનશાહ નામવર બહાદ્દર કએ ગુશ્તાસ્પશાહનું નામ તો હમેશાં "જરથોસ્તી દીન" સાથે જોડાયલુંજ આપણે બસ્તે—કુસ્તીઆનો યાદમાં રાખીશું. શાહાનશાહ કએ ગુશ્તાસ્પની સાથે તેવણના પેદર **કએ લોહરાસ્પશાહનું** નામ પણ હમેશા જોડાયલુંજ ચાલુ યાદમાં રહેલું છે, અને ઉપલા આવાં યશતના ફકરામાં આ બુઝોર્ગી ભરેલા સાહેબે—મીશ્ર કએ લોહરાસ્પશાહને અવસ્તામાં "**અઉર્વત્—અસ્પ**" નામથી ઓળખવામાં આવેલા છે.

આ સાહેબે—મીશ્ર કએ લોહરાસ્પશાહ જરથોશ્તી દએન મુજબના પહેલવહેલા "મરતાજી" સાહેબ હુતા. તે પહેલાં પણ એવણ સાહેબ પોઇર્યો—તકએષના કાયદા પ્રમાણે મરતાજી થયા હુતા, અને ત્યાર પછી જરાથુશ્ત સાહેબે દેખાડેલી કમાલ્યતની તોરપર જરથોશ્તી દએનના કાયદા મુજબ મરતાજી

થયા હતા, અને ઉરવનની વૃદ્ધિમાં જે ત્રણ ખાસ વર્ગો જરથોશ્તી દએનના મીથ્ર, માંથ્ર, તથા યસ્ન અનુસાર "મરતાજી" "મગવ," તથા "યઓજ-દાથ્રેગર" નાં નામ હેઠળ અનુક્રમે કરવામાં આવ્યા છે તે ત્રણ વર્ગોમાંના "મરતાજી" વર્ગમાં શાહ કએ લોહરાસ્પ પહેલવહેલા દાખેલ થયા હતા. જરથોશ્તી દએનના કોલ મુજબ આમ-વર્ગ માટે હાલી જમાનમાં બરજીશી એયામમાં બાવન વરસની ઉમર પછી સંસાર વહેવારની સઘળી ફરજો અદા કરીને, કુટુંબકબીલાનાં ગુજરાનનો પુરતો પાકકો બંદોબસ્ત કર્યા પછીજ સંસાર વહેવારથી ફારેગ થઇ, કુટુંબ કબીલા તથા દુન્યાદારીથી તદન દૂર થઇ જઇ, તદન એકાંત વાસમાં, પહાડના ગુફાઓમાં જઇ વસી, ચાલુ સેતાયશ તથા એબાદતમાં વખત ગુજારી, એક જરથોશ્તી મરતાજી" તરીકે જીંદગી ગુજારવાનો હોકમ છે.

જે બુન્દેર્શમાં આગળ વધેલા "પઓઇરયો-ત્કએષ" ક્યાન ખોરેહ ધરાવનારા મહાન ક્યાની પાદશાહ પહેલવાનો પોતીકા ઉરવાનના કુવતથી "શાદ-મીથ્ર" યાને શ્રેષ્ટ વીચારોના ગુબારો વાતાવરણમાં બાંધી ગયા છે, તે શાદ અણદીઠ ગુબારોની

અંદર "જરથોશ્તી મરતાજી" તરીકે "મીથ્ર-ઇ શાદ બા અષહે ખાઓ" નો ચાલુ ઉમેરો કરનાર અશોઇના ઉસુલ્યાતી જોશ સાથના કમાલ મીથ્રના સાહેબ કએ લોહુરાસ્પશાહજ પહેલવહેલા હતા.

"મગવ" સાહેબો પોતીકા "માંથ્ર" ના અમલથી તથા "યઓજદાથ્રેગર" સાહેબો "યસ્ન" ના પોતીકા અમલનાં જોરથી જોરની મનશક્તિ ધરાવીને ટોળાની વચ્ચે રહીને જેમ બધાં ઉરવનોની રેહબરી કરતા રહે છે, તે પ્રમાણે કએ લોહુરાસ્પ શાહ પોતીકા "મીથ્ર" ની ખાસ્તરના અમલથી— કુદરતનાં દરેકે દરેક મરકજો ઉપર મીથ્ર કરવાની સંપુર્ણ શક્તિની મારફતે, ટોળાથી દૂર થઇ જઇ, કુદરત સાથે "મીથ્ર" થી "યજ" થઇને, પોતાની "દહુમ-આફ્રીતિ" યાને "દુવા-ઇ-બરીન," શ્રેષ્ટમાં શ્રેષ્ટ દુવાઓના આષીરવાદની ચાલુ મદદના અણદીઠ ગુબારો બાંધીને જરથોશ્તી ટોળાને તથા કુલ કુદરતની સ્પેના મીનોની વૃદ્ધિને મદદ કરનાર મરતાજી—વખ્શુરે વખ્શુરાન સાહેબે જરથોશ્તી દએનમાં સમજાવેલી શરીયતો મુજબ કમાલ્યત તૌરપર ચાલનાર "અવરતાંન અવરતૂમ" મરતાજી— શ્રેષ્ટમાં શ્રેષ્ટ "મરતાજી"—તથા અનુક્રમમાં સૌથી

પહેલા થયલા, અવલમાં અવલ મરતાજી—શાહ કએ લોહરાસ્પ બીન અરવંદ—હતા.

શાહ જમશેદ અને ફરીદુનની શાહાનશાહી તોખ્મ અને ખાનદાનથી ઉતરી આવેલા તથા નજાદથી જન્મ પામેલા પુખ્કળ માનને લાયકના—તથા દબદબા ભરેલાં ક્યાની પાદશાહી કુટુંબના વડીલ,—માજદયસ્ની જરથોશ્તી દએનને પોતાની "દહમ-આફ્રીતી" થી ચાલુ બાતેની મદદ આપનાર,—જરથોશ્તી દીનને પોતીકી શાહાનશાહી સત્તાથી જાહેરમાં ફાહેશ કરવા માટે મદદ કરનાર શાહ કએ ગુશ્તાસ્પ જેવા અશો સ્પીતમાન જરાતોશ્ત સાહેબના શાગેર્દ-પેસરના પેદર,—જેવણના મીથ્રથી મળતા આષીશ હજીબી આપણ બચ્ચાંઓને ઉરવનની વૃદ્ધિમાં ચાલુ મદદગાર થઇ પડે છે તેવા એક સાહેબે-મીથ્ર, મરતાજી—કએ લોહરાસ્પશાહનું નામ તથા તેવણના કહેર્પનું ચીત્ર આપણી વચ્ચે હમેશા યાદગાર રહેવું જોઇએ છે.

આજેબી ઈરાન સર જમીન ઉપર જરથોશ્તી દએનની પાસબાની કરનારા ગોફ્રેનશીન સાહેબ-હેલાન સાહેબો—જરથોશ્તી ઇલ્મે ક્નૂમના રેહબરો—મીથ્રની લાઇનથી કાબુ લાવવા તથા નાનપણથી પોતીકાં બચ્ચાંઓમાં "આ ક્યાની સાહેબે-મીથ્ર મોટા

બાવાની તેમના ઉપર રહેલી ચાલુ નજર" માટે ધાક બેસાડવા માટે શાહ કએ લોહરાસ્પ સાહેબની ફૂલ-સાઇઝ સબી તેમના દેમાવંદ કોહમાં કોતરાયલી જોવા લાયક છે તે તેવણુની તસ્વીરને હમેશાં આપણા મીથ્રમાં યાદ રાખવી જોઇએ.

કએ લોહરાસ્પ શાહ સાહેબનો મીથ્ર ઉપર કાબુ એટલો બધો "મુકબ્બી" હતો કે સેતાયશમાં મશગુલ થતાંને વાર આખી સૃષ્ટિ-રચના એવણુ સાહેબને રોશન-જમીર થઈ રહેતી, અને એવણુ સાહેબનું કહેર્પ ગુફામાંથી બહાર નીકળી ખુરશેદ તરફ સહેલ કરતું તે જમાનાના લોકોને નજર આવતું હતું, અને આ બીના એવણુ સાહેબની તસ્વીરમાં હમેશાં આપણું રજુ થયલી જોઇએ છીએ.

આ અવલ મરતાજી શાહ કએ લોહરાસ્પ સાહેબની તસ્વીર જોતાંજ જો આપણને અજાયબ જેવી ચમત્કારીક અસર થાય છે, અને આપણા મીથ્રને શાંત એકાગ્ર કરવામાં ખરેખરો મીનાઇ જોશ આવે છે, અને આ કારણને લીધેજ વખ્શુરે વખ્શુરાન સાહેબે પોતાના અવલ મરતાજીની આકૃતીનો મીથ્રમાં ઉપયોગ કરવાની એજાજત મીથ્રને કાયદે આપીને તે ઉપયોગ જાયજ કરયો છે, તો પછી ખુદ તેવણુ

સાહેબના દર્શન તથા ગોફ્તેગોથી આપણી ઉરવનીક તથા મીથ્રની હાલતમાં કેવો વીજળીક બુલંદ ફેરફાર થઇ જાય તેનો ખ્યાલ આપણને મીનોઇ ખુશાલીમાં લીન્ન કરી નાંખે છે!

અએ સાહેબે-મીથ્ર, કએ લોહરાસ્પ શાહ બીન અરવંદ! મરતાજીઓના પેદર! અસલ યજદાં-પરસ્તી તરીકો તથા માજદયસ્ની જરથોશ્તી દએન વચ્ચેની મજબુત રેહ-નમુન પએવંદની યાદ ચાલુ રખાવનાર સાહેબ! જરથોશ્તી દએનના સૌથી ભાગ્યશાળી કયાન ખોરેહ ધરાવનારાં ક્યાંની શાહાનશાહી કુટુંબના મુરબ્બી સાહેબ! હમ-ઉમ્મતના તમામ ઉરવનો માટે મીથ્રના બાતેની અમલનો બુલંદ છાપ હમેશ માટે બેસાડનાર સાહેબ, જરથોશ્તી દએનની 'આગાહી' (યાને દએનના કાયદાઓની જાણ કે જેથી ઉરવાન ખએત્વદથ કેમ પામે છે તે) તથા 'આસ્તવાની' (યાને એ કાયદા ઉપર રહેવાની ઉસ્તવારી) ચાલુ રહેવા માટે કુદરતમાં બુલંદ "દહમ-આફ્રીતી" થી ઉરવનોને યારી આપનાર સાહેબ, ઉરવનની "ગરો-ન્માન" તરફ હસ્તીમાં જવાની વહેદાન્યતની છેક છેલ્લી નેમ તરફજ મીથ્રની વળણને ત્યાંને ત્યાંજ દરુસ્ત કરાવનાર તથા તે સૌથી બુલંદ મુરાદને પાર પાડવા

માટે ચાલુ મદદના પ્રવાહ આપનાર અએ મરતાજી-ઈ મરતાજીઆન સાહેબ કએ લોહરાસ્પશાહ બીન અરવંદ! આ "પાજંદ સેતાયશો"ની નાની કેતાબ— દસ્તુરાંન દસ્તુર આમેલાન આમેલ આદરબાદ માહરે-સ્પંદાન સાહેબ તરફનો સાસાની જમાનથી અમો નાચીજોને માટે તનાસુલથી ઉતરી આવેલો જરથોશ્તી દએનના ઉસુલ્યાતી મીથ્રને લગતો ઘણોજ નાનો મખ્જન અને ખજાનો સાચવી રાખનાર આ નાની કેતાબ—તમો નામદાર સાહેબને નજર કરી પેશ કરવાની ઘણીજ ખાકસારીથી રજા લઉં છું, અને અરજ ગુજારૂં છું કે તમામ હમ-દીન બસ્તે-કુસ્તીઆનો તરફ આ હાસેમી જમાનામાં પણ તમો સાહેબ તમારી બુલંદ દહમ-આફ્રીતીના મીથ્રના જોશથી અસરે રોશની તરફજ અને ઉરવનની વૃદ્ધિને ખાતરજ જીંદગી ગુજારવામાં હમારા મીથ્ર મશગુલ રહે એવી તમારી બુલંદ નેગાહે-શરીફ તથા પોશ્ત-પનાહી સાથે હમારી ચાલુ રેહબરી કરતા રહો! આમીન!

આમીન!!

આમીન!!!

પાજંદ સેતાયશ બા માએની.

ભાગ ૧ લો:

શરૂઆતની પાંચ સેતાયશો:

(૧) નમાજ-ઇ-દાદાર્ અહુર્મજ્દ.

(૨) બનામ-ઇ-યજદ્.

(૩) સેપાસ્-ઇ-અકેનારેહ્.

(૪) નામ-ઇ-ખાવર્.

(૫) ચિથ્રેમ બુયાત.

નમાજ઼-ઈ-દાદાર્ અહુર્મજ઼્દ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અશૅમ વૉહૂ. ૧.

(૧) નમાજ[૧] ઓયૂ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરૂમજદ્,[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ,[૬] હરૂવસ્પૂ-આગાહ્,[૭] દાના,[૮] વ[૯] તવાના-ઈ-તવાન,[૧૦] કેરૂદારૂ,[૧૧] અવખ્શીદારૂ,[૧૨] અવખ્શાયશનીગરૂ,[૧૩] હરૂવસ્પૂ-નેકૂ-દાદારૂ,[૧૪] હરૂવસ્પૂ-નેકદાશતારૂ,[૧૫] હરૂવસ્પૂ-અનાઓશીહ્-અવાજ઼-દાશતારૂ,[૧૬] વરૂજાવંદ[૧૭] શાહ્[૧૮]-ઇ-ફીરોજગરૂ,[૧૯] પાદ્શાહ્[૨૦] વરૂજાવંદ[૨૧] આફ્રીન્ગાંન,[૨૨] અવીજેહ્![૨૩]

(૨) સેપાસ-દારમ[૨૪] અંદરૂ[૨૫] દાદારૂ[૨૬] અહુરૂમજદ,[૨૭] સેપાસ-દારમ[૨૮] બ મનશ્ને,[૨૯] સેપાસ-દારમ[૩૦] બ ગવશ્ને,[૩૧] સેપાસ-દારમ[૩૨] બ કુનશ્ને![૩૩] દાદારૂ,[૩૪] સેપાસ[૩૫]-ઈ તો,[૩૬] કે[૩૭] નેક[૩૮]-જમાન[૩૯] આમદ;[૪૦] સેપાસ-દારમ[૪૧] કે[૪૨] અનાઓશીહ્[૪૩]-જમાન[૪૪] ન[૪૫] રસીદ[૪૬]! સેપાસ-દારમ[૪૭] કે[૪૮] અંદરૂ[૪૯] આસ્માંન[૫૦]-જીવા,[૫૧] જમીન[૫૨]-પેહેના,[૫૩] વ રોદ[૫૪]-દરાંના,[૫૫] વ ખુરૂશીદ[૫૬]-બાલા,[૫૭] આવાંન[૫૮]-તજશ્ને,[૫૯] ઉરૂવરાંન[૬૦]-વખ્શશ્નૂ,[૬૧] ખુરૂશીદ[૬૨]-તાવશ્ને,[૬૩] માહ્[૬૪] રોશન[૬૫] સેતારે[૬૬] પ આસ્માંન,[૬૭] અજ[૬૮] બૂન[૬૯]-દહેશ્ને[૭૦] તા[૭૧] ઈમ-રોજ,[૭૨] અજ[૭૩] ઈમ-રોજ[૭૪] તા[૭૫] રસ્તાખેજ[૭૬] તન-ઇ-પસીન![૭૭]

૧.

દાદાર અહુરમજદ ને નમાજ!

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] ને[૨] નમાજ[૧] (હોજો) (કે જે) નુરમંદ,[૫] ખોરેહમંદ,[૬] તમામ જાણનાર,[૭] દાનેશમંદ,[૮] તથા[૯] શક્તિવાન-નો-શક્તિવાન,[૧૦] બનાવનાર,[૧૧] માફ કરનાર,[૧૨] બખ્શેસ કરનાર,[૧૩] તમામ-ભલું-પેદા-કરનાર,[૧૪] તમામ- ભલું-રાખનાર,[૧૫] તમામ-મુશ્કેલી-દૂર-રાખનાર,[૧૬] ફત્તેહમંદ[૧૯] કાર્ય-કરનાર[૧૭] શાહ,[૧૮] આફ્રીનને-લાયકનો[૨૨] કાર્ય કરનાર[૨૧] પાદશાહ,[૨૦] (તથા) પવીત્ર[૨૩] (છે).

(૨) દાદાર[૨૬] હોરમજદ[૨૭] તરફની[૨૫] શુક્રગુજારી-કરૂં છું,[૨૪] મનસ્ની[૨૯] (યાને વીચાર) થી આભાર-માનું છું,[૨૮] ગવસ્ની[૩૧] (યાને શબ્દ) થી શુક્ર-કરૂં છું,[૩૦] કુનસ્ની[૩૩] (યાને કારદાની) થી તેનો ઉપકાર-માનું છું![૩૨] અય દાદાર,[૩૪] તારા[૩૬] શુકરાના[૩૫] કે[૩૭] ભલો[૩૮] જમાનો[૩૯] આવ્યો;[૪૦] હું શુક્ર-કરૂં[૪૧] છું કે[૪૨] મુશ્કેલીનો[૪૩] જમાનો[૪૪] નથી[૪૫] આવી પહોંચ્યો![૪૬] સૃષ્ટિરચનાની[૭૦] શરૂઆત[૬૯-૬૮]થી તે આજ-દીન[૭૨] સુધી,[૭૧] તથા આજદીન[૭૪ ૭૩]થી તે કયામત[૭૬] (યાને રવાન-ઓખ્તગી તથા રવાન-વૃદ્ધિ) અને તને-પસીન[૭૭] (યાને સૌથી છેલ્લી ખાકી હાલત) સુધી[૭૫] આસ્માન[૫૦]ની હૈયાતી[૫૧]ને માટે,[૪૯] જમીન[૫૨]ની પહોળાઇ,[૫૩] તથા નદી[૫૪]ની લંબાઇ,[૫૫] તથા ખુરશેદ[૫૬]ની બુલંદી,[૫૭] પાણીઓનું[૫૮] વહેવું,[૫૯] ઝાડપાનનું[૬૦] ઉગવું,[૬૧] આફતાબનું[૬૨] પ્રકાશવું,[૬૩] આસ્માન-ઉપર-ના[૬૭] ઝળકતા[૬૫] માહતાબ[૬૪] તથા સેતારા[૬૬]—એ બધાંને માટે હું શુક્ર-ગુજારી-કરૂં[૪૭] છું!

(૩) અંદર્[૭૮] તો,[૭૯] દાદાર્[૮૦] અહુર્મજ્દ,[૮૧] સેપાસ્-દારેમ્[૮૨] બ મનશ્ને,[૮૩] સેપાસ્-દારેમ્[૮૪] બ ગવશ્ને,[૮૫] સેપાસ્-દારેમ્[૮૬] બ કુનશ્ને![૮૭] દાદાર્,[૮૮] સેપાસ્[૮૯]-ઈ-તો[૯૦] કેત્[૯૧] અઇર્[૯૨] વ હુ-દીન્[૯૩] કર્દ[૯૪] અવમ્;[૯૫] ઓત્[૯૬] હોશ્,[૯૭] વ વીર્[૯૮] વ આરામ્,[૯૯] વ રોશનાયૂ[૧૦૦]-ઈ-ચશ્મ્,[૧] વ દસ્ત્,[૨] વ પાય્,[૩] વ ખુરશ્ને[૪]-ઇ ખુશ્,[૫] વ જામે[૬]-ઇ-નેક્,[૭] વ ઇન્[૮] હુમા[૯]-નેકી[૧૦] પ કાંમેહ્[૧૧] દાદ્[૧૨] અવમ્![૧૩] દાદાર્,[૧૪] સેપાસ્[૧૫]-ઇ-તો[૧૬] મનશ્ને[૧૭] વ ગવશ્ને[૧૮] વ કુનશ્ને[૧૯] હર્[૨૦] રોજ્[૨૧] હજાર્[૨૨] બાર્[૨૩] હજારાન્-હજાર્[૨૪] બાર્![૨૫]

(૪) અંદર્[૨૬] તો,[૨૭] દાદાર્[૨૮] અહુર્મજ્દ,[૨૯] સેપાસ્-દારેમ્[૩૦] બ મનશ્ને,[૩૧] સેપાસ્-દારેમ્[૩૨] બ ગવશ્ને,[૩૩] સેપાસ્-દારેમ્[૩૪] બ કુનશ્ને![૩૫] દાદાર્,[૩૬] સેપાસ્[૩૭]-ઇ-તો,[૩૮] કેત્[૩૯] અજ્[૪૦] ચેહેર્[૪૧] મર્દુમાંન્[૪૨] આફ્રીદ્;[૪૩] ઓત્[૪૪] અશ્નવા[૪૫] વ ગોયા[૪૬] વ બીના[૪૭] દાદ્[૪૮] અવમ્;[૪૯] ઓત્[૫૦] આજાદ્[૫૧] બરહેનીદ્[૫૨] અવમ્;[૫૩] ઓત્[૫૪] ન[૫૫] બંદેહ્;[૫૬]

(જો ભણનાર શખ્સ મર્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ ઓત્[૫૭] મર્દ[૫૮] દાદ્[૫૯] અવમ્[૬૦] ન[૬૧] જન્;[૬૨] ☜

(જો ભણનાર શખ્સ બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ ઓત્[૫૭] જન્[૫૮] દાદ્[૫૯] અવમ્[૬૦] ન[૬૧] મર્દ;[૬૨] ☜

(મર્દ યા બાનુ કોઇબી પઢી શકશે:)

ઓત્[૬૩] વાજ્[૬૪] ખુર્[૬૫] આફ્રીદ્,[૬૬] ન[૬૭] દરાયાંન્.[૬૮]

(૩) અએ દાદાર[૮૦] હોરમજદ,[૮૧] મનસ્નીથી[૮૩] તારી[૭૯] તરફ[૭૮] એહેસાન-માનું[૮૨] છું, ગવસ્નીથી[૮૫] શુક્ર-ગુજારૂં છું,[૮૪] કારદાંનીથી[૮૭] તારો આભાર માનું છું![૮૬] અએ દાદાર,[૮૮] શુક્ર[૮૯] તારા[૯૦] કે-તેં[૯૧] મને[૯૫] ઇરાની[૯૨] તરીકે તથા ભલી[૯૩]દીન વાળા તરીકે પેદા-[૯૪]કીધો, અને-તેં[૯૬] બુદ્ધિ,[૯૭] તથા અક્કલ[૯૮] તથા આસાએશ[૯૯] તથા આંખની[૧] રોશની[૧૦૦] તથા હાથને[૨] પગ[૩] તથા મજેનો[૫] ખોરાક[૪] તથા સારો[૭] પોશાક,[૬] અને આ[૮] (બધું) મને[૧૩] તમામ[૯] ભલાઇ[૧૦]ની ખાહેશ[૧૧]થી આપ્યું![૧૨] અએ દાદાર,[૧૪] મનસ્ની,[૧૭] ગવસ્ની[૧૮] તથા કુનસ્ની[૧૯]થી દર[૨૦] રોજ[૨૧] હજાર[૨૨] વખત[૨૩] હજારો-હજાર[૨૪] વખત[૨૫] તારા[૧૬] શુકરાના[૧૫] (કરૂં છું)!

(૪) અએ દાદાર[૨૮] હોરમજદ,[૨૯] તારી[૨૭] તરફ[૨૬] મનસ્નીથી[૩૧] શુક્ર-ગુજારૂંછું,[૩૦] ગવસ્નીથી[૩૩] સેપાસ-રાખુંછું,[૩૨] કુનસ્નીથી[૩૫] ઉપકાર-માનું છું![૩૪] અએ દાદાર,[૩૬] તારા[૩૮] શુકરાના[૩૭] કે-તેં[૩૯] ચીથ્ર[૪૧] (યાને બુન)માંથી[૪૦] માનવી[૪૨] પેદા કીધાં;[૪૩] અને તેં[૪૪] મને[૪૯] સાંભળવાની,[૪૫] વાચાની,[૪૬] તથા જોવાની[૪૭] (શક્તિઓ) આપી;[૪૮] વળી તેં[૫૦] મને[૫૩] છુટો[૫૧] પેદા કીધો,[૫૨] અને તેં[૫૪] બંધવા[૫૬] તરીકે નથી[૫૫] (પેદા કીધો); અને તેં[૫૭] મને[૬૦] મરદ[૫૮]* તરીકે પેદા કીધો,[૫૯] નહી[૬૧] કે ઓરત[૬૨]* તરીકે; અને તેં[૬૩] બાજ[૬૪]-ધરીને ખાવાનું[૬૫] પેદા કીધું,[૬૬] નહી કે[૬૭] બોલતાં-બોલતાં.[૬૮]

---

* મરદ આ નમાજ ભણતો હોય, ત્યારે આ તરજુમો બરાબર છે. પણ ઓરત આ નમાજ ભણતી હોય તો તે વખતે આ વાક્ય જેમ સામે પાજંદમાં બતાવ્યું છે તેમ ફેરવીને ભણાય છે, જેનો તરજુમો નીચે મુજબ રહે છે: "તેં મને ઓરત તરીકે પેદા કીધી, નહીં કે મરદ તરીકે."

(૫) ન્યાએશને[૬૯]-ઇ-અવમ[૭૦] ઓયૂ[૭૧] તો[૭૨] દાદાર,[૭૩] કે[૭૪] આંને[૭૫] દહેશને[૭૬] તો[૭૭] વીનમ[૭૮]—ચૂન[૭૯] આસ્માંન[૮૦] બુલંદ,[૮૧] ચૂન[૮૨] ખુરશીદ[૮૩] તાવશનેમંદ,[૮૪] ચૂન[૮૫] માંહ[૮૬] ગોસ્પંદ[૮૭]-તોખ્મે,[૮૮] ચૂન[૮૯] આતશ[૯૦]-ઈ-સોર્ખ[૯૧] સૂઝાયૂ[૯૨] બરેહોમંદ,[૯૩] ચૂન[૯૪] ખોરેહ[૯૫]-ઇ પાદશાહ[૯૬] ગંજ[૯૭] ખાસ્તે[૯૮] આવાદોમંદ,[૯૯] ચૂન[૧૦૦] જમીન[૧] બરોમંદ,[૨] ચૂન[૩] આબ[૪] રવશનેમંદ,[૫] ચૂન[૬] ઉરવરૂ[૭] વ દારૂ-ઓ-દરખ્ત[૮] વ વાસ્તર્ગ[૯] અર્જ-હોમંદ,[૧૦] ચૂન[૧૧] જન[૧૨] તર્સગાહ[૧૩]-ઇ-હુ-ચેહેરૂ[૧૪]-ઇ ખોરેહોમંદ,[૧૫] ચૂન[૧૬] પીશ[૧૭]-ઇ-અન્જુમન[૧૮]-ઇ-હુ-રોસ્ત[૧૯] શીવા[૨૦]-હીજવાંન[૨૧] પસંદશને[૨૨] ન્યાએશનેમંદ,[૨૩] ચૂન[૨૪] દોસ્તાંન[૨૫] વ હમ-સાયગાંન[૨૬] વ બેરાદરાંન[૨૭] વ નબાનજદિશ્તાંન[૨૮] ઉર્વાખ્શ-હોમંદ,[૨૯] ચૂન[૩૦] રામ-શને[૩૧] ખારાંમ.[૩૨] મનશને[૩૩] ખીશ[૩૪] આવાયસ્ત[૩૫] ફ્રારૂન![૩૬] હરવેસ્પચ્[૩૭] આંને[૩૮] તો[૩૯] આવાદોમંદ,[૪૦] વ સૂદ[૪૧]-ઓ-ખોરેહ[૪૨] વ ખારેહ[૪૩] નેકી[૪૪] હમ,[૪૫] અંદરૂ[૪૬] ઇન[૪૭] ગેહાંન[૪૮] અષાઇ-હોમંદ,[૪૯] ઓયશ[૫૦] હાદરેહ[૫૧] પદશ[૫૨]· માહમાંનતરૂ[૫૩] હસ્ત![૫૪]

(૬) એશાંન[૫૫] બેહેશ્ત-બેહેરેહ[૫૬] બાદ,[૫૭] અન-ઓશાહ[૫૮] શાંન[૫૯] બ ઓય[૬૦] રવાંન[૬૧] રસાદ,[૬૨] બ ઓયૂ[૬૩] બેહેશ્ત[૬૪] રોશન[૬૫] બ-આસાયાદ![૬૬] પેદરાંન[૬૭] વ માદરાંન[૬૮] વ બેરાદરાંન[૬૯] વ ખાહરાંન[૭૦] વ ખુદાન[૭૧]

(૫) અએ દાદાર,[૭૩] તારી[૭૧-૭૨] ન્યાએશ[૬૯] હું[૭૦] (કરૂં છું), કે[૭૪] આ[૭૫] તારી[૭૭] પેદાયશ[૭૬] હું જોઉં છું[૭૮]—જેમકે[૭૯] બુલંદ[૮૧] આસ્માન,[૮૦] જેમકે[૮૨] તપતો[૮૪] આફ્તાબ,[૮૩] જેમકે[૮૫] તમામ વૃદ્ધિ કારક પેદાયશોનાં[૮૭] ચિથ્ર[૮૮] યાને તોખમ ધરાવનાર માહતાબ,[૮૬] જેમકે[૮૯] લાલ[૯૧] બળતો[૯૨] પ્રકાશીત[૯૩] આતશ,[૯૦] જેમકે[૯૪] આબાદીથી[૯૯]-ભરપુર ખજાના[૯૭] તથા દોલત[૯૮] સાથના પાદશાહનું[૯૬] ખોરેહ,[૯૫] જેમકે[૧૦૦] ફળ-દ્રુપ[૨] જમીન,[૧] જેમકે[૩] વહેતું[૫] પાણી,[૪] જેમકે[૬] કીમતી[૧૦] ઓરવર[૭] રોપા-ઝાડપાન[૮] અને કપડાં,[૯] જેમકે[૧૧] સારા-ચહેરાની[૧૪] ખોરેહમંદ[૧૫] ખુબસુરત[૧૩] સ્ત્રી,[૧૨] જેમકે[૧૬] અનજુમનની[૧૮] હજુરમાં[૧૭] પસંદગી[૨૨] તથા વખાણુને-લાયક[૨૩] ફસાહત-સાથની[૧૯] મીઠી[૨૦] જબાન,[૨૧] જેમકે[૨૪] ખુશાલી-ભરેલા[૨૬] મીત્રો,[૨૫] સાથીઓ,[૨૬] ભાઇઓ,[૨૭] અને સૌથી-નજદીકનાઓ,[૨૮] જેમકે[૩૦] રામ[૩૧] (યાને ખુશાલી) ની ખાસ્તર[૩૨] (યાને વીજળીક શક્તિ);—મારા પોતાના[૩૪] વીચાર[૩૩] ભલા[૩૬] હોવા જોઇએ.[૩૫] તારી[૩૯] તમામે-તમામ[૩૭] ચીજો[૩૮] આબાદીભરેલી,[૪૦] અને ફાયદા,[૪૧] ખોરેહ[૪૨] તથા સુખ[૪૩] અને વળી[૪૫] નેકીથી[૪૪] ભરેલી આએ[૪૭] દુન્યામાં[૪૬-૪૮] અશોઇથી-ભરેલી,[૪૯] અને તે[૫૦] તેથી-કરીને[૫૨] દેખઇતીરીતે[૫૧] વધારે-આવકારદાયક[૫૩] છે.[૫૪]

(૬) તેઓ[૫૫] બહેસ્તનો-હીસ્સો[૫૬] પામે,[૫૭] તેઓ[૫૯] અમર્ગ[૫૮] થઇને પોતાના રવાન[૬૧-૬૦]ને પહોંચો,[૬૨] (અને) રોશનીવાળાં[૬૫] બેહસ્તમાં[૬૪-૬૩] આસાયશ પામો![૬૬] બાપ,[૬૭] માય,[૬૮] ભાઇ,[૬૯] બહેન[૭૦] અમસાં[૭૧-૭૨]પોતીકાં તથા મારા[૭૪] હમદીનો[૭૩] કે જેઓ[૭૫] હવે પછી થશે,[૭૬] છે,[૭૭] અને જેઓ[૭૮] ગુજર પામેલા[૭૯-૮૦]છે તેઓ[૮૨] બધાં[૮૧] બેહસ્તનો-હીસ્સો[૮૩] પામનારાં

વ બીશાંન[૭૨] હુમ-દીનાન[૭૩]-ઈ-મન,[૭૪] કે[૭૫] બેદ,[૭૬] અંદ,[૭૭] વ કે[૭૮] વદારૂદેહ[૭૯] અંદ,[૮૦] હુમા[૮૧] શાંન[૮૨] બેહેશ્ત-બેહેરેહ[૮૩] બાદ![૮૪] ઓ શાંન[૮૫] ગેતી-બેહેરેહ[૮૬] બાદ![૮૭] ઓ શાંન[૮૮] કારૂ[૮૯] વ કેરૂફે[૯૦] ગેતી-બેહેરેહ[૯૧] બાદ![૯૨] હુમા[૯૩] અજ[૯૪] મનશ્ને[૯૫] વ ગવશ્ને[૯૬] વ કુનશ્ને[૯૭] પ આંને[૯૮] રાસ્ત[૯૯] ફ્રારૂન[૧૦૦] પ રાહે[૧] વેહાંન[૨] પસંદ[૩]-ઇ-યજદાંન[૪] બાદ![૫] અએદૂન[૬] બાદ![૭] અએદૂન-તરજ[૮] બાદ![૯] અષેમ વોહૂ (૧)

થાઓ![૮૪] તથા તેઓ[૮૫] ગેતીનો-હીસ્સો[૮૬] પામો![૮૭] અને તેઓ[૮૮] કારદાની[૮૯] તથા સવાબમાં[૯૦] ગેતીનો-હીસ્સો[૯૧] પામો![૯૨] મીશ્ન યાને વીચાર,[૯૫] હમ્લો યાને વાચા[૯૬] તથા કામો[૯૭]ની મારફતે[૯૪] તેઓ બધાંઓ[૯૩] રાસ્ત[૯૯] નેકીના[૧૦૦] ભલાંઓના[૨] માગ[૧] ઉપર-પહોંચીને[૯૮] યજદોની[૪] પસંદગી[૩] પામો![૫] આમીન[૬] થાઓ[૭]! વધુ અને વધુ આમીન[૮] થાઓ![૯]

૨.

બ-નામ્-ઇ-યજ્દ.

ફ્નઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ. ૧.

(૧) બ[૧] નાંમ[૨]-ઇ અહુરમજ્દ[૩] વેહ[૪] અવ્જુની;[૫]
સેપાસ-દારમ[૬] અજ[૭] દાદાર[૮]-ઈ આસ્માન[૯] વ જમીન;[૧૦]
સેપાસ-દારમ[૧૧] અજ[૧૨] દાદાર[૧૩]-ઇ આમોરજીદાર;[૧૪]
સેપાસ-દારમ[૧૫] અજ[૧૬] દાદાર[૧૭]-ઇ કેરફે-દોસ્ત;[૧૮]
સેપાસ-દારમ[૧૯] અજ[૨૦] દાદાર[૨૧]-ઇ નેક-કેરદાર;[૨૨]
સેપાસ-દારમ[૨૩] અજ[૨૪] દાદાર[૨૫]-ઇ હુ-પાદાર;[૨૬]
સેપાસ-દારમ[૨૭] અજ[૨૮] દાદાર[૨૯]-ઇ ફ્રારૂન-કેરદાર;[૩૦]
સેપાસ-દારમ[૩૧] અજ[૩૨] દાદાર[૩૩]-ઇ અવખ્શાયશ્નીગર;[૩૪]
સેપાસ-દારમ[૩૫] અજ[૩૬] દાદાર[૩૭]-ઇ કેરફેગર;[૩૮]
સેપાસ-દારમ[૩૯] અજ[૪૦] દાદાર[૪૧]-ઈ તવાંન-કેરદાર.[૪૨]

(૨) અવી-ગુમાનમ[૪૩] પ[૪૪] યક[૪૫] વ હસ્તી[૪૬] વ બુદન[૪૭]-ઇ દાદાર[૪૮] અહુરમજ્દ[૪૯] વ અમેશાસ્પેંદાન[૫૦] વ બેહેશ્ત[૫૧] વ દોજખ[૫૨] વ રીસ્તાખીજ[૫૩] તન-ઇ પસીન;[૫૪] અજ[૫૫] તજા[૫૬]-ઇ-આબ,[૫૭] વખ્શાયશ્ન[૫૮]-ઇ-ઉરવર,[૫૯] અવી-ગુમાન[૬૦] હોમ[૬૧] પ અવીજેહ[૬૨] દસ્તુરી[૬૩]-ઇ જરાતોશ્ત[૬૪] સ્પીતમાન.[૬૫]

(૩) ગેરફ્તમ[૬૬] બ હરવેસ્પ[૬૭] હુમત[૬૮] વ હુખ્ત[૬૯] વ હુવરશ્ત;[૭૦] વ હીશ્તમ[૭૧] બ હરવેસ્પ[૭૨] દુશ્મત[૭૩] વ દુજૂખ્ત[૭૪] વ દુજવરશ્ત.[૭૫]

૨.

યજ થવા લાયક સાહેબનાં નામથી.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજે!)

(૧) ભલા[૪] વૃદ્ધિ કરનાર[૫] હોરમજદના[૩] નામ[૨]થી[૧] આસ્માન[૬] તથા જમીનના[૧૦] પેદા કરનાર[૮]ના[૭] શુકર-કરૂં છું;[૯] માફ કરનાર[૧૪] પેદા કરનારના[૧૩-૧૨] શુકર કરૂં છું;[૧૧] સવાબના-કામોની-દોસ્તી-રાખનાર[૧૮] પેદા કરનારનો[૧૭-૧૬] ઉપકાર-માનું છું;[૧૫] ભલી કરણીના[૨૨] પેદા કરનારની[૨૧-૨૦] શુક્ર ગુજારી-કરૂં છું;[૧૯] ભલા-બચાવ-આપનાર[૨૬] પેદા કરનારનો[૨૫-૨૪] એહેશાન-માનું છું;[૨૩] વૃદ્ધિને-લગતી-કરણી સાથના[૩૦] પેદા કરનારના[૨૯-૨૮] શુકર-કરૂં છું;[૨૭] બખ્શેશ-કરનાર[૩૪] પેદા કરનારનો[૩૩-૩૨] આભાર-માનું છું;[૩૧] સવાબકાર[૩૮] પેદા કરનારના[૩૭-૩૬] શુકર-કરૂં છું;[૩૫] શક્તિવાળા-કરણીના[૪૨]-સાહેબ પેદા કરનારનો[૪૧-૪૦] એહેશાન-માનું છું;[૩૯]

(૨) તે એકજ-સાહેબની[૪૫] ઉપર,[૪૪] "હસ્તી"[૪૬] ઉપર, દાદાર[૪૮] હોરમજદ[૪૯] તથા અમશાસ્પંદો,[૫૦] બહેસ્ત,[૫૧] દોજખ,[૫૨] કયામત,[૫૩] અને સૌથી છેલ્લી-શારીરીક-હૈયાતીના[૫૪] હોવા[૪૭] બાબે[૪૪] બેશક[૪૩]-છેઉં; પાણીના[૫૭] વહેવાની[૫૬] સાથે,[૫૫] ઝાડપાનના[૫૯] ઉગવાની[૫૮] સાથે જરથોસ્ત[૬૪] સ્પીતમાન[૬૫] સાહેબની પવિત્ર[૬૨] પેગામ્બરી[૬૩] ઉપર બેશક[૬૦] છેઉં.[૬૧]

(૩) તમામ[૬૭] હુમત,[૬૮] હૂખ્ત,[૬૯] તથા હવરસ્ત[૭૦] અખત્યાર-કરૂં છું;[૬૬] તમામ[૭૨] દુશ્મત,[૭૩] દુજૂખ્ત[૭૪] તથા દુજવરસ્તનો[૭૫] ત્યાગ-કરૂં છું.[૭૧]

(૪) સેપાસ-દારમ[૭૬] અજ[૭૭] દાદારૂ[૭૮]-ઇ વેહ્[૭૯] અવ્‌જુની[૮૦]—કે[૮૧] અઇરૂ[૮૨]-હુમ,[૮૩] ન[૮૪] અન-અઇર;[૮૫] વેહ્‌દીન[૮૬]-હુમ,[૮૭] ન[૮૮] અક્દીન;[૮૯]

(જો ભણનાર શખ્સ મર્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ મર્દ[૯૦] હુમ,[૯૧] ન[૯૨] જન;[૯૩] ☜

(જો ભણનાર શખ્સ બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ જન[૯૦] હુમ,[૯૧] ન[૯૨] મર્દ;[૯૩] ☜

(મર્દ ઓરત કોઇબી પઢી શકશે:)

યશતગરૂ[૯૪]-હુમ,[૯૫] ન[૯૬] દરાયાંન[૯૭]-વંદ.

(૫) પ[૯૮] નાંમ[૯૯] વ નીરૂ[૧૦૦]-ઇ અહુરમજદ્[૧] દાદ્[૨] દારમ[૩] વ દીન[૪] મનીદમ[૫] પ મનશને[૬] હુરૂ[૭] રોજ;[૮] ઇન[૯] મેહ્[૧૦] મનીદ્[૧૧] વ અંદીશીદ્[૧૨] કે[૧૩] ઇમ[૧૪] રોજ[૧૫] ચે[૧૬] કેરૂફે[૧૭] કર્દમ,[૧૮] વ ચંદ[૧૯] કેરૂફે[૨૦] તવાંનમ[૨૧] કર્દ;[૨૨] વ ચે[૨૩] વનાહ્[૨૪] કર્દમ,[૨૫] વ ચુન[૨૬] અજ[૨૭] વનાહ્[૨૮] તવાંનમ[૨૯] પહ્‌રીખ્તન;[૩૦] ચે[૩૧] કેરૂફે[૩૨] કુનમ[૩૩] બ ગેતી[૩૪] હુમા[૩૫] રંજ[૩૬] બેદ્,[૩૭] પ ફરૂજાંમ[૩૮] ઓયૂ[૩૯] નેકી[૪૦] પીશ[૪૧] આયદ્;[૪૨] કે[૪૩] બજેહ્[૪૪] કુનમ[૪૫] બ ગેતી[૪૬] હુમા[૪૭] રંજ[૪૮] બેદ્,[૪૯] પ મીનો[૫૦] પાદ્‌ફરાહ્[૫૧]-ઇ ગરાંન[૫૨] આવાયદ્[૫૩] કશીદન.[૫૪]

(૬) ઇનચૂ[૫૫] મનીદ્[૫૬] કુ[૫૭] કે[૫૮] ગુયદ્[૫૯] ન[૬૦] દાંનેશતમ[૬૧] હુંગરાયશની,[૬૨] ચુ[૬૩] દાનાયાંન[૬૪] ચે[૬૫] ગુંદ[૬૬] કે[૬૭] તાંન[૬૮] ગોરસ્નગી[૬૯] બેદ્[૭૦] નાંન,[૭૧] વ તશનગી[૭૨] બેદ્[૭૩] આબ,[૭૪] પસ[૭૫] અપારચૂ[૭૬] ખુરશનીહા[૭૭]-ઇ

(૪) ભલા[૭૯] વૃદ્ધિ-કરનાર[૮૦] પેદા-કરનાર[૭૮]-સાહેબના[૭૭] શુકર-કરૂં છું[૭૬]-કે[૮૧] હું ઇરાનને[૮૨] લગતો છેઉં,[૮૩] ના-ઇરાની[૮૫] નથી;[૮૪] ભલા-દીનને[૮૬] લગતો છેઉં,[૮૭] બુરી-દીનનો[૮૯] નથી;[૮૮] (હું) મરદ[૯૦] છેઉં,[૯૧] સ્ત્રી[૯૩] નથી;[૯૨]* યશ્ત-કરનાર[૯૪] છેઉં,[૯૫] બડબડાટ-[૯૭]કરનાર નથી.[૯૬]

(૫) હોરમજદના[૧] નામ[૯૯] તથા શક્તિની[૧૦૦] મદદથી[૯૮] દર[૭] રોજ[૮] મીથ્રથી[૬] કાયદાનો[૨] અમલ કરૂંછું[૩] અને દીન[૪] ઉપર મીથ્ર-રાખું છું;[૫] આ[૯] બુલંદ[૧૦] વીચાર-રાખજો[૧૧] અને અંદેશો-કરજો[૧૨] કે[૧૩] આજ[૧૪] રોજે[૧૫] મેં શું[૧૬] સવાબ[૧૭] કીધું,[૧૮] અને કેટલું[૧૯] સવાબ[૨૦] હું કરી[૨૨] શકતે;[૨૧] અને મેં શું[૨૩] ગુનાહ[૨૪] કીધો,[૨૫] અને ગુનાહથી[૨૮-૨૭] કેવી-રીતે[૨૬] પરહેજ-રહી[૩૦] શકતે;[૨૯] જેથી[૩૧] ગેતીમાં[૩૪] તમામ[૩૫] તકલીફ[૩૬] હોય,[૩૭] અને આખરે[૩૮] નેકી[૪૦] કામ લાગે[૩૯-૪૧-૪૨] એવો સવાબજ[૩૨] કરૂં;[૩૩] અને જેથી[૪૩] પાપ[૪૪] કરૂં[૪૫] તો ગેતીમાં[૪૬] તમામ[૪૭] તકલીફ[૪૮] હોય[૪૯] ને પેલી દુન્યામાં[૫૦] ભારે[૫૨] સજા[૫૧] ખેંચવી[૫૪] પડે.[૫૩]

(૬) આએબી[૫૫] વીચાર-રાખજો[૫૬] કે[૫૭] કોઇ[૫૮] કંઇ કહે[૫૯] તે ઉપર વીચાર-દોડાવવાનું[૬૨] મેં નહી[૬૦] જાણ્યું,[૬૧] કેમજે[૬૩] દાનાવો[૬૪] શું[૬૫] કહેચ[૬૬] કે[૬૭] તમને[૬૮] ભુખ[૬૯] હોય[૭૦] તો નાન,[૭૧] અને તરસ[૭૨] હોય[૭૩] તો પાણી,[૭૪] ને પછી[૭૫] (એટલે ભુખ તરસ નહી હોય તો) ખુશ[૭૮] ખોરાક[૭૭] ખાવાનું[૮૦] દૂરજ[૭૬] જાણો;[૭૯] અને આએબી[૮૧] જાણવું[૮૨]

---

* મરદ આ વાક્ય ભણતો હોય ત્યારે આ તરજુમો વાજબી થઇ પડે છે; પણ ઓરત આ વાક્ય ભણતી હોય તો તે પાજંદમાં સામે બતાવ્યા મુજબ ફેરવીને ભણાય છે, જેનો તરજુમો નીચે મુજબ રહે છે: "(હું) ઓરત છેઉં, મરદ નથી."

ખુશ[૭૮] દાનીદ[૭૯] ખુર્દન;[૮૦] વ ઇનચ[૮૧] દાનેશ્તન[૮૨] આવાયદ,[૮૩] કે[૮૪] પેદરાંનચ[૮૫] હમા[૮૬] હર[૮૭] કે[૮૮] મોર્દેહઅંદ,[૮૯] ચીશ-ચ[૯૦] આવાદીહ[૯૧] ખાસ્તે[૯૨] અવા[૯૩] બોર્દન[૯૪] ન[૯૫] તવાંન.[૯૬]

(૭) ઇન[૯૭] ચુનીન[૯૮] કે[૯૯] ન[૧૦૦] પોરસીદ[૧] અજ[૨] દીને[૩] દસ્તુરાંન[૪]-કે[૫] બેહેશ્ત[૬] બ-ચે[૭] શાયદ[૮] દીદન?[૯]-રવાંન[૧૦] બ-ચે[૧૧] શાયદ[૧૨] બુખ્તન?[૧૩]—બ કુદાંમ[૧૪] રાહ[૧૫] આવાયદ[૧૬] શુદન?[૧૭]—બ મનશ્ને[૧૮] ચે[૧૯] આવાયદ[૨૦] મનીદન?[૨૧]—બ ગવશ્ને[૨૨] ચે[૨૩] આવાયદ[૨૪] ગોફ્તન?[૨૫]—બ કુનશ્ને[૨૬] ચે[૨૭] આવાયદ[૨૮] કરદન?[૨૯]—ચે[૩૦] વેશ[૩૧] અજ[૩૨] ગવશ્ને[૩૩] બ નફેહા[૩૪] બેદ,[૩૫] દુસ્તાંન[૩૬] મેહ[૩૭] બેદ,[૩૮] પ અંબારે[૩૯] ખાસ્તે[૪૦] મેહ,[૪૧] પ તનદારોસ્ત[૪૨] વ શાદ[૪૩] વ ખુરરમ?[૪૪]—ચે[૪૫] અહુ-દારશ્ને[૪૬] રવાન[૪૭] બ કેરદાર[૪૮] બ ગેતી[૪૯] કુનદ[૫૦] પેદા[૫૧] બેદ[૫૨] કે[૫૩] તન[૫૪] અજ[૫૫] ઇન[૫૬] કાલબુદ[૫૭] જુદા[૫૮] બે-શવદ,[૫૯] મરદુમ[૬૦] વેશ[૬૧] ખાસ્તે[૬૨] પ ગેતી[૬૩] ન[૬૪] માંનદ;[૬૫]—અગર[૬૬] અજ[૬૭] અન્દુજશ્ને[૬૮] બદ[૬૯] અંદુખ્ત[૭૦] એસ્તેદ,[૭૧] ઓય[૭૨] ફરાખ્ત[૭૩] રવાન[૭૪] ન[૭૫] રસીદ;[૭૬] મરદુમાંન[૭૭] બ કેરફે[૭૮] કરદન[૭૯] તોખ્શા[૮૦] બેદ,[૮૧]—ચે[૮૨] તાંન[૮૩] ન[૮૪]-ફેરમુદ[૮૫]-યજદ[૮૬] વનાહ[૮૭] કરદન.[૮૮]

(૮) કાર[૮૯] બ બીમ[૯૦] અહુરમજદ[૯૧] કુનીદ,[૯૨] કારે[૯૩] નેક[૯૪] વ રાહે[૯૫] રાસ્ત[૯૬] બ કરદન[૯૭] દારીદ,[૯૮] કે[૯૯] તાંન[૧૦૦] બુજશ્ને[૧]-રવાન[૨] બાદ;[૩] બ હર-ચે[૪] રસીદ[૫]

જોઇએ[૮૩] કે[૮૪] બધાજ[૮૬] બાપદાદાઓ[૮૫] કે જેકોઇ[૮૭ ૮૮] મરી-ગયા-છે[૮૯] તેઓ કંઇબી ચીજ[૯૦] આબાદી[૯૧] કે દોલત[૯૨] સાથે[૯૩] લઇ જવાને[૯૪] શકિતવાન[૯૬] થયા નથી[૯૫].

(૭) (વળી) આ[૯૭] (બાબે વીચાર કરવો) જેવું[૯૮] કે[૯૯] દીન[૩]-દસ્તુરો[૪] પાસેથી[૨] નહી[૧૦૦] પુછી-લીધું[૧]—કે[૫] બહેસ્ત[૬] શાથી[૭] જોવાઇ[૯] શકાય[૮]—રવાન[૧૦] શાથી[૧૧] છુટકારો-પામવા[૧૩] લાયક થાય[૧૨]—કયે[૧૪] રસ્તેથી[૧૫] જવું[૧૭] જોઇએ[૧૬]—મીથથી[૧૮] શું[૧૯] વીચારવું[૨૧] જોઇએ[૨૦]—ગવસ્નીથી[૨૨] શું[૨૩] બોલવું[૨૫] જોઇએ[૨૪]—કુનશનીથી[૨૬] શું[૨૭] કરવું[૨૯] જોઇએ[૨૮]—કેમ[૩૦] ઘણી[૩૧] ગવસ્નીથી[૩૩ ૩૨] ફાયદા[૩૪] થાય[૩૫], મ્હાન[૩૭] દોસ્તો[૩૬] થાય,[૩૮] મોટી[૪૧] દોલતનો[૪૦] જથ્થો[૩૯] તથા તન-દુરસ્તી,[૪૨] ખુશાલી[૪૩] અને સુખના[૪૪] બાગમાં;—રવાને[૪૭] કયો[૪૫] "અહુ"-(યાને અંતકરણનો સ્વભાવ) રાખવાનો[૪૬] છે કે જેથી ગેતીમાં[૪૯] જે "કેરદાર"[૪૮] કરે[૫૦] ને ઉત્પન્ન[૫૧] થાય[૫૨] તેથી-કરીને[૫૩] જયારે શરીર[૫૪] આ[૫૬] કાલબુદથી[૫૭ ૫૫] જુદું[૫૮] થાય[૫૯] ત્યારે માણસોની[૬૦] ગેતીની[૬૩] દોલત[૬૨] વધુ[૬૧] રહેતી[૬૫] નથી[૬૪] (યાને લાંબો વખત ટકતી નથી)—તે વખતે જો[૬૬] એકઠું-કરવાથી[૬૮ ૬૭] બુરૂંજ[૬૯] એકઠું-થયું[૭૦] હોય છે[૭૧] તો તે રવાનની[૭૪] ખુશાલી[૭૩] તરફ[૭૨] પહોંચે[૭૬] નહી,[૭૫] તથા લોકોએ[૭૭] સવાબ[૭૮] કરવામાં[૭૯] મશગુલ[૮૦] રહેવું[૮૧]—કેમજે[૮૨] તેથી[૮૩] યજદોને[૮૬]-ના[૮૪]-ફરમાનવાળું[૮૫] કરવું[૮૮] ગુનાહ[૮૭] છે.

(૮) અહુરમજદની[૯૧] બીકથી[૯૦] કામ[૮૯] કરજો,[૯૨] નેક[૯૪] અને રાહે[૯૫]-રાસ્ત[૯૬] કામ[૯૩] કરવાનું[૯૭] ચાલુ-રાખજો,[૯૮] જેથી[૯૯] નમો[૧૦૦] રવાન[૨]-બોખ્તગી[૧] પામો.[૩] જેબી-કંઇ[૪] બન્યું-હોય[૫]

ખુશ[૬]-મનશ્ને[૭] વ સેપાસદારૂ[૮] બેદ;[૯] આંન[૧૦]-ચે બ-ખીશ-તન[૧૧] ન[૧૨] શાયદ[૧૩] બેદ,[૧૪] પ હીચ[૧૫] કસ[૧૬] મ-કુનીદ;*[૧૭] ઉમીદ[૧૮] દારીદ[૧૯] અજ[૨૦] દાદારૂ[૨૧]-ઇ-અવ-ખ્શાયશ્નીગરૂ,[૨૨] અવસ્તા[૨૩] ખાંન[૨૪] બેદ,[૨૫]—પ આંન-કે[૨૬] શુમારા[૨૭] આફૂરીદ;[૨૮] ઓશ[૨૯] આસ્માન[૩૦] વ જમીન[૩૧] દાદ;[૩૨] ઓશ[૩૩] આસ્માન[૩૪] બી-સતુન[૩૫] અવરૂ-દાશ્ત;[૩૬] ઓશ[૩૭] જમીન[૩૮] વશાદ;[૩૯] વ આબ[૪૦]-ઈ સીહા[૪૧] અવરૂ[૪૨] જમીન[૪૩] બે-બોર્દ;[૪૪] આબ[૪૫]-ઇ રેશન[૪૬] ખુશ[૪૭] અવરૂ[૪૮] જમીન[૪૯] આવોર્દ;[૫૦] વ ખુરૂશીદ[૫૧] વ માહ[૫૨] બ તાવશ્ને[૫૩] રેશની[૫૪] ઓય[૫૫] મા[૫૬] દાદ:[૫૭] પસ[૫૮] મા-રા[૫૯] પંદહા[૬૦]-ઇ નેક[૬૧] દાદ.[૬૨]

(૯) પસ[૬૩] મા[૬૪] અજ[૬૫] કેહ[૬૬] તા[૬૭] ઓયૂ[૬૮] મેહ,[૬૯] હરૂ-રોજ[૭૦] સદ[૭૧] હજારૂ[૭૨] બારૂ,[૭૩] ઇન[૭૪] બ આવાયદ[૭૫] અંદીશીદન[૭૬]—કે[૭૭] ચુન[૭૮] બ નીકૂ[૭૯] તવંગર-મ[૮૦] અજ[૮૧] દાદારૂ[૮૨]-ઇ અવખ્શાયશ્નીગરૂ[૮૩] આમોરૂજીદારૂ,[૮૪] કે[૮૫] મા-રા[૮૬] બ વેશ[૮૭] ચીશ[૮૮] અરૂ-જાંની[૮૯] કર્દ,[૯૦]—બ ચશ્મે[૯૧]-વીનાઇ,[૯૨] બ ગુશે[૯૩]-શનવાઇ,[૯૪] પ હીજવાંન[૯૫]-ગુયાઇ,[૯૬] પ દસ્તે[૯૭]-ગીરાઇ,[૯૮] પ પાયે[૯૯]-રોબાઇ,[૧૦૦] હમા[૧] અંદાંમ[૨] દારોસ્ત[૩] ઓય[૪] મા[૫] દાદ;[૬] અમાંન[૭] અવીજેહ[૮] આફૂરીદ[૯] બ મરૂદુ-માંન[૧૦] બ સેપાસ-દારૂ[૧૧] કરૂદન[૧૨] ન[૧૩] તોખ્શી[૧૪] દારંદ,[૧૫]

* "Do unto others as you would that they to you should do."

તેથી ખુશ[૬]-મનના[૭] તથા શુક્ર-કરનાર[૮] થવું![૯] જે-કંઈ[૧૦] તમારા-પોતાના[૧૧] બાબમાં થયલું-લાયક[૧૩] નહી[૧૨] હોય[૧૪] તે બીજા[૧૫] શખ્સના[૧૬] બાબમાં કરતા-ના![૧૭] બખ્શેશના-કરનાર[૨૧] દાદાર[૨૨] તરફથી[૨૦] ઉમેદ[૧૮] રાખો[૧૯], અવસ્તા[૨૩] ભણનાર[૨૪] થજો![૨૫]—આને-ખાતર[૨૬] કે તમને[૨૭] તેણે પેદા કર્યા;[૨૮] તેણે[૨૯] આસ્માન[૩૦] તથા જમીન[૩૧] પેદા કર્યા;[૩૨] તેણે[૩૩] આસ્માનને[૩૪] થાંભલા-વગર[૩૫] ઉંચે-રાખ્યું;[૩૬] તેણે[૩૭] જમીન[૩૮] કોશાદે-કીધી;[૩૯] અને જમીન[૪૩] ઉપરથી[૪૨] કાળું[૪૧] પાણી[૪૦] લઈ લીધું;[૪૪] જમીન[૪૯] ઉપર[૪૮] ઝળકતું[૪૬] ખુશાલીસાથનું[૪૭] પાણી[૪૫] લઈ આવ્યો;[૫૦] અને આપણને[૫૬] વાસ્તે[૫૫] ગરમી[૫૩] તથા રોશની[૫૪] તરીકે ખુરશેદ[૫૧] તથા ચંદ્રમા[૫૨] પેદા-કર્યાં;[૫૭] પછી[૫૮] આપણને[૫૯] ભલી[૬૧] નસીહતો[૬૦] આપી.[૬૨]

(૯) પછી[૬૩] આપણે[૬૪] નાનાથી[૬૬-૬૫] તે મોટાં[૬૯] સુધી-નાઓએ[૬૭-૬૮] દરરોજ[૭૦] લાખ[૭૧-૭૨]-વખત[૭૩] આ[૭૪] બાબે વીચાર-કરવો[૭૬] જોઇએ[૭૫]—કે[૭૭] જ્યારે[૭૮] બખ્શેશ કરનાર[૮૩] અને માફી-બખશનાર[૮૪] દાદાર[૮૨] તરફથી[૮૧] હું ભલો[૭૯] અને તવંગર[૮૦]-છું, અને કે[૮૫] મારે[૮૬] ખાતર પુષ્કળ[૮૭] ચીજો[૮૮] લાયક[૮૯] કીધી છે[૯૦]—જોવાને[૯૨] આંખ,[૯૧] સાંભળવાને[૯૪] કાન,[૯૩] બોલ-વાને[૯૬] જબાન,[૯૫] પકડવાને[૯૮] હાથ,[૯૭] ચાલવાને[૧૦૦] પગ,[૯૯] તમામ[૧] દુરસ્ત[૩] અંગો[૨] આપણને[૫-૪] આપ્યા છે;[૬] આપણને[૭] પવિત્ર[૮] પેદા કરયાં[૯]—ત્યારે લોકો[૧૦] તેની શુકર ગુજારી[૧૧]

ચે[૧૬] આંને[૧૭] દરૂવીશ[૧૮] ઓય[૧૯] આંને-તવંગરૂ[૨૦] વેશ-ખાસ્તે[૨૧] નેગરદ[૨૨] વ ના-સેપાસે[૨૩] કુનંદ,[૨૪] પ[૨૫] આંન[૨૬] આહુકુ[૨૭] રવાને[૨૮] ખીશ[૨૯] રા[૩૦] દુજખી[૩૧] કુનંદ;[૩૨] પસ[૩૩] શુમા[૩૪] બ[૩૫] કેરૂકે[૩૬] કરૂદન[૩૭] તોખ્શા[૩૮] બેદ,[૩૯] તા[૪૦] અહુરમજદ[૪૧] અવરૂ[૪૨] શુમા[૪૩] આમોરૂજશ્ને[૪૪] બેદ![૪૫]

(૧૦) અએદુન[૪૬] કુનંદ[૪૭] કે[૪૮] રસ્તાખીજ[૪૯] બેદ,[૫૦] અવરૂ[૫૧] શુમા[૫૨] આમોરૂજશ્ને[૫૩] બેદ![૫૪] મેહ[૫૫] શુમા[૫૬] હુમ-વારે[૫૭] ઓય[૫૮] ખુરશ્ને[૫૯] ખુશ[૬૦] નેગરીદ,[૬૧] બ[૬૨] ઓય[૬૩] કેરૂદારે[૬૪] નેકુ[૬૫] કુશીદ![૬૬]

(૧૧) ફરૂમાન-બરૂદારૂ[૬૭] બેદ[૬૮] અંદરૂ[૬૯] પેદ[૭૦] વ માદ[૭૧]—ચે[૭૨] કે[૭૩] પેદ[૭૪] વ માદ[૭૫] ન[૭૬] ખુશનુદ[૭૭]-બેદ,[૭૮] હુરૂ-ગેજ[૭૯] બહેશ્ત[૮૦] ન[૮૧] વીનીદ,[૮૨] બ[૮૩]-જાએ[૮૪] કેરૂકે[૮૫] બજેહ[૮૬] વીનીદ![૮૭] બ[૮૮] વેશ[૮૯] ખાસ્તે[૯૦] કુશેશ[૯૧] મ[૯૨] કુનીદ![૯૩] મેહાંન[૯૪] રા[૯૫] બ[૯૬] આજર્મ[૯૭] વ નેકુ[૯૮] દારીદ![૯૯] કેહાંન[૧૦૦] રા[૧] બ[૨] હીચ[૩] આહને[૪] મ[૫] આજારીદ![૬] અજ[૭] ખીશાવંદ[૮]-ઈ-દરૂવીશ[૯] નંગ[૧૦] મ[૧૧] દારીદ![૧૨] દાદ[૧૩] વ ન[૧૪] દાદ[૧૫]-ઇ અહુરમજદ[૧૬] દાના[૧૭] બ[૧૮]-કારૂ[૧૯] દારીદ![૨૦]—ચે[૨૧] હુરૂ[૨૨] કે[૨૩] કારૂ[૨૪] પદશ[૨૫] કુનીદ,[૨૬] રવાન[૨૭]-બુખ્તારીહ[૨૮] ખીશ[૨૯] રા[૩૦] કુનીદ![૩૧] વ હુરૂ[૩૨] કે[૩૩] બ[૩૪]-રાહ[૩૫] શવીદ[૩૬] તોશે[૩૭] આવાયદ[૩૮] બરીદ![૩૯] ખીશ[૪૦] રા[૪૧] બે-બરીદ[૪૨] હુમા[૪૩] અજ[૪૪] બ[૪૫] ગેતી,[૪૬] તોશે[૪૭] મીનો[૪૮] આવાયદ[૪૯] બોરૂદન,[૫૦] આવાયદ[૫૧] આરાસ્તન[૫૨] કે[૫૩] બ[૫૪] રવાંન[૫૫] દુશવારૂ[૫૬] ન[૫૭] બેદ![૫૮]

કરવામા[૧૨] મશગુલ[૧૪] નહી[૧૩] રહે[૧૫]—શું[૧૬-૧૭] ગરીબ[૧૮] કે શું[૧૯-૨૦] પુષ્કળ-દોલતમંદ[૨૧] તવંગરને[૨૦] તે તપાસે છે[૨૨]—છતાં જો લોકો શુકર ગુજારી-નહી[૨૩] કરે,[૨૪] તો તેઓ તે[૨૬] પોતીકાં[૨૬] ડાઘવાળાં[૨૭] રવાન[૨૮]ને[૨૫-૩૦] દોજખી[૩૧] કરે છે;[૩૨] તેથી[૩૩] તમો[૩૪] કરફે[૩૬] યાને ભલી કરણી કરવામાં[૩૭-૩૫] મશગુલ[૩૮] રહો[૩૯] જેથી[૪૦] હોરમજદ[૪૧] તમોને[૪૩-૪૨] માફી[૪૪] બક્ષશે![૪૫]

(૧૦) (તમોએ) એવી રીતે[૪૬] કરવું[૪૭] કે[૪૮] રસ્તાખેજ[૪૯] થાય[૫૦] ત્યારે તમો[૫૨]ને[૫૧] માફી[૫૩] મળે;[૫૪] હમેશાં[૫૭] તમો[૫૬] ખુશ[૬૦] ખોરાક[૫૯] (યાને સારા કેશાશ) ઉપર[૫૮] બુલંદીથી[૫૫] નજર-રાખો,[૬૧] અને નેક[૬૫] કરદાર[૬૪] માટેજ[૬૨-૬૩] કોશેશ-કરો![૬૬]

(૧૧) બાપ[૬૭] તથા માય[૬૮] તરફના[૬૯] હોકમ-બજાવ-નાર[૭૦] થજો—કેમ જે[૭૨-૭૩] બાપ[૭૪] તથા માય[૭૫] ખુશ[૭૬] નહી[૭૭] થયાં-હોય[૭૮] તો કદીબી[૭૯] બેહસ્ત[૮૦] જોશો[૮૨] નહી.[૮૧] અને કરફેને[૮૫] બદલે[૮૩-૮૪] પાપ[૮૬] જોશો![૮૭] પુષ્કળ[૮૯] દોલત[૯૦] માટે[૮૮] કોશેશ[૯૧] ના[૯૨] કરતા![૯૩] વડીલોને[૯૪-૯૫] માન[૯૭] સાથે[૯૬] અને ભલા[૯૮] રાખજો![૯૯] નાનાંઓને[૧૦૦-૧] કાહબી[૩] રવેશ[૪-૨] હેરાન-કરતા[૬] ના![૫] ગરીબ[૯] સગાંથી[૮-૭] શરમાઇ[૧૦] જતા[૧૨] ના![૧૧] હોરમજદનું[૧૬] આપેલું[૧૩] અને નહી[૧૪]-આપેલું હોય તેનો દાના-ઈથી[૧૭] ઉપયોગ[૧૮-૧૯] કરજો[૨૦]—કેમ જે[૨૧] જે કંઇ[૨૨-૨૩] કામને[૨૪] ખાતર[૨૫] કામ કરો[૨૬] તે તમારા પોતાનાં[૨૯] રવાનના[૨૭] છુટ-કારાને[૨૮] માટેજ[૩૦] કરશો;[૩૧] અને જે[૩૨-૩૩] કંઇ રીતસર[૩૪-૩૫] કરશો[૩૬] તેનો તોશો[૩૭] (યાને ભલો બદલો) તમોનેજ લેવો[૩૯] પડશે![૩૮] ગેતીમાંથી[૪૬-૪૫-૪૪] તદન[૪૩] પોતાને[૪૦-૪૧] એવી-રીતે-ચલા-વો[૪૨] કે મીનોઇમાં[૪૮] તોશો[૪૭] લેવો[૫૦] પડે[૪૯] અને શણગારવો[૫૨] પડે,[૫૧] જેથી[૫૩] રવાનને[૫૫-૫૪] હેરાનગતી[૫૬] નહી[૫૭] પહોંચે![૫૮]

(૧૨) *પુરસીદ[૫૯] અષો[૬૦] જરતોશત[૬૧] અજ[૬૨] અહુરમજદ[૬૩]—કે[૬૪] દાદાર[૬૫]-ઇ વેહ,[૬૬] અવજુની,[૬૭] પરવરતાર,[૬૮] દારતાર,[૬૯] હુમા[૭૦] ડીશ[૭૧]—કે[૭૨] કુહી,[૭૩] કે[૭૪] ન[૭૫] જુમ્બેદ[૭૬]? કુદામ[૭૭] અવાદીહ,[૭૮] કે[૭૯] ન[૮૦] અંદાજેદ[૮૧]? કતાર[૮૨]-ચીહ[૮૩] કે[૮૪] ન[૮૫] જાયદ[૮૬] વ ન[૮૭] મીરદ[૮૮]? †અહુરમજદ[૮૯] પાસોખ[૯૦] દાદ[૯૧]—કે[૯૨] કુહી[૯૩] કે[૯૪] ન[૯૫] જુમ્બેદ,[૯૬] ગરોસમાંન;[૯૭]—અવાદીહ[૯૮] કે[૯૯] ન[૧૦૦] અંદાજેદ,[૧] બહેશત;[૨]—ચીહ[૩] કે[૪] ન[૫] જાયદ[૬] વ ન[૭] મીરદ,[૮] મન[૯] કે[૧૦] અહુરમજદમ[૧૧]

(૧૪) પુરસીદ[૧૨] અષો[૧૩] જરતોશત[૧૪] અજ[૧૫] અહુરમજદ[૧૬]—કે[૧૭] દાદાર[૧૮]-ઈ વેહ,[૧૯] અવજુની,[૨૦] પરવરતાર,[૨૧] દારતાર[૨૨] હુમા[૨૩] કસ[૨૪]—મરદુમ[૨૫] અંદર[૨૬] ગેતી[૨૭] કેરદાર[૨૮] ચે[૨૯] આઇને[૩૦] આવાયદ[૩૧] કરદન?[૩૨] મન[૩૩]રા[૩૪] આગાહ[૩૫] કુન[૩૬] કે[૩૭] રવાન[૩૮] રા[૩૯] બ[૪૦] ચે[૪૧] શાયદ[૪૨] બુખ્તન?[૪૩]

(૧૫) અહુરમજદ[૪૪] પાસોખ[૪૫] દાદ[૪૬]—કે[૪૭] અએ[૪૮] સ્પિતમાન[૪૯] જરતોશત[૫૦]! હર[૫૧] ચે[૫૨] કેરદાર[૫૩] બ[૫૪] ગેતી[૫૫] કુનદ[૫૬] પ[૫૭] મીનો[૫૮] ઓય[૫૯] પદીરીહ[૬૦] આયદ![૬૧] બ[૬૨] દીન[૬૩]-ઇ અવનાસ્ત[૬૪] અવીજેહ[૬૫] માજદયસ્નાંન[૬૬] પએદા[૬૭] અએદુન[૬૮] બ[૬૯] કરદમ[૭૦] કે[૭૧] હીચ[૭૨] ચીહ[૭૩] નીસ્ત[૭૪] કે[૭૫] બ[૭૬] અવસ્તા[૭૭]

---

* સરખાવો અવસ્તા "પૅરૅસત જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ મઝ્દાંમ."

† સરખાવો અવસ્તા "આઆત મઑાત અહુરો મઝ્દાઑ."

(૧૨) અશો[૬૦] જરથોશ્તે[૬૧] હોરમજદને[૬૩-૬૨] પુછ્યું[૫૯]—કે[૬૪] અએ ભલા,[૬૬] વૃદ્ધિ કરનાર,[૬૭] પોષણ કરનાર,[૬૮] તથા બધી[૭૦] જાતને[૭૧] પાળનાર[૬૯] પેદા કરનાર[૬૫]—એવો તે કયો[૭૨] પહાડ[૭૩] છે જે[૭૪] હીલે[૭૬] નહી;[૭૫] એવી તે કેઇ[૭૭] આબાદી[૭૮] છે જેનો[૭૯] અંદાજ[૮૧] થાય (યાને માપ) નહી;[૮૦] કેઇ[૮૨] ચીજ[૮૩] એવી છે જે[૮૪] જન્મે[૮૬] નહી[૮૫] અને મરણ[૮૮] પામે નહી?[૮૭]

(૧૩) હોરમજદે[૮૯] જવાબ[૯૦] આપ્યો[૯૧]—કે[૯૨] પહાડ[૯૩] જે[૯૪] હીલતો[૯૬] નથી[૯૫] તે ગરોથ્માન[૯૭] છે,—આબાદી[૯૮] જે[૯૯] માપી-શકાય[૧] નહી[૧૦૦] તે બહેસ્ત[૨] છે,—ચીજ[૩] કે જે[૪] જન્મે[૬] નહી[૫] અને મરણ[૮] પામે નહી[૭] એવી તે હું[૯] હોરમજદ[૧૦] છેઉં.

(૧૪) અશો[૧૩] જરથોસ્તે[૧૪] હોરમજદને[૧૬-૧૫] પુછ્યું[૧૨]—કે[૧૭] અએ ભલા,[૧૯] વૃદ્ધિ કરનાર,[૨૦] પોષણ કરનાર,[૨૧] તમામ[૨૩] શખ્સોનો[૨૪] રાખનાર[૨૨] પેદા કરનાર,[૧૮]—માણસોએ[૨૫] ગેતીમાં[૨૭-૨૬] કેરદાર[૨૮] (યાને કરણી) કેવી[૨૯] રીતની[૩૦] કરવી[૩૨] જોઇએ?[૩૧] મને[૩૩-૩૪] તું જણાવ[૩૫-૩૬] કે[૩૭] રવાનને[૩૮-૩૯] શા-થી[૪૧-૪૦] છુટકારો-મળી[૪૩] શકે?[૪૨]

(૧૫) હોરમજદે[૪૪] જવાબ[૪૫] આપ્યો[૪૬] કે[૪૭] અએ[૪૮] સ્પિતમાન[૪૯] જરથોસ્ત![૫૦] જેબી[૫૧] કંઇ[૫૨] કેરદાર[૫૩] (યાને કરણી) ગેતીમાં[૫૫-૫૪] કરે,[૫૬] તે (એવી હોવી જોઇએ કે) મીનોઇમાં[૫૮-૫૭] તે પસંદગી[૬૦] પામે.[૫૯-૬૧] મેં નહી-નાશ-પામતી[૬૪] પવિત્ર[૬૫] મજદયસ્ની[૬૬] દીન[૬૩] એવી રીતે[૬૮] પેદા[૬૭] કીધી છે[૬૯-૭૦] કે[૭૧] એવી કોઇ[૭૨] ચીજ[૭૩] નથી[૭૪] કે[૭૫] જે અવસ્તામાં[૭૭-૭૮-૭૬] નહી[૭૯] હોય. તુંને[૮૦-૮૧] મારેથી વાકેફ[૮૨]

અંદર[૭૮] નીસ્ત[૭૯]! તો[૮૦]-રા[૮૧] આગાહ[૮૨] કુનમ[૮૩] રોશનીહા[૮૪] | વીનમ[૮૫] વ દાનમ[૮૬] કે[૮૭] નબોસ્ત[૮૮] વંદાદ[૮૯] રવશને[૯૦] બહેશ્ત[૯૧] ઇન[૯૨] કે[૯૩] બ[૯૪] હસ્તી[૯૫]-ઇ મન[૯૬] અહુરમજદ[૯૭] વ અમેષાસ્પંદાંન,[૯૮] વ બહેશ્ત[૯૯] વ દુજખ,[૧૦૦] વ રસ્તાખીજ[૧] તન[૨]-ઇ-પસીન,[૩] વ શુમાર[૪] બ[૫] ચીન્વદ[૬] પુહલ,[૭] નીસ્તી[૮]-ઇ એહરમન[૯] વ દીવાંન[૧૦] વ દરવંદ[૧૧] જદેહ[૧૨] દુજખી[૧૩] અવી-ગુમાન[૧૪] બેદ![૧૫] વ દીગર[૧૬] રાહ[૧૭]-ઈ અંદુજશ્ને[૧૮] રાસ્ત![૧૯] સ્તીગર[૨૦] સેપાસ-દાર![૨૧] ચહારૂમ[૨૨] બુન્દેહ[૨૩]-મનશ્ને![૨૪] પન્જુમ[૨૫] આન[૨૬] ચે[૨૭] બ[૨૮] ખીશ્તન[૨૯] ન[૩૦] શાયદ[૩૧] બેદ[૩૨] પ[૩૩] હીચ[૩૪] કસ[૩૫] મ[૩૬] કુનીદ![૩૭] અશેમ વોહુ ૧

કરૂં છું,[૮૩] રોશનીથી[૮૪] મને તું જો,[૮૫] અને મારી તરફથી તું જાણ[૮૬] કે[૮૭] **પહેલું,**[૮૮] બહેસ્તમાં[૯૧] જવાનું[૯૦] મેળવવું[૮૯] એ[૯૨] જે[૯૩] હું[૯૬] હોરમજદ[૯૭] તથા અમશાસ્પંદોની[૯૮] હસ્તી[૯૫] બાબે,[૯૪] અને બહેસ્ત,[૯૯] તથા દુજખ,[૧૦૦] તથા કયામત[૧] તથા સૌથી-છેલ્લી[૩] તનની-હાલત,[૨] તથા ચીન્વદપુલ[૬-૭] ઉપરના[૫] હીસાબ[૪] બાબે, તથા અહેરમન,[૯] દેવો,[૧૦] તથા દુજખનો[૧૩] માર ખાધેલા[૧૨] દરવંદોની[૧૧] નીસ્તી[૮] બાબે, બેશક્ક[૧૪] રહેવું;[૧૫] અને **બીજું,**[૧૬] રાસ્ત[૧૯] રાહની[૧૭] અખત્યારી;[૧૮] **ત્રીજું,**[૨૦] શુક્ર ગુજારનાર;[૨૧] **ચોથું**[૨૨] આરમઇતી યાને સંપુર્ણ[૨૩] વીચાર[૨૪] (યાને કામેલ મીશ્ર); **પાંચમું,**[૨૫] એ[૨૬] જે[૨૭] પોતાને[૨૮-૨૯] લાયકનું[૩૧] નહી[૩૦] હોય[૩૨] તે કોઇબી[૩૪] શખ્સના[૩૫] સંબંધમાં[૩૩] કરવું[૩૭] નહી.[૩૬]

૩.

સેપાસ્‌-ઈ-અકેનારેહ્‌.

ક્નઑથ અહુરહે મજદાઑ! અશૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેપાસ[૧] ઓય[૨] ઝીશ,[૩] સેપાસે[૪] અકેનારેહ,[૫] આવાદીહ[૬] કેરૂદારેહ,[૭] આસ્માન[૮] ફ્રરૂદુમ[૯] અજ[૧૦] ફરૂમાન[૧૧]-ઇ મહેસ્ત,[૧૨] અજ[૧૩] મીનોયાંન[૧૪] ફરૂજાનગી,[૧૫] હરૂવેસ્પ[૧૬] જાંન[૧૭]-દારતારૂ,[૧૮] દામાંન[૧૯]-આફ્રીદારૂ,[૨૦] અસ્તોમંદાંન[૨૧] યક[૨૨] પ[૨૩] યક[૨૪] હસ્તગાંન,[૨૫] ચારે[૨૬]-ખાસ્તારૂ[૨૭] અચારેગાંન,[૨૮] અવ્જાઇનીદારૂ[૨૯] ગેરફતારગાંન,[૩૦] બુજાઇનીદારૂ[૩૧] હરૂ[૩૨] કસ[૩૩] અજ[૩૪] બીમે[૩૫] આસ્તાંન[૩૬]-ઇ ગેરાંન![૩૭]

(૨) અચાકૂત[૩૮] ખાસ્તારૂ[૩૯] હોમ[૪૦] કે[૪૧] માંન[૪૨] બુજીન[૪૩] વ બરૂજીન,[૪૪] બુમીન[૪૫] બેહરીન[૪૬] અંદરૂ[૪૭] હરૂ[૪૮] દો[૪૯] અખાંન,[૫૦] વ અમાંન[૫૧] ઓય[૫૨] તનદારેસ્ત[૫૩] રોબશ્ને,[૫૪] ઓય[૫૫] જાંન[૫૬] દરૂ-જીવશ્ને,[૫૭] ઓય[૫૮] હીરૂ[૫૯] આવાદીહ,[૬૦] ઓય[૬૧] નાંમ[૬૨] હુસ્રુબી,[૬૩] ઓય[૬૪] રવાંન[૬૫] વેહ![૬૬]

(૩) અમાન[૬૭] હુ-ચશ્મ[૬૮] અંજુમની[૬૯] બે-ફુના![૭૦] અમાન[૭૧] બ[૭૨] હરૂ[૭૩] દેહ[૭૪] આવાયશ્ને[૭૫] બે-ફુન![૭૬] અમાન[૭૭] પ[૭૮] હીરૂ[૭૯] તવાંનગરી[૮૦] માન[૮૧] બે-ફુન![૮૨]

(૩)

બે-હદ શકિતના શુકરગુજારી.

દાદાર અહુરમજદની બુસ્તુદી (હોજો!)

(૧) તેના[૩-૨] શુકર![૧] બે-કીનાર[૫]-શક્તિના શુકર[૪] કરૂં કે જે આબાદી[૬]-કરનારી[૭]-શક્તિ, જેના સૌથી-બુલંદ[૧૨] હોકમ-થી[૧૧-૧૦] પહેલાં[૯] આસમાન[૮] (જાહેર થયું), જેની મીનોઇ[૧૪]-શકિતઓ તરફથી[૧૩] જ્ઞાન[૧૫] (બહાર પડયું), જે તમામ[૧૬] જાનનો[૧૭] રાખનાર,[૧૮] પેદાયશનો[૧૯] પેદા કરનાર,[૨૦] હાઉ-મંદોને[૨૧] એક[૨૨] પછી[૨૩] એક[૨૪] હસ્તીને-લાયકના-કરનાર,[૨૫] લાચારોને[૨૮] મદદ[૨૬] પુગનાર,[૨૭] નાસીપાસ-થયલાઓને[૩૦] આગળ વધારનાર,[૨૯] દરેક[૩૨] શખ્સને[૩૩] ભારે[૩૭] આફતથી[૩૬] ધાસ્તી-માંથી[૩૫-૩૪] છુટકારો-કરનાર[૩૧] (છે)!

(૨) હું મોરાદ[૩૮] ચાહું છું[૩૯-૪૦] કે[૪૧] હમે[૪૨] દર[૪૮] એઉ[૪૯] જહાંનમાં[૫૦-૪૭] સૌથી છુટકારો પામેલા,[૪૩] સૌથી બુલંદ,[૪૪] સૌથી-શ્રેષ્ટ[૪૬] થઇએ,[૪૫] અને અમે[૫૧] તનદુરસ્તીથી[૫૩-૫૨] ફરીએ![૫૪] જાનની[૫૬-૫૫] લાંબી-જીંદગી,[૫૭] દોલતની[૫૯-૫૮] આબાદી,[૬૦] તથા નામની[૬૨-૬૧] કીરતી,[૬૩] તથા રવાનની[૬૫-૬૪] બક્ષાઇ[૬૬] (પામ્યે)!

(૩) અમોને[૬૭] અનજુમનમાં[૬૯] સારા-દેખાવવાળા[૬૮] કર![૭૦] અમોને[૭૨] દરેક[૭૩] દીલ[૭૪] સાથે[૭૬] જરૂરના[૭૫] બનાવ![૭૧] અમારી[૭૭] દોલતના[૭૯] બાબમાં[૭૮] અમોને[૮૧] તવંગરી[૮૦] બખશ![૮૨]

અમાન[83] નેગેહ્દારૂ[84] વ ગુશ્દારૂ,[85] વ પાદારૂ,[86] વ પાના[87] વ પાસ્બાન[88] બાશ![89]

(૪) અજ[90] હુરૂ[91] અયેબ્-ગદ્[92] પઈત્યારીહ્,[93]—અજ[94] કીકાંન,[95] વ કરફાંન,[96] વ અરેશકીનાંન,[97] વ કીનેવરાંન,[98] વત્-ખાહાંન,[99] નવ્-દરાયાંન,[100] અવારૂન-કુનશનાંન,[1] બજેહ્-અંદીશાંન,[2] અઉરૂવન્દ-ખાહેશનાન,[3] અઓશમારસ્તાંન,[4] બી-દાદ્ગરાંન,[5] સોસ્તગરાંન,[6]—કે[7] તન[8]-ઇ-મા[9] આઝારંદ,[10]—રવાન[11]-ઇ-મા[12] ન[13] મરોચીનંદ,[14]—હેચ[15] ગઝંદ[16] વ ઝયાંન[17] વ અનાકી[18] બ[19] ઓય[20] મા[21] મ[22] તવાંન[23] બાદ![24]

(૫) ગોકૂતન[25] વ કરૂદન[26] વ મનીદન[27] આંન[28] કસ[29] ગઝંદ[30] અનાકી[31] ઓશ[32] કામેદ[33] બુદન[34] વતરાંન[35] બ[36] તને[37] ખીશ[38] હ્મી-દારંદ.[39] તા[40] બ[41] હંગામે[42] મહેરૂ[43] યઝદ[44] ફ્રશાખ્ગયોક્તત[45] રસીદન[46] બાદ![47] અએદુન[48] બાદ![49] અએદુનતરજ[50] બાદ![51] અષૅમ વૅાહૂ ૧

અમારી[૮૩] ઉપર નજર રાખનાર,[૮૪] સાંભળનાર,[૮૫] તથા સંભાળનાર,[૮૬] બચાવનાર[૮૭] તથા રક્ષણ કરનાર[૮૮] તું થા![૮૯]

(૪) એબવાળા[૯૨] (એટલે એહરમન) તરફની[૯૦] દરેક[૯૧] મુશ્કેલી,[૯૩] તથા કોક[૯૪] (યાને છતી આંખે ધર્મ તરફ આંધળા) કરપ[૯૬] (યાને છતે કાને ધર્મ તરફ બેહેરા), કપટી,[૯૭] કીનાખોર,[૯૮] બુરૂં-ઇચ્છનારા,[૯૯] બદગોઇ-કરનારા,[૧૦૦] ગેરવાજબી-કામ કરનારા,[૧] ગુનાહ-યોજનારા,[૨] પુષ્કળ-ઇચ્છા-વાળા,[૩] ગણત્રીબાજ,[૪] ઇન્સાફ-વગરના,[૫] હાજતમંદો[૬] જેઓ[૭] અમારાં[૯] શરીરને[૮] નુકસાન-કરે[૧૦] તેઓ અમારાં[૧૨] રવાનને[૧૧] નુકસાન કરે[૧૪] નહી,[૧૩] તથા તેઓ તરફથી[૨૪] અમને[૧૯-૨૧-૨૦] કોઇ પણ[૧૫] પ્રકારની હેરાનગતી,[૧૬] નુકસાન,[૧૭] તથા હલાકી[૧૮] પહોંચા[૨૪] શકે[૨૩] નહી![૨૨]

(૫) ખરાબ-લોકો[૩૫] તે[૨૮] શખ્સને[૨૯] હેરાનગતી,[૩૦] તથા નુકસાન[૩૧] બોલીને,[૨૫] કરીને[૨૬] તથા વીચારીને[૨૭] (કરવા) ની ઇચ્છા[૩૩] રાખે[૩૨-૩૪] તે તેઓ પોતાના[૩૮] શરીરમાંજ[૩૭-૩૬] રાખી-મુકે![૩૯] જેથી કરીને[૪૦] બહોળા-ખેતરવાળા[૪૫] મહેર[૪૩] યજદના[૪૪] હીંગામ[૪૨] ઉપર[૪૧] તેનું તેઓનેજ પહોંચવું[૪૬] થાય![૪૭] એમજ[૪૮] થાઓ![૪૯] એથીબી-વધુ-મરતબે-એમજ[૫૦] થાઓ![૫૧]

૪.

નાંમ-ઈ-ખાવર.

ક્ષ્નઑથ અહુરહે મજદાઑ! અષેમ વૉહૂ ૧.

(૧) નાંમ[૧]-ઈ-ખાવરૂ,[૨] દાદારૂ[૩]-ઈ-અવખ્શીદારૂ![૪]

(૨) ફીરોજ[૫] બાદ[૬] દાદારૂ[૭] અહુરૂમજદ,[૮] રયોમંદ,[૯] ખોરેહોમંદ,[૧૦] હરૂવેસ્પ[૧૧]-આગાહ,[૧૨] દાના[૧૩] વ તવાના,[૧૪] તવાન[૧૫]-કેરૂદારૂ,[૧૬] અવખ્શાયશનીગરૂ,[૧૭] હરૂપેસ્પ[૧૮]-નેક[૧૯]-દાદારૂ,[૨૦] હરૂવેસ્પ[૨૧]-નેક[૨૨]-દારતારૂ,[૨૩] હરૂવેસ્પ[૨૪]-અનાઝી[૨૫]-અવાજ[૨૬]-દારતારૂ![૨૭] કેશ[૨૮] મા[૨૯] પ[૩૦] મેહ[૩૧] સુદ[૩૨] દાદ[૩૩] વ આફૂરીદ[૩૪] વ બરૂહેનીદ![૩૫] હમ[૩૬] ઓશ[૩૭] દાદ[૩૮] હરૂવેસ્પ[૩૯] દામ[૪૦]-ઇ-વેહ[૪૧]—સ્તરૂ,[૪૨] વ માહ[૪૩] વ ખુરૂશેદ,[૪૪] વ *આસ્માંન[૪૫] બુલંદ[૪૬] સુદ,[૪૭] †અનગ્ર[૪૮] રોશન[૪૯] ગાહ[૫૦] ખુદા,[૫૧] હરૂવેસ્પ[૫૨] સ્પેના-મીનો[૫૩]-દામાંન[૫૪] અશોઆંન,[૫૫] અશાહી[૫૬] રવાંન[૫૭] દીન[૫૮] વેહ[૫૯] માજદયસ્નાંન![૬૦]

(૩) ફીરોજ[૬૧] બંદ[૬૨] હમા[૬૩] અમેષાસ્પંદાન,[૬૪] હમા[૬૫] યજદાંન[૬૬]-ઇ મીનોયાંન[૬૭] વ ગેતીયાંન,[૬૮] હમા[૬૯] ફ્રોહરાંને[૭૦] અશોઆંન,[૭૧] મેહરૂ[૭૨] વ સરોશ[૭૩] વ રશ્ને[૭૪] વ ખુરેહ[૭૫] અવીઝેહ[૭૬] વેહ[૭૭] દીન[૭૮] માજ-

---

* સરખાવો અવસ્તા: "અષ્નો બૅરૅજતો સૂરેહ."

† સરખાવો અવસ્તા: "અનઘનાંમ રઑચંઘહાંમ ખદાત-નાંમ."

(૪)

મહેરબાન-ના-નામથી.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) મહેરબાન,[૨] માફી બખશનાર,[૪] પેદા કરનારના[૩] નામથી![૧]

(૨) નુરમંદ,[૯] ખોરેહમંદ,[૧૦] તમામ[૧૧]-જાણનાર,[૧૨] ડહાપણવાળા,[૧૩] શકિતવાન[૧૪] તથા શકિતવાન[૧૫]-કરણીવાળો,[૧૬] બખશેશ કરનાર,[૧૭] તમામ[૧૮]-ભલું[૧૯]-પેદા કરનાર,[૨૦] તમામ[૨૧]-ભલું[૨૨]-રાખનાર,[૨૩] તમામ[૨૪]-હલાકી[૨૫]-દૂર[૨૬]-રાખનાર[૨૭] દાદાર[૭] હોરમજદની[૮] ફતેહ[૫] થાઓ![૬] જેણે[૨૮] મોટા[૩૧] ફાયદાને[૩૨] વાસ્તે[૩૦] આપણને[૨૯] બનાવ્યાં,[૩૩] પેદા કર્યાં,[૩૪] અને ઉત્પન્ન કીધાં![૩૫] વળી[૩૬] તેણે[૩૭] તમામ[૩૯] ભલી[૪૧] પેદાયશ[૪૦] પેદા કીધી[૩૮]—સેતારા,[૪૨] ચંદ્ર,[૪૩] સુરજ,[૪૪] બુલંદ[૪૬] ફાયદાનું[૪૭] આસ્માન,[૪૫] બેહદ[૪૮]-રોશનીનું[૪૯] પોતાની-મેળે-પેદા પડેલું[૫૧] મરકજ,[૫૦] તમામ[૫૨] સ્પેનામીનોની[૫૩] અશો[૫૫] લોકોના પેદાયશ,[૫૪] તથા ભલી[૫૯] માજદયસ્નીની[૬૦] દીનથી[૫૮] રવાનની[૫૭] અશોઇ![૫૬]

(૩) તમામ[૬૩] અમશાસ્પંદો,[૬૪] તમામ[૬૫] મીનો[૬૭] તથા ગેતીના[૬૮] યજદો,[૬૬] તમામ[૬૯] અશો[૭૧] ફરોહરો,[૭૦] મહેર,[૭૨] સરોશ,[૭૩] તથા રશ્ને[૭૪] તથા ભલી[૭૭] માજદયસ્નીની[૭૯] દીનનું[૭૮] પવિત્ર[૭૬] ખોરેહ[૭૫] ફતેહમંદ[૬૧] થાઓ![૬૨] જે[૮૦] બધું પાપી[૮૭]

દયસ્નાંન![૭૯] કેશ[૮૦] દાદ[૮૧] પ[૮૨] આવાજ[૮૩]-દાશતન[૮૪] વાનીદન[૮૫]-ઇ-એહરમન[૮૬] દરવંદ[૮૭] અવા[૮૮] હુમા[૮૯] દીવાંન[૯૦] વ દરૂજાંન[૯૧] વ જાદુઆંન,[૯૨] વ પરીયાંન[૯૩] વ સાસ્તારાન[૯૪] વ કીકાંન[૯૫] વ કરફાંન[૯૬] વ વનાહ-કારાંન[૯૭] અજ[૯૮] વેહ[૯૯] દાંમ[૧૦૦]-ઇ દેહશન[૧]-ઇ-યજદાંન![૨]

(૪) અનુશેહ[૩] રવાન[૪] બાદ,[૫] યશત[૬]-ફરોહર[૭]-ઇ જતદાંન[૮] ફ્રોખ્તુમ[૯] મરદાંન,[૧૦] પાશુમતુમ,[૧૧] અશોતુમ[૧૨] ફરોહર[૧૩]-ઇ જરતોશત[૧૪] સ્પીતમાન.[૧૫] રદ[૧૬]-ઇ હરવેસ્પ[૧૭] દીનીયાંન[૧૮] દીન-બોરદારાંન[૧૯] અંદર[૨૦] હફ્ત[૨૧]-કેશ્વર[૨૨]-જમીન![૨૩]

(૫) બે-રસાદ[૨૪] રવાન[૨૫]-ઇ મા[૨૬] રવાન[૨૭]-ઇ હુમા[૨૮] ફરોહરાન[૨૯]-ઇ અશોઆન[૩૦] અજ[૩૧] ગયોમર્દ[૩૨] તા[૩૩] બ[૩૪] સોશયોસ[૩૫] પુર-ખુરેહ[૩૬] હસ્તાંન[૩૭] વ બેદાંન![૩૮]

(૬) યાર[૩૯] ફીરોજગર[૪૦] બાદ,[૪૧] વરજાવંદ[૪૨] દહ્યુવદ![૪૩]

(૭) દીન[૪૪]-ઇ વેહ[૪૫] માજદયસ્નાન[૪૬] અફરૂખ્તેહ[૪૭] બરાજહા[૪૮] દેર[૪૯]-પાયન્દેહ[૫૦] બાદ![૫૧]

(૮) તખ્ત[૫૨] વ ગાહ[૫૩]-ઇ ખુદા[૫૪] સેતાયમ;[૫૫] ઓશ[૫૬] વરજ[૫૭] ખુરેહ[૫૮] જાવીદાંન[૫૯] પતાયશને[૬૦] વીરાયશને[૬૧] બાદ![૬૨]

(૯) હમી[૬૩]-ગાહ[૬૪] ફરમાન[૬૫]-ઇ રદાન[૬૬] દીન-બોર-દારાન[૬૭] વ મુબદાંન[૬૮] રોબાહહ[૬૯]-ઇ આફ્રીંગાંન[૭૦]

એહરમનને[૮૬] તથા તેની સાથે[૮૮] તમામ[૮૯] દેવો,[૯૦] દરૂજો,[૯૧] જાદુગરો,[૯૨] પરીઓ,[૯૩] જુલમગારો,[૯૪] કીક,[૯૫] તથા કરપ[૯૬] તથા ગુનેહગારોને[૯૭] યજદોની[૨] ભલી[૯૯] પેદાયશ[૧૦૦] તથા રચના[૧]માંથી[૯૮] દુર[૮૩] રાખવા[૮૪] તથા મારી હઠાવવાને[૮૫] વાસ્તે[૮૨] પેદા-કરવામાં-આવ્યું-છે.[૮૧]

(૪) જન્મ પામેલા[૮] મરદોમાં[૧૦] સાતે[૨૧] ઈશ્વરના[૨૨] વીસ્તારમાંના[૨૩ ૨૦] તમામ[૧૭] દીનને-લગતાંઓ[૧૮] માટે દીન લાવનારાઓના[૧૯] સરદાર,[૧૬] યજ-થવા-લાયક[૬] ફરોહર[૭] (સાથના) સૌથી મુબારક,[૯] સૌથી સરસ[૧૧] અને સર્વેથી-અશો[૧૨] ફરોહર[૧૩] સાથના સ્પીતમાન[૧૫] જરથોશ્ત[૧૪] (સાહેબ) નું રવાન[૪] અમર્ગ[૩] થાઓ ![૫]

(૫) ગયામર્દથી[૩૨ ૩૧] તે ખોરેહથી-ભરપુર[૩૬] સોશ્યોસ[૩૫] સુધીના[૩૩ ૩૪] હસ્તી-તરફ-ગયલાં[૩૭] તથા હવે-પછી-જનારા[૩૮] તમામ[૨૮] અશોના[૩૦] ફરોહરોવાળાં[૨૯] રવાનો[૨૭] અમારાં[૨૬] રવાન[૨૫] તરફ પહોંચો ![૨૪]

(૬) શાહનશાહ[૪૩] **વરજાવંદ**[૪૨] ફરોહમંદ[૪૦] મદદગાર[૩૯] થાઓ ![૪૧]

(૭) ભલી[૪૫] માજદયસ્ની[૪૬] દીન[૪૪] ઝગઝગતી-રીતે[૪૭] પ્રકાશતી[૪૮] તથા લાંબો વખત[૪૯]-કાયમ[૫૦] રહેજો ![૫૧]

(૮) ખુદાના[૫૪] તખ્ત[૫૨] તથા મરકજની[૫૩] સેતાયશ[૫૫] કરૂં છું; તેનો[૫૬] પ્રતાપ[૫૭] તથા ખોરેહ[૫૮] હમેશ[૫૯] કાયમ[૬૦] અને શણગાર-પામેલાં[૬૧] રહેજો ![૬૨]

(૯) દર[૬૩] વખત[૬૪] દીનના-સરદારો,[૬૬] દીન લાવનારાઓ[૬૭] તથા મોબેદોના[૬૮] ફરમાનો[૬૫] માનથી[૭૦] ચાલુ[૬૯]-રહેજો:[૭૧]

બાદ![૭૧] વરૂજ[૭૨] ખુરેહ[૭૩] વેશ[૭૪] વેહ[૭૫] અવજુનીતર[૭૬] બાદ![૭૭]

(૧૦) હુમા[૭૮] ઈરાન[૭૯] વ વેહાંન[૮૦] વેહ-દીનાંન[૮૧] બસ્તે-કુસ્તીયાંન[૮૨] અંદર[૮૩] હફ્ત[૮૪]-કેશ્વર[૮૫]-જમીન[૮૬] પ[૮૭] દીન[૮૮] રેબાકીનીદારાંન,[૮૯] આસ્તવાંન,[૯૦] કેરૂકે[૯૧]-વરૂજીદાર,[૯૨] અજ[૯૩] વનાહ[૯૪] પરૂહીખ્તાર[૯૫] બંદ![૯૬] *ઓ શાંન[૯૭] બાદ[૯૮] બ[૯૯] ગેતી[૧૦૦] પ[૧] કામ[૨]-ઇ તન,[૩] મીનો[૪] પ[૫] કામ[૬]-ઇ રવાન![૭]‡

(૧૧) અન-ઇરાન[૮] દુશ-પાદશાહાન[૯] હુમ-વારે[૧૦] શેકસ્તેહ[૧૧] હરૂવેસ્ત[૧૨]-વનીદ[૧૩] બાદ![૧૪]

(૧૨) અંદર[૧૫] શાહાનશાહ[૧૬] મરૂદુમ[૧૭] ફ્શુમ[૧૮] વ ઝર[૧૯] વ વીનશને[૨૦]-ફરૂમાન[૨૧] બોરૂદારાંન[૨૨] સાવ[૨૩] બાદ![૨૪] અવરૂતારૂતર[૨૫] બંદ![૨૬] પ[૨૭] કાંમ[૨૮]-ઇ ફરૂમાન[૨૯]-ઇ ખાવર[૩૦] દાદાર[૩૧] દીન-રેબા[૩૨] આફ્રીનગાંન[૩૩] બાદ![૩૪] દીન-બોરૂદારાન[૩૫] શાંન[૩૬] અજ[૩૭] દીન[૩૮] નેકુ[૩૯] રસાદ![૪૦]
અષેમ વોહૂ ૧

---

* સરખાવો "આફ્રીન-ઇ-હફ્ત-અમશાસ્પંદ" ક૦ "ગેતીહા અએદુન બાદ ચુન તન-કામ અંદર ફ્રારૂની; મીનોઇહા અએદુન બાદ ચુન રવાન કામ અંદર અશાહી."

તેઓનો પ્રતાપ[૭૨] તથા બારેહ[૭૩] જ્યાદે[૭૪] તથા ભલાં[૭૫] અને ચાલુ વૃદ્ધિમાં[૭૬] રહેજો![૭૭]

(૧૦) તમામ[૭૮] ઇરાન[૭૯] તથા સાતે[૮૪] કેશ્વરના[૮૫] વીસ્તાર[૮૬]માંના[૮૩] ભલી-દીનને-લગતા[૮૧] ભલા[૮૦] બસ્તે-કુસ્તીઆનો[૮૨] દીનને[૮૮] આગળ ચલાવનારા[૮૮] તરીકે[૮૭] એતેકાદવાળા[૮૯] તથા સવાબના[૯૧] અમલ કરનારા,[૯૨] તથા ગુનાહથી[૯૪ ૯૩] પરહેજ-રહેનારા[૯૫] થાએ![૯૬] તથા તેઓ[૯૭] ગેતીમાં[૧૦૦ ૯૯] તનની[૧] મુરાદ[૨] અને મીનોમાં[૪] રવાનની[૩] મુરાદ[૬] પામો![૧-૫-૯૮]

(૧૧) ઇરાની-નહીં-તેવા[૮] બદ-પાદશાહો[૯] હમેશાં[૧૦] હારેલા[૧૧] તથા બીલકુલ[૧૨]-માર ખાધેલા[૧૩] થાએ![૧૪]

(૧૨) શાહનશાહ[૧૬] તરફ[૧૫] લોકો[૧૭] આબાદી,[૧૮] નમ્રતા[૧૯] તથા માન[૨૦] સાથે ફરમાન[૨૧] પાળનારા[૨૨] તરીકે નક્કી[૨૩] થાઓ![૨૪] તેથીબી-વધુ-સરસ[૨૫] થાઓ![૨૬] મહેરબાન[૩૦] દાદારના[૩૧] હોકમ[૨૯]ની મુરાદ[૨૮] મુજબ[૨૭] માનથી[૩૩] દીનનું-ચાલુ રહેવું[૩૨] થાઓ![૩૪] દીન-લાવનારાઓ[૩૫] ભલી[૩૬] દીનથી[૩૮ ૩૭] તેઓને[૩૯] પહોંચો![૪૦]

૫.

ચિથ્રૅમ્ બુયાત્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) "*ચિથ્રૅમ[૧] બુયાત[૨] અહ્મિ[૩] ન્માને![૪]

પિથ્વૅમ[૫] બુયાત[૬] અહ્મિ[૭] ન્માને![૮]

તોખ્મ[૯] પિથ્વૅમ[૧૦] બુયાત[૧૧] અહ્મિ[૧૨] ન્માને![૧૩]"

પએદાઇ[૧૪] બાદ[૧૫] અંદરીન[૧૬] ઇન[૧૭] માંન[૧૮]-ઇ વેહાંન[૧૯] કે[૨૦] હુમીશે[૨૧] પીઇહ[૨૨]† વ આબાદાન[૨૩] બાદ![૨૪] પ[૨૫] રસશ્ને[૨૬] બાદ,[૨૭] પ[૨૮] યજદાંન[૨૯] હાદર[૩૦]-ઇ વેહાંન![૩૧] મેહ્માન[૩૨]-ઇ દુસ્તાન[૩૩] અંદરશ[૩૪] બાદ![૩૫]

(૨) "‡ક્વથયો[૩૬] ક્ષ્નૂતાઑ[૩૭] અયન્તુ[૩૮] અહ્મ્ય[૩૯] ન્માને![૪૦]

ક્ષ્નૂતાઑ[૪૧] વીચરૅન્તુ[૪૨] અહ્મ્ય[૪૩] ન્માને![૪૪]

ક્ષ્નૂતાઑ[૪૫] આફ્રીનૅન્તુ[૪૬] અહ્મ્ય[૪૭] ન્માને[૪૮]

વંઘુહીમ[૪૯] અષીમ[૫૦] બાપરાંમ![૫૧]"

---

* આ અવસ્તા હાલના બચવા પામેલા કોઇબી અવસ્તામાં નથી, અને તે કોઇ બીજા નસ્કમાંના બચેલા હોવા જોઇએ.

† એ "પીઇહ" શબ્દ "પદીખ" પણ વંચાય છે.

‡ જુઓ ક્વરહીન યશ્ત ક૦ ૩૧ મો તથા આફ્રીનગાનનો "ચાઓ વીસાદ" વાળો ફરદો.

(૫)

અસલ બીજ થાઓ!

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) આ[૩] ઘેરમાં[૪] "ચીશ્ર"[૧] (યાને બીજ) હોજો![૨]

આ[૭] ઘેરમાં[૮] ફળદ્રુપતા[૫] હોજો![૬]

આ[૧૨] ઘેરમાં[૧૩] "તોખ્મ"[૯] (યાને બીજ) ની ફળદ્રુપતા[૧૦] હોજો![૧૧]

ભલાંઓના[૧૯] આ[૧૭] ઘેરની[૧૮] છેક-અંદર[૧૬] પેદાયશ[૧૪] હોજો,[૧૫] જેથી[૨૦] હમેશા[૨૧] ફળદ્રુપતા[૨૨] અને આબાદી[૨૩] થયા કરે![૨૪] ભલા[૩૧] યજદોનું[૨૯] માનથી[૩૦] પહોંચવું[૨૮] થાઓ![૨૫ ૨૭] તેની-અંદર[૩૪] દોસ્તો[૩૩] મહેમાન[૩૨] તરીકે હોજો.[૩૫]

(૨) ફરેહરો[૩૬] ખુશાલ-થઇને[૩૭] આ[૩૮] ઘેરમાં[૪૦] પધારે![૩૯]
આ[૪૩] ઘેરમાં[૪૪] ખુશાલ-થઇને[૪૧] ફરે હરે![૪૨]

ખુશાલ-થઇને[૪૫] આ[૪૭] ઘેરમાં[૪૮] ભલા[૪૯] મહેરબાની-ભરેલા[૫૧] આષીશના[૫૦] આષીરવાદ-દે![૪૬] ખુશાલ-થઇને[૫૨] આ[૫૫]

ક્ષ્નૂતાઓ[૫૨] પારયન્તુ[૫૩] હુચ[૫૪] અહ્માત[૫૫] ન્મા-
નાત![૫૬] સ્તઓમાચ[૫૭] રાજરૅચ[૫૮] બરૅન્તુ[૫૯] દથુષો[૬૦]
અહુરહે[૬૧] મજદાઓ[૬૨] અમૅષનાંમ[૬૩] સ્પૅન્તનાંમ![૬૪]
મા[૬૫] ચિમ[૬૬] ગૅરૅજાનાઓ[૬૭] પારયન્તુ[૬૮] હુચ[૬૯] અહ્માત[૭૦]
ન્માનાત[૭૧] અહ્માકૅમ્ચ[૭૨] મજદયસ્નનાંમ![૭૩] ॥

બ[૭૪] ક્ષ્નુદી[૭૫] આયંદ[૭૬] અમેશાસ્પંદાંન[૭૭] વ ફરોહરાન[૭૮] અંદર[૭૯] ઇન[૮૦] માન![૮૧] બ[૮૨] ક્ષ્નુદી[૮૩] આયંદ[૮૪] વ રવંદ[૮૫] અંદર[૮૬] ઇન[૮૭] માન![૮૮] બ[૮૯] ક્ષ્નુદી[૯૦] આફ્રીન[૯૧] કુનંદ[૯૨] અંદર[૯૩] ઇન[૯૪] માન![૯૫] બ[૯૬] ક્ષ્નુદી[૯૭] ફ્રાજ[૯૮] બે-રવંદ[૯૯] અજ[૧૦૦] ઇન[૧] માન![૨] યજશને[૩] વ સ્તાયશને[૪] અશાઇ[૫] દારૂ[૬]-ઇ કેરૂકે[૭] બરંદ[૮] અજ[૯] ઇન[૧૦] માન[૧૧] ઓય[૧૨] દાદાર[૧૩] અહુરમજદ[૧૪] વ અમેશાસ્પંદાન![૧૫] મ[૧૬] પ[૧૭] ચીહ-જ[૧૮] ગરૂજશને[૧૯] બે-રવંદ[૨૦] અજ[૨૧] ઇન[૨૨] માન[૨૩] હમાઇ[૨૪] માજદયસ્નીમ![૨૫]

(૩) શુમા[૨૬] કે[૨૭] મ્યજદ-હોમંદાન[૨૮] [૨૯] અઇત[૩૦] યક[૩૧]-યક[૩૨] તન[૩૩]-તન[૩૪] જુદ[૩૫]-જુદ[૩૬] કે[૩૭] બ[૩૮] દીન[૩૯] યજશને[૪૦] વ દરૂન[૪૧] વ આફ્રીન્ગાન[૪૨] અવા[૪૩] હમા[૪૪] હમ-કેરૂકે[૪૫] બેદ[૪૬] એસ્તેદ,[૪૭] હર[૪૮] કે[૪૯] રા[૫૦] જન[૫૧] વ ફરૂજંદ[૫૨] હસ્ત[૫૩] દેરૂ[૫૪]-જીવાદ,[૫૫] દેરૂ[૫૬]-પતાએ[૫૭] માહ્માન[૫૮] બાદ![૫૯] હર[૬૦] કે[૬૧] રા[૬૨] નીસ્ત,[૬૩] યજદાંન[૬૪] બરૂહેનાદ[૬૫] ઓશ[૬૬] દેહાદ,[૬૭] તા[૬૮] સદ[૬૯]-ઓ[૭૦]-પંજાહ[૭૧] સાલાંન[૭૨] પસ[૭૩] અજ[૭૪] સદ[૭૫]-ઓ[૭૬]-પંજાહ[૭૭] સાલાંન[૭૮] પદવંદ[૭૯]-ઇ સઓશ્યોસ[૮૦] ફીરોજગર[૮૧] પદવંદયાદ![૮૨]

ઘેરમાંથી[૫૧-૫૪] સીધારે ![૫૩] સ્તોત[૫૭] અને અર્પણ-કીધેલી-ચીજો[૫૮] પેદા કરનાર[૬૦] અહુરમજદ[૬૧-૬૨] તથા અમશાસ્પંદોની[૬૩] તરફ લઇ જાય ![૫૯] અમો[૭૨] માજદયસ્નીઓના[૭૩] આ[૭૦] ઘેરમાંથી[૭૧-૬૬] સહેજબી[૬૬] વીલાપ-કરતાં[૬૭] (તેઓ) સીધારે[૬૮] નહી ![૬૫]

અમશાસ્પંદો[૭૭] તથા ફરોહરો[૭૮] આ[૮૦] ઘેરની[૮૧] અંદર[૮૨] ખુશાલી[૭૫] સાથે[૭૪] પધારે ![૭૬] આ[૮૭] ઘેરની[૮૮] અંદર[૮૯] ખુશાલી[૮૩] સાથે[૮૨] આવ[૮૪] જા[૮૫] કરે ! આ[૯૪] ઘેરની[૯૫] અંદર[૯૬] ખુશાલી[૯૦] સાથે[૮૯] આશીર્વાદ[૯૧] દે ![૯૨] આ[૧] ઘેરમાંથી[૨-૧૦૦] ખુશાલી[૯૭] સાથે[૯૬] તેઓ બહાર[૯૮] જાય ![૯૯] આ[૧૦] ઘેરમાંથી[૧૧-૬] દાદાર[૧૩] હોરમજદ[૧૪] તથા અમશાસ્પંદો[૧૫] તરફ[૧૨] યજશ્ને[૨] તથા નેતાયશ[૪] જેવાં અશોઇવાળાં[૫] કામ[૬] અને સવાબ[૭] લઇ જાય ![૮] તમામ[૨૪] માજદયસ્નીઓના[૨૫] આ[૨૨] ઘેરમાંથી[૨૩-૨૧] જરાકબી[૧૭-૧૮] વીલાપ[૧૯] નહી[૧૬] કરતાં તેઓ સીધારે ![૨૦]

(૩) તમો[૨૭] કે[૨૮] જેઓ "મ્યજદ[૨૯-૨૮]-(યાને ક્રીયાની ભેટ સાથના મુરાદી માંથ્ર)થી પુર છેઓ,[૩૦] જેઓ દરેક[૩૧] દરેક[૩૨] પોત[૩૩] પોતે[૩૪] જુદા[૩૫] જુદા,[૩૬] દીનની[૩૯] ઇજશ્ને,[૪૦] દરૂન[૪૧] તથા આફ્રીન્ગાનને[૪૨] લીધે[૩૮-૩૭] બધા[૪૪] સાથે મળીને[૪૩] એક-સરખા-સવાબકાર[૪૫] થયલા[૪૬] છેઓ,[૪૭] તેઓ કોઇને-બી[૪૮-૪૯-૫૦] બાયડી[૫૧] તથા છોકરાં[૫૨] હોય[૫૩] (તેઓને) લાંબો-વખત[૫૪] જીવાડજો,[૫૫] અને લાંબી[૫૬]-કાયમી[૫૭] સુધી તેઓ મેહમાન[૫૮] થાઓ ![૫૯] જે કોઇને[૬૦-૬૧-૬૨] નહી-હોય,[૬૩] તેને યજદો[૬૪] પેદા-કરે[૬૫] અને તેને[૬૬] આપે,[૬૭] જેથી[૬૮] એકસો[૬૯]-ને[૭૦]-પચાસ[૭૧] વરસ,[૭૨] અને એક-સો[૭૫] ને[૭૬] પચાસ[૭૭] વરસ-ની[૭૮-૭૪] પછી[૭૩] ફત્તેહમંદ[૮૧] સોસ્યોસનું[૮૦] પેવંદ[૭૯] (ઓલાદના સીલસીલાથી) જોડાયલું રહે ![૮૨]

(૪) શુમા[૮૩] વેહાંન[૮૪] કે[૮૫] હમીશે[૮૬] અંદર[૮૭] શાદી[૮૮] વ ખજમ[૮૯] એદ,[૯૦] ઓતાંન[૯૧] વસ્સ[૯૨] અવર[૯૩] સર,[૯૪] ઓતાંન[૯૫] મએ[૯૬] વ જાંમ[૯૭] બ[૯૮] દસ્ત,[૯૯] ઓતાંન[૧૦૦] સ્પર્મ[૧] અંદર[૨] બાજુ,[૩] ઓતાંન[૪] ખુનીયા[૫] બ[૬] ગુશ,[૭] ઓતાંન[૮] દુસ્તાંન[૯] શાદ[૧૦] પ[૧૧] હમ-નેશસ્ત![૧૨] શુમા[૧૩] વેહાંન[૧૪] પ[૧૫] કામ[૧૬]-ઇ ખીશ[૧૭] રામશ્ને[૧૮] પતાયશ્ને[૧૯] વીરાયશ્ને[૨૦] બાદ,[૨૧] કે[૨૨] હર[૨૩]-એ[૨૪] જુદ-તર[૨૫] શાયદ[૨૬] એદ.[૨૭] તા[૨૮] બે-રસાદ[૨૯] આંન[૩૦] ઇ મદન[૩૧] મરદાંન[૩૨]-ઇ દાદ-આરાસ્તાર,[૩૩] ગેહાંન-વીરાસ્તાર,[૩૪] અશાઇ-વરજી-દાર[૩૫] મરદ,[૩૬]—હુશીદર[૩૭]-જરથુશ્તાંન,[૩૮] વ પશુતન[૩૯]-વીશ્તાસ્પાંન,[૪૦] વ વેહરાંમ[૪૧]-ઇ-અમાવંદ[૪૨] ઓય[૪૩] પએદા[૪૪]-ઇ દીન[૪૫] આયંદ[૪૬] વ રસંદ;[૪૭] દાદ[૪૮]-ઇ દીન[૪૯]-ઇ વેહ[૫૦] અવા[૫૧] આંન[૫૨]-ઇ અહુરમજદ[૫૩]-દીન[૫૪] પદ-વંદયાદ;[૫૫] હુ-દીન[૫૬] હુ-ફરમાન[૫૭] અંદર[૫૮] ઇરાન[૫૯] ગેહાન[૬૦] રવા[૬૧] કુનાદ;[૬૨] જુદ-દીન[૬૩] જુદ-ફરમાન[૬૪] અંદર[૬૫] ઇરાન[૬૬] ગેહાન[૬૭] બ-અવસહીનાદ![૬૮]

(૫) દીન-ઓરદારાન[૬૯]-ઇ શાંન[૭૦] અજ[૭૧] દીન[૭૨] નેક[૭૩] રસાદ,[૭૪] તા[૭૫] આન[૭૬]-ઇ મદન[૭૭] મરદાંન[૭૮]-ઇ દાદ-આરાસ્તાર,[૭૯] ગેહાન-વીરાસ્તાર,[૮૦] અશાઇ-વરજી-દાર[૮૧] મરદ,[૮૨]—હુશીદર[૮૩]-જરથુશ્તાંન,[૮૪] વ પશુતન[૮૫]-વીશ્તાસ્પાંન,[૮૬] વ વેહરામ[૮૭]-અમાવંદ[૮૮] દીન[૮૯]-ફરરોખ[૯૦]-પાદશાહ[૯૧]-ઇ-જમાંન[૯૨]-ઇ અવા,[૯૩] અવર[૯૪] હુમા[૯૫] વેહાંન[૯૬] વેહ-દીનાંન[૯૭] બસ્તે-કુસ્તીઆંન[૯૮]-ઇ હફ્ત[૯૯]-કેશ્વર[૧૦૦]-જમીન,[૧] હુ-ચશ્મ[૨] હુ-નેગરીદાર[૩] કુનાદ![૪]

(૪) તમો[૮૩] ભલાંઓ[૮૪] જેઓ[૮૫] હમેશાં[૮૬] ખુશાલીમાં[૮૮ ૮૭] અને ધાર્મીક-કામમાં-ભેળાયલાં[૮૯] છેઓ,[૯૦] તેથી તમોને[૯૧] માથાં[૯૪] ઉપર[૯૩] બાલ,[૯૨] તમારા[૯૫] હાથમાં[૯૬ ૯૮] શરબત ને[૯૯] જામ,[૯૭] તમારી[૧૦૦] બાજુમાં[૩ ૨] સ્પર્મ[૧] (નામના ફૂલ), તમારા[૪] કાનમાં[૭ ૬] બાલી,[૫] તમારા[૮] દોસ્તો[૯] સાથે-બેસનારા[૧૧ ૧૨] તરીકે ખુશાલ[૧૦] હોજો! (તથા) તમો[૧૩] ભલાંઓ[૧૪] તમારી-પોતીકી[૧૭] મોરાદમાં[૧૬ ૧૫] ખુશાલી,[૧૮] કાયમી,[૧૯] અને આરાસ્તગી[૨૦] પામજો![૨૧] જેથી[૨૨] જે કંઇ[૨૩ ૨૪] વધુ-જલદીથી[૨૫] થવું[૨૭] જોઇએ[૨૬] તે[૨૮] પહોંચે![૨૯]—(યાને) કાયદાને-સમારનાર,[૩૩] દુન્યાને-સુધારનાર,[૩૪] તથા અશોઇનો-અમલ-કરનાર[૩૫] મરદોમાંના[૩૨] મરદનું[૩૧] આવવાથી[૩૦]—જરથોસ્તના[૩૮] **હોશેદર,**[૩૭] ગુસ્તાસ્પના[૪૦] **પેશોતન**[૩૯] તથા હીમતવાન[૪૨] **બેહરામ**[૪૧] દીનની[૪૫] આસ્કારી[૪૪] માટે[૪૩] આવી[૪૬] પહોંચે,[૪૭] (અને) ભલી[૫૦] દીનના[૪૯] કાયદાને[૪૮] હોરમજદની[૫૩] દીન[૫૪] સાથનું[૫૨] જોડાણ-ચાલુ-રાખે,[૫૫] તથા ફરાની[૫૯] આલમમાં[૬૦ ૫૮] ભલી-દીન[૫૬] અને ભલું-ફરમાન[૫૭] ચાલુ[૬૧] કરે;[૬૨] તથા ફરીની[૬૬] આલમમાં[૬૭ ૬૫] ઉલટી-દીન[૬૩] અને ઉલટાં-ફરમાનનો[૬૪] તમામ-નાશ-કરે![૬૮]

(૫) તેઓના[૭૦] દીન-લાવનારાઓ[૬૯] દીનની[૭૨] મારફતે[૭૧] ભલું[૭૩] પહોંચાડે,[૭૪] જેથી[૭૫] કાયદાને-સમારનાર,[૭૯] દુન્યાને-સુધારનાર,[૮૦] અશોઇનો-અમલ-કરનાર[૮૧] મરદોમાંના[૭૮] મરદના[૭૭] આવવાથી[૭૬]—જરથોસ્તના[૮૪] **હોશેદર,**[૮૩] ગુશતાસ્પના[૮૬] **પેશોતન,**[૮૫] તથા જમાનના[૯૨] મુબારક[૯૦] દીનના[૮૯] પાદશાહ[૯૧] હીમતવાન[૮૮] **બેહરામ**[૮૭]—સાતે[૯૯] કેશ્વરના[૧૦૦] વીસ્તારને[૧] લગતાં તમામ[૯૫] ભલા[૯૬] ભલી-દીનના[૯૭] બસ્તેકુસ્તીઆંનોની[૯૮] ઉપર[૯૪] ભલી-નજર[૨] સાથે[૯૩] ભલી તપાસ[૩] કરે![૪]

(૬) વેહાંન[૫] અવરૂ[૬] દસ્ત[૭] ઓય[૮] દારતારૂ[૯] વ પરૂવરૂતારૂ[૧૦] બંદ![૧૧] વતરાંન[૧૨] અવરૂ[૧૩] દસ્ત[૧૪] ઓય[૧૫] જદારૂ[૧૬] અવ્સહીનીદારૂ[૧૭] બંદ,[૧૮] તા[૧૯] વેહાંન[૨૦] ઓય[૨૧] કામ[૨૨] રસંદ![૨૩] હરૂ[૨૪]-ચે[૨૫] દહુમાન[૨૬] વેહાંન[૨૭] આફ્રીન[૨૮] પએદા[૨૯]-ઇ યજદ,[૩૦] યકી[૩૧] રા[૩૨] દેહ,[૩૩] દેહ[૩૪] રા[૩૫] સદ,[૩૬] સદ[૩૭] રા[૩૮] હજારૂ,[૩૯] હજારૂ[૪૦] તા[૪૧] બએવરાંન[૪૨] બએવરે[૪૩] જુદ[૪૪] રસાદ![૪૫] દેરૂ[૪૬]-પતાએ[૪૭] માહુમાન[૪૮] બાદ![૪૯]

(૭) આન[૫૦]-ઇ યજદાંન[૫૧] ઓય[૫૨] યજદાંન[૫૩] રસાદ![૫૪] આંન[૫૫]-ઇ વેહાંન[૫૬] ઓય[૫૭] વેહાંન[૫૮] રસાદ![૫૯] હરૂ[૬૦] ચીજી[૬૧] અએદુન[૬૨] બાદ![૬૩] અએદુનતરૂજ[૬૪] બાદ![૬૫] હુમ-ચુનીન[૬૬] કે[૬૭] અહુરૂમજદ[૬૮] વ અમેશા-સ્પંદાન[૬૯] કામે[૭૦] બાદ![૭૧] અશૅમ વૉહૂ ૧.

(૬) ભલાંઓના[૫] હાથ[૭] રાખનાર[૯] તથા પોષણ-કરનાર[૧૦] થાઓ![૧૧] બુરાંઓના[૧૨] હાથ[૧૪] માર-ખાનાર[૧૬] તથા નાશ પામનાર[૧૭] થાઓ,[૧૮] જેથી[૧૯] ભલાંઓ[૨૦] પોતાની મુરાદ[૨૨] પામે![૨૧-૨૩] જેઓ[૨૪] કંદ[૨૫] ભલાં[૨૭] આબેદોએ[૨૮] યજદની[૩૦] જાહેર[૨૯] આફ્રીન[૨૮] (કીધી હોય) તેનો એક[૩૧] નો[૩૨] દશ,[૩૩] દશ[૩૪] નો[૩૫] સો,[૩૬] સો[૩૭] નો[૩૮] હજાર,[૩૯] હજાર[૪૦] નો[૪૧] દસ હજાર[૪૨] અને લાખ[૪૩] ગણો (બદલો) જલદીથી[૪૪] પહોંચો,[૪૫] અને લાંબી[૪૬] કાયમી[૪૭] સાથે પરોણા[૪૮] તરીકે રહો![૪૯]

(૭) યજદોને[૫૧] લગતું હોય તે[૫૦] યજદોને[૫૩ ૫૨] પહોંચો![૫૪] ભલાંઓને[૫૬] લગતું હોય તે[૫૫] ભલાંઓને[૫૮ ૫૭] પહોંચો![૫૯] દરેક[૬૦] ચીજ[૬૧] અજ પ્રમાણે[૬૨] થાઓ![૬૩] તેથી-બી-વધુ મરતબામાં-આમીન[૬૪]-થાઓ![૬૫] એવી રીતે[૬૬] કે[૬૭] હોરમજદ[૬૮] તથા અમશાસ્પંદોની[૬૯] મુરાદ[૭૦] મુજબ થાઓ![૭૧]

પાજંદ સેતાયશ બા માએની.

ભાગ ૨ જો:

સેતાયશ્-ઈ-સી-રોજ઼

યાને

ત્રીસ રોજની સેતાયશ યાને બંદગી.

૧.

સેતાયશ-ઈ-અહુરમજ્દ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અશેમ વોહૂ ૧.

(૧) દાદાર[૧]-એ વેહ,[૨] અવઝુની,[૩] તખ્મના,[૪] ખુદા[૫]-એ-મેહેસ્ત,[૬] દાના,[૭] અહુરમજ્દ,[૮] વીસ્પ-તવાન,[૯] વીસ્પ-આગાહ,[૧૦] આફ્રીદાર[૧૧] વ દાશતાર[૧૨]-એ હુમા[૧૩] દાંમ[૧૪]-ઈ ગેતી[૧૫] વ મીનો![૧૬]

(૨) અવત[૧૭] *સેતાયમ[૧૮] વ જબ્બાયમ[૧૯] વ ખીશીનમ[૨૦] પ હર[૨૧] ગાહ[૨૨] વ જમાન[૨૩]! સેપાસ-દાર[૨૪] હોમ[૨૫] અઝ[૨૬] તો[૨૭] દાદાર[૨૮]-ઈ રયોમંદ[૨૯] ઓરેહોમંદ[૩૦] કે[૩૧] ફ્રરાજ-અરૂહેનીદ[૩૨] અવમ,[૩૩] દેહીદ[૩૪] ગેતીહા[૩૫] દોરોસ્તી[૩૬]-એ તન[૩૭]!

(૩) પ હર[૩૮] અઘર[૩૯]-કાંમ[૪૦]-એ અનજાંમીહ,[૪૧] પ હુમા[૪૨] કાર[૪૩]-એ દાદસ્તાન[૪૪]-એ ફ્રરાફ્રન[૪૫] પતુકીહ[૪૬] વ ઓજસ્તેહ[૪૭] ખુબ[૪૮] મોરવાક[૪૯] વ ખુબ[૫૦] ફ્રરજાંમીહ[૫૧] આદ![૫૨] અશેમ વોહૂ ૧.

---

* જુઓ ઈજશ્ને, હા ૨૬; ૧: "સ્તઑમિ, જ્બયેમિ, ઉફ્યેમિ; તથા મોટી હુસન યશ્ત, ક૦ ૧: "સ્તઑતાઇશ્ચ થ્વાનૂ અહુરા સ્તઑતોઇબ્યો, અઇબી ઉખ્દા થ્વાનૂ ઉખ્દોઇબ્યો, યસ્ના થ્વાનૂ યસ્નોઇબ્યો."

(૧)

દાદાર હોરમજ્દની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશનુદી (હોજો!)

(૧) અમે ભલા[૨] વૃદ્ધિ કરનાર[૩] ગાલેબ[૪]-પેદા કરનાર.[૫] સૌથી બુજોર્ગ[૬] સાહેબ,[૭] ડહાપણવાળા,[૮] સર્વ શક્તિમાન.[૯] સર્વ જ્ઞાની,[૧૦] ગેતી[૧૫] તથા મીનોઇની[૧૬] તમામ[૧૩] પેદાયશના[૧૪] પેદા કરનાર[૧૧] તથા રક્ષણ કરનાર[૧૨] હોરમજદ![૧]

(૨) દર[૨૧] પળે[૨૨] તથા વખતે[૨૩] તારી[૧૭] સેતાયશ કરૂં.[૧૮] તથા યાદ કરૂં.[૧૯] તથા તારી-સાથે-સંબંધમાં-હું-રહું![૨૦] અમે નુરમંદ[૨૬] તથા ખોરેહમંદ[૨૭] પેદા કરનાર[૨૮] તારી[૨૩] પાસે[૨૯] શુક્રગુજારી-કરૂં[૨૪] છું[૨૫] કે[૩૧] તેં મને[૩૩] પેદા કર્યો,[૩૨] અને આદુન્યામાં[૩૫] મને તનની[૩૬] દુરસ્તી[૩૬] તું જ આપે છે![૩૪]

(૩) દરેક[૩૮] શુભ[૩૯]-મોરાદનું[૪૦] સેવટ,[૪૧] તમામ[૪૨] ભલાં[૪૩] કાયદેસરનાં[૪૪] ખુશાલીનાં[૪૫] તથા ખુર્રમીનાં[૪૬] કામમાં[૪૭] ભલી રીત[૪૮] મુબારક[૪૯] તથા ભલું[૫૦] સેવટ[૫૧] હોજો![૫૨]

૨.

સેતાયશ્-ઈ-બેહ્મન્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરેહે મજ્દાઓ! અશેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩]-ઇ રયોમંદ[૪] ખોરેહોમંદ[૫] વ અમેશાસ્પંદાન્![૬]

(૨) સેપાસ-દાર[૭] હોમ[૮] અજ[૯] દાદાર[૧૦] અહુર-મજ્દ[૧૧] મીનો[૧૨] અવજુની[૧૩] ખુદા[૧૪]-ઇ ખાવર[૧૫] કેરફેગર[૧૬] નેકી-દાદાર,[૧૭] કે-શ[૧૮] ફ્રરાજ-બરૂહેનીદ[૧૯] તો[૨૦] વેહુમન[૨૧]— મીનાય્[૨૨] *આશતી[૨૩] વેહ-મનશ્ની[૨૪] વ અફ્ઝરી[૨૫] અજ[૨૬] અફ્ઝયારી[૨૭]-ઇ દામાન[૨૮]-ઇ અહુરમજ્દ[૨૯] અંદર[૩૦] વરૂ-જશ્ન[૩૧]-ઇ વેહ-દીનીહ[૩૨] અદાદીહા[૩૩] ન[૩૪] તબાહીના;[૩૫] અગીન[૩૬] દાંમ[૩૭]-ઇ ગનામીનો[૩૮] અજ-શ[૩૯] બુદન[૪૦] ન[૪૧] તવાંન.[૪૨] સુદ્દમંદી[૪૩] પ[૪૪] અવજુની[૪૫] બેદ![૪૬] બુરદીહ[૪૭] નેહાંનીહ[૪૮] અ-કીનીહ[૪૯] વ અ-ખશ્મીહ[૫૦] વ ફ્રરારૂન[૫૧]-કામીહ![૫૨]

(૩) અવત્[૫૩] ગેતી[૫૪] હસ્ત[૫૫] ગોસ્પંદ[૫૬] પુર[૫૭]-સરદેહ[૫૮] વ હુ-દેહ,[૫૯] કે[૬૦] હર[૬૧] કસ[૬૨] ઓશ[૬૩] જીવશ્ને[૬૪] દારશ્ને[૬૫] આંન[૬૬] ચે[૬૭] ખુબ[૬૮] ફ્રરાજ-વસ્તરદ[૬૯] વસ્તરગ[૭૦] વ સાજીદ[૭૧] અવદ-પેસીદ,[૭૨] કે[૭૩] આવાદાંન[૭૪] પદશ[૭૫]

---

* જુઓ સીરોજા યશ્ત, ક. ૨: "વંઘહવે મનંઘહે આખ્તોઇશ."

(૨)
બેહમન અમશાસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૪] તથા ખોરેહમંદ[૫] પેદા કરનાર[૩] તથા અમશાસ્પંદોની[૬] સેતાયશ કરૂં[૧] અને યાદ કરૂં![૨]

(૨) મીનો,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૩] મહેરબાનીથી ભરેલા[૧૫] સવાબના[૧૬] ખુદા[૧૪] તથા નેકીના-આપનાર[૧૭] દાદાર[૧૦] હોરમજદના[૧૧ ૯] શુક્ર કરૂં[૭] છું,[૮] કે તેણે[૧૮] તું[૨૦] બેહમનને[૨૧] પેદા કીધો[૧૯]—જે મીનોઇમાં[૨૨] શાંતી[૨૩] ભલા-મીથ્ર[૨૪] (યાને વીચાર), નમ્રતા[૨૫] (તરીકે) હોરમજદની[૨૮] પેદાયશની[૨૯] મદદ[૨૭] માટે[૨૬] ભલી-દીનના[૩૦] અમલના[૩૧] બાબમાં[૩૨] આડી રીતનો[૩૩] નહી[૩૪] પણ સીધી રીતનો[૩૫] છે; તેટલા માટે[૩૬] ગના-મીનોની[૩૮] પેદાયશ[૩૭] તેનાથી[૩૯] થઇ[૪૦] શકતીજ[૪૨] નથી.[૪૧] વૃદ્ધિને[૪૫] માટે[૪૪] ફાયદો[૪૩] (તેનાથી) થાય છે![૪૬] સુધારો,[૪૭] બાતેની,[૪૮] કીનાની-ગેરહાજરી,[૪૯] તથા ગુસ્સાની-ગેરહાજરી[૫૦] તથા ભલી[૫૧] ખાહેશ[૫૨] (તેનાથી) (છે).

(૩) તારાં[૫૩] ગેતીમાં[૫૪] પુખ્તગી[૫૭]-જાતના[૫૮] તથા ભલી-રીતે-પેદા-પડેલાં[૫૯] ગોસ્પંદો[૫૬] છે[૫૫] જેઓને[૬૦-૬૩] દરેક[૬૧] શખ્સે[૬૨] જીંદગી[૬૪] તથા રક્ષણને[૬૫] ખાતર[૬૬ ૬૭] સરસ રીતે[૬૮] પોષાક[૭૦] પહેરાવવો[૬૯] તથા તૈયાર-કરીને[૭૧] શણગારવાં-જોઇએ,[૭૨] કેમકે[૭૩]

ગશ્ત-હેંદ[૭૬] પ અનજુમન,[૭૭] અવાજ-દારેદ[૭૮] સરૂમા[૭૯] વ ગરૂમા[૮૦] અ-પદમાન.[૮૧]

(૪) અજ[૮૨] હરૂ[૮૩] કસ[૮૪] કે[૮૫] તો[૮૬] વેહુ-મન[૮૭] પ વારૂમ[૮૮] ગાહુ[૮૯]-ગીરેદ,[૯૦] અગીન-શ[૯૧] દાબારીદ[૯૨] આજ-વરીહુ[૯૩] અએશમ[૯૪] વ દાબારીદ[૯૫] આજવરીહુ[૯૬] વ દાબારીદ[૯૭] હરૂવસ્ત[૯૮] આંન[૯૯]-ઇ દીવાંન[૧૦૦] કાંમ[૧]-ઇ કુનશની[૨] વ વરૂજશની.[૩]

(૫) પદશ[૪] અશો[૫] એદ,[૬] કે[૭] તો[૮] વેહુમન[૯] બીશી-નેદ;[૧૦] મીનોય[૧૧] *આસ્ન-ખેરદ[૧૨] વ ગુશો-સરૂદ-ખેરદ[૧૩] પ તન[૧૪] માહુમાન-તરૂ,[૧૫] કુ[૧૬] અ-દાદીહા[૧૭] ન[૧૮] જનેદ[૧૯] આંન-[૨૦]-ઇ ઓરૂવંદ-અસ્પ[૨૧] વ આંન[૨૨]-ઇ હુ-ફ્રેરાખ્ત[૨૩] ગાવ[૨૪]-ઇ પુરૂ[૨૫]-સરૂદેહુ[૨૬] અજ[૨૭] અઇયારી[૨૮]-ઇ દામાન[૨૯]-ઇ અહુરમજદ,[૩૦] અજ-શ[૩૧] કુ[૩૨] કે[૩૩] ફ્રરારૂનીહા[૩૪] અંદરૂ[૩૫] વરૂજશન[૩૬] દારેદ[૩૭] વ અ-દાદીહા[૩૮] ન[૩૯] તબાહીના[૪૦] અગીન.[૪૧] અશૅમ વૉહુ ૧.

---

* જુઓ સીરોજા યશ્ત, ક. ૨: "આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદ-દાતહે, ગઓશો-સ્રૂતહે-ખ્રથ્વો મજદદાતહે."

અનજુમન[૭૩] માટે આબાદી[૭૪] તેઓથી[૭૫] થતી-રહે છે.[૭૬] અને તેમને સખત[૮૧] ઠંડી[૭૯] તથા ગરમાથી[૮૦] દૂર-રાખવાં-જોઈએ.[૭૮]

(૪) દરેક[૮૩] શખ્સ[૮૪] જેવો[૮૫] તું[૮૬] બેહમનનો[૮૭] આશરો[૮૮] લેવા-માંડે છે[૮૯ ૯૦] તેવોજ[૯૧] તેની[૯૨] તરફથી[૯૩] અએશમ[૯૪] (યાને ગુસ્સાનો દેવ) તારા બચાવને લીધે દોડી-જાય છે,[૯૫] લોભાપણું[૯૬] દોડી-જાય છે,[૯૭] તથા દેવોની[૧૦૦] ખાહેશને[૧] લગતાં[૯૮] તમામ[૯૯] કામો[૨] તથા ટેવો[૩] નાસી-જાય છે.[૯૭]

(૫) તેટલા-માટે[૪] જે-કોઈ[૭] તું[૮] બેહમનને[૯] પોતાનો કરી[૧૦] લે છે તે અશો[૫] થાય છે;[૬] જે-કોઈ[૧૬] હોરમજદની[૨૦] પેદાયશની[૨૧] મદદને[૧૮] ખાતર[૧૯] ઝડપી-ઘોડાને[૨૧] તેમજ પુષ્કળ[૨૫]-જાતના[૨૬] આસુદેહ[૨૩] ગોસ્પંદોને[૨૪] ગેરવાજબી રીતે[૨૭] નહીં[૨૮] મારે[૨૯] તે શખ્સ, જે કોઈ[૩૨ ૩૩] અમલમાં[૩૫ ૩૬] ભલી-રીતે[૩૪] વરતે છે,[૩૭] તથા આડી રીતે[૩૮] નહીં[૩૯] પણ સીધી રીતેજ,[૪૦] તે શખ્સના કરતાં,[૪૧] મીનોઈમાં[૧૧] આસ્ને-ખરદ[૧૨] તથા ગોશો-સરૂદ-ખરદ[૧૩] પોતાના તનમાં[૧૪] વધારે-જયાદા-મેહમાન-તરીકે[૧૫] રાખે છે.

૩.

સેતાયશ્-ઈ-અર્દીબેહેશ્ત્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અશેંમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદારૢ[૩] અહુરૂમજદ્[૪] રયોમંદ્[૫] ખોરેહોમંદ્[૬] વ અમેશાસ્પંદાન!

(૨) સેપાસ–દારૂ[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદારૂ[૧૧] અહુરૂ-મજદ્[૧૨] મીનો[૧૩] અવજુની[૧૪] ખુદા[૧૫]-ઇ મીનોયાંન્[૧૬] વ ગેતીયાંન્[૧૭] મેહેસ્ત,[૧૮] કે-શ[૧૯] ફ્રરાજ-અરૂહેનીદ્[૨૦] તો[૨૧] અર્દી-બેહેશ્ત[૨૨]—મીનોય્[૨૩] અશાઇ,[૨૪] ખોરેહ,[૨૫] રોશની,[૨૬] બીશ[૨૭]-જનશ્ને;[૨૮] કે-ત[૨૯] હસ્ત[૩૦] અંદરૂ[૩૧] ગેતી[૩૨] આતશ[૩૩]-ઇ સોખ્[૩૪] સુજાય્[૩૫] આવાયશ્ન.[૩૬] વ હરૂ[૩૭] દાંમ[૩૮] વ દહેશ્ન્[૩૯]-ઇ અહુરૂમજદ્,[૪૦] અંદરૂ[૪૧] ઇન[૪૨] ગેહાન[૪૩] હુ-જીવશ્ન્[૪૪] હરૂ[૪૫] ગેતીયાંન્[૪૬] અવશ[૪૭] રા.[૪૮]

(૩) અહુરૂમજદ્[૪૯] ખુદા[૫૦] ફ્રરાખીહા[૫૧] અંદરૂ[૫૨] ચીશ[૫૩] ફ્રરાજ-દાદ.[૫૪] સોખ્[૫૫] સુજાય્[૫૬] આતશ[૫૭]-ઇ રોશન[૫૮] હુ-ચેહેરૂ[૫૯]-વીનશ્ન;[૬૦] તારીકી[૬૧]-સપુર્જાંન[૬૨] ચે[૬૩] વ ચુન્[૬૪] તારીકી[૬૫]-ઇ શબ્[૬૬] અજ[૬૭] વીશ[૬૮]-ઇ ખુરશેદ્[૬૯] શક્[૭૦] દાશ્તન્[૭૧] જવીતાક્[૭૨] બેદ્,[૭૩] અએદુન્[૭૪] અજ[૭૫] પીશ[૭૬]-ઇ તો[૭૭] અર્દીબેહેશ્ત[૭૮] તારીકી[૭૯] વ રીજશ્ન.[૮૦]

(૩)

અરદીબેહેસ્ત અમશાસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ-કરૂં[૧] તથા યાદ-કરૂં.[૨]

(૨) મીનો[૧૩] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૪] મીનોને-લગતા[૧૬] તથા ગેતીને-લગતા[૧૭]-ખુદાઓમાં સૌથી-બુજોર્ગ[૧૮] ખુદા[૧૫] દાદાર[૧૧] હોરમજદની[૧૨ ૧૦] શુક્રગુજારી[૮] કરૂં છું,[૯] કે-જેણે[૧૯] તું[૨૧] અરદીબહેસ્તને[૨૨] પેદા કીધો[૨૦]—જે મીનોઇમાં[૨૩] અશોઇ,[૨૪] ખુરેહ,[૨૫] રોશની[૨૬] તથા દુઃખ[૨૭]-દફે-કરનાર[૨૮] છે. ગેતીમાં[૩૨ ૩૧] તારો[૨૯] રાતો[૩૪] બળતો[૩૫] આતશ[૩૩] છે જે હોરમજદની[૪૦] દરેક[૩૭] પેદાયશ[૩૮] તથા રચનાની[૩૯] અગત્યની-ચીજ[૩૬] છે. આ[૪૨] દુન્યામાં[૪૩ ૪૧] દરેક[૪૫] ગેતીને-લગતાઓની[૪૬] ભલી-જીંદગી[૪૪] તેને[૪૭] લીધે[૪૮] છે.

(૩) હોરમજદ[૪૯] ખુદાએ[૫૦] દરેક ચીજમાં[૫૩ ૫૨] લાલ,[૫૫] બળતા,[૫૬] રોશન,[૫૮] સુંદર[૫૯ ૬૦]-દેખાવના, અંધારાને[૬૧] દૂર-કરનાર[૬૨] આતશને[૫૭] સહેલાઇથી[૫૧] સમાવી-દીધો.[૫૪] જેવી રીતે[૬૩] અને જે પ્રમાણે[૬૪] ખુરશેદની[૬૯] આગળથી[૬૮ ૬૭] રાતનું[૬૬] અંધારૂં[૬૫] શકુ[૭૦] રાખવામાં[૭૧] જુદું[૭૨] પડી જય છે[૭૩] તેજ-પ્રમાણે[૭૪] અએ અરદીબહેસ્ત[૭૮] તારી[૭૭] આગળથી[૭૬ ૭૫] અંધારૂં[૭૯] તથા પલીદી[૮૦] (દૂર થઈ જાય છે).

(૪) અઇયારી[81]-ઇ હરૂ[82] કસ[83] પ[84] સુદ[85]-ખાસ્તારી[86] વ હરૂ[87] કારૂ[88] દાદસ્તાંન;[89] બીશાજીનીદારૂ[90] હસ્ત[91] હરૂ[92] દરૂદ[93] વ બીશશન;[94] તીના[95] કુ-શ[96] આબ[97] અંદરૂ[98] ન[99] આવાયદ[100] પ[1] આંન-ચે[2] ખીશ[3] નીરૂ[4]-ઇ ગરૂમી[5] તાવા[6] વરૂદ[7] વ ગેલ[8] મસ[9] ગુને[10] વ સંગ[11] વ ગોહરૂ[12] પ[13] તો[14] બ[15] રોબાય[16] બુદ;[17] વ દીન[18]-ઇ અહુરૂમજદ[19] પ[20] તો[21] બ[22] રોબાય.[23]

(૫) આંન[24]-ઇ અજ[25] વરૂદ[26] વ ગેલ[27] વ સંગ[28] વ ગોહરૂ[29] વ અયોખશસ્ત[30] આઇને[31] કુનીઆદ,[32] અએદુન[33] કુ[34] હીચ[35] જરૂનવરૂ[36] અજ[37] તો[38] જુદાઇ[39] હના[40] પ[41] ઓય[42] ચારેહ[43] નીસ્ત[44] હમ[45] આંન[46]-ઇ સાખ્તન[47] આવાયદ,[48] હમ[49] આંન[50]-ઇ ખુરૂદન.[51] પ[52] બ[53] ગોકારૂદન[54] અવદ-ચ[55] હોમના[56] ઇન[57] હમા[58] અવજારૂ[59] અહુરૂમજદ[60] અવદ[61]-ઇ ત-ચ.[62] ઇન[63] રોશની[64] તો[65] અહુરૂમજદ[66] દાદ.[67] વ સેતાઇદારૂ[68]-હોમ[69] અહુરૂમજદ[70] વ સેપાસ-દારૂ[71] હોમ[72] અજ[73] અહુરૂમજદ[74] હમી[75] કે[76] આંન[77]-ઇ તો[78] રોશન[79] વીનમ.[80] અશેમ વૉહુ ૧.

(૪) હરેક[૮૨] શખ્સને[૮૩] ફાયદાની[૮૫] મોરાદમાં[૮૬ ૮૪] મદદ[૮૧] તથા હરેક[૮૭] કામમાં[૮૮] વ્યવસ્થા[૮૯] (તારેથી છે). હરેક[૯૨] દુ:ખ[૯૩] તથા બે-ચેની[૯૪] ને સાજું-કરનાર[૯૦] છે.[૯૧] જે[૯૬] મટ્ટીની[૯૫] અંદર[૯૮] પાણી[૯૭] નથી[૯૯] પેવસ-થતું,[૧૦૦] તેમાંથી તારી-પોતીકી[૩] ગરમીના[૫] તથા તાપના[૬] જોશ[૪] થી[૧] ફેરફાર[૭] (થઇને) ઘણી[૯] જાતની[૧૦] મટ્ટી[૮] તથા પથ્થર[૧૧] તથા અર્ક[૧૨] થઇને તારે[૧૪] લીધે[૧૩] આગળ-વધવું[૧૫-૧૬] થાય છે;[૧૭] તથા હોરમજદની[૧૯] દીન[૧૮] તારે[૨૧] લીધે[૨૦] ચાલુ[૨૨-૨૩]-રહે છે.

(૫) જે રીતે[૨૪-૩૧] ફેરફારથી[૨૬] મટ્ટી,[૨૭] પથ્થર,[૨૮] અર્ક[૨૯] તથા ધાતુ[૩૦] બને છે,[૩૨] તેજ પ્રમાણે[૩૩] કોઇબી[૩૪-૩૫] સોનીનો[૩૬] તારા[૩૮] વગર,[૩૭] તે-ચીજને[૪૦] આખી[૪૫]-બનાવવી[૪૬-૪૭]-પડે યા તેજ-ચીજને[૪૯-૫૦] ખાવી-પડે[૫૧] ત્યારે, ચારો[૪૩] નથી.[૪૪] જાણવું[૫૬] જે અજનયબીની[૫૫] સાહદી આપવા[૫૪] ખાતર[૫૨-૫૩] આ[૫૭] તમામ[૫૮] હથ્યાર[૫૯] હોરમજદ[૬૦] તારીજ[૬૨] અજનયબી[૬૧] (પુરવાર કરે છે). આ[૬૩] તારી[૬૫] રોશની[૬૪] હોરમજદે[૬૬] પેદા કીધી.[૬૭] હોરમજદની[૭૦] સેતાયશ[૬૮-૬૯] કરૂં છું, અને હોરમજદ[૭૪] ના[૭૩] શુક્રગુજારી[૭૧-૭૨] કરૂં છું કેમજે[૭૬] બધી[૭૫] તારીજ[૭૮] રોશની[૭૯] હું જોઉં છું.[૮૦]

૪.

સેતાયશ-ઈ-શહેરીવર.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદાર[૧૧]-એ વેહ[૧૨] અવજુની[૧૩] ખુદા[૧૪]-ઇ ખાવર[૧૫] નેકી[૧૬]-દાદાર,[૧૭] કે-શ[૧૮] ફ્રરાજ-અરહેનીદ[૧૯] તો[૨૦] શહેરીવર[૨૧]—મીનોય[૨૨] ખાસ્તે[૨૩] વ સુદ[૨૪] વેહ-જીવશન:[૨૫] કે-ત[૨૬] ગેતી[૨૭] હસ્ત[૨૮] અયોખ્શસ્ત,[૨૯] વ આંન[૩૦]-એ અર્જહોમંદ[૩૧] જર[૩૨] વ સીમ[૩૩] વ દારશન[૩૪]-એ મરદુમાંન,[૩૫] કે[૩૬] ગેતી[૩૭] પદશ[૩૮] વરજંદ[૩૯] આંન[૪૦] ચે[૪૧] તીજ[૪૨] અવર[૪૩] કાર[૪૪] આસીન,[૪૫] કે-શ[૪૬] પદશ[૪૭] વરજંદ[૪૮] જમીન.[૪૯] પદશ[૫૦] વરજંદ[૫૧] દુશમન,[૫૨] પદશ[૫૩] હરવસ્તીન[૫૪] ગોહર[૫૫] વ અયોખ્શસ્ત[૫૬] ઓય[૫૭] કાર[૫૮] યાઈતીઉનાદ[૫૯]—જર[૬૦] વ સીમ[૬૧] હુ-ચેહર[૬૨]-વીનશન[૬૩] પ[૬૪] શહેરીવર[૬૫] આવાયશન[૬૬] ફ્રરાખનીદાર[૬૭] કે[૬૮] અફ્રૂજાયશન[૬૯] કુ.[૭૦]

(૩) કે-શ[૭૧] હસ્ત[૭૨] આશકાર[૭૩]-એ દાદસ્તાંન[૭૪] પ[૭૫] દસ્ત[૭૬] વેહ[૭૭] રવેદ.[૭૮] કે-શ[૭૯] પ[૮૦] ફ્રરારૂનીહ[૮૧] તોખ્શશ-

(૪)
શહેરેવર અમશાસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) તુરમંદ[1] તથા ખોરેહમંદ[2] દાદાર[3] હોરમજદ[4] તથા અમશાસ્પંદોની[7] સેતાયશ કરૂં[6] તથા યાદ કરૂં![8]

(૨) ભલા[12] વૃદ્ધિ કરનાર[13] પેદા કરનાર,[11] મહેરબાન[15] ખુદા,[14] નેકીના[16] પેદા કરનાર[17] ના[10] શુક્ર કરૂં છું,[8,9] કે જેણે[18] તું[20] શહેરેવરને[21] પેદા કીધો[19]—જે મીનોઇમાં[22] દોલત[23] તથા ફાયદો[24] અને ભલી-જીંદગી[25] છે. ગેતીમાં[27] તારી[26] ધાતુઓ[29] છે,[28] તથા જે[30] કીમતી[31] સોનું[32] તથા રૂપું[33] તથા લોકોને[35] ટકાવનારી[34] (ધાતુઓ છે). ગેતીમાં[37] તેની-મારફતે[38] લોખંડના[45] તીક્ષણુ[42] જેવાં[40,41] (હથ્થારો) કામમાં[44,43] ઉપયોગમાં લેવાય છે,[39] જેની[46] મારફતે[47] જમીન[49] ખેડવામાં-આવે છે,[48] જેની મારફતે[50] દુશ્મન[52] સામે કામ કરવામાં આવે છે,[51] જેની મારફતે[53] તમામ[54] ધાતુઓ,[56] તથા અર્ક[55] કામ[58] માં[57] લાવવામાં-આવે[59] છે—સોનું.[60] રૂપું[61] જે દેખાવમાં[63] ખુબસુરત[62] છે તે અગત્યની[66] ધાતુઓને બસીત-કરનાર[67] શહેરવરની[65] મારફતે[64] તેઓનો[68-70] વધારો[69] છે.

(૩) જેના[71] હાથમાં[72-75] ભલી-રીતે[77] જાહેર[73] કાયદા[74] ચાલુ રહેલા[76-78] છે જે[79] ભલા[81] ઉદ્યોગની[82] મારફતે[80] કાય[83]

નીહુ[૮૨] પ[૮૩] વેશ[૮૪] ઓય[૮૫] ખીશ[૮૬] કરૂદન[૮૭] આંન[૮૮]-ઇ ઓશ[૮૯] ખીશીનીદ[૯૦] બેહુરે[૯૧] તન[૯૨] વ બેહુરે[૯૩] રવાન[૯૪] ઓયૂ[૯૫] રવાન[૯૬] હેહીદ;[૯૭] કુ[૯૮] ખીશ્તન[૯૯] વેહાન[૧૦૦] અરૂજનીયાંન[૧] પદશ[૨] બેહુરેવરૂ[૩] કુનંદ,[૪] અગીન-શ[૫] ગેરફૂતન[૬] કાંમ[૭] અહુરૂમજદ[૮] વ અમશાસ્પંદાંન,[૯] ઓશ[૧૦] ખીશીનેદ[૧૧] હુ-સરૂબી[૧૨] પ[૧૩] ગેતી[૧૪] વ અશાઇ[૧૫] પ[૧૬] મીનો[૧૭] અવમ[૧૮] કામે,[૧૯] કુ-મ[૨૦] ફરારૂની[૨૧] અફૂજાયશ્ન[૨૨] બેદ.[૨૩] દેરૂ[૨૪]-પતા[૨૫] ખાસ્તે[૨૬] આંન[૨૭]-ઇ જરૂરીન[૨૮] વ આંન[૨૯]-ઇ આસીમીન,[૩૦] અવાનીયૂ[૩૧] ખાસ્તે[૩૨] સપુરીક[૩૩] એ-રસાદ![૩૪] પ[૩૫] વેહુ-જીવશ્ન[૩૬] હુરૂ[૩૭] વેહાંન[૩૮] વ અરૂજનીયાંન[૩૯] અજ[૪૦] મન[૪૧] જાવીદાન.[૪૨]

(૪) સેપાસ-દારૂ[૪૩] હોમ[૪૪] અજ[૪૫] તો[૪૬] શાહેરીવરૂ[૪૭] મીનોય[૪૮] ખાસ્તે[૪૯] ચે[૫૦] સુદ[૫૧] વ બોરેહુ[૫૨] વ બારી[૫૩] રોબાક[૫૪] ફરૂમાની[૫૫] વ આફરીન્ગાની[૫૬] અંદરૂ[૫૭] શાહેરૂ[૫૮] ઓયૂ[૫૯] વીસ[૬૦] કે[૬૧] ખાસ્તે[૬૨] તોબાનગરૂતરૂ[૬૩] પવન-ચ[૬૪] બેરૂદ[૬૫] વ હીમ[૬૬] વ હુનરૂ[૬૭] વ હુરૂ[૬૮] ચીજ[૬૯] ઓય[૭૦] વેશ-ખાસ્તતરૂ[૭૧] વ ગોફતારૂતરૂ[૭૨] વ કામે[૭૩] રવાતરૂ[૭૪] બેદ.[૭૫] અશેમ વોહૂ ૧.

પોતાનું કરે છે[૯૦] તેને[૮૮] તનને[૯૨] ખાતર[૯૧] ઘણું[૮૪] સ્વાધીન[૮૩ ૮૫ ૮૬] કરે છે,[૮૭] તથા રવાનને[૯૪] ભાગનું[૯૩] રવાનને[૯૬ ૯૫] આપે છે.[૯૭] જે[૯૮] પોતાને-લગતા[૯૯] ભલા[૧૦૦]-લાયકોને[૧] પોતાની-મારફતે[૨] હીસ્સાદાર[૩] કરે છે,[૪] ત્યારે[૫] તે હોરમજદ[૮] તથા અમશાસ્પંદોની[૬] મુરાદ[૭] હાંસલ-કરવાનું[૯] અને તે[૧૦] મારી[૧૮] મુરાદ[૧૯] મુજબ ગેતીમાં[૧૪ ૧૩] ફાતી[૧૨] તથા મીનોઇમાં[૧૭ ૧૬] અશોઇ[૧૫] પોતાની-કરે છે,[૧૧] તેથી તે મારી[૨૦] નીતી[૨૧] વધારનાર[૨૨] થાય છે.[૨૩] લાંબા વખત[૨૪] કાયમ-રહેનારી[૨૫] સોનાની[૨૮] તેમજ[૨૭ ૨૯] રૂપાની[૩૦] દોલત,[૨૬] અને બીજી[૩૧] દોલતથી[૩૨] સંપુર્ણતામાં[૩૩] પહોંચો![૩૪] ભલી-જીંદગીને[૩૬] ખાતર[૩૫] દરેક[૩૭] ભલાં[૩૮] તથા લાયકોને[૩૯] મારી[૪૧] તરફથી[૪૦] જાવેદાન-સુધી[૪૨] (પહોંચો).

(૪) અમે શહેરેવર[૪૭] તારી[૪૫ ૪૬] શુક્ર ગુજારી[૪૩] કરૂં છું[૪૪] કે મીનોઇમાં[૪૮] દોલત[૪૯] તરીકે, ફાયદો[૫૧] તથા ખોરેહ[૫૨] તથા સુખ[૫૩] તથા શહેરમાં[૫૮ ૫૭] અને મહોલ્લામાં[૬૦ ૫૯] ચાલુ[૫૪] ફરમાન[૫૫] તથા વખાણ[૫૬] છે: જે કોઇ[૬૧] દોલતમાં[૬૨] વધારે-તવંગર[૬૩] છે તેણે તો ડહાપણ,[૬૫] ખાસ્યત,[૬૬] ગુણ[૬૭] તથા દરેક[૬૮] ચીજના[૬૯] બાબમાં[૬૪ ૭૦] વધારે દોલતમંદ,[૭૧] વધારે બોલનાર[૭૨] તથા વધારે-લાયક[૭૪]-મુરાદવાળા[૭૩] થવું.[૭૫]

૫.

સેતાયશ-ઈ-સ્પંદારૂમદ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અશેમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદારૂ[૧૧] અહુરૂ-મજદ[૧૨] મીનો[૧૩] વેહુ[૧૪] અવજુની.[૧૫] ખોદાય[૧૬] ખાવરૂ[૧૭] કેરૂફેગરૂ[૧૮] નેકી[૧૯]-દાદારૂ[૨૦] બંદેગાન[૨૧]-પનાહ,[૨૨] કે-શ[૨૩] ફરાજ-અરૂહેનીદ[૨૪] તો[૨૫] <u>સ્પંદારૂમદ</u>[૨૬]—મીનોય[૨૭] અવ-જુની[૨૮] વ બુનદેહ[૨૯]-મનશ્ની,[૩૦] કે-ત[૩૧] ગેતી[૩૨] હસ્ત[૩૩] જમીન[૩૪] હુ-દેહ[૩૫] પુર-અરોમંદ[૩૬] વ પુર-અશ્યારોમંદ[૩૭] વ હરવસ્ત[૩૮] ગેતીયાંન[૩૯] અશો[૪૦] વ દરવંદ[૪૧] અવરૂ-માનંદ,[૪૨] વ પ બુનદેહ[૪૩]-મનશ્ની[૪૪] બ બરાદ[૪૫] આંન[૪૬]-ઇ બારૂ[૪૭] અવત[૪૮] ન[૪૯] ગેરાન[૫૦] અવરૂ[૫૧] આંન[૫૨]-ઇ બુલંદતુમ[૫૩] કોહ[૫૪] વ આંન-ચે[૫૫] જાયોમંદતુમ[૫૬] દારૂ,[૫૭] વ આંન-ચે[૫૮] રૂદાંન[૫૯] અવરૂ-તજશ્ન[૬૦] વ દરીયા[૬૧]-ઇ ફરાત[૬૨] વ આબ[૬૩]-ઇ વેશ-સરદે,[૬૪] વ વદ[૬૫] તન[૬૬] દાંમ,[૬૭] હસ્ત[૬૮] કુ[૬૯] સ્પેનામીનો[૭૦] વ હસ્ત[૭૧] કુ[૭૨] ગનામીનો[૭૩] દાંમ[૭૪] હુંદ,[૭૫] ઓ[૭૬] શાંન[૭૭] અવરૂ[૭૮] તો[૭૯] ફરાજ-રોબશ્ન:[૮૦] આંન-ચે[૮૧] બારાન[૮૨]-વારશ્ન[૮૩] બુમીક[૮૪] વ વાસ્તરૂ[૮૫] વ ઉરૂવરૂ[૮૬] વેશ-ગુને[૮૭] વેશ-રંગ,[૮૮] આંન-ચે[૮૯] બુજોર્ગ[૯૦] સુદ[૯૧] જુરદાક,[૯૨] બરોમંદ[૯૩] દરખ્ત[૯૪] ઓ[૯૫]

(૫)
સ્પંદારમદ અમશાસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) મીનો,[૧૩] ભલા,[૧૪] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૫] મહેરબાન[૧૭] ખુદા,[૧૬] સવાબકાર,[૧૮] ભલાઇનો[૧૯] આપનાર,[૨૦] બંદાઓને[૨૧] સંભાળનાર[૨૨] દાદાર[૧૧] હોરમજદ[૧૧] ના[૧૦] શુક્ર ગુજારી[૮] કરૂં છું[૯] કે જેણે[૨૩] તું[૨૫] સ્પંદારમદને[૨૬] પેદા કીધા[૨૪] —જે મીનોઇમાં[૨૭] વૃદ્ધિ[૨૮] તથા સંપુર્ણ[૨૯]-વીચાર[૩૦] તરીકે છે. અને તારી[૩૧] ગેતીમાં[૩૨] ભલી-પેદા થયલી[૩૫] પુષ્કળ-ફળદ્રુપ[૩૬] તથા પુર-મદદગાર[૩૭] જમીન[૩૪] છે[૩૩] જેની ઉપર તમામ[૩૮] ગેતીના લોકો[૩૯] અશો[૪૦] તથા અશોઇથી-દૂર-જનારા[૪૧] ફરહર-કરે છે;[૪૨] અને સંપુર્ણ[૪૩]-વીચારને[૪૪] લીધે તું[૪૮] જે[૪૬] ભાર[૪૭] ઉંચકે છે[૪૫] તે ભારી[૫૦] લાગતો નથી,[૪૯] જેવો કે[૫૨] સૌથી ઉંચો[૫૩] પહાડ,[૫૪] જેવું કે[૫૫] વીશાલ[૫૬] ઝાડ,[૫૭] જેવી કે[૫૮] (જમીન) ઉપર વહેતી[૬૦] નદીઓ,[૫૯] બહોળા[૬૨] દરીયા[૬૧] તથા ઘણી-જાતના[૬૪] પાણીઓ,[૬૩] અને જ્યાં સુધી[૬૫] શારીરીક[૬૬] પેદાયશ[૬૭] હૈયાત છે,[૬૮] સ્પેનામીનોને લગતી[૭૦] હૈયાત હોય કે[૬૯] [૭૨] ગનામીનોને[૭૩] લગતી પેદાયશ[૭૪] હૈયાત[૭૧] હોય[૭૫] ત્યાં સુધી[૬૧] તેઓ[૭૭] તારી[૭૯] ઉપર[૭૮] ફરહર કરશે;[૮૦] જેવો કે[૮૧] જમીન[૮૪] ઉપર વરસાદનું[૮૨] વરસવું,[૮૩] ઘાસ[૮૫] તથા ઘણી જાતના[૮૭] અને ઘણા રંગના[૮૮] ઝાડપાન,[૮૬] જેવા કે[૮૯] મોટા[૯૦] ફાયદાવાળા[૯૧] અનાજ,[૯૨] ફળ

પરૂજ[૯૬] દહેશન[૯૭] વ દારશન[૯૮] હુરૂવસ્પ[૯૯] દામાન[૧૦૦] અવરૂ[૧] તો[૨] ફ્રરાજ-રવંદ,[૩] અજ-હુમ[૪] તો[૫] મ્યાન[૬]-ઈ માન[૭] અએદુન[૮] અવત[૯] અરૂજહોમંદ[૧૦] વાદુનીયાદ.[૧૧]

(૩) આવાજ-દારીદ[૧૨] અજ[૧૩] મરૂદુમાન[૧૪] સરૂમા[૧૫] વ ગરૂમા[૧૬] વ આંન-ચે[૧૭] વદ[૧૮] મરૂદુમ[૧૯] પ[૨૦] દુજી[૨૧] આવારી[૨૨] દોબારંદ[૨૩] દદ-ચ[૨૪] દાંમ[૨૫] ખરૂફસ્તરૂ[૨૬]-ઇ વેશ-ગુન[૨૭]-પુરૂ;[૨૮] બ[૨૯] હુરૂ[૩૦]-ચે-હોમંદ[૩૧] ગેતીયાન[૩૨] અજ[૩૩] આંન[૩૪]-ઇ તો[૩૫] અઇયારી[૩૬] વ પુરૂ-ખાહુરી[૩૭] હોમનાઈ.[૩૮]

(૪) અજ[૩૯] આંન[૪૦]-ઇ અવજુની[૪૧]-ઇ બેહુરાન[૪૨] આન[૪૩] આન-ત[૪૪] અહુરૂમજદ[૪૫] અવરૂ-ચીજ[૪૬] ફ્રરાજ-અરૂહેનીદ[૪૭] પ[૪૮] તો[૪૯] સ્પંદારૂમદ[૫૦] પ[૫૧] કામ[૫૨]-ઇ અહુરૂ-મજદ,[૫૩] કુ[૫૪] હુમ-ચીજ[૫૫] તો[૫૬] વરૂજશન[૫૭] બાદ[૫૮] પ[૫૯] ફ્રરારૂની;[૬૦] આંન[૬૧]-ઇ ફ્રરાજ-તજશન[૬૨]-ઇ આબ[૬૩]-ઇ રૂદાન[૬૪] વ ખાનીકાન[૬૫] વ કતીકાન,[૬૬] પ[૬૭] ફરૂયાદ[૬૮]-ઇ આન-ચે[૬૯] વેહાન[૭૦]-ઇ અરૂઝાનીયાન;[૭૧] આદરાન[૭૨] વ આતશાન[૭૩] વ જાનવરાન[૭૪]-ઇ ખાંન[૭૫] વ માન[૭૬] વ મ્યાન[૭૭] દેરૂ-પતાયશન[૭૮] અજ[૭૯] ફ્રરારૂની[૮૦] કરદન.[૮૧]

(૫) વ આંન[૮૨]-ઇ વેહાન[૮૩] વ હુ-દીનાન[૮૪] આહુ-રૂબાન[૮૫] આન[૮૬] ખુદ[૮૭] વ દુદ[૮૮]-ઇ હુમીશે[૮૯] શેબાક્તરૂ[૯૦] વ આરાયશન[૯૧] વ દેરૂ-પતાયશન,[૯૨] આન-ચે[૯૩] વેશ-રમ[૯૪]-ઇ વેશ-અવઝાર[૯૫] ગોસ્પંદ[૯૬]-ઇ પંજ[૯૭] આઇન[૯૮] વ અવાની-ચ[૯૯] દામ[૧૦૦]-ઇ અહુરૂમજદ[૧] વ આન-ચે[૨] ફ્રરાજ-શેયશન[૩] વાસ્તરૂ[૪] વ જુરૂદાક[૫] વ દારૂ[૬] વ દરખત[૭] પ[૮] વેશ[૯] ઓય[૧૦] અઇયારી[૧૧]-ઇ ઇન[૧૨] દામ[૧૩] વ દહેશન[૧૪]-ઇ અહુરૂમજદ,[૧૫] પ[૧૬] તો[૧૭] અવજુની[૧૮] બેદ;[૧૯] ઇન[૨૦] હુમા[૨૧] ઓ-ચ[૨૨] ગોફ્રત.[૨૩] અષેમ વોહૂ ૧.

સાથના[૯૩] ઝાડો,[૯૪] તથા[૯૫] ચાલુ[૯૬] પેદા પડતી[૯૭] અને ચાલુ રહેતી[૯૮] તમામ[૯૯] પેદાયશો[૧૦૦] તારી[૧] ઉપરથી[૨] આગળ-વધે છે.[૩] એજ-પ્રમાણે[૪] તું[૫] અમો[૭] વચ્ચેથી[૬] એટલીજ[૮-૯] કીમતી[૧૦] બનતી રહે![૧૧]

(૩) લોકોને[૧૪] સરદી[૧૫] તથા ગરમી[૧૬] થી[૧૩] દૂર-રાખ,[૧૨] તથા જે કંઈ[૧૭] ખરાબ[૧૮] લોકો[૧૯] ખરાબ[૨૧]-મદદને[૨૨] ખાતર[૨૦] જંગલી-જાનવરોની[૨૪] પેદાયશ[૨૫] તેમજ પુષ્કળ[૨૮] ઘણી-જાતના[૨૭] ખરફસ્તરો[૨૬] (યાને નુકસાનકારક જાનવરો) ને ફેરવે છે[૨૩] તેઓને (દૂર રાખ): ખેતીના-લોકો[૩૨] જેબી-કંઈ-હોય[૨૯-૩૦-૩૧] તે તારી[૩૫] મદદ[૩૬] તથા પુર-આસાનીને[૩૭] લીધેજ[૩૩-૩૪] સમજે છે.[૩૮]

(૪) હીસ્સો-પામનારાઓની[૪૨] વૃદ્ધિને[૪૧] ખાતર[૩૯-૪૦] હોર-મજ્દની[૫૩] મરજી[૫૨] મુજબ[૫૧] તું[૪૯] સ્પેંદારમદની[૫૦] મારફતે[૪૮] તારે-લગતી[૪૪] તે[૪૩] (જમીન) હોરમજ્દે[૪૫] ખાસ-ચીજ[૪૬] તરીકે પેદા કીધી,[૪૭] કેમકે[૫૪] બધી-ચીજોને[૫૫] તું[૫૬] ભલાઈ[૬૦] તરફ[૫૯] કાર્ય કરાવનાર[૫૭] થાય છે.[૫૮] નદીઓના[૬૪] ઝરાઓના[૬૫] તથા સરોવરના[૬૬] પાણીનું[૬૩] આગળ-વહેવું.[૬૨] તથા ભલા[૭૦] લાયકોની[૭૧] સગવડને[૬૮] માટે[૬૭] આદરો[૭૨] તથા આતશો[૭૩] તથા ચેરબાર[૭૫-૭૬] અને વચ્ચેના[૭૭] જાનવરોની[૭૪] કાયમી[૭૮] ભલાઈથી[૮૦-૭૯] કરવાનું[૮૧] તારું કામ[૮૨] છે.

(૫) અને ભલા[૮૩] તથા ભલી દીનના[૮૪] પરહેજગારોને[૮૫] પોતાને[૮૭] તથા કુટુંબને[૮૮] હમેશાં[૮૬] આગળ વધારવા,[૯૦] સુધારવા[૯૧] તથા કાયમ રાખવાનું,[૯૨] તથા ઘણા-હથીઆર-વાળાં[૯૫] ઘણા-જાન-વરોના-ટોળાં[૯૪] તથા પાંચ[૯૭] જાતના[૯૮] ગોસ્પંદો[૯૬] તથા હોર-મજદની[૧] બીજી[૯૯] પેદાયશોથી,[૧૦૦] તથા હોરમજદની[૧૫] આ[૧૨] રચના[૧૩] અને પેદાયશની[૧૪] મદદને[૧૧] વાસ્તે[૯-૧૦] અતિપય[૬] ઘાસ,[૪] અનાજ,[૫] છોડવા[૬] તથા ઝાડપાનનું[૭] ઉગી નીકળવું[૩]—એ[૨૦] બધાંની[૨૧] વૃદ્ધિ[૧૮] તારેથીજ[૧૭-૧૬] થાય છે[૧૯]—આ[૨૦] મારે બોલવુંજ જોઈએ.[૨૨-૨૩]

૬.

સેતાયશ્-ઈ-ખુરંદાદ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ્[૧] વ જબાયમ્[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન.[૭]

(૨) સેપાસ્-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદાર[૧૧]-ઇ વેહ[૧૨] અવજુની[૧૩] મીનોયાંન[૧૪] વ ગેતીયાંન[૧૫] મેહેસ્ત,[૧૬] કે[૧૭] ફ્રરાજ-બરૂહેનીદ[૧૮] તો[૧૯] ખુરૂદાદ,[૨૦] કે-ત[૨૧] ગેતીયાંન[૨૨] હુસ્ત[૨૩] આવ્[૨૪]-ઇ તજાય[૨૫] પાક્[૨૬] યઓજદાસર[૨૭] અજ[૨૮] હુર[૨૯] રીમની[૩૦] વ દુશ-કેરદારી,[૩૧] કુશ[૩૨] દીવ[૩૩] પઇત્યાર[૩૪]-ઈ અવર-ઓરૂદન[૩૫] ન[૩૬] તવાન,[૩૭] કે[૩૮] અજ[૩૯] વેશ[૪૦] ખુન્દેહ[૪૧] વ આબ્[૪૨]-ઇ અંદર[૪૩] હફ્ત-કેશ્વર,[૪૪] કુ[૪૫] પ[૪૬] હુર[૪૭] કેશ્વર[૪૮] સપુરીક,[૪૯] વ અરૂજ-હોમંદ[૫૦] વ જાન-દારતાર[૫૧] આબ્[૫૨] કે[૫૩] હીચ્[૫૪] જાન-હોમંદાન[૫૫] અવશ[૫૬] જુદ[૫૭] ઇન[૫૮] જમાન[૫૯] પતવસ્તન[૬૦] ન[૬૧] તોબાન,[૬૨] ચુન[૬૩] અહુરમજદ[૬૪] પ[૬૫] તો[૬૬] ખુરૂદાદ[૬૭] અવર-નેગરેદ,[૬૮] કુ[૬૯] હીચ્[૭૦] જાનહોમંદાન[૭૧] કાર-ચ્[૭૨] પાદીયાવ[૭૩] અજ[૭૪] તો[૭૫] બોજ[૭૬] ન[૭૭] શાયદ[૭૮] બુદન.[૭૯]

(૩) અગીન-શ[૮૦] વેશ[૮૧] ફ્રરાજ-દાદ[૮૨] અવર[૮૩] ઇન[૮૪] બુમ[૮૫] અવશ[૮૬] યઓજદાસરીનીદ[૮૭] વ અજ[૮૮] હુર[૮૯] રીમની,[૯૦] કુ[૯૧] ન[૯૨] માનેદ[૯૩] પ[૯૪] આબ્[૯૫]-ઇ રૂબાક[૯૬]

(૬)
ખુરદાદ અમશાસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૩] મીનોને લગતાઓ[૧૪] તથા ગેતીને લગતાઓમાં[૧૫] સૌથી બુજોર્ગ[૧૬] પેદા કરનાર[૧૧] ના[૧૦] શુક્ર ગુજારી[૮] કરૂં છું[૯] કે જેણે[૧૭] તું[૧૯] ખુરદાદને[૨૦] પેદા કર્યો;[૧૮] ગેતીની-અંદર[૨૨] તારૂં[૨૧] વહેતું[૨૫] પવિત્ર[૨૬] પાણી[૨૪] છે[૨૩] જે દરેક[૨૯] ખરાબી-કરનારી[૨૭] પલીદી[૩૦]માંથી[૨૮] પવિત્રાઇ-આપનારૂં[૨૭] છે, કેમકે[૩૨] તેની ઉપર દેવનું[૩૩] સામે થવું[૩૪] ફાવી[૩૫] શકતું[૩૭] નથી.[૩૬] જેના[૩૮] સાતે-કેશ્વરની[૪૪] અંદરના[૪૩] પાણી[૪૨] ઘણું[૪૦] સંપુર્ણ[૪૧] છે કેમજે[૪૫] દરેક[૪૭] કેશ્વર[૪૮]માં[૪૬] પુરતું[૪૯] છે અને કીમતી[૫૦] તથા જીંદગી-ટકાવનાર[૫૧] પાણી[૫૨] કે[૫૩] જેના[૫૬] વગર[૫૭] કોઇબી[૫૪] જાનદારો[૫૫] આ[૫૮] જમાનામાં[૫૯] સાથે-સંબંધ-રાખી[૬૦] શકે[૬૨] નહી,[૬૧] તેથી[૬૩] હોરમજદ[૬૪] તું[૬૬] ખુરદાદની[૬૭] ઉપર[૬૫] નેગાહ રાખે છે[૬૮] કેમજે[૬૯] કોઇબી[૭૦] જાનદારોથી[૭૧] તારા[૭૫] સીવાય[૭૪-૭૬] પાદીયાવ[૭૩] (યાને પવિત્રાઇને લગતું) કામબી[૭૨] થઇ[૭૯] શકતું[૭૮] નથી.[૭૭]

(૩) તેથી[૮૦] તેણે આ[૮૪] જમીન[૮૫] ઉપર[૮૩] પુષ્કળ[૮૧] પેદા કર્યું,[૮૨] અને તેણે[૮૬] દરેક[૮૯] પલીદી[૯૦]માંથી[૮૮] પવિત્રાઇ-આપી,[૮૭] કેમજે[૯૧] વહેતાં[૯૬] પાણી[૯૫] ઉપર[૯૪] પલીદી[૯૭] રહેતી[૯૩] નથી,[૯૨]

રીમની,[97] ચે[98] હુર[99] રીમની[100] તો[1] જનાદ,[2] ત[3] પાકી[4] હોમનાદ;[5] પ[6] આબાદાન[7] સ્પંદારમદ[8] પ[9] તો આબાદી-હોમંદ,[11] અમેરૂદાદ[12] ગેતી[13]-દખ્શે[14] પ[15] તો વખ્શીનદ[17] ઉરૂવર,[18] તો-ચૂ[19] રા[20] આબાદાની ખાનીયાદ.[22]

(૪) અંદર[23] ગેહાન[24] હુર[25] કે[26] તો[27] હોમના આબાદાની,[29] આંન-જા[30] આબ-ઇ[31] રેશાન[32] તજાય પાક[34] અહુરમજદ[35]-દાદ[36] અરદવીસુર[37] હુ-તન[38] રેશાન બામી.[40]

(૫)ઈન[41] દીન[42] વ દામ[43]-ઇ અહુરમજદ[44] પ તો[45] રેબાફતર[47] વ હુમીશે[48] અવજાયશન[49] બેદ,[50] ઈન[51]-ઇ તો[52] ફરાહતર[53] પ[54] કામ[55] વ અવજુની અજ[57] અહુરમજદ[58] અવમાન[59] બુન્દે હુ.[60]

(૬) સેપાસ[61] અજ[62] અહુરમજદ[63] અવરૂ[64] માન. કે[66] દામ[67]-ઇ અહુરમજદ[68] હોમ,[69] કુ[70] માન[71] અ જાનીનેદ[72] બેહરેવરી[73] અજ[74] તો[75] ખુરદાદ[76] હુ-દેહુ. અશેમ વોહૂ ૧.

કારણ કે[૯૮] દરેક[૯૯] પલીદીને[૧૦૦] તું[૧] મારે છે[૨] તેથી તન[૩] પવિત્ર[૪] સમજવું.[૫] આબાદીના[૬] બાગમાં[૭] સ્પંદારમદ[૮] તારે[૧૦]થી[૯] આબાદી ભરેલી[૧૧] થાય છે, અમરદાદ[૧૨] ગેતીમાં[૧૩] ઇધાણી[૧૪] તરીકે તારે[૧૬] લીધે[૧૫] ઝાડપાન[૧૮] ઉગાડે છે,[૧૭] તેથી તુંનેજ[૧૯ ૨૦] આબાદાનીના[૨૧] નામથી-બોલાવીએ-છીએ.[૨૨]

(૪) દુન્યામાં[૨૪ ૨૩] જે કોઇ[૨૫ ૨૬] તુંને[૨૭] આબાદાની[૨૯] તરીકે લેખે છે[૨૮] તેને ત્યાં[૩૦] ઝળકતું,[૩૨] વહેતું,[૩૩] પવિત્ર[૩૪] હોરમજદનું[૩૫]-પેદા કીધેલું,[૩૬] ખુબસુરત,[૩૮] ઝળકતી,[૩૯] પ્રકાશતી,[૪૦] અરદવીસુરનું[૩૭] પાણી[૩૧] (હોય છે).

(૫) હોરમજદની[૪૪] આ[૪૧] દીન[૪૨] તથા પેદાયશ[૪૩] તારી[૪૬] મારફતે[૪૫] વધુ-આગળ-વધનારી[૪૭] તથા હમેશા[૪૮] વૃદ્ધિમાં[૪૯] રહે,[૫૦] અને આ[૫૧] તારે[૫૨] લગતું હોરમજદ[૫૮]ની[૫૭] મરજી[૫૫] તથા વૃદ્ધિને[૫૬] ખાતર[૫૪] અમોને[૫૯] સંપુર્ણ રીતે[૬૦] આગળ-વધારનાર[૫૩] (થાય).

(૬) અમો[૬૫] ઉપર[૬૪] હોરમજદ[૬૩]ના[૬૨] એહેસાન[૬૧] છે કે[૬૬] હું હોરમજદની[૬૮] પેદાયશને[૬૭] લગતો છેઉં,[૬૯] કેમજે[૭૦] તું[૭૫] ભલા-પેદા પડેલા[૭૭] ખુરદાદ[૭૬]ના[૭૪] હીસ્સાને[૭૩] લાયક[૭૨] અમોને[૭૧] તે કરે છે.[૭૨]

૭.

સેતાયશ્-ઈ-અમરદાદ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ્[૧] વ જબાયમ્[૨] દાદારૂ[૩] અહુરૂમજદ્[૪] રયોમંદ્[૫] ખોરેહોમંદ્[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૮] હોમ્[૯] અજ[૧૦] દાદારૂ[૧૧]-ઇ વેહ[૧૨] અવજુની[૧૩] મીનોયાંન્[૧૪] વ ગેતીયાંન્[૧૫] મેહેસ્ત,[૧૬] કે-શ[૧૭] ફ્રાજ-બરૂહેનીદ્[૧૮] તો[૧૯] <u>અમરૂદાદ્,</u>[૨૦] કે-ત[૨૧] ગેતી[૨૨] હસ્ત[૨૩] ઉરૂવરૂ[૨૪] ખ્વરીરૂ,[૨૫] વેશ-તોખ્મે,[૨૬] વેશ-બારૂમ[૨૭] વેશ-ગુને[૨૮] શેકુફ[૨૯]-ઇ દારશ્ન[૩૦] પરૂવરશ્ન[૩૧]-ઇ ગેતીયાંન્,[૩૨] ઉમીદ્[૩૩]-ઇ હરૂ[૩૪] ગેતીયાંન્[૩૫] દામાન્,[૩૬] વ જોરૂ[૩૭] વ નીરૂ[૩૮]-ઇ દાદારૂ[૩૯] ઓ[૪૦] દાનશ્ન-હોમંદાન્[૪૧] કુ[૪૨] શાન્[૪૩] અવશ[૪૪] દારશ્ન,[૪૫] અવશાન્[૪૬] પદ-શ[૪૭] પતાયશ્ન[૪૮]-ઈ જાન્[૪૯] હમ[૫૦]-આન્[૫૧]-ઇ બાહરાન્,[૫૨] બરૂ[૫૩] હમ[૫૪]-આન્[૫૫]-ઇ જમેસ્તાન્,[૫૬] બરા[૫૭] હમ-ચૂ[૫૮] અજ[૫૯] આંન્[૬૦]-ઇ હામીન્[૬૧] વ પાદીજ્[૬૨] બરૂ[૬૩] વેશ-આઇને[૬૪] પુરૂ-સુદ્[૬૫] વેશ-નેકી,[૬૬] કે[૬૭] હમ[૬૮]-અગદ્[૬૯] હમ[૭૦]-દરીયુશ[૭૧] અવશ[૭૨] જીવશ્ન[૭૩] વ દારશ્ન[૭૪] વ હરૂ-ચે[૭૫] દાંમ[૭૬] વ દેહશ્ન[૭૭]-ઇ ગેતી[૭૮] અવશ[૭૯] બેહરેવરી[૮૦] અજ[૮૧] અવ-જુની[૮૨] આફ્રીન્[૮૩] અવત[૮૪] અજ[૮૫] અહુરૂમજદ્.[૮૬]

(૩) અવરૂ[૮૭] હમીશે[૮૮] યજશ્ન[૮૯] વ સેતાયશ્ન[૯૦]-ઈ દાદારૂ[૯૧] અહુરૂમજદ્[૯૨] કે[૯૩] આંન્[૯૪]-ઇ અજ[૯૫] તો[૯૬]

(૭)

અમરદાદ અમશાસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૩] મીનો[૧૪] તથા ગેતીને લગતાઓમાં[૧૫] સૌથી બુજોર્ગ[૧૬] પેદા કરનાર[૧૧]ના[૧૦] શુક્ર[૮] કરૂં છું[૯] કે તેણે[૧૭] તું[૧૯] અમરદાદને[૨૦] પેદા કરયો,[૧૮]—તારા[૨૧] ગેતીમાં[૨૨] પોતાની-મેળે-ફળ-આપનારા[૨૫] પુષ્કળ-તોખમના,[૨૬] પુષ્કળ-સ્વાદ[૨૭]ના, પુષ્કળ-જાતના,[૨૮] તથા અજાયબીના[૨૯] ઝાડપાનો[૨૪] છે[૨૩] જે ગેતીનાઓનું[૩૨] ટેકાવ[૩૦] તથા પોષણ[૩૧] છે, તથા ગેતીની[૩૫] હરેક[૩૪] પેદાયશની[૩૬] ઉમેદ[૩૩] અને પેદા કરનાર[૩૯] તથા દાનેશમંદ[૪૧]નું[૪૦] જોર[૩૭] તથા શક્તિ[૩૮] છે, કેમજે[૪૨] તેઓનો[૪૩] ટેકાવ[૪૫] તેનેથી[૪૪] છે, (અને) તેઓની[૪૬] જીંદગીની[૪૯] કાયમી[૪૮] તેનેથી[૪૭] છે. વળી[૫૦] વસંતરૂતુના[૫૨] ફળ,[૫૩] તેમજ[૫૪] શિયાળાના[૫૬] ફળ,[૫૭] તેમજ[૫૮] ઉનાળા[૬૧] તથા પાનખરના[૬૨] ફળ,[૬૩] પુષ્કળ તરેહના,[૬૪] પુર-ફાયદા[૬૫] તથા ઘણી-નેકી[૬૬] સાથના કે[૬૭] જે[૭૨] વળી[૬૮] પૈસાદાર[૬૯] તેમજ[૭૦] ગરીબનું[૭૧] જીવન[૭૩] તથા ટકવો[૭૪] છે, તથા ગેતીની[૭૮] કાઇબી[૭૫] પેદાયશ[૭૬] તથા રચના[૭૭] તેનેથી[૭૯] હીસ્સેમંદ[૮૦] (થઇને) વૃદ્ધિને[૮૨] ખાતર[૮૧] તું[૮૪] હોરમજદ[૮૬]ની[૮૫] આફરીન[૮૩] (કરે છે).

(૩) તેઓ હમેશાં[૮૮] દાદાર[૯૧] હોરમજદની[૯૨] ચહડતી[૮૭] ઇજશ્ને[૮૯] તથા સેતાયશ[૯૦] કરે છે કે[૯૩] તારી[૯૬] મદદ[૯૭] તથા

અદયારી[૯૭] ઓ[૯૮] સેતાયશન[૯૯] વીનીયાદ[૧૦૦] પ ફરારૂની[૧] દારીદ.[૨]

(૪) ઈન[૩] તો[૪] અમરૂદાદ[૫] ગેતી[૬] દખ્શી,[૭] કુ-શ[૮] કસ[૯] વનાહ[૧૦] તપાહ[૧૧] પદ-શ[૧૨] ન[૧૩] કુનેદ[૧૪] ચે[૧૫] અહુરૂ-મજદ[૧૬] કામ[૧૭] ઇ આંન-જા[૧૮] કુ[૧૯] અજ[૨૦] ફરારૂની[૨૧] અંબારૂ[૨૨] આંન[૨૩]-ઇ તો[૨૪] અમરૂદાદ[૨૫] ચે[૨૬] કે[૨૭] અજ[૨૮] ફરારૂની[૨૯] અંબારૂ[૩૦] કુનેદ,[૩૧] ઓય[૩૨] રોબાન[૩૩]-ઇ ખીશ[૩૪] અંદરૂ[૩૫] ઇન[૩૬] ગેહાન[૩૭] બે-દેહદ,[૩૮] અગીન[૩૯] મીનો-ચ[૪૦] રાદી[૪૧] ઓબ-શ[૪૨] અદયારૂ[૪૩] બેદ.[૪૪] અએદુન[૪૫] કે[૪૬] ફરાખી[૪૭] વ પદીખી[૪૮] બેદ[૪૯] અંબારૂ[૫૦] કુનેદ.[૫૧]

(૫) પ[૫૨] તન[૫૩] તગી[૫૪] બ[૫૫] ઓય[૫૬] દરૂવીશાન[૫૭] દેહદ,[૫૮] અગીન-શ[૫૯] અરૂજ઼ાની[૬૦]-ઇ રવાન[૬૧]-ઇ ખીશ[૬૨] પ[૬૩] મદન[૬૪]-ઇ ઓય[૬૫] આંન-[૬૬]ઇ પેહલુમ[૬૭] અખાંન[૬૮] હરૂ-દો[૬૯] બેહરે[૭૦] પ[૭૧] તો[૭૨] શાયદ.[૭૩] વ ખીશીનીદન[૭૪] હમ[૭૫]-હુસોબી[૭૬] વ હમ[૭૭]-અશોઇ[૭૮] અજ[૭૯] આંન[૮૦]-ઈ તો[૮૧] બેહરે[૮૨] પ[૮૩] ફરારૂની[૮૪] વરૂજશન.[૮૫]

(૬) અજ[૮૬] ફરારૂન[૮૭] બાહેદ[૮૮] વ ફરારૂનીહા[૮૯] અવશ[૯૦] વેહાન[૯૧] વ અરૂજ઼ાનીયાન[૯૨] બેહરેવરૂ[૯૩] ઓય[૯૪] કુનેદ,[૯૫] અગીન-શ[૯૬] કરૂદ[૯૭] કાંમ[૯૮]-ઈ અહુરૂમજદ,[૯૯] અવશ[૧૦૦] કરૂદ[૧] કામ[૨]-ઇ અમેશાસ્પંદાન.[૩] અવશ[૪] ખાસ્ત[૫] રાહ[૬]-ઇ ખીશ,[૭] રવાન[૮] પ[૯] મદન[૧૦]-ઇ ઓય[૧૧] આન[૧૨]-ઇ અસરૂ-રોશની[૧૩] અંદરૂ[૧૪] ગરોસ્માન[૧૫] હમા-બારેહ.[૧૬] અશેમ વોહૂ ૧.

સેતાયશની[૯૯] મારફતે[૯૫] કંઇ જોવામાં આવે છે[૧૦૦] તે તું ભલાઇથી[૧] રાખે છે.[૨]

(૪) આ[૩] તારી[૪] અમરદાદ[૫] ગેતીમાં[૬] નીશાણી[૭] છે કે[૮] કોઇબી[૯] શખ્સ તેના સંબંધમાં[૧૨] ગુનાહથી[૧૦] નુકસાન[૧૧] જેમ[૧૫] ત્યાં[૧૮] હોરમજદની[૧૬] મરજી[૧૭] છે તેમ કરતો[૧૪] નથી,[૧૩] કારણ[૧૯] કે તું[૨૪] અમરદાદનો[૨૫] ગંજ[૨૨] ભલાઇથી[૨૧-૨૦] છે, કેમજે[૨૬] ભલાઇથીજ[૨૯-૨૮] ગંજ[૩૦] કરાય છે;[૩૧] તે પોતાના[૩૪] રવાનને[૩૩] આ[૩૬] દુન્યામાં[૩૭-૩૫] સદકે-કરે છે[૩૮] તો પછી[૩૯] મીનોઇમાં[૪૦] તો "રાદી"[૪૧] જે પ્રમાણમાં આબાદી[૪૭] તથા સુખ[૪૮] હોય[૪૯] ને એકઠાં[૫૦] કીધાં હોય[૫૧] તે પ્રમાણમાં[૪૫] તેને મદદગાર[૪૩] થાય છે.[૪૪]

(૫) શરીરની[૫૩] મારફતે[૫૨] "તગી"[૫૪] દરવીશોને[૫૭-૫૬] આપે છે[૫૮] તો[૫૯] તે પોતીકા[૬૬] રવાનને[૬૧] તારા[૬૨-૬૩] બંને[૬૯] હીસ્સાને[૭૦] માટે સાથી સરસ[૬૭] હેયાતી[૬૮] તરફ[૬૫] આવવાને[૬૪-૬૬] લાયક[૬૦] કરી શકે છે,[૭૩] તથા ભલાઇના[૮૪] અમલથી[૮૫] તારા[૮૧] હીસ્સા[૮૨] તરીકે[૭૯] ભલી-નામદારી[૭૬] તેમજ[૭૫] વળી[૭૭] અશોઇ[૭૮] પ્રાપ્ત[૭૪] કરે છે.

(૬) ભલાઇની[૮૭] ખાહેશ રાખે,[૮૮] અને ભલાઇથી[૮૯] તે[૯૦] ભલાં[૯૧] તથા લાયકોને[૯૨] હીસ્સેમંદ[૯૩] કરે[૯૫] તો[૯૬] તે[૧૦૦] હોરમજદની[૯૯] ખાહેશ[૯૮] બજાવ્યાથી[૯૭] તથા અમશાસ્પંદોની[૩] ખાહેશ[૨] બજાવ્યાથી[૧] પોતે[૭] ઇચ્છવાજોગ[૫] રસ્તા[૬] ઉપર હોવાથી, બેહદ-રોશની[૧૩] તથા પુર-આસાનીવાળાં[૧૬] ગરોથમાનની[૧૫] અંદર[૧૪] તેના રવાનનું[૮] આવવું[૧૦] થાય છે.

૮.

સેતાયશ-ઈ-દએ-પ-આદર.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] વેહ[૫] અવજુની.[૬]

(૨) બુરજીમ[૭] પ[૮] હમા[૯] રૂજ[૧૦] વ શબ,[૧૧] બોર-દન[૧૨]-ઈ શનવર[૧૩] હોમનમ,[૧૪] અજ[૧૫] બાવર[૧૬] દાદાર[૧૭] અહુરમજદ[૧૮] પવન-ચ[૧૯] કરદન[૨૦]-ઇ મન,[૨૧] કે-શ[૨૨] મન[૨૩] અજ[૨૪] ચીહરી[૨૫]-ઇ મરદુમાન[૨૬] બરહેનીદ,[૨૭] અવશ[૨૮] વીના[૨૯] વ ગુયા[૩૦] રોબા[૩૧] દાદ,[૩૨] વ અરજાની[૩૩] કરદ[૩૪] હોમ[૩૫] પ[૩૬] તન-દારોસ્તી,[૩૭] કુ[૩૮] સેતાયમ[૩૯] રૂજ[૪૦] વ શબ,[૪૧] ઓય[૪૨] તો[૪૩] દાદાર[૪૪] નામ[૪૫] બરમ.[૪૬]

(૩) સેપાસ-દાર[૪૭] હોમ[૪૮] અજ[૪૯] તો[૫૦] દાદાર[૫૧]-ઇ વેહ[૫૨] અવજુની,[૫૩] કે[૫૪] કેરદાર[૫૫]-ઇ તો[૫૬] વીનમ[૫૭]— ચુન[૫૮] આસમાન[૫૯] અવદ[૬૦] કરદ[૬૧] વ જમીન[૬૨]-ઈ હુ-દેહ,[૬૩] વ સ્તર[૬૪]-ઇ હુ-ચશમ,[૬૫] વ માહ[૬૬]-ઇ બામી,[૬૭] ખુરશેદ[૬૮] રોશન[૬૯] રોબાક[૭૦] રા,[૭૧] વ આવ[૭૨]-ઇ તજાય[૭૩] પાક[૭૪] હર[૭૫] જાનવરાન[૭૬] જીવશ્ન,[૭૭] વ અવશ[૭૮] આતશ[૭૯] સોખ્ત[૮૦] સુજાય[૮૧] બુજોર્ગ,[૮૨] વ અદ્યારી[૮૩]-ઇ ગેતીયાન[૮૪] અવશ[૮૫] ઉરવર[૮૬] ખ્વરીર[૮૭] વેશ-ચુને[૮૮] તર[૮૯] જરરીન.[૯૦]

(૮)

દએ-પ-આદર દાદારની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમઝદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) ભલા[૫] વૃદ્ધિ કરનાર[૬] દાદાર[૩] હોરમજદની[૪] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) મને[૨૧] પેદા કરવાને[૨૦] વાસ્તેજ[૧૯] મહેરબાન[૧૬] દાદાર[૧૭] હોરમજદ[૧૮] તરફ[૧૫] તમામ[૯] દીવસ[૧૦] તથા રાત[૧૧] બુલંદીથી[૭] લઇ જવા[૧૨] ઉપરજ[૮] ધ્યાન આપનાર[૧૩] થાઉં છું,[૧૪] કે જેણે[૨૨] મને[૨૩] આદમજાતની[૨૬] સીકલમાં[૨૫ ૨૪] પેદા કરયો,[૨૭] જેણે[૨૮] મને જોવાની[૨૯] તથા ચાલુ[૩૧] વાચા-શક્તિ[૩૦] આપી[૩૨] અને તનદુરૂસ્તી[૩૭] માટે[૩૬] લાયક[૩૩] બનાવ્યો છે,[૩૪ ૩૫] તેથી[૩૮] દીવસ[૪૦] અને રાત[૪૧] તું[૪૩] દાદાર[૪૪] ની[૪૨] સેતાયશ કરૂં[૩૯] તથા તારૂં નામ[૪૫] લઉં.[૪૬]

(૩) ભલા[૫૨] વૃદ્ધિ કરનાર[૫૩] તું[૫૦] દાદાર[૫૧]ના[૪૯] શુક્ર-ગુજારી-કરૂં છું[૪૭ ૪૮] કે[૫૪] તારી[૫૬] કેરદાર[૫૫] હું જોઉં છું[૫૭]— જેમ[૫૮] કે અજાયબીથી[૬૦] પેદા કીધેલું[૬૧] આસ્માન,[૫૯] ભલી પેદા પડેલી[૬૩] જમીન,[૬૨] ભલી-આંખવાળા[૬૫] તારાઓ,[૬૪] ઝળકતો[૬૭] ચંદ્રમા,[૬૬] પ્રકાશીત[૬૯] ગતીને[૭૦] માટે[૭૧] ખુરશેદ,[૬૮] દરેક[૭૫] જાનવરોની[૭૬] જીંદગી[૭૭] માટે પવિત્ર[૭૪] વહેતું[૭૩] પાણી,[૭૨] તથા તેનો[૭૮] લાલ,[૮૦] બળતો,[૮૧] બુજોર્ગ,[૮૨] આતશ,[૭૯] તથા ગેતીનાઓની[૮૪] મદદને[૮૩] વાસ્તે પોતાની-મેળે-ફળ-આપનારા[૮૭] ઘણી જાતના[૮૮] તાજા[૮૯] લીલાં[૯૦] ઝાડપાન[૮૬]—

(૪) હુરૂ[91] ગેતીયાન[92] અવશ[93] દારશ્ન[94] વ જીવશ્ન,[95] વ ખુરેહ[96] વ ખારેહ[97] વ ખાસ્તે[98] વ પાદશાહી[99] વ અવાની-ચ[100] નેકી,[1] તો[2] દાદ[3] હુંદ[4]— કે[5] કનીક[6] વીનમ,[7] વ નારીક[8]-ઇ હુ-તન,[9] વ હુ-ચેહર[10]-ઇ વખ્શ[11]-ઇ પતાયશ્ન;[12] કે[13] પુસ[14] વીનમ[15] આસ્નીદેહ,[16] હુ-દીન,[17] હુ-રવાન,[18] વ શેબાક[19] ગોફતાર[20] અંજુમની;[21] કે[22] હમ-તોખ્મગાન[23] ખીશ[24] વીનમ[25] વેહ[26] ફરારૂન.[27]

(૫) સેતાયમ[28] તો[29] દાદાર[30]-ઇ અ-કેનારેહ[31]-નીરૂ[32] વ જાવેદાન[33]-જમાન,[34] અવખ્શા;[35]—પ મન[36] હુ-મનશ્ન[37]-ઇ સાલારાન[38] વ પાદશાહાન[39] દેહ;[40] પ[41] મન[42] નેકી[43] વ આસાની[44] કરૂદન[45] વ અંજામ[46] બુદન[47]-ઈ હુરૂ[48] નેકી;[49] ઓ-મ[50] ખીશ-રા[51] અજ[52] તો[53] કામ[54]-ઇ ફરારૂનીહા[55] અંદરૂ[56] અવજુની[57] દારૂ;[58] દાદાર[59]-ઈ વેહ[60] ચે[61] અવજુની[62] દેરૂ[63]-પતાય[64] હસ્ત[65] નેકી[66] અજ[67] તો,[68] અવશ[69] નીસ્ત[70] ઓ-મ[71] પનાહ[72] ઓ-મ[73] અવસ્તા-મ,[74] વ ઉમીદ[75] બ[76] ઓય[77] ખાવર[78]-ઈ તો.[79] અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૪) (એમ) દરેક[૯૩] ગેતીનાઓને[૯૨] વાસ્તે તેણે ટકાવ[૯૪] તથા જીંદગી,[૯૫] ઓરેહ[૯૬] તથા આસાની[૯૭] તથા દોલત[૯૮] તથા પાદશાહી[૯૯] તથા બીજી-બી[૧૦૦] નેકી[૧] તેજ[૨] પેદા કીધી[૩] છે[૪]—જેમ કે[૫] કન્યાને[૬] તથા સારા-શરીરની[૯] તથા ચાલુ[૧૨] વધતી[૧૧] ખુબસુરતી[૧૦] સાથની આનુને[૮] હું જોઉં છું,[૭] જેમ કે[૧૩] જનતી-અક્કલ-સાથનો,[૧૬] ભલી-દીનનો,[૧૭] ભલાં-રવાનનો[૧૮] તથા અન-જુમનમાં[૨૧] ચાલુ[૧૯] બોલનાર[૨૦] દીકરાને[૧૪] જોઉં છું,[૧૫] જેમ કે[૨૨] ભલા[૨૬] નેકી સાથના[૨૭] પોતીકા[૨૪]-તોખ્મનાઓને[૨૩] હું જોઉં છું.[૨૫]

(૫) હદ-વગરની[૩૧] શક્તિવાળા,[૩૨] હમેશના[૩૩] જમાના-સાથના,[૩૪] બખ્શેશ કરનાર,[૩૫] તું[૩૬] દાદારની[૩૭] સેતાયશ કરું છું[૩૮]—મને[૩૯] સરદારો[૩૮] તથા પાદશાહોના[૩૯] ભલા-વીચાર[૩૭] આપ;[૪૦] મને[૪૨] નેકી[૪૩] તથા સુખ[૪૪] કરવાનું[૪૫] (આપ) તથા દરેક[૪૮] નેકીનો[૪૯] છેડા[૪૬] મારા[૫૦] પોતીકા[૫૧] બાબમાં તારી[૫૩] મરજી[૫૪] મુજબ[૫૨] ભલાઇથી[૫૫] વૃદ્ધિમાં[૫૭-૫૬] હોય[૪૭] તેમ રાખ;[૫૮] ભલા[૬૦] પેદા કરનાર[૫૯] જે[૬૧] વૃદ્ધિ[૬૨] તથા લાંબી[૬૩]-કાયમી[૬૪] છે,[૬૫] તારા[૬૮] સીવાય[૬૭] મને[૭૧] નેકી[૬૬] તથા પનાહ[૭૨] તથા મદદ[૭૪] નથી,[૭૦] તથા તું[૭૬] મહેરબાન[૭૮] ઉપરજ[૭૭-૭૬] ઉમેદ[૭૫] છે.

૯.

સેતાયશ-ઈ-આદર.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અશેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદાર[૧૧]-ઇ વેહ[૧૨] અવજુની,[૧૩] કે-ત[૧૪] ફેરાજ-બરૂહેનીદ[૧૫] દાદ[૧૬] આદર-ખુરેહ[૧૭] વ ગુશસ્પ[૧૮] વ બુરજીન-મેહેર,[૧૯] વ પ[૨૦] પાનેગી[૨૧] વ પાસબાની[૨૨]-ઈ ઇરાન[૨૩] વેહાન[૨૪] આદર-ખુરેહ[૨૫] પુર-ખુરેહ[૨૬] વ વેશ-વરૂજ[૨૭] દાદ.[૨૮]

(૩) અયાફત[૨૯] બેમતાર[૩૦] પ[૩૧] હુર[૩૨] જમાન[૩૩] ઓ[૩૪] અઇયારી[૩૫] વ અવાકી[૩૬] અવાનીદ[૩૭] આદરાન[૩૮] વ આતશાન[૩૯] પ[૪૦] જદન[૪૧]-ઇ હુર[૪૨] અહ્રબ-ગદ[૪૩] દરૂજ,[૪૪] ઓ[૪૫] અહુરમજદ[૪૬] દામાન[૪૭] પઇત્યારે[૪૮] આદર-ગુશસ્પ[૪૯] તીજ[૫૦] વ તગી[૫૧] રથેશતાર[૫૨] ફીરોજગર,[૫૩] વ બ[૫૪] જદન[૫૫] વ નહોફતન[૫૬] વ વાનીદન[૫૭]-ઈ હુર[૫૮] અહ્રબ-ગદ[૫૯] પઇત્યારે[૬૦] પદ-શ[૬૧] આન[૬૨]-ઇ અવદ[૬૩] ફીરોજ[૬૪]-ઇ આન[૬૫] વેહાન[૬૬] વ અવાનીદ[૬૭] દામ[૬૮]-ઇ અહુરમજદ;[૬૯] વ મેહેર[૭૦] વ આદર-બુરજીન-મેહેર[૭૧] અરૂજ-હોમંદ[૭૨] દરૂજ-જદાર[૭૩] અંદર[૭૪] વીનારતાર[૭૫] વ

(૯)

આદર યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) તુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] પેદા કરનાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૩] પેદા કરનાર[૧૧]ના[૧૦] શુક્રગુજારી કરૂં[૮]-છું[૯] કે જેણે[૧૪]-તુંને પેદા કરયો[૧૫] (તથા) આદર-ખુરેહ[૧૭] આદર-ગુશસ્પ[૧૮] તથા આદર-બુરઝીન મહેર[૧૯] પેદા કરયા,[૧૬] અને ઇરાનના[૨૩] ભલાંઓના[૨૪] બચાવ[૨૧] તથા રક્ષણ[૨૨] માટે[૨૦] આદર-ખુરેહને[૨૫] ખોરેહથી-ભરપુર[૨૬] તથા ઘણી-ગતીના-જોશ[૨૭] સાથે પેદા કરયો.[૨૮]

(૩) દરેક[૩૨] જમાનાની[૩૩] અંદર[૩૧] યારી[૩૫] તથા મદદને[૩૬] માટે[૩૪] મોરાદ[૨૯] પહોંચાડનાર[૩૦] બીજા[૩૭] આદરો[૩૮] તથા આતશોમાં,[૩૯] દરેક[૪૨] એબ-લગામણા[૪૩] દરૂજને[૪૪] તથા[૪૫] હોરમજદની[૪૬] પેદાયશની[૪૭] હલાકીને[૪૮] મારવાને[૪૧] માટે,[૪૦] આદર-ગુશસ્પ[૪૯] તીક્ષણ[૫૦] જોરાવર[૫૧] ફત્તેહમંદ[૫૩] સેપાહ[૫૨] છે તથા દરેક[૫૮] એબ-લગામણી[૫૯] હલાકીને[૬૦] તેની-મારફતે[૬૧] મારવાનું,[૫૫] હાંકવાનું[૫૬] તથા મારી હઠાવવાનું[૫૭] (હોવાથી) ભલાં-લોકો[૬૫-૬૬] તથા હોરમજદની[૬૯] બીજી[૬૭] પેદાયશોમાં[૬૮] તે[૬૨] ફત્તેહમંદ[૬૪] અજાયબ જેવો[૬૩] છે; તથા મહેર[૭૦] અને કીમતી[૭૨] આદર-બુરઝીન-મહેર[૭૧] દરૂજને મારનાર[૭૩] છે તેને સમારનાર[૭૫] તથા આગળ-વધારનાર[૭૬]

રોબાઇનીદાર[૭૬] વ આવાજ-દારતાર[૭૭] કુન[૭૮] અજ[૭૯] સ્પેનામીનો[૮૦] દામ[૮૧] અજ[૮૨] અવજુની;[૮૩] બ[૮૪] ગેહાન[૮૫] ખુરેહ[૮૬] જોર[૮૭] અવશાન[૮૮] અજ[૮૯] અહુરમજદ[૯૦] ફરમાન[૯૧] અવશ[૯૨] ગોમીખ્ત[૯૩] એસ્તેદ.[૯૪]

(૪) અવશાન[૯૫] સેતાયમ[૯૬] મા[૯૭] ચે[૯૮] કે[૯૯] અહુરમજદ[૧૦૦] દાદ-હુમ[૧] કુ[૨] હુમા[૩] વ હુમા-રોબશન[૪] હુમીશે[૫] સુદ[૬] વ પુર[૭] વખ્શ[૮] વ તગી[૯] વ અમાવંદ[૧૦] વ ચીહર[૧૧] વ ફીરોજગર[૧૨] બવંદ[૧૩] પ[૧૪] જદન[૧૫] વ વાનીદન[૧૬] વ અવસહીનીદન[૧૭] ઓય[૧૮] ગનામીનો[૧૯] દાંમ.[૨૦] અશેમ વોહૂ ૧.

તથા વૃદ્ધિને[૮૩] ખાતર[૮૨] સ્પેનામીનોની[૮૦] પેદાયશ[૮૧]માંથી[૭૯] દરૂજ-ને-દૂર-રાખનાર[૭૭] બનાવ;[૭૮] દુન્યા[૮૫]માં[૮૪] બારેહ[૮૬] તથા જોર[૮૭] હોરમજદના[૯૦] ફરમાન[૯૧]થી[૮૯] તેઓમાં[૮૮] તેનેથી[૯૨] બેળાયલાં[૯૩] છે.[૯૪]

(૪) તેઓના[૯૫] અમારે[૯૭] ખાતર સેતાયશ કરૂં છું[૯૬] કેમજે[૯૮-૯૯] હોરમજદે[૧૦૦] પેદા કરયા[૧] છે, જેથી[૨] તમામ[૩] આગળ વધવું,[૪] હમેશનો[૫] ફાયદો,[૬] પુર[૭] વૃદ્ધિ,[૮] તથા તગીના શક્તિ,[૯] હીમત,[૧૦] અસલ્યાત[૧૧] તથા ફત્તેહમંદી[૧૨] ગનામીનોની[૧૮] પેદાયશ[૨૦]ને[૧૪] મારવા,[૧૫] મારી હઠાવવા[૧૬] તથા નાશ કરવા[૧૭] માટે[૧૮] થતાં રહે![૧૯]

૧૦.

સેતાયશ્-ઈ-આવાં.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[1] વ જબાયમ[2] અવખ્શાયંદ[3] આમોરૂ-જીદારૂ[4] દાદારૂ[5] અહુરૂમજદ[6] મીનોયાન[7] વ ગેતીયાન[8] મેહેસ્ત.[9]

(૨) સેતાયશન[10] ઓય[11] તો[12] વ સેપાસ[13]-ઇ તો[14] દારમ,[15] કે-ત[16] ફરાજ-બરૂહેનીદ[17] આવાંન[18] ખુરેહ[19] અરૂદવીસુર[20] હુ-રોસ્ત[21] બામી[22] હુ-ચેહરૂ[23] રોશની[24] ખુરેહોમંદ[25] વરૂજશન-હોમંદ[26] આવાદી-હોમંદ[27] યોજદાસર[28]-ઇ અવજુની[29] ૫[30] આંન[31]-ઈ અહુરૂમજદ[32]-કામે;[33] કે-ત[34] *આમીજ[35]-ઇ નશાન[36] વ વરૂદાન[37] દારોસ્ત[38] વ પાકૂદારી;[39] કેશ[40] ખુન[41] વ રીમન[42] ગોમીખ્તેદ,[43] કે-શ[44] ફરૂજંદ[45] જાયશન[46] અજ-શ[47] બેદ.[48]

(૩) અજ[49] વીનશન-હોમંદાન[50]-ઇ તો[51] હુ-ચેહરૂ-તરૂ[52] વ બામીકૂતરૂ[53] વ હાદ[54]-ઈ હુ-ફરૂરોખ્તુમ[55] હોમ-

* જુઓ આવાં ન્યાએશ ફકરો ૩: યા વીસ્પનાંમ અરૂ-ષાંમ ક્ષુદ્રાઓ યઑાજૂદદાઇતિ; યા વીસ્પનાંમ હાઇરિવિનાંમ જાંથાઈ ગરેવાંન્ યઑાજૂદદાઇતિ; યા વીસ્પાઑ હાઇશિવિશ હુજામિતો દદાઇતિ.”

(૧૦)
આવાં યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) બખશેશ કરનાર[૩] તથા માફી બખ્શનાર[૪] દાદાર[૫] હોરમજદ[૬] જે મીનોને લગતા[૭] તથા ગેતીને લગતા[૮] સૌથી બુજોર્ગને[૯] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) તારી[૧૧ ૧૨] સેતાયશ[૧૦] તારા[૧૪] શુક્ર[૧૩] કરૂં છું[૧૫] કે-તે[૧૬] બોરેહ સાથની[૧૯] આવાં[૧૮] અરદવીસુર,[૨૦] સારા દેખાવની,[૨૧] પ્રકાશીત,[૨૨] ખુબસુરત,[૨૩] રોશનીવાળી,[૨૪] બોરેહમંદ,[૨૫] ચાલાકી-ભરેલી,[૨૬] આબાદીભરેલી,[૨૭] હોરમજદની[૩૨] મુરાદ[૩૧ ૩૩] મુજબ[૩૦] વૃદ્ધિ કરનારી[૨૯] તથા પવિત્રાઇ આપનારી,[૨૮] પેદા કીધી:[૧૭] અને તું[૩૪] મરદો[૩૬] તથા સ્ત્રીઓની[૩૭] મનીને[૩૫] સાફ[૩૮] અને સ્વચ્છ રાખનાર[૩૯] છે; અને જે[૪૦] લોહી[૪૧] તથા મનીનો[૪૨] મેળાપ કરાવે છે,[૪૩] કેમજે[૪૪] ફરજંદોનું[૪૫] જનમવું[૪૬] તેનેથી[૪૭] હોય છે.[૪૮]

(૩) તારી[૫૧] ઉપર ધ્યાન આપનારાઓ[૫૦]થી[૪૯] તું વધારે-ખુબસુરત[૫૨] તથા વધારે-પ્રકાશીત[૫૩] તથા સૌથી-સરસ રીતે-

નાદ,[૫૬] પ[૫૭] ચાશુકી[૫૮] વ હુ-ચેહ્રરી[૫૯] બેહર[૬૦]-ઇ ખુરેહો-મંદાન[૬૧] અવત[૬૨] અહુરમજદ[૬૩] અરજાનીનેદ;[૬૪] હોમના[૬૫] પ[૬૬] ઇન[૬૭] અવ્દુમ[૬૮] ખુરેહ[૬૯] વ બેહર[૭૦]-ઇ હુ-ચેહ્રરી;[૭૧] અવશ[૭૨] બેહરેવર[૭૩] બુદન[૭૪] નરાન[૭૫] વ નારીકાન[૭૬] અસ્ત-હોમંદાન[૭૭] ગેહાન[૭૮] અજ[૭૯] આન[૮૦]-ઇ તો[૮૧] ખુરેહોમંદી[૮૨] પ[૮૩] કામ[૮૪]-ઇ અહુરમજદ.[૮૫]

(૪) આફ્રીન[૮૬] અજ[૮૭] મા[૮૮] ગેતીયાન[૮૯] કે[૯૦] હુમા[૯૧] અજ[૯૨] તો[૯૩] ખુરેહ[૯૪] વ ખારી[૯૫] હુ-દેહેશન;[૯૬] અહુર-મજદ[૯૭] અવજુની[૯૮] નબોસ્ત[૯૯] બે-રસાદ.[૧૦૦] અશેમ વોહૂ ૧.

મુબારક[૫૫] કાયદાવાળી[૫૪] થા,[૫૬] ખોરેહમંદોના[૬૧] હીસ્સાને વાસ્તે[૬૦] ઝડપ[૫૮] તથા ખુબસુરતીના[૫૯] બાબમાં[૫૭] હોરમજદ[૬૩] તુંને[૬૨] લાયક-કરે_છે;[૬૪] જાણવું[૬૫] જે આ[૬૭] છેલ્લા[૬૮] ખોરેહના[૬૯] બાબમાં[૬૬] તથા ખુબસુરતીને[૭૧] ખાતર[૭૦] હાડમંદ[૭૭]-દુન્યાના[૭૮] નર[૭૫] તથા નારીઓ[૭૬] હોરમજદની[૮૫] મુરાદ[૮૪] મુજબ[૮૩] તારેથીજ[૮૧ ૭૯-૮૦] ખોરેહમંદીનો[૮૨] હીસ્સો[૭૩] પામે છે.[૭૪]

(૪) હમો[૮૮] ગેતીનાઓ[૮૯] તરફથી[૮૭] આફરીન[૮૬] હોજો કે[૯૦] તમામ[૯૧] ખોરેહ[૯૪] તથા આસાની[૯૫] અને ભલી-બખ્શેશ[૯૬] તારેથી[૯૩ ૯૨] હોરમજદની[૯૭] પહેલી[૯૯] વૃદ્ધિને[૯૮] ખાતર પહોંચો![૧૦૦]

૧૧.

સેતાયશ્-ઈ-ખુર્‌શેદ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અષ઼ેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ્[1] વ જબાયમ[2] દાદાર[3] અહુરમજ્દ[4] રયોમંદ્[5] ખુરેહોમંદ્[6] વ અમેશાસ્પંદાન![7]

(૨) સેપાસ-દાર[8] હોમ[9] અજ[10] દાદાર[11]-ઇ અવ-જુની[12] ખુરેહ્[13] વ ખારી[14] વ આસાની[15]-ઇ દાદાર,[16] કે-શ[17] ફરાજ-બરહેનીદ્[18] તો[19] ખુર્‌શેદ્[20] ઓ[21] ગેતીયાન[22] રોશનતુમ[23] રોબાક્[24] અઓર્વંદ્[25]-અસ્પ,[26] કે-ત[27] તગી[28] હોમના,[29] વ વર્જાવંદ્હા[30] વ શેહેરીયારાન[31] હોમના,[32] વ રૂજ[33] રોશનાય્[34]-ઈ ગેતીયાન,[35] કે[36] આન[37]-ઇ તો[38] ખુરેહ્[39] ફરાજ-વખ્શેદ્.[40]

(૩) *કુ[41] બાલા[42] આઇદ્,[43] બેદ્[44] હર્વસ્પ[45] દામ[46]-ઇ અહુરમજ્દ[47]-દાદ્[48] પાક[49] વ યઓજ્દાસર,[50] અજ[51] આન[52]-ઈ આહુકીનશ્ન[53] આન-શ[54] દીવાન[55] પ[56] શબ્[57] અવર-બરંદ્;[58] ઉમીદ્વાર[59] બેદ્[60] આન[61]-ઇ

* જુઓ ખુરશેદ ન્યાએશ, ફકરો ૧૨: "આઅત્ યત્ હવર્ ઉઝ્ઉક્ષ્યેઇતિ બવત્ ઝંમ અહુરદાતાંમ યઓજ઼્દાઓંમ."

(૧૧)

ખુરશેદ યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજ્જદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) તુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] પેદા કરનાર[૩] હોરમજદ[૪] નથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ખોરેહ[૧૩] તથા સુખની[૧૪] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૨] પેદા કરનાર[૧૧] નથા આસાનીના[૧૫] પેદા કરનાર[૧૬] ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું,[૮-૯] કે તેણે[૧૭] તું[૧૯] ખુરશેદને[૨૦] ગેતીના લોકો[૨૨] માટે[૨૧] સૌથી ઘણો રોશનીવાળો,[૨૩] તથા ઝડપી[૨૫] ઘોડાની[૨૬] ચાલનો[૨૪] પેદા કરયો,[૧૮] જેથી-તું[૨૭] ચાલાકીથી[૩૦] તગી[૨૮] સાથનો રહે[૨૯] અને ગેતીના[૩૧] સત્તા ધરાવનારાઓને[૩૨] માટે રોશન[૩૪] રોજ[૩૩] થયા કરે[૩૫] કેમજે[૩૬] તારેથી[૩૮] [૩૭] ખોરેહ[૩૯] ચાલુ-વધે છે.[૪૦]

(૩) જ્યારે[૪૧] તું ઉંચે[૪૨] આવે છે,[૪૩] ત્યારે હોરમજદની[૪૭]-પેદા કરાયેલી[૪૮] તમામ[૪૫] પેદાયશ[૪૬] પાક[૪૯] તથા રાતે[૫૬-૫૭] દેવો[૫૫] જે ખરાબી[૫૩] પાંથરે છે[૫૪] તેનેથી[૫૨] [૫૧] પવિત્ર[૫૦] થાય છે;[૪૪] હોરમજદની[૬૨] પેદાયશ[૬૩] અંધારાંગાર-ને-લગતા[૬૭] દેવો[૬૮] તથા

અહુરૂમજદ[૬૨] હામ[૬૩] પ[૬૪] બુખ્તરન[૬૫] અજ[૬૬]* તમતુમ-ગાન[૬૭] દીવાન[૬૮] વ દરૂજાન[૬૯] વ જાદુઆન[૭૦] વ ગોરૂગાન[૭૧] વ ખ્રફ્સ્તરાન,[૭૨] અજ[૭૩] દુજખ,[૭૪] વ કીદ[૭૫] વ રાહ્દારાન[૭૬] મરૂદુમ.[૭૭]

(૪) અવદ[૭૮] રા[૭૯] હોમના[૮૦] અવદ[૮૧] ખુરેહ[૮૨] તીજ-રૂઅશ્ન[૮૩] બ[૮૪] તાવા[૮૫] અજ[૮૬] બાલેસ્ત[૮૭] અવરૂ[૮૮] બુલંદ,[૮૯] ઓ[૯૦] ઇન[૯૧] જમીન[૯૨] અહુરૂમજદ[૯૩]-દાદ[૯૪] પ[૯૫] તો[૯૬] હુસ્ત[૯૭] કે[૯૮] ઇન[૯૯] દામ[૧૦૦] વ દેહશ્ન[૧]-ઇ અહુરૂમજદ[૨] અંદરૂ[૩] ગેતી[૪] પ[૫] સરૂમા[૬]-ઈ અ-પદમાન[૭] બારૂ[૮] ન[૯] વનાસદ[૧૦] વ બરૂ[૧૧]-ઈ ઉરૂવરાન[૧૨]-ઇ તો-રા[૧૩] અવીરૂતરૂ[૧૪] પજામેદ,[૧૫] અવશ[૧૬] બજેહ[૧૭] વ ખારૂમ[૧૮] ખુશતરૂ[૧૯] એદ.[૨૦] વ પ[૨૧] ગાહ[૨૨]-ઇ ઓય[૨૩] જીવશ્ન[૨૪] વ ફ્રોજ-દેહશ્ન[૨૫] વ દારશ્ન[૨૬] વ અઇયારી[૨૭]-ઈ ગેતીયાન[૨૮] રસેદ,[૨૯] વ રોબાક[૩૦] કારૂ[૩૧] વ † પુર-ખુરેહ[૩૨] વ રોશન[૩૩] બરૂજાય[૩૪] હોમના[૩૫] અવરૂ[૩૬] ઇન[૩૭] બુમ[૩૮] અહુરૂમજદ[૩૯]-દાદ,[૪૦] વ અવદ[૪૧] અહુરૂમજદ[૪૨] ખાવરૂ[૪૩]-ઇ આન[૪૪]-ઇ અસરૂ-રોશની[૪૫] પ[૪૬] તો[૪૭] અવજુનીતરૂ[૪૮] વ માહ્માનતરૂ[૪૯] પયદાક.[૫૦]

(૫) સેતાયશ્ન[૫૧] વ સેપાસ[૫૨] ઓય[૫૩] અહુરૂમજદ,[૫૪] કે-શ[૫૫] અરૂઝાનીનીદ[૫૬] હુમા[૫૭] ગેતીયાન[૫૮] પ[૫૯] ઇન[૬૦] ઉમીદ[૬૧] રોશન[૬૨] વીનશ્ન[૬૩]-ઇ તો.[૬૪] અષેમ વોહૂ ૧.

---

* જુઓ ખુરશેદ ન્યાએશ, ફકરો ૧૪: "પઇતિશ્તાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ દએવનાંમ, પઇતિશ્તાતેએ તાયુનાંમ્ચ હજસ-નાંમ્ચ, પઇતિશ્તાતેએ યાતુનાંમ્ચ પઇરિકનાંમ્ચ."

† જુઓ ખુરશેદ ન્યાએશ, ફકરો ૧૧: તન્ ખરૅનો બર્સ્રૅન્તી જામ પઇતિ અહુરદાતાંમ."

દરૂજો,[૬૯] જાદુગરો,[૭૦] વરૂઓ[૭૧] તથા ખરફ્સ્તરોથી,[૭૨-૬૬] તથા દોજખ,[૭૪] કીક[૭૫] તથા લુટારા[૭૬] માણુસોથી[૭૭-૭૩] છુટકારો પામવા[૬૫] માટે[૬૪] તલબગાર[૫૯] થાય છે.[૬૦]

(૪) તુંને[૭૮-૭૯] તારૂં[૮૧] ખોરેહ[૮૨] બુલંદી[૮૯] કરતાં[૮૮] સૌથી ઉંચેથી[૮૭-૮૬] પ્રકાશવામાં[૮૫-૮૪] તીક્ષણ-ચાલનું[૮૩] રહેજો,[૮૦] તથા[૯૦] આ[૯૧] હોરમજદની[૯૩] પેદા કીધેલી[૯૪] જમીન[૯૨] તારે[૯૬] લીધે[૯૫] હૈયાત-છે,[૯૭] કેમજે[૯૮] હોરમજદની[૨] આ[૯૯] રચના[૧૦૦] તથા પેદાયશ[૧] ગેતીમાં[૪-૩] અસાધારણ[૭] ઠંડીને[૬] વખતે[૮-૫] નાશ પામતી[૧૦] નથી[૯] તથા ઝાડપાનના[૧૨] ફળો[૧૧] તારે-લીધે[૧૩] વધારે-સારી-રીતે[૧૪] સચવાયલાં રહેછે,[૧૫] તથા તેઓનો[૧૬] લેહેજત[૧૭] તથા સ્વાદ[૧૮] વધુ-મજેહનો[૧૯] થાય છે;[૨૦] તથા વારંવાર[૨૧-૨૨] ગેતીનાઓની[૨૮] મદદ,[૨૭] રક્ષણ,[૨૬] પેદા કરવા[૨૫] તથા સજીવનશક્તિને[૨૪] માટે[૨૩] તું પહોંચે છે,[૨૯] તથા હોરમજદની[૩૯] પેદા કીધેલી[૪૦] આ[૩૭] જમીન[૩૮] ઉપર[૩૬] ગતીની[૩૦] કીયા[૩૧] તથા પુર-ખોરેહ[૩૨] તથા રોશન[૩૩] ઝળકાટ[૩૪] સાથનો તું થા,[૩૫] અને અસર-રોશની[૪૬-૪૫] તથા મહેરબાની-ભરેલા[૪૩] હોરમજદ[૪૨] તરફથી[૪૧] તુંને[૪૭-૪૪] ખુલ્લા રીતે[૫૦] વધુ વૃદ્ધિમાન[૪૮] તથા મેહમાનદારીવાળો[૪૯] (કરયા કરે).

(૫) હોરમજદની[૫૪-૫૩] સેતાયશ[૫૧] તથા શુક્ર[૫૨] (કરૂં છું) કે જેણે[૫૫] તમામ[૫૭] ગેતીનાઓને[૫૮] તારી[૬૪] રોશન[૬૨] દ્રષ્ટિની[૬૩] આ[૬૦] ઉમેદને[૬૧] ખાતર[૫૯] લાયક બનાવ્યાં.[૫૬]

૧૨.

સેતાયશ્-ઈ-માહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરૂમજદ્[૪] મીનો[૫] અવજુની[૬] ખુદા[૭]-ઈ ખાવરૂ[૮] નેકૂ[૯]-કેરૂદારી[૧૦] વ અમેશાસ્પંદાન![૧૧]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૧૨] હોમ[૧૩] અજ[૧૪]દાદારૂ[૧૫]-ઇ વેહ,[૧૬] કે-શ[૧૭] ફરાજ-અરૂહેનીદ્[૧૮] તો[૧૯] માહ[૨૦] હુ-ચેહરૂ[૨૧] વ બામી;[૨૨] ઓ[૨૩] રોશની[૨૪]-ઈ શબ્[૨૫] ફરાજ-રોબશ્ન[૨૬] હોમના[૨૭] અજ[૨૮] બુન-દેહશ્ન[૨૯] તા[૩૦] ઓય્[૩૧] ફશ્-ગર્દ[૩૨]-કેરૂદારી;[૩૩] પ[૩૪] વખ્શશ્ન[૩૫] વ નરફૂસશ્ન[૩૬]-ઇ અંદર-માહ[૩૭] દરાના[૩૮] *પાંજ-દેહ[૩૯] રૂજ[૪૦] વ શબાંન[૪૧] વખ્શાય્,[૪૨] પાંજ-દેહ[૪૩] નરફૂસાય્.[૪૪]

(૩) કે[૪૫] વખ્શાં[૪૬] હુમા[૪૭] દામાન[૪૮]-ઇ અહુરૂમજદ્[૪૯]-દાદ્[૫૦] અફૂજાય્[૫૧] વ આન[૫૨]-ઈ પયદાઈતરૂ[૫૩] જરેહા[૫૪] વ દરીયાહા[૫૫] આબ્[૫૬] વ આન્-ચે[૫૭] રૂદાન[૫૮] વ ખાનીયાન[૫૯] વ †ઉરૂવરન્-ચ[૬૦] વેશ્-આઇનેતરૂ[૬૧] વ જરૂરીન્-તરૂ[૬૨]

---

* જુઓ માહબોખ્તાર ન્યાએશ, ફકરો ૪: "પન્ચ-દસ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ નૅરૅફ્સઇતિ."

† જુઓ માહબોખ્તાર ન્યાએશ, ફકરો ૬: "મિથ્રતિ ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઓનનાંમ જસ્મએમ પઇતિ-જૅમાદ ઉક્ષુક્ષ્યેઇતિ."

(૧૨)
મોહોર યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજ્જદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) મીનો,[૫] વૃદ્ધિ કરનાર,[૬] મહેરબાન[૮] સાહેબ,[૭] નેકી[૯]-કરનાર[૧૦] પેદા કરનાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૧૧] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા[૧૬] પેદા કરનાર-ના[૧૫ ૧૪] શુક્ર કરૂં છું[૧૨ ૧૩] કે જેણે[૧૭] તું[૧૯] ખુબસુરત[૨૧] તથા ઝળકતા[૨૨] ચંદ્રમાને[૨૦] પેદા કરયો;[૧૮] રાતની[૨૫] રોશનીને[૨૪] માટે[૨૩] સૃષ્ટિની-શરૂઆતથી[૨૯ ૨૮] તે ફ્રશોગર્દની[૩૨] ક્રીયા[૩૩] સુધી[૩૦ ૩૧] ચાલુ-ગતીમાં[૨૬] રહેજે;[૨૭] ઉગતા-ચંદ્રમાનું[૩૭] વધવા[૩૫] તથા ઘટવાના[૩૬] બાબમાં[૩૪] પંદર[૩૯] દીવસ[૪૦] તથા રાતના[૪૧] અયામ-સુધી[૩૮] વધતું[૪૨] (છે), તથા પંદર[૪૩] સુધી ઘટતું[૪૪] (છે).

(૩) જેના[૪૫] ઉગવાથી[૪૬] હોરમજદની[૪૯] પેદા કરેલી[૫૦] તમામ[૪૭] પેદાયશ[૪૮] વધે છે,[૫૧] તથા દરીયા[૫૪] અને નદીના[૫૫] તેમજ[૫૨ ૫૭] નાળાં[૫૮] તથા ઝરાઓના[૫૯] પાણી[૫૬] વધારે-ખુલ્લી રીતે,[૫૩] તથા ઝાડપાન-બી[૬૦] પુષ્કળ-વધારે-જાતજાતની[૬૧] રીતે, તથા

વ હુરૂ[૬૩] હામ[૬૪]-ઇ વેહુ[૬૫] નેકૂ[૬૬] બીશ[૬૭] બેદ્દ,[૬૮] અએદુન-ચૂ[૬૯] પ[૭૦] હુરૂ[૭૧] કારૂ[૭૨] વ દાદસ્તાન[૭૩] હુ-દેહુશનતરૂ,[૭૪] ચે[૭૫] અવરૂ[૭૬] પ[૭૭] *અવજાયશન[૭૮]-ઈ ખુરેહ[૭૯] પદીરદ્દ[૮૦] અજ[૮૧] મીનોયાન[૮૨] કે[૮૩] નરફ્રૂસેદ્દ.[૮૪]

(૪) †ખુરેહ[૮૫] બખ્શ[૮૬]-ઇ અવરૂ[૮૭] દામ[૮૮]-ઈ અહુરૂ-મજદ્દ[૮૯] પ[૯૦] ઇન[૯૧] જમીન[૯૨]-ઈ અહુરૂમજદ્દ[૯૩]-દાદ્દ[૯૪] વ હુમ[૯૫] પ[૯૬] વખ્શશન[૯૭]-ઈ સુદ્દ-હોમંદ્દ[૯૮] વ ફ્રૂરાખ્તશન[૯૯] હોમના,[૧૦૦] વ હુમ[૧] પ[૨] નરફ્રૂસશન[૩]-ઇ હુ-પાની[૪] વ દાદ્દ[૫]-અયાફ્રૂત[૬] વ તીજ[૭]-મતારૂ[૮] હોમના;[૯] ઓય[૧૦] અઇયારી[૧૧]-ઇ સ્પેનામીનો[૧૨] દામ[૧૩] અજ[૧૪] ખુરેહ[૧૫] વ ખારી[૧૬]-ઇ નેકૂ[૧૭] અવજુની[૧૮] વ વરૂજાવંદી[૧૯] જી-અત[૨૦] અહુરૂમજદ્દ[૨૧] અવરૂ-અરૂહેનીદ્દ;[૨૨]

(૫) બુખ્તારી[૨૩] વ બીશીદારી[૨૪] જી-અત[૨૫] ઓબ્-શ[૨૬] દાદ્દ[૨૭] એસ્તેદ્દ[૨૮] મન-ચ[૨૯] અજ[૩૦] અવજુની[૩૧] દેરૂ[૩૨] પતા,[૩૩] નેકી[૩૪] અજ[૩૫] અહુરૂમજદ્દ[૩૬] બેહરેવરૂ[૩૭] વ અરૂજાની[૩૮] દારૂ;[૩૯] ઓ-મ[૪૦] અવી-બીમ[૪૧] કુન[૪૨] અજ[૪૩] હુરૂ[૪૪] અનાકી;[૪૫] પ[૪૬] આંન[૪૭]-ઇ ફ્રૂરારૂન[૪૮] કામે;[૪૯] કામ[૫૦] અંજામ[૫૧] કુન;[૫૨] વ પ[૫૩] બુખ્તગી[૫૪]-ઇ અજ[૫૫] હુરૂ[૫૬] બદ્દ[૫૭] અંદરૂ[૫૮] ગેતી[૫૯] અવમ[૬૦] અએદરૂ[૬૧] દેરૂ[૬૨] વ દોરોસ્તતન[૬૩] ઉરૂવાખ્મ[૬૪] વ હુ-જીવશન[૬૫] કુન[૬૬] કામ[૬૭]-ઇ અહુરૂમજદ્દ.[૬૮] અશેમ વોહૂ ૧.

---

* જુઓ માહબોખ્તાર ન્યાએશ, ફકરો ૫: "હિશ્તૅન્તી અમૅષાઓ સ્પૅન્તા ખરૅનો દારયેઇન્તિ."

† જુઓ માહબોખ્તાર ન્યાએશ, ફકરો ૫: "હિશ્તૅન્તી અમૅષાઓ સ્પૅન્તા ખરૅનો બખ્શૅન્તી જામ પઇતિ અહુર-દાતાંમ."

વધારે-લીલોતરીવાળાં,[૬૨] તથા તમામ[૬૩] ભલી[૬૫] પેદાયશ[૬૪] મજેની[૬૬] તથા પુષ્કળ[૬૭] થાય છે,[૬૮] તેજ-પ્રમાણે[૬૯] જેના[૭૩] ઘટવાથી[૭૪] દરેક[૭૧] કામ[૭૨] તથા કાયદામાં[૭૩-૭૦] વધારે-ભલાઇ-આપનાર[૭૪] છે, કેમજે[૭૫] મીનોને-લગતાઓ[૮૨] તરફથી[૮૧] બુલંદીથી[૭૬] ખોરેહની[૭૭] વૃદ્ધિ[૭૮] તે પસંદ કરે છે.[૮૦]

(૪) હોરમજદની[૯૩] પેદા કીધેલી[૯૪] આ[૯૧] જમીન[૯૨] ઉપરની[૯૦] હોરમજદની[૮૯] પેદાયશ[૮૮] ઉપર[૮૭] ખોરેહ[૮૫]-બખ્શનાર,[૮૬] તથા વળી[૯૫] ફાયદેમંદ[૯૮] વૃદ્ધિ કરનાર[૯૭] તથા બુલંદી આપનાર[૯૯] તું થા,[૧૦૦] તથા વળી[૧] ઘટવાથી[૩ ૨] ભલો-બચાવ[૪] તથા કાયદો[૫]-બજાવનાર[૬] તથા ઝડપથી[૭]-પહોંચનાર[૮] તું થા;[૯] ખોરેહ,[૧૫] તથા ભલાં[૧૭] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૮] નુર[૧૬] અને ચાલાકીને[૧૯] લીધે[૧૪] સ્પેનામીનોની[૧૨] પેદાયશની[૧૩] મદદને[૧૧] વાસ્તે[૧૦] તુંને[૨૦] હોરમજદે[૨૧] બુલંદીથી-પેદા કરયો છે.[૨૨]

(૫) જે છુટાપણું[૨૩] તથા સાજાપણું[૨૪] તેનેથી[૨૬] તુંને[૨૫] આપવામાં[૨૭] આવેલી છે[૨૮] તેની મારફતે મને-બી[૨૯] વૃદ્ધિથી[૩૧-૩૦] લાંબો વખત[૩૨] કાયમ રાખ,[૩૩] હોરમજદની[૩૬-૩૫] નેકીમાં[૩૪] હીસ્સેદાર[૩૭] તથા લાયક[૩૮] રાખ;[૩૯] દરેક[૪૪] મુશ્કેલીથી[૪૫-૪૩] મને[૪૦] બીક-વગરનો[૪૧] બનાવ;[૪૨] ભલી[૪૮] મુરાદમાં[૪૯-૪૬] મને મુરાદ-પામેલો[૫૦-૫૧] કર,[૫૨] અને ગેતીની[૫૯] અંદર[૫૮] દરેક[૫૬] બદીથી[૫૭ ૫૫] છુટકારાને[૫૪] વાસ્તે[૫૩] મને[૬૦] ત્યાં[૬૧] હોરમજદની[૬૮] મુરાદ[૬૭] મુજબ લાંબી,[૬૨] તન-દુરસ્ત,[૬૩] ખુશાલ,[૬૪] તથા ભલી-જીંદગી[૬૫] કર![૬૬]

૧૩.

સેતાયશ-ઈ-તીશ્તર.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ! અશેમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખુરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદાર[૧૧]-ઇ વેહ[૧૨] અવજુની[૧૩] નેકી-કેરદાર,[૧૪] કે-શ[૧૫] ફરાજ-અરૂહેનીદ[૧૬] તો[૧૭] તીશતર[૧૮] રાંદ[૧૯] ખુરેહોમંદ[૨૦] સુદમંદ[૨૧] વારાંન-કેરદાર[૨૨] આબાદી-દાદાર,[૨૩] પ[૨૪] અવાકી[૨૫]-ઇ *સતવેશ[૨૬] વ વનંત[૨૭] વ હફતોઇરંગ[૨૮] વ હરવસ્પ[૨૯] સતર[૩૦]-ઇ આવ-તોખ્મે[૩૧] વ જમીન-તોખ્મે[૩૨] વ ઉરવર-તોખ્મે,[૩૩] કે[૩૪] રોબાઇનેંદ[૩૫] દામ[૩૬]-ઇ અહુરમજદ.[૩૭]

(૩) તો[૩૮] તીશતર[૩૯] અજ[૪૦] અહુરમજદ[૪૧] દેહશન[૪૨] હુંદ[૪૩] અઓજ[૪૪] વ નીરૂ[૪૫] વ અમાવંદી[૪૬] વ રયોમંદ[૪૭] વ ફીરોજગર[૪૮] વ સુદમંદ[૪૯] હસ્ત;[૫૦] કુ[૫૧] કે[૫૨] પ[૫૩] તો[૫૪] અવર[૫૫] ઓય[૫૬] હમ-હાબારેદ[૫૭] ગનામીનો[૫૮] અવા[૫૯]

---

* જુઓ સીરોજા યશ્ત, ફકરો ૧૩: "તિશ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંઘહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મઝ્દદાતહે, સ્તારાંમ અફ્ર્શ-ચિથ્રનાંમ, જૅમસ-ચિથ્રનાંમ, ઉરૂવરો-ચિથ્રનાંમ, મઝ્દદાતનાંમ, વનંતો સ્તારો મઝ્દદાતહે, અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરીંગ મઝ્દદાત ખરેનંઘુહન્ત બએષજ્ય."

(૧૩)
તીર યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૩] નેકીની-કરણીવાળા[૧૪] દાદાર[૧૧] ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮ ૯] કે જેણે[૧૫] સતવસ,[૨૬] વનંત,[૨૭] તથા હફતોઇરંગ[૨૮] તથા તમામ[૨૯] પાણીની-તોખ્મવાળા,[૩૧] જમીનની-તોખ્મવાળા,[૩૨] તથા ઝાડપાનની-તોખ્મવાળા[૩૩] સેતારાઓ[૩૦] જે[૩૪] હોરમજદની[૩૭] પેદાયશને[૩૬] ચલાવે છે[૩૫] તેઓની મદદને[૨૫] વાસ્તે[૨૪] "રાદ"[૧૯] (યાને કુદરતી રાહે આપનાર), ખોરેહમંદ,[૨૦] ફાયદો કરનાર,[૨૧] વરસાદ-ઉત્પન્ન કરનાર,[૨૨] આબાદી-આપનાર[૨૩] તું[૧૭] તેસ્તરને[૧૮] પેદા કરયો.[૧૬]

(૩) હોરમજદની[૪૧] પેદાયશ[૪૨] માંથી[૪૦] તું[૩૮] તેસ્તર[૩૯] એટલો બધો[૪૩] અઓજ,[૪૪] તથા નીરૂ[૪૫] તથા કીમતવાળો,[૪૬] તથા નુરમંદ,[૪૭] તથા ફતેહમંદ[૪૮] તથા ફાયદો કરનાર[૪૯] છે;[૫૦] કેમજે[૫૧] જ્યારે[૫૨] ગનામીનોને લગતો[૫૮] પોતાની[૬૨] તમામ[૬૦] પેદાયશ[૬૧·૬૩]

હુરૂવસ્પ[૬૦] આન[૬૧]-ઈ ખીશ[૬૨] દામ[૬૩] કોતાહુ-મ[૬૪] બાદ્દ,[૬૫] આન[૬૬]-ઈ સુદ્દમંદ્દતુમ[૬૭] વારાન[૬૮] અવરૂ[૬૯] ઇન[૭૦] જમીન[૭૧]-ઇ અહુરૂમજદ્દ-દાદ્દ[૭૨] પુરૂ-વખ્શશન[૭૩] અવરૂ[૭૪] ઓય[૭૫] આન[૭૬]-ઇ રસંદ્દ[૭૭] અવા[૭૮] તો[૭૯] તીશ્તરૂ[૮૦] અવરૂ[૮૧] આન[૮૨]-ઇ જરૂહુબારૂ.[૮૩]

(૪) અગીન-ચ[૮૪] તો[૮૫] પતુફ[૮૬] હોમના,[૮૭] પુરૂ-તગી[૮૮] વ અઓજ-હોમંદ્દ[૮૯] પ[૯૦] વાનીદારી[૯૧] વ આવાજ-દારશ્ન[૯૨]-ઈ ગનામીનો[૯૩] અવા[૯૪] હુરૂવસ્ત[૯૫] આંન[૯૬]-ઈ માજનીકાન[૯૭] દીવ[૯૮] વ અવાનીફ-ચ[૯૯] દરૂજાન[૧૦૦] વ જાદુઆન[૧] વ પરીયાન,[૨] કે[૩] પ[૪] અવારૂની[૫] વ અન-અઇયારી[૬]-ઇ દામાન[૭] વ જીનાકાન[૮] વ રોસ્તાયાન[૯] વ જરેહાન[૧૦] વ રૂદાન[૧૧] વ ખાનીયાન[૧૨] વનાસંદ્દ[૧૩] વ ફુખ્શીંદ્દ;[૧૪] *ફુના[૧૫] આંન[૧૬]-ઇ સુદ્દમંદ્દ[૧૭] દામ[૧૮] ફરાખ્ત[૧૯] આરાન[૨૦] પ[૨૧] હુરૂવસ્ત[૨૨] કેશ્વરૂ[૨૩] કે[૨૪] હફ્ત[૨૫] અવાહીના[૨૬] વ જમીન[૨૭] અહુરૂમજદ્દ[૨૮]-દાદ્દ;[૨૯] †અફ્રુજાઇ[૩૦] જરેહાન[૩૧] વ રૂદાન[૩૨] ખાનીયાન;[૩૩] §વખ્શીના[૩૪] ઉરૂવરાન[૩૫]

---

* જુઓ તેશ્તર તીર યશ્ત, ફકરો ૪૦: "આઅત્ મએઘ ઉસ-ફ્રવાઓન્તે, હુયાઇરયાઓ આપો બરૅન્તીશ યાહુવ ઉર્વાઇતીશ અવાઓ પૅરૅથુ અઇપિ વીજસાઇતિશ અવો-ઉર્વૅઇતીશ હફ્ત કર્શવાંન."

† જુઓ તેશ્તર તીર યશ્ત, ફકરો ૪૧: "ચિમ્ આપો પઇતિશમરૅન્તે અર્મૅએશતાઓ, ફ્રાતત્-ચરતસ્ચ, ખાંયાઓ, થ્વૉતો-સ્તાતસ્ચ, પર્ષુયાઓ, વઇરૂયાઓસ્ચ."

§ જુઓ તેશ્તર તીર યશ્ત, ફકરો ૪૨: "આ વરૅખ્શઅ ઉર્વરનાંમ્ ચૂર વક્ષયેન્તે વક્ષ."

સાથે[૫૯] સૌથી ઓછો[૬૪] પવન[૬૫] તારી[૫૪] ઉપર[૫૩ ૫૫ ૫૬] ઘસારો-કરે છે,[૫૭] ત્યારે આ[૭૦] હોરમજદની-પેદા કીધેલી[૭૨] જમીન[૭૧] ઉપર,[૬૯] સૌથી ઘણો-ફાયદો કરનાર[૬૭] વરસાદ[૬૮] પુરતી-વૃદ્ધિને[૭૩] માટે[૭૪ ૭૫] તું[૭૯] તીસ્તરની[૮૦] સાથે,[૭૮] તે સોનેરી-ભલું-ફળ-આપનારી[૮૩] ઉપર,[૮૧] પહોંચે છે.[૭૭]

(૪) ત્યારેજ[૮૪] તું[૮૫] ખુશાલ[૮૬] હોય છે,[૮૭] અને ગનામીનો[૯૩] સાથે[૯૪] તમામ[૯૫] માજદ'ની[૯૭] દેવો,[૯૬ ૯૮] તથા બીજા-બી[૯૯] દરૂજો,[૧૦૦] જાદુગરો[૧] તથા પરીઓને,[૨] મારી હઠાવવા[૯૧] તથા દૂર-કરવાને[૯૨] વાસ્તે,[૯૦] "તગી" થી પુર[૮૮] તથા "અઓજ" થી ભરપુર[૮૯] (હોય છે), કે જેઓ[૩] ગેર-વાજબી-રીતે[૪ ૫] પેદાયશને[૭] મદદ-વગરની[૬] તથા નુકસાનકારક[૮] તથા ગામો,[૯] દરયાઓ,[૧૦] નદીઓ,[૧૧] તથા નાળાંઓને[૧૨] નાશ કરે છે[૧૩] તથા મારામારી કરે છે;[૧૪] તમામ[૨૨] કેશ્વરો[૨૩] જે[૨૪] સાત[૨૫] ખંડો[૨૬] તથા હોરમજદની[૨૮] પેદા કીધેલી[૨૯] જમીન[૨૭] છે તે ઉપરની[૨૧] તમામ પેદાયશને[૧૬ ૧૮] ખુબ[૧૯] વરસાદથી[૨૦] ફાયદેમંદ[૧૭] કર;[૧૫] દરીયા,[૩૧] નદીઓ[૩૨] તથા નાળાંઓને[૩૩] વધાર;[૩૦] ઝાડ-પાનને[૩૫] તાજાં,[૩૬] લીલાં,[૩૭] ઉગાડ[૩૪] તથા મજેના-ફળવાળાં[૩૮]

તર,[૩૬] જરૂરીન,[૩૭] હુ-બર,[૩૮] કુના;[૩૯] વ સરાઇના[૪૦] વ પરૂવરા[૪૧] હુરૂવસ્ત[૪૨] આન[૪૩]-ઇ વેહુ[૪૪]-દામ[૪૫] પ[૪૬] કામ[૪૭]-ઈ અઇયારી[૪૮]-ઈ દાદારૂ[૪૯] અહુરૂમજદ[૫૦] વ અમેશાસ્પંદાન;[૫૧] વ રામશ્ન[૫૨]-ઇ ખારૂમ[૫૩] વ ઉરૂવાખ્મન[૫૪]-ઇ-વેહાન[૫૫] અફ્જાયદ,[૫૬] કે[૫૭] તો[૫૮] તીશતર[૫૯] અવજુનીહા[૬૦] પ-કામ[૬૧]-ઇ અહુરૂમજદ.[૬૨]

(૫) અજ[૬૩] આન[૬૪]-ઇ ગેતી[૬૫] આબ[૬૬]-ઇ બાલા[૬૭] ચદરૂના,[૬૮] ઓય[૬૯] બાલેસ્ત[૭૦] પ[૭૧] મીનો[૭૨] અસ્તશ્ન[૭૩] વ હુર[૭૪] અવરાન[૭૫] આન[૭૬]-જા,[૭૭] કુ[૭૮] કામ[૭૯]-ઇ ફ્રરાજ[૮૦] વારીના[૮૧] સુદમંદીહા[૮૨] અવર[૮૩] ઇન[૮૪] દામ[૮૫] વ દેહશ્ન[૮૬] વ બુમ[૮૭]-ઈ અહુરૂમજદ[૮૮]-દાદ;[૮૯] આન[૯૦]-ચે[૯૧] ચરૂવ[૯૨] વ સુદમંદ[૯૩] આબાદી-હોમંદ[૯૪] બારાન[૯૫]-ઇ પુર-સુદ[૯૬] અરૂજમંદ[૯૭] કે[૯૮] પ[૯૯] ગેતીયાન[૧૦૦] વારેદ,[૧] અરૂજમંદ[૨] દાનેસ્તન[૩] ન[૪] શાયદ;[૫] ચે[૬] વન-ચ[૭] વ દાર[૮] વ ગીયાહ[૯] આબ[૧૦]-ઇ આંન[૧૧]-ઈ બરોમંદ[૧૨] દરખ્ત[૧૩] અવર[૧૪] બાર[૧૫]-ઈ આબ[૧૬] કે[૧૭] હમીશે[૧૮] આબ[૧૯] અવર[૨૦] વદીરશ્ન[૨૧] કે[૨૨] અવર[૨૩] ન[૨૪] વારેદ,[૨૫] આન[૨૬]-ઇ સુદમંદ[૨૭] બારાન[૨૮] અજ[૨૯] તો[૩૦] તીશતર[૩૧] રાદીહા[૩૨] અવર-વારશ્ન;[૩૩] અગીન[૩૪]-શાન[૩૫] ન[૩૬] જરૂરીન[૩૭] બેદ[૩૮] તાક[૩૯] વ વરૂગ[૪૦] વ ગશ[૪૧]-ઈ ન-ચ[૪૨] બર[૪૩]-ઇ તમામ[૪૪] ખારૂમ[૪૫] સજાવાર[૪૬] વ ખુશ[૪૭]-મજેહ[૪૮] બ[૪૯] કે-શ[૫૦] આફરીદ;[૫૧] ચરૂવ[૫૨] વ સુદમંદી[૫૩] બારાન[૫૪] પ[૫૫] આન[૫૬]-ઈ અજ[૫૭] તો[૫૮] તીશતર[૫૯] અઇયારી[૬૦] રાદહા[૬૧] અવર[૬૨] ફ્રરાજ[૬૩] વારેદ.[૬૪]

કર;[૩૯] તમામ[૪૨] ભલી[૪૪] પેદાયશને[૪૩ ૪૫] દાદાર[૪૬] હોરમજદ[૫૦] તથા અમશાસ્પંદોની[૫૧] ખાહેશ[૪૭] તથા મદદ[૪૮] મુજબ[૪૯] પોષણ આપ[૪૦] તથા રક્ષણ કર;[૪૧] તથા રામની[૫૨] ખાસ્તર[૫૩] તથા ભલાંઓની[૫૫] ખુશાલી[૫૪] વધતી રહે,[૫૬] કેમજે[૫૭] તું[૫૮] તેશ્તર[૫૯] હોરમજદની[૬૨] મુરાદ[૬૧]-મુજબ વૃદ્ધિ કરનાર[૬૦] (છે).

(૫) ગેતી[૬૪ ૬૫]માંથી[૬૩] ઉંચા[૬૭] પાણીને[૬૬] સૌથી ઉંચે[૬૯ ૭૦] મીનોઇમાં[૭૨ ૭૧] ઉભાં રાખવા[૭૩] તથા ત્યાં[૭૬ ૭૭] તમામ[૭૪] વાદળાં[૭૫] માટે તું લઇ જા,[૭૮] જેથી[૭૯] હોરમજદની[૮૮] પેદા કરેલી[૮૯] જમીન[૮૭] તથા આ[૮૪] પેદાયશ[૮૫] અને રચના[૮૬] ઉપર[૮૩] મુરાદ[૮૦] મુજબ ફાયદાકારક રીતે[૮૨] તું વરસાદ-વરસાવ;[૮૦ ૮૧] જેવી[૯૦ ૯૧] કંઇ મધુર,[૯૨] ફાયદેમંદ,[૯૩] આબાદી કરનાર,[૯૪] ફાયદાથી ભરપુર,[૯૬] કીમતી[૯૭] વરસાદ[૯૫] જે[૯૮] ગેતીનાઓને[૧૦૦] માટે[૯૯] વરસે છે,[૧] તેને કીમતી[૨] જાણવો[૩] સજાવાર[૫] નથી,[૪] કેમજે[૬] ઝાડ-ઓ[૭] તથા રોપાઓ[૮] તથા ઘાસનું[૯] પાણી,[૧૦] ફળદ્રુપ[૧૨] ઝાડની[૧૩] ઉપર[૧૪] વરસાદનું[૧૫] પાણી[૧૬] કે જેની[૧૭] ઉપર[૨૦] હમેશાં[૧૮] પાણી[૧૯] પસાર થવું[૨૧] જોઇએ તેની[૨૨] ઉપર,[૨૩] તું[૩૦] તેશ્તર[૩૧] મારફતે[૨૯] ફાયદેમંદ[૨૭] વરસાદ[૨૬ ૨૮] "રાદી"[૩૨] રીતે તે-ઉપર-વરસવાનો[૩૩] નહી[૨૪] વરસે,[૨૫] તો પછી[૩૪] તેઓના[૩૫] ડાંખળાં,[૩૯] પાંદડાં,[૪૦] તથા ડાળાઓબી[૪૧] લીલી[૩૭] થાય[૩૮] નહીજ.[૩૬ ૪૨] તમામ[૪૪] ખાસ્તરથી[૪૫] ભરપુર, લાયક,[૪૬] ખુશ[૪૭] સ્વાદનાં[૪૮] ફળો[૪૩] જે તેણે[૫૦] પેદા કરયાં છે;[૪૯ ૫૧] તે તું[૫૮] તેશ્તરની[૫૯] યારીથી[૬૦ ૫૭] જે "રાદી" રીતે[૬૧] પુષ્કળ,[૫૨] ફાયદેમંદ[૫૩] વરસાદ[૫૪] ચાલુ-વરસે છે[૬૨ ૬૩ ૬૪] તેની મારફતે[૫૬] (છે).

(૬) હુરૂ[૬૫] કુ[૬૬] કામ[૬૭] વારીના[૬૮] અવત્[૬૯] પરૂવરશ્ન[૭૦] આન્[૭૧]-જા[૭૨] કામેતરૂ;[૭૩] કુ[૭૪] પાદ્દશાહ્[૭૫] દાદસ્તાનીતરૂ[૭૬] વ દામ્[૭૭]-ઇ દાસ્ત્-તરૂ[૭૮] વ મરૂદુમ[૭૯] અશાઇ[૮૦] કામેતરૂ[૮૧] વ કેરૂફે[૮૨] વરૂજીદારૂતરૂ,[૮૩] અવશાન[૮૪] હુ-ચશ્મી[૮૫] પાદ્દ-શાહાન[૮૬] આન[૮૭]-ઇ મેહસ્ત[૮૮] શાદ્દી-વ-સુદ્દ[૮૯] વ ખુરેહ-વ-ખારેહ[૯૦] રસેદ્દ.[૯૧]

(૭) સેપાસ્-દારૂ[૯૨] હોમ[૯૩] અજ[૯૪] તો[૯૫] અહુરૂ-મજદ્દ;[૯૬] નોહ[૯૭] નોહ[૯૮] ખાવરીહા[૯૯] અવા[૧૦૦] ગેતીયાન[૧] અરૂજાનીનેદ્દ[૨] હમ[૩] પ[૪] આન[૫]-ઇ કુ[૬] તીશ્તરૂ[૭] રાદ્દી[૮] વ અવજુની[૯]-ઇ નેકી.[૧૦] અશેમ વોહુ ૧.

(૬) જેઓ[૬૫] કોઈ[૬૬] તારી[૬૯] તરફના પોષણ[૭૦] માટે તારી વરસવાની[૬૮] ખાહેશ[૬૭] (રાખે) ત્યાં[૭૧-૭૨] વધુ-ખાહેશ[૭૩] (બર લાવ); જ્યારે[૭૪] પાદશાહ[૭૫] ઘણો કાયદેસર,[૭૬] તથા પેદાયશની[૭૭] ઘણી-મીત્રાચારી[૭૮]-રાખનાર, તથા લોકો[૭૯] અશોઈની[૮૦] ઘણી-ખાહેશવાળાં,[૮૧] તથા સવાબનો[૮૨] ઘણો અમલ રાખનારાં[૮૩] (હોય છે); ત્યારે તેઓને[૮૪] પાદશાહની[૮૬] દયાનતથી[૮૫] સૌથી મોટી[૮૮] ખુશાલી તથા ફાયદો[૮૭-૮૯] તથા ખોરેહ અને સુખ[૯૦] પહોંચે છે.[૯૧]

(૭) તું[૯૫] હોરમજદ[૯૬]ના[૯૪] શુક્ર કરૂં છું;[૯૨-૯૩] જે પ્રમાણે[૪-૫] કે[૬] તેસ્તર[૭] "રાદી"[૮] તથા નેકાની[૧૦] વૃદ્ધિ[૯] (કરે છે) તેવીજ રીતે[૩] ગેતીનાઓને[૧] નવી[૯૭] નવી[૯૮] મહેરબાનીઓને[૯૯] લાયક[૨] તું કરે છે.

૧૪.

સેતાયશ્-ઈ-ગોશ્-ઉરૂન્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરમજદ,[૪] ખાવરૂ[૫] આમોરૂજીદારૂ[૬] નેક[૭]-બોખ્તારૂ[૮]-ઇ દામ[૯] સરાઇનીદારૂ.[૧૦]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૧૧] હોમ[૧૨] અજ[૧૩] તો[૧૪] દાદારૂ;[૧૫] પુરૂ-ખુન[૧૬] યશ્ત[૧૭]-ઈ પુરૂ-ખુરેહ,[૧૮] પુરૂ-ફીરોજગરૂ[૧૯] પુરૂ-ખારી[૨૦] ખાવરૂ[૨૧]-ઈ કેરૂફેગરૂ[૨૨] તો[૨૩] હોમના,[૨૪] અહુરૂ-મજદ[૨૫] મીનો[૨૬] અવજુની[૨૭] દાદારૂ[૨૮] આન[૨૯]-ઇ વેહ[૩૦]-દામ[૩૧] વ દેહશ્ન[૩૨] ઑય[૩૩] ગેતી[૩૪] વ મીનો[૩૫] દામ[૩૬] સરાઈનીદારૂ.[૩૭]

(૩) સેપાસ-દારૂ[૩૮] હોમ[૩૯] અજ[૪૦] તો[૪૧] દાદારૂ[૪૨]-ઇ વેહ[૪૩] ખાવરૂ[૪૪] સ્પેનામીનો,[૪૫] કે-ત[૪૬] ફરાજ-બરૂહેનીદ[૪૭] ગોશ-ઉરૂન[૪૮]—મીનોય[૪૯] દરવાસ્પ[૫૦] અવજારૂ[૫૧] અહુરૂ-મજદ[૫૨]-દાદ[૫૩] ખુરેહ[૫૪] હુ-ફેરાખ્ત[૫૫] અઇયારૂ-હોમંદ,[૫૬] કે[૫૭] ઑય[૫૮] હરૂવસ્પ[૫૯] આન[૬૦]-ઇ તો[૬૧] અહુરમજદ[૬૨] દામાન,[૬૩] આન[૬૪]-ઇ અઓરૂવંદ[૬૫] અસ્પ,[૬૬] ગાવ્યોદાદ[૬૭]-ગુસ્પંદ[૬૮]-સરૂદેહ,[૬૯] ઓ[૭૦] આન[૭૧]-ઇ *અશો[૭૨] મરૂદુમ[૭૩]

* જુઓ ગોશ યશ્ત ફકરો ૨: "દ્રવો-વરૅતામ અવંઘહે નરાંમ અષઑનાંમ."

(૧૪)

ગોશ યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) મહેરબાન,[૫] માફી બખ્શનાર,[૬] ભલો[૭] છુટકારો કરનાર,[૮] પેદાયશને[૯] પોષણ[૧૦]-કરનાર પેદા કરનાર[૩] હોરમજદની[૪] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં.[૨]

(૨) તું[૧૪] દાદાર[૧૫]ના[૧૩] શુક્ર કરૂં છું;[૧૧·૧૨] ઉમુલથી[૧૬] યજ-થવા-લાયક,[૧૭] ખોરેહથી ભરપુર,[૧૮] પુર-ફત્તેહમંદ,[૧૯] તમામ-આસાનીવાળો,[૨૦] મહેરબાન,[૨૧] સવાબકાર,[૨૨] મીનો,[૨૬] વૃદ્ધિ કર-નાર,[૨૭] ભલો[૩૦] પેદાયશ[૩૧] તથા રચનાનો[૩૨] પેદા કરનાર,[૨૮] હોરમજદ,[૨૫] ગેતી[૩૪] તથા મીનોની[૩૫] પેદાયશ[૩૬]ને[૩૩] પોષણ-કરનાર[૩૭] તું[૨૩] છે.[૨૪]

(૩) ભલા,[૪૩] મહેરબાન,[૪૪] વૃદ્ધિ કરનાર મીનો,[૪૫] તું[૪૧] પેદા કરનાર[૪૨]ના[૪૦] શુક્ર કરૂં છું[૩૮·૩૯] કે[૪૬]-તેં ગેઉશ-ઉરવનને[૪૮] પેદા કર્યો[૪૭]—મીનોઈમાં[૪૯] જેનું હોરમજદનું[૫૨] પેદા કરેલું[૫૩] ક્વારપની[૫૦] શક્તિને લગતું હથ્યાર[૫૧] છે, જે ભલું-ફેલાયલું[૫૫] મદદગાર[૫૬] ખોરેહ[૫૪] છે, જે[૫૭] તું[૬૧] હોરમજદની[૬૨] તમામ[૫૯] પેદાયશ[૬૦·૬૩] ઉપર,[૫૮] શેતાબ[૬૫] ઘોડા[૬૪·૬૬] ઉપર, ગાવ્યોદાદ[૬૭] ગોસ્પંદની[૬૮] જાતને[૬૯] લગતું, અશો[૭૨] માનવીને[૭૧·૭૩] લગતું[૭૦]

સરાઇશ[74] વ અઇયારી;[75] કે[76] અવશ[77] ગાવ[78]-ઈ વરૂંઝ[79] ઓય[80] આબાદાની-દારી[81]-ઈ ગેહાન,[82] અસ્પ[83] તીઝ[84] અઓરૂવંદ[85] ઓય[86] જનશ્ન[87] અનીરશ્ન[88] વનાહુકારાન,[89] વ પંજ[90] આઇન[91]-ઇ ગુસ્પંદ;[92] કે-શ[93] પદ-શ[94] દા-વીસ્ત[95]-ઓ[96]-હશતાદ-ઓ-દો[97] સરૂદ,[98] કે[99] અવશાન[100] વેશ-ગુને[1] પદીખી[2] વ નેકી[3] વ હુ-જીવશ્ન[4] ઓય[5] દામાન[6]-ઇ અહુરૂમજદ[7] રસશ્ન;[8] વ અજ[9] ખુરેહ[10] અવજુની[11]-ઇ અવત[12] અહુરૂમજદ[13] પદ-શ[14] હસ્ત[15] અંદર[16] ગેતી[17] દારશ્ન[18] વ પરૂવરશ્ન[19] મરૂદુમાન[20]-ઇ સુદમંદ[21] વ આબાદાની[22]-ઇ, કે-શાન[23] હસ્ત[24] પ[25] રાહ[26]-ઇ તો[27] અવીરૂતરૂ.[28]

(૪) ચુન[29] અહુરૂમજદ[30] કામ[31]-ઇ અ-શ[32] પ[33] અફૂઝાઇનીદારી[34] વ પુરૂ-બરી[35]-ઈ દામાન[36]-ઇ ખીશ[37] રા[38] અજ[39] તો[40] વેશ[41]-સરૂદેહ[42] અવઝારૂ[43]-ઈ નેકી[44] ફ્રરાજ-બરૂહેનીદ,[45] અએદુન-ચૂ[46] હમીશે[47] પ[48] અવ-જુન[49] સુદમંદ[50] વ વેશ[51] પુરૂ[52]-બેહરે[53] વ પુરૂ[54]-ખારી[55] બાદ;[56] આન[57]-ઇ અજ[58] તો[59] ગોશ-ઉરૂન[60] અઇયારી[61] વ અવશ[62] બુંદેહ[63] નીરૂય[64] વ ઝોરૂ[65] બાદ[66] ઓ[67] મા[68] કે[69] અહુરૂમજદ[70]-દાદ[71] હોમ.[72] અશૅમ વૉહૂ ૧.

પોષણ[૭૪] તથા મદદ[૭૫] છે; કેમજે[૭૬] તેના[૭૭] દુન્યાની[૮૨] આબાદાની-રાખનાર[૮૧] કામ કરનાર[૭૯] બળદ,[૭૮] તેજી[૮૪] તથા શેતાબ[૮૫] ઘોડો,[૮૩] તથા પાંચ[૯૦] જાતના[૯૧] ગોસ્પંદો,[૯૨] ગુનેહગારોને[૮૯] મારવા[૮૭] તથા હંકાવવાને[૮૮] માટે[૮૬] છે; કે જેની[૯૩] તેઓથી[૯૪] બાવીસ[૯૫]ને[૯૬] બેઆંસી[૯૭] જાત[૯૮] છે કે જેઓ[૯૯-૧૦૦] હોરમજદની[૭] પેદાયશને[૬-૫] ઘણી રીતે[૧] આબાદી,[૨] નેકી,[૩] તથા ભલી-હૈયાતી[૪] પહોંચાડે[૮] છે; અને તું[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૧] હોરમજદના[૧૩] ખોરેહથી[૧૦-૯] તેની-મારફતે[૧૪] ગેતીની[૧૭] અંદર[૧૬] રક્ષણ[૧૮] તથા પોષણ[૧૯] તથા માનવીઓની[૨૦] ફાયદામંદી[૨૧] તથા આબાદાની[૨૨] છે,[૧૫] કેમજે તેઓ[૨૩] તારી[૨૭] રાહ[૨૬] ઉપર[૨૫] વધારે-બુલંદીમાં[૨૮] હોય છે.[૨૪]

(૪) જે પ્રમાણે[૨૯] હોરમજદે[૩૦] પોતાની[૩૨] મુરાદ[૩૧] મુજબ તારી[૪૦] પુષ્કળ[૪૧] જાતની[૪૨] સાંધન[૪૩] રૂપી નેકીને[૪૪] લીધે[૩૯] પોતાની[૩૭] પેદાયશ[૩૬]ની[૩૮] વૃદ્ધિ[૩૪] તથા સંપુર્ણ-નતીજાને[૩૫] ખાતર[૩૩] તુંને પેદા કરયો છે,[૪૫] તેજ-પ્રમાણે[૪૬] હમેશા[૪૭] વૃદ્ધિના[૪૯] બાબમાં[૪૮] ફાયદેમંદ[૫૦] તથા ઘણો[૫૧] પુર[૫૨]-હીસ્સાવાળો[૫૩] તથા પુર[૫૪]-આસાનીવાળો[૫૫] થજે;[૫૬] તું[૫૯] ગેઉશ ઉરવનની[૬૦] મદદથી[૫૭ ૬૨-૫૮] મને[૬૮-૬૭] કે જે[૬૯] હોરમજદનો[૭૦] પેદા કીધેલો છેઉં[૭૧-૭૨] તેને તેનું[૬૨] સંપુર્ણ[૬૩] નીરૂ[૬૪] તથા જોર[૬૫] હોજો.[૬૬]

૧૫.

સેતાયશ-ઈ-દએ-પ-મહેર.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] ઓય[૩] તો[૪] દાદાર[૫]-ઈ વેહ[૬] અવજુની.[૭]

(૨) અજ[૮] કનુ[૯] તા[૧૦] જાવેદાનહા[૧૧]-ઇ જમાનહા[૧૨] કે[૧૩] *બુન[૧૪]-ચશ્ત[૧૫]-ઇ હર[૧૬] નેકી[૧૭] અહુરમજદ[૧૮] હોમના:[૧૯] વ હમા[૨૦] ખુરેહ[૨૧] વ ખારી[૨૨] વ રોશની[૨૩] બુન[૨૪] અજ[૨૫] તો[૨૬] વીનારશ્ન.[૨૭]

(૩) ૫[૨૮] તો[૨૯] ખુદ[૩૦] અ-કેનારે[૩૧] જમાન[૩૨] હોમના,[૩૩] વ દાદાર[૩૪]-ઈ દાશ્તાર[૩૫] વ પાનાકીનીદાર[૩૬]-ઈ બીશ[૩૭]-દામાન[૩૮] વ યઓજદાસરનીદાર[૩૯] અજ[૪૦] હર[૪૧] આહુક[૪૨]-ઈ પઈત્યાર-હોમંદ[૪૩] ૫[૪૪] ખીશ[૪૫] ખાવરી[૪૬] અવખ્શાયશ્ન-મંદ,[૪૭] વ હરવસ્ત[૪૮] બાલા[૪૯] હુ-સ્તીના,[૫૦] કે[૫૧] અશો[૫૨] કે-ચ[૫૩] દરવંદ,[૫૪] વ કસ-ચ[૫૫] અજ[૫૬] ખીશ[૫૭] દામાન[૫૮] અંદર[૫૯] દામ[૬૦] વનંદ[૬૧]-ઇ દરૂજ[૬૨] ન[૬૩] અહેલા[૬૪]— ઓશાન[૬૫] હમા[૬૬] પાક[૬૭] વ યઓજદાસર[૬૮] કુના;[૬૯] અવશાન[૭૦] જાવેદાન[૭૧] પુર-ઉરવાખ્મ[૭૨] વાનશ્ન[૭૩] દારા;[૭૪] અવશાન[૭૫] કુનશ્ન[૭૬] પસેજગીહા[૭૭] અજ[૭૮] ખીશ[૭૯] ગંજ[૮૦] હમીશે[૮૧] સુદ[૮૨] પાદ-દેહશ્ન,[૮૩] આન[૮૪]-ઇ વેહ[૮૫] આવાદીકીહા[૮૬] ઓબ-શ[૮૭] નવીકીહા.[૮૮]

---

* જુઓ જસમે અવંઘહે મજદ "અહુરાઈ મજ્દાઇ વીસ્પા વોહૂ ચિનહમી."

(૧૫)

દએ-પ-મહેર દાદારની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) ભલા,[૬] વૃદ્ધિ કરનાર[૭] તું[૪] દાદાર[૫]ની[૩] સેતાયશ કરૂં છું[૧] તથા યાદ કરૂં છું![૨]

(૨) હાલના-વખત[૯]થી[૮] તે જાવેદાન[૧૧] જમાના[૧૨] સુધી[૧૦] દરેક[૧૬] નેકીનું[૧૭] યજ-થવા-લાયક[૧૫] ઉસુલ[૧૪] અહુરમજદ[૧૮] તું છે;[૧૯] તથા તમામ[૨૦] ખોરેહ[૨૧] તથા આઃસાની[૨૨] તથા રોશનીના[૨૩] શણગારનું[૨૭] મૂળ[૨૪] તારેથી[૨૬-૨૫] છે.

(૩) ખુદ[૩૦] તારેથી[૨૯-૨૮] બેકીનાર[૩૧] જમાનો[૩૨] જાણવો,[૩૩] તથા પેદાયશને[૩૮] પેદા કરનાર[૩૪] રક્ષણ કરનાર[૩૫] તથા દુઃખથી[૩૭] બચાવનાર[૩૬] તથા સામસામાપણાના[૪૩] દરેક[૪૧] ડાઘ[૪૨]માંથી[૪૦] પાક-કરનાર[૩૯] તરીકે તારી-પોતીકી[૪૫] મહેરબાની[૪૬] તથા બખ્શેશની[૪૭] મારફતે[૪૪] તું છે, તથા ભલી સૃષ્ટિમાં[૫૦] તમામ[૪૮] બુલંદી[૪૯] તું છે, કે[૫૧] જેની મારફતે અશો[૫૨] તથા દરવંદબી[૫૪-૫૩] તથા કોઇબી[૫૫] તારી-પોતીકી[૫૭] પેદાયશ[૫૮]માંથી[૫૬] દરૂજથી[૬૨] માર ખાધેલો[૬૧] અને પેદાયશમાં[૬૦-૫૯] અશો[૬૪] નહીં[૬૩] હોય—તેઓને[૬૫] બધાંને[૬૬] પાક[૬૭] તથા પવિત્રાઇ આપેલાં[૬૮] તું કર;[૬૯] તેઓને[૭૦] જાવેદાન[૭૧] સુધી ખુશાલીથી-ભરપુર[૭૨] પ્યારથી[૭૩] રાખ;[૭૪] તેઓની[૭૫] કુનસ્નીનો[૭૬] લાયક રીતે[૭૭] વળતો-બદલો[૮૩] તારા-પોતીકા[૭૯] હમેશના[૮૧] ફાયદાવાળા[૮૨] ગંજ[૮૦]માંથી[૭૮] ભલો[૮૫]-બદલો[૮૪] આબાદીથી[૮૬] તથા નવીન-રીતે[૮૮] તેઓને[૮૭] (તું આપ).

(૪) ૫[૮૯] હરૂ[૯૦] ગાહ[૯૧] સેતાયમ[૯૨] તો,[૯૩] ચે[૯૪] ૫[૯૫] કામે[૯૬] વ ફરૂમાન્[૯૭]-ઇ તો[૯૮] વીનારૂદ[૯૯]-એસ્તેદ[૧૦૦]—આસ્માન્[૧] વ જમીન્[૨] વ હરૂ[૩] દામ[૪] વ દેહશન્[૫]-ઇ ગેતી[૬] વ મીનો;[૭] વ બુખ્તારૂ[૮] માન્[૯] બવી[૧૦] તો[૧૧] ખાવરૂ[૧૨] ખુદા[૧૩] અજ[૧૪] દસ્ત[૧૫] વ કુશશન્[૧૬]-ઇ વતરાન્[૧૭] વ મોશ્તગરાન્,[૧૮] ચે[૧૯] માન્[૨૦] નીસ્ત[૨૧] અઇયારી[૨૨]-ઇ પાન્[૨૩]-ઇ અવસ્તામ[૨૪] બ[૨૫] ઓય[૨૬] તો[૨૭] અહુરૂમજદ[૨૮]-ઇ વસ્પાન્[૨૯] ફરૂયાદ;[૩૦] બવી[૩૧] ચારે[૩૨]-ખાસ્તારૂ[૩૩]-ઈ અ-ચારેગાન્,[૩૪] અ-વીચારનીદારૂ[૩૫] ગેરફતારાન્,[૩૬] બુજીનીદારૂ[૩૭]-ઇ હરૂ[૩૮] કસ[૩૯] અજ[૪૦] બીમ[૪૧] વ આસ્તાન્[૪૨]-ઈ સાસ્તારાન્[૪૩] વ કીકાન્[૪૪] વ કરફાન્,[૪૫] કે[૪૬] ૫[૪૭] દામ[૪૮]-ઇ વેહ[૪૯] વનાસ-કારી[૫૦] દાબારંદ.[૫૧]

(૫) અવખ્શા[૫૨] ખાવરૂ,[૫૩] અવખ્શા[૫૪] દાદારૂ,[૫૫] અવખ્શા[૫૬] દાનાક્,[૫૭] અવખ્શા[૫૮] કેરૂફેગરૂ,[૫૯] અવખ્શા[૬૦] વેસ્પ[૬૧] અવજુની[૬૨]-ઇ નેક[૬૩] મીનો,[૬૪]—અવરૂ[૬૫] મા[૬૬] અવખ્શાય્-હોમંદાન્[૬૭] ઓય મીનશન્[૬૮]-ઈ પાદશાહાન્[૬૯] દેહ,[૭૦] કે[૭૧] માન્[૭૨] અવરૂ[૭૩] સાલારૂ[૭૪] વ પાતખ્શા-હોમંદ[૭૫] નેકી-કામે[૭૬] હુ-ચશ્મ[૭૭] બુદન્![૭૮]

(૬) અએદુન્-ચૂ[૭૯] ઓય[૮૦] મીનશન્[૮૧]-ઇ હમા[૮૨] સાલારાન્[૮૩] વ પાદશાહાન્[૮૪] કે[૮૫] અંદરૂ[૮૬] ગેતી[૮૭] અવરૂ[૮૮] દામ[૮૯]-ઇ તો[૯૦] પાદશાહ[૯૧] વ રોબાક્[૯૨] ફરૂમાના-હોમંદ,[૯૩] કુ[૯૪] તા[૯૫] અવજુનીતરૂ[૯૬] બેદ[૯૭] આન્[૯૮]-ઇ તો[૯૯] દામ[૧૦૦] વ દેહશન્[૧]-ઇ હમા[૨] અવરૂ[૩] સ્પંદામદ[૪] બુમ[૫]-ઇ પુરૂ-અરૂ[૬]

(૪) દર[૯૦] વખત[૯૧-૮૯] તારી[૯૩] સેતાયશ કરૂં,[૯૨] કેમજે[૯૪] તારી[૯૮] આજ્ઞા[૯૭] તથા મરજીથી[૯૬-૯૫] શણગાર[૯૯] પામેલાં છે[૧૦૦]— આસ્માન[૧] તથા જમીન[૨] તથા ગેતી[૬] અને મીનોની[૭] તમામ[૩] પેદાયશ[૪] તથા સૃષ્ટિ રચના;[૫] અએ તું મહેરબાન[૧૨] સાહેબ[૧૩] ખરાબ લોકો[૧૭] તથા પાપી લોકોના[૧૮] હાથ[૧૫] તથા કોશેશ[૧૬]માંથી[૧૪] અમને[૯] છોડવનાર[૮] તું[૧૧] થા,[૧૦] કેમજે[૧૯] તું[૨૭] હોરમજદ[૨૮] જે તમામ[૨૯] દાદ લેનાર[૩૦] છે તેની તરફની[૨૫-૨૬] મદદ[૨૪] તથા રક્ષણ[૨૩] જેવી મદદજ[૨૨] અમને[૨૦] નથી;[૨૧] ચારા-વગરનાઓને[૩૪] દાદખાહ[૩૨-૩૩] થા,[૩૧] મુશ્કેલીમાં-આવી પડેલાઓને[૩૬] માટે આસાન કરનાર[૩૫] થા, જુલમગારો[૪૩] તથા કીક[૪૪] અને કરપ[૪૫] લોકો જેઓ[૪૬] ભલી[૪૯] પેદાયશ[૪૮]માં[૪૭] ગુનેહગારીથી[૫૦] ફરતા ફરે છે[૫૧] તેઓની ધાસ્તી[૪૧] તથા ભયમાંથી[૪૨-૪૦] દરેક[૩૮] જણને[૩૯] છોડવનાર[૩૭] તું થા.

(૫) માફી બખ્શનાર[૫૨] મહેરબાન,[૫૩] માફી બખ્શનાર[૫૪] પેદા કરનાર,[૫૫] માફી બખ્શનાર[૫૬] ડહાપણવાળા,[૫૭] માફી બખ્શનાર[૫૮] સવાબ કરનાર,[૫૯] નેક[૬૩] મીનોની[૬૪] તમામ[૬૧] વૃદ્ધિ[૬૨] કરનાર માફી બખ્શનાર,[૬૦]—અમોને[૬૬-૬૫] માફીથી ભરપુર[૬૭] તથા પાદશાહોના[૬૯] વીચાર[૬૮] બખ્શ[૭૦] જેથી[૭૧] અમો[૭૨] બુલંદ[૭૩] સરદાર[૭૪] તથા સત્તાવાળા[૭૫] નેકીની-મુરાદવાળા[૭૬] તથા નેક-નૈયતના[૭૭] થઇએ ![૭૮]

(૬) એજ પ્રમાણે[૭૯] તમામ[૮૨] સરદારો[૮૩] તથા પાદશાહો[૮૪] જેઓ[૮૫] ગેતીની[૮૭] અંદર[૮૬] તારી[૯૦] પેદાયશ[૮૯] ઉપર[૮૮] પાદશાહી[૯૧] તથા ફરમાન-ચલાવનારા[૯૨] છે[૯૩] તેઓના મીશ્ર[૮૧] તું કર, જેથી[૯૪] વધુ વૃદ્ધિ[૯૬] થાય[૯૭] ત્યાં સુધી[૯૫] સ્પંદારમદની[૪] જમીન[૫] ઉપરની[૩] તારી[૯૯] તમામ[૨] પેદાયશ[૧૦૦] તથા રચના[૧] ફળદ્રુપ[૬] રહે,[૭] કેમજે[૮-૯]

માનંદ,[7] ચે[8] કે[9] મરદુમાન[10] આસાની[11] વ ખારી[12] એદ,[13] હુમા-ચૂ[14] દામ[15] વ દેહુશન[16]-ઇ તો[17] ઓય[18] હુ-વરૂજશન[19]-ઇ મરદુમાન,[20] પરૂદાજશન[21]-ઇ પાકી,[22] ઓશાન[23] પ[24] હુર[25] ફરારૂની[26] અવમાન[27]-ઇ હુર[28]-હીર[29] અવસ્તામ[30] ઓય[31] તો[32] દાદાર[33]-ઇ વેહ[34] વેસ્પ-તવાન.[35] અષેમ વોહૂ ૧.

માણસો[૧૦] સુખ[૧૧] તથા આસાનીથી[૧૨] રહે[૧૩] તો તમામ[૧૪] તારી[૧૭] પેદાયશ[૧૫] તથા રચનાબી[૧૬] માણસોની[૨૦] ભલી-વરઝશીમાં[૧૯ ૧૮] તથા નેકીના[૨૨] રોકાણમાં[૨૧] (રહે); અને તેઓની[૨૩] દરેક[૨૫] ભલાઇની[૨૬] મારફતે[૨૪] અમોને[૨૭] મદદની[૩૦] દરેક[૨૮] દોલત[૨૯] તું[૩૨] ભલા[૩૪] સર્વેશક્તિવાન[૩૫] પેદા કરનાર[૩૩] તરફથી[૩૧] (છે).

૧૬.

સેતાયશ-ઈ-મેહેર.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખુરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] અહુરમજદ[૧૧] મીનો[૧૨] અવજુની[૧૩] ખુદા[૧૪]-ઇ ખાવર[૧૫] કેરફેગર[૧૬] દાદાર[૧૭]-ઇ વેસ્પ[૧૮] દામ[૧૯] વ દેહશન[૨૦]-ઇ મીનો[૨૧] વ ગેતી[૨૨] ખુરેહ[૨૩] દાદાર,[૨૪] કે-શ[૨૫] ફરાજ-બરહેનીદ[૨૬] તો[૨૭] કેરફેગર[૨૮] મેહેર[૨૯] ફરાખ-ગયઓદ,[૩૦] કે[૩૧] રાસ્ત[૩૨] દાવર[૩૩] અવશ[૩૪] માનંદ[૩૫] હોમના,[૩૬] કુ[૩૭] પ[૩૮] મીનોયાન[૩૯] વ ગેતીયાન[૪૦] દાવરી[૪૧] વ મ્યાનજી[૪૨]-ઇ રાસ્ત[૪૩] કુનાદ[૪૪] ફરાખ-ગયઓદ,[૪૫] કુ[૪૬] દશ્ત[૪૭] વ જાય[૪૮] અવી-બીમ[૪૯] દારદ.[૫૦]

(૩) વ યઓજદાસરીનીદાર[૫૧] મરદુમ[૫૨] અજ[૫૩] દુશ્મત[૫૪] વ દુજૂખ્ત[૫૫] વ દુજવરશ્ત,[૫૬] *કે[૫૭] પ[૫૮] તો[૫૯]

---

* જુઓ મહેર યશ્ત ફકરો ૩: "આસુ-અસ્પીમ દદાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂગઑયઑઇતિશ, યોઇ મિથ્રૅમ નોઇત અઇવિ દ્રુજિન્તિ; રજિશ્તૅમ પન્તામ દદાઇતિ આતર્શ મજદાઑ અહુરહે, યોઇ મિથ્રૅમ નોઇત અઇવિ દ્રુજિન્તિ; અષાઉનામ વંઘુહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો દદાઇતિ આસ્નાામ ફ્રજઇન્તિમ, યોઇ મિથ્રૅમ નોઇત અઇવિ દ્રુજિન્તિ."

(૧૬)
મેહેર યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) મીનો,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૩] સાહેબ,[૧૪] મહેરબાન,[૧૫] સવાબકાર,[૧૬] તમામ[૧૮] મીનો[૨૧] તથા ગેતીના[૨૨] પેદાયશ[૧૯] તથા રચનાના[૨૦] પેદા કરનાર,[૧૭] તથા ખોરેહના[૨૩] પેદા કરનાર[૨૪] હોરમજદ[૧૧] ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮-૯] કે જેણે[૨૫] તું[૨૭] સવાબકાર[૨૮] બહોળાં-ખેતરવાળા[૩૦] મેહેરને[૨૯] પેદા કર્યો,[૨૬] જે[૩૧] રાસ્ત[૩૨] દાવર[૩૩] મીસાલ[૩૫] થઈને રહે છે,[૩૬] કેમજે[૩૭] તે બહોળાં-ખેતરવાળો[૪૫] મીનોને[૩૯] લગતાં[૩૮] તથા ગેતીને લગતાંઓની[૪૦] દાવરી[૪૧] તથા મારેફત[૪૨] રાસ્ત[૪૩] કરે છે,[૪૪] જે[૪૬] જંગલ[૪૭] તથા જગ્યાને[૪૮] ધાસ્તી વગર[૪૯] રાખે છે,[૫૦]

(૩) તથા પરહેજગાર[૫૧] શખ્સ[૫૨] જે[૫૭] દુસ્મન,[૫૪] દુજુખ્ત[૫૫] તથા દુજવરસ્ત[૫૬]થી[૫૩] તુંને[૫૯] [૫૮] નથી[૬૦] ઠગતો[૬૧] તેને-તો[૬૨] તું

ન[૬૦] દરૂજેદ,[૬૧] અગીન-શ[૬૨] તીજ-અસ્પી[૬૩] દેહી,[૬૪] વ અવશ[૬૫] નુમાઇ[૬૬] આન[૬૭]-ઇ અવીજેહ[૬૮] રાહ[૬૯] બ[૭૦] ઓય[૭૧] વહિશ્ત[૭૨] ગરોસ્માન[૭૩]-ઇ અહુરમજદ,[૭૪] પ[૭૫] આતશ[૭૬]-ઇ અહુરમજદ[૭૭] અઇયારી[૭૮] દેહદ[૭૯] પ[૮૦] રવાન[૮૧] વ ફરોહર[૮૨] આન[૮૩]-ઇ આસુદગી[૮૪]-ઈ ફરજંદ.[૮૫]

(૪) પ[૮૬] તો[૮૭] મેહેર[૮૮] યારી[૮૯] અંદર[૯૦] ગેતી[૯૧] વ મીનો[૯૨]-ઇ ફરરોખ્તર[૯૩] કે[૯૪] પ[૯૫] હીચ[૯૬] આઇને[૯૭] કસ[૯૮] *મેહેર[૯૯] ન[૧૦૦] દરૂજેદ[૧]—ન[૨] અવા[૩] ખીશ-દીનાન[૪]વન-ચ[૫] અવા[૬] દરવંદાન[૭] અવા[૮] ઓય[૯] કસ[૧૦] કેશ[૧૧] અજ[૧૨] મેહેર[૧૩]-દરોખ્તન[૧૪] જયાન[૧૫] કમ[૧૬] હોમંદ,[૧૭]—†અવર[૧૮] હર[૧૯] દો[૨૦] મેહર[૨૧] હસ્ત[૨૨]—અશોઆન[૨૩] વ દરવંદાન-ચ.[૨૪]

(૫) પ[૨૫] તો[૨૬] મેહેર[૨૭] વીનારદ[૨૮]-એસ્તેદ[૨૯] તોખ્મ[૩૦]-ઇ મરદુમાન[૩૧] પ[૩૨] ગેતીયાન,[૩૩] કુ[૩૪] પદ્વંદ[૩૫] ગેતીયાન[૩૬] પ[૩૭] રાહ[૩૮]-ઇ તો[૩૯] બે-રવેદ;[૪૦] §તો[૪૧] હોમની[૪૨] અજ[૪૩] તીઝન[૪૪] તીજતર,[૪૫] અજ[૪૬] રાદાન[૪૭] રાદતર,[૪૮] અજ[૪૯] તગીયાન[૫૦] તગીતુમ,[૫૧] અજ[૫૨] અઓજ-હોમંદાન[૫૩]

---

* જુઓ મહેર યશ્ત ફકરો ૨: "મિથ્રૅમ મા જન્યાઑ, સ્પિતમ, મા યિમ દ્રવતત પૅર્સાઑંઘહે મા યિમ ખાદએનાત અષઑનત."

† જુઓ મહેર યશ્ત ફકરો ૨: "વયાઑ જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્રવતએચ અષઑનએચ."

§ જુઓ મહેર યશ્ત ફકરો ૬૫: "યો આસુનાંમ આસુશ, યો અર્દ્રનાંમ અર્દ્રો, યો તખ્મનાંમ તખ્મો, યો વ્યાખન-નાંમ વ્યાખનો."

તેજ-ઘોડાની-ચાલ[૬૩] આપે છે,[૬૪] તથા તેને[૬૫] હોરમજદના[૭૪] સૌથી-સરસ[૭૨] ગરોથ્માન[૭૩] તરફ[૭૦-૭૧] પવિત્ર[૬૮] રાહની[૬૭ ૬૯] રેહબરી-કરે છે,[૬૬] હોરમજદના[૭૭] આતશને[૭૬] ખાતર[૭૫] મદદ[૭૮] આપે છે,[૭૯] તથા રવાન[૮૧] તથા ફરોહરના[૮૨] બાબમાં[૮૦] ફરજંદનું[૮૫] સુખ[૮૩-૮૪] (આપે છે).

(૪) તે (શખ્સ) ગેતીમાં[૮૬-૯૦] તું[૮૭] મહેર[૮૮] મારફતે[૮૯] મદદ[૯૧] તથા મીનોઇમાં[૯૨] વધારે ખુશાલી[૯૩] (પામે છે) કે જે[૯૪] કોઇ[૯૮] કોઇબી[૯૬] રીતે[૯૭ ૯૫] મહેરને[૯૯] દગતો[૧] નથી[૧૦૦]—(કે જે) પોતાની-દીનવાળા[૪] સાથેબી[૩] નહી,[૨] અને તેમજ દરવંદો[૭] સાથે[૬]બી-નહી[૫] તથા જે શખ્સ[૧૦] મહેર[૧૩]-દરૂજ[૧૪]થી[૧૨] ઓછો[૧૬] નુકસાનકારક[૧૫] હોય[૧૭] તેની[૧૧] સાથે[૮] (બી મેહેર તોડતો નથી)—બુલંદ[૧૮] મહેર[૨૧] બેઉ-રીતના[૧૯-૨૦] છે[૨૨]—અશોની-સાથનો[૨૩] તેમજ દરવંદોનોબી.[૨૪]

(૫) ગેતીનાઓના બાબમાં[૩૨] માનવીઓની[૩૧] તોખ્મ[૩૦] તું[૨૬] મહેરને[૨૭] લીધે[૨૫] આરાસ્તે[૨૮] થયલી છે,[૨૯] કેમજે[૩૪] ગેતીના-ઓનું[૩૬] ઓલાદનું-વધવું[૩૫] તારી[૩૯] રાહ[૩૮] મુજબ[૩૭] ચાલે છે;[૪૦] તું[૪૧] છે[૪૨] તેજીઓમાં[૪૪ ૪૩] વધારે-તેજી,[૪૫] "રાદ"-યાને-રોશનીનું-કાર્ય-કરનારાઓમાં[૪૭ ૪૬] વધારે-"રાદ,"[૪૮] તગી-શક્તિવાળા-ઓમાં[૫૦ ૪૯] સૌથી-વધારે-તગીવાળો,[૫૨] અઓજ-વાળાઓ[૫૩]માં[૫૨]

અઓજ-હોમંદ્દતુમ[૫૪] *રમ[૫૫]-ઇ દાદાર[૫૬] વ જાન-[૫૭]ઇ દાદાર[૫૮] પુસ[૫૯]-દાદાર[૬૦] વ હોમના[૬૧] અશો[૬૨]-ઇ દાદાર[૬૩] વ તો[૬૪] મેહેર[૬૫] રાય,[૬૬] કે[૬૭] ઇન[૬૮] હુમા[૬૯] ચીશ[૭૦] અંદર[૭૧] ગેતી[૭૨] વીનારશ્ન.[૭૩]

(૬) વ પ[૭૪] તો[૭૫] મેહેર[૭૬] †આબ[૭૭] રોબાક[૭૮] અવજાયશ્ન[૭૯] કે[૮૦] વખશશ્ન[૮૧]-ઈ ઉરવરાન[૮૨] અજ-શ[૮૩] બેદ;[૮૪] પ[૮૫] ખાનશ્ન[૮૬]-ઇ સુદમંદ[૮૭] હોમના,[૮૮] કુ[૮૯] કે[૯૦] ખાનંદેહ[૯૧] સુદ[૯૨] કુનીદ;[૯૩] હુમા[૯૪] જામ[૯૫]-ઈ જીન[૯૬] અવજાર[૯૭] બ[૯૮] શાયદ[૯૯] નેહાદન[૧૦૦] પ[૧] રાહ[૨]-ઇ તો,[૩] કે-ચ[૪] સ્તોર[૫] વ પાહ[૬] વ ગુસ્પંદ[૭] પ[૮] ચે[૯] તો[૧૦] બ[૧૧] શાયદ[૧૨] હેશતન,[૧૩] વ કે-ચ[૧૪] શવીક[૧૫] વ કુસ્તી[૧૬] વ પદમોજ[૧૭]-ઇ ચાબુક[૧૮] શાયદ[૧૯] દાશતન,[૨૦] પ[૨૧] કામ[૨૨]-ઇ અવા[૨૩] જનાન[૨૪] વ પેસરાન[૨૫] વ દોખતરાન[૨૬] ખુશ[૨૭] બ[૨૮] શાયદ[૨૯] નેશાસ્તન[૩૦] પ[૩૧] રાહ[૩૨]-ઇ તો.[૩૩]

(૭) કે[૩૪] મેહેર[૩૫] ખુબ[૩૬]-દારશ્ન[૩૭]-ઇ ફેરદુમ[૩૮] ન[૩૯] દરુજેદ,[૪૦] અગીન-શ[૪૧] આન[૪૨]-ઇ ગેતી[૪૩] સુદ[૪૪] વ આવાદાની[૪૫] વ યારી[૪૬]-ઇ દુસ્તાન[૪૭] વ આન[૪૮]-ઇ મીનોય[૪૯] નેક[૫૦] બેહેર,[૫૧]—ચુન[૫૨] બુખ્તગી[૫૩] અજ[૫૪] દુજખ,[૫૫] વ રસશ્ન[૫૬]-ઇ રવાન[૫૭]

---

* જુઓ મહેર યસ્ત ફકરો ૬૫: "યો બાંથ્વો-દાઓ,... યો ગયો-દાઓ...યો પુથ્રો-દાઓ...યો અષવસ્તો-દાઓ."

† જુઓ મહેર યસ્ત ફકરો ૬૧: "ફ્રત-આપૅમ જવનો-સુતૅમ, તચત-આપૅમ ઉક્ષયત-ઉર્વરૅમ."

સૌથી-વધારે-અઓજ-શક્તિવાળો,[૫૪] ટોળાંઓનો[૫૫] આપનાર,[૫૬] જાનનો[૫૭] આપનાર,[૫૮] રક્ષણનો[૫૯] આપનાર,[૬૦] તથા અશોઇનો[૬૨] આપનાર[૬૩] તું છે,[૬૧] અને તું[૬૪] મહેરને[૬૫] લીધેજ[૬૬] આ[૬૮] તમામ[૬૯] ચીજો[૭૦] ગેતીમાં[૭૨ ૭૧] વૃદ્ધિ[૭૩] (પામે છે).

(૬) અને તું[૭૫] મહેરની[૭૬] મારફતે[૭૪] આબ[૭૭]-ઇ-રવા યાને વહેતાં પાણીની[૭૮] વૃદ્ધિ છે[૭૯] કેમજે[૮૦] તેનેથી[૮૩] ઝાડપાનોનું[૮૨] ઉગવું[૮૧] થાય છે.[૮૪] નામ-બોલાવવામાં[૮૬ ૮૫] તું ફાયદેમંદ[૮૭] છે,[૮૮] કેમજે[૮૯-૯૦] નામ-બોલાવનારને[૯૧] તું ફાયદો[૯૨] કરે છે;[૯૩] તારી[૩] રાહ[૨]થી[૧] તમામ[૯૪] બખ્તર,[૯૫] આલાત[૯૬] તથા હથ્યારો[૯૭] મુકી દેવાં[૯૮ ૧૦૦] જોઇએ,[૯૯] કેમ-જે[૪] તારેજ[૧૦] લીધે[૮ ૯] ઢોર,[૫] જાનવર[૬] તથા ગોસ્પંદોને[૭] છુટાં મુકી દેવાં[૧૧-૧૩] જોઇએ,[૧૨] તથા વળી[૧૪] સુદરેહ,[૧૫] કુસ્તી[૧૬] તથા સંપુર્ણ[૧૮] માથાંનું તેમજ પગનું પહેરણ[૧૭] રાખવું[૨૦] જોઇએ,[૧૯] તથા સ્ત્રીઓ,[૨૪] છોકરાઓ[૨૫] છોકરીઓ[૨૬] સાથે[૨૩] મુરાદ[૨૨] મુજબ[૨૧] તારી[૩૩] રાહ[૩૨] મુજબ[૩૧] ખુશ[૨૭] બેસવું[૨૮ ૩૦] જોઇએ.[૨૯]

(૭) જે કોઇ[૩૪] મહેર[૩૫] ખુબ[૩૬] સાચવે[૩૭] અને પહેલેથીજ[૩૮] નહી[૩૯] તોડે,[૪૦] તો-પછી[૪૧] ગેતીનો[૪૩] ફાયદો[૪૨ ૪૪] તથા આબાદી[૪૫] તથા દોસ્તોની[૪૭] મદદ[૪૬] તથા મીનોઇમાં[૪૯] ભલો[૫૦] હીસ્સો[૪૮ ૫૧]—જેવો કે[૫૨] દુજખમાંથી[૫૫-૫૪]

ઓય[૫૮] આન[૫૯]-ઇ પાશુમ[૬૦] અખાન[૬૧] રોશાન[૬૨] ગરોસ્માન[૬૩]—ખીશીનેદ[૬૪] બેદ.[૬૫]

(૮) ફરાજ[૬૬] વસહુદ[૬૭] અજ[૬૮] કનુ,[૬૯] શાદ[૭૦] રાન[૭૧] અવમ[૭૨] કામે[૭૩]-ઈન,[૭૪] કુ-મ[૭૫] પ[૭૬] આન[૭૭]-ઇ તો[૭૮] અવજુની[૭૯]-ઇ મન[૮૦] વ ફરૂજંદાન[૮૧]-ઇ મન[૮૨] વ બેરાદરાન[૮૩] વ વેહાન[૮૪] અંદરૂ[૮૫] હફત[૮૬] કેશ્વરૂ[૮૭] અરૂજાનીયાન,[૮૮] કુ[૮૯] અંદરૂ[૯૦] કસ-ચ,[૯૧] ન[૯૨] અંદરૂ[૯૩] ગેતી[૯૪] વરૂજશનાન,[૯૫] ન[૯૬] અંદરૂ[૯૭] મીનોયાન[૯૮] રવાન[૯૯]-ઈ ખીશ[૧૦૦] અયરખ્તગી[૧] ન[૨] બેદ.[૩] પ[૪] આન[૫]-ઇ અહુરમજદ[૬] કામે[૭] આવાસ્તન[૮] આવાકી[૯]-ઇ તો,[૧૦] અગીન-મ[૧૧] રવાન[૧૨] આન[૧૩]-ઇ અસરૂ[૧૪] રોશની[૧૫]-ઇ ગરોસ્માન[૧૬] બે-રસાદ.[૧૭] અષેમ વોહૂ ૧.

છુટકારો,[૫૩] તથા રોશન[૬૨] ગરોથ્માનની[૬૩] સૌથી-સરસ[૬૦] હયાતી[૫૯.૬૧] નરફ[૫૮] રવાનનું[૫૭] પહોંચવું[૫૬]—પામેલો[૬૪] તે[૪૧] થાય છે.[૬૫]

(૮) હમણાથી[૬૯.૬૮] આગળ[૬૬] વધાર[૬૭] તથા આ[૭૪] મારી મુરાદમાં[૭૩] મને[૭૨] ખુશખુશાલ[૭૦] હાંક,[૭૧] જેથી[૭૫] તું મને મારી[૮૦] વૃદ્ધિના[૭૭.૭૮] બાબમાં,[૭૬] તથા મારાં[૮૨] ફરજંદોના[૮૧] બાબમાં, ભાઇઓ[૮૩] તથા સાતે[૮૬] કેશ્વર[૮૭]ના[૮૫] ભલાંઓને[૮૪] લાયકાતવાળાં[૮૮] (કર), કેમજે[૮૯] કોઇનાબી[૯૧] બાબમાં,[૯૦]—ગેતીના[૯૪] કારદાની-કરનારાઓમાં[૯૫.૯૩] તેમજ મીનોઇની[૯૮] (કારદાની કરનારા-ઓમાં)[૯૭] બી—પોતીકા[૧૦૦] રવાનને[૯૯] આઝુદગી[૧] નહી,[૯૨] નહી,[૯૬] નહીજ[૨] હોય;[૩] હોરમજદની[૬] મુરાદ[૫.૭] મુજબ[૪] તારી[૧૦] મદદથી[૯] મારે થવાનું-છે[૮] ત્યારે-તો[૧૧]-મારાં રવાનને[૧૨] અસર[૧૪] રોશની[૧૩.૧૫] સાથના ગરોથ્માનમાં[૧૬] પહોંચાડ![૧૭]

૧૭.

સેતાયશ-ઈ-સરોશ.

ફ્નઓથ અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરૂમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદારૂ[૧૧] અહુરૂ-મજદ[૧૨] વેહ[૧૩] અવજુની[૧૪] ખુદા[૧૫]-ઇ ખાવરૂ[૧૬] કેરૂફેગરૂ[૧૭] મીનોયાન[૧૮] વ ગેતીયાન[૧૯] મેહેસ્ત,[૨૦] કે-શ[૨૧] ફેરાજ-બરૂહેનીદ[૨૨] પ[૨૩] આન[૨૪]-ઇ અવજુની[૨૫] અઓજ[૨૬] વ નીરૂ[૨૭]-ઈ ફેરૂરોખ[૨૮] ખુદાઇ[૨૯]-ઇ તો[૩૦] સરોશ,[૩૧] તગી[૩૨] ફીરોજગરૂ[૩૩] ઓય[૩૪] પાનેગી[૩૫]-ઇ ગેતી[૩૬] દામ[૩૭] અવશ[૩૮] ખુદ[૩૯] ફેરાજ-દાદ.[૪૦]

(૩) પ[૪૧] આન[૪૨]-ઇ મેહેસ્ત[૪૩] અમાવંદી[૪૪] વ ફીરોજગરી[૪૫] વ વરૂજાવંદી,[૪૬] અવત[૪૭] હુંદ[૪૮] તગી[૪૯]-ઇ કુ[૫૦] ન[૫૧] કસ[૫૨] અજ[૫૩] સ્પેનામીનો[૫૪] દામ[૫૫] અયોતાક,[૫૬] વ તગી[૫૭] બ[૫૮] તો[૫૯] અવશ[૬૦] ફેરાજ-બરૂહેનીદ[૬૧] પ[૬૨] તો[૬૩] તન-ફેરૂમાની[૬૪] કુ[૬૫] ન[૬૬] અજ[૬૭] હુરૂવસ્પ[૬૮] દામ[૬૯]-ઇ અહુરૂમજદ[૭૦] કસ[૭૧] અયોતાક,[૭૨] વ તન-ફેરૂમાન[૭૩] બ[૭૪] તો[૭૫] કે[૭૬] હોમના[૭૭] પ[૭૮] તગી[૭૯] વ તન-ફેરમાની[૮૦] કુ[૮૧]

(૧૭)

સરોશ યજ઼દની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજ઼દની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા[૧૩] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૪] મહેરબાન[૧૬] સવાબકાર[૧૭] સાહેબ,[૧૫] મીનો[૧૮] તથા ગેતીને લગતાઓમાં[૧૯] સૌથી-બુજોર્ગ[૨૦] પેદા કરનાર[૧૧] અહુરમજદ[૧૨]ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું,[૮-૯] કે જેણે[૨૧] "અઓજ"[૨૬] તથા "નીરૂ"[૨૭]ની મુબારક[૨૮] ખુદાઇ[૨૯] સાથે વૃદ્ધિને[૨૪-૨૫] ખાતર[૨૩] તું[૩૦] સરોશને[૩૧] પેદા કરયો,[૨૨] અને ગેતીની[૩૬] પેદાયશના[૩૭] બચાવને[૩૫] માટે[૩૪] તેણે[૩૮] ખુદ[૩૯] ફતેહમંદ[૩૩] "તગી"[૩૨] સાથે પેદા કરયો.[૪૦]

(૩) સૌથી-મ્હાન[૪૩] હીમત,[૪૨ ૪૪] ફતેહ[૪૫] તથા કારદાનીને[૪૬] વાસ્તે[૪૧] તારી[૪૭] આટલી-બધી[૪૮] "તગી"[૪૯] છે, જેની[૫૦] બરાબર[૫૬] સ્પેનામીનોની[૫૪] પેદાયશમાં[૫૫ ૫૩] કોઇબી શખ્સ[૫૨] નથી,[૫૧] તથા તેણે[૬૦] તારે[૫૯] માટે[૫૮] "તગી"[૫૭] પેદા કીધી,[૬૧] અને તુંને[૬૩ ૬૨] "તન-ફરમાની"[૬૪] આપી કે[૬૫] તેની બરાબર[૭૨] હોરમજદની[૭૦] તમામ[૬૮] પેદાયશમાં[૬૯-૬૭] કોઇબી શખ્સ[૭૧] નથી,[૬૬] અને તું[૭૫] જે "તન-ફરમાન"[૭૩] છે તે[૭૬] "તગી"[૭૯] તથા "તન-ફરમાની"[૮૦]ને લીધે[૭૮] છે,[૭૭] કેમજે[૮૧] હોરમજદના[૮૫]

તન[82] પ[83] ફ્રૂમાન[84]-ઇ અહુરમજદ[85] દારી,[86] ઓ[87] કદારૂચાયૂ[88] કુસ્તી[89] કે-ત[90] કામે[91] બ[92] મદારૂ[93] વ તન-ફ્રૂમાન[94] હોમની,[95] કુ[96] હુમા[97] તન[98] પ[99] ફ્રૂમાન[100]-ઇ અહુરમજદ[1] દારી,[2] પ[3] હુરૂવસ્પૂ[4] દામ[5]-ઈ અહુરમજદ[6] અવરૂ[7] ઇન[8] જમીન[9] અયોતાકૂ[10] પ[11] આન[12]-ઇ હોમની.[13]

(૪) પ[14] આન[15]-ઇ શેગોફ્રૂત[16] જીન[17] અવજારૂ[18] તો[19] બે-જની[20] અએશમ[21]-ઇ ખ્રવી[22] દ્રૂઓશ[23] દ્રૂવંદ[24] વ હુરૂવસ્પૂ[25] દ્રૂજાન[26] વ જાદુકાન[27] વ પરીકાન[28] વ દ્રૂવંદાન[29] વસ્પનહા[30] અવા[31] અએશમ[32] ખ્રવી[33] દ્રૂઓશ[34] હુરૂ[35] દીવ[36] વનસ્ત[37] ઓ[38] હુમ[39] અજ[40] જનશ્ન[41]-ઇ ગનામીનો[42] દામ,[43] વ હુરૂ[44] અ-સરૂશતી[45] વ અદાદી[46] બ[47] બંદાદ[48] અજ[49] દામ[50]-ઇ સ્પેનામીનો;[51] અવશ[52] ફ્રૂરાજ-બરૂહેનીદ[53] હોમના[54] અહુરમજદ[55] તગીતુમ[56] ચીહુરૂતુમ[57] દરૂજાન[58]-વાનીદારૂતુમ[59] પ[60] હુમા[61] ગેહાન[62] વીનારશ્ન[63]-ઇ ખુદાઇ;[64] પ[65] વરૂજ[66] વ ખુરેહ[67] વ અઓજ[68] વ નીરૂ[69]-ઇ તો[70] સરોશ[71] અશો,[72] કે[73] તન[74] વ રવાન[75]-ઇ મરૂદુમાન[76] પાનેહ[77] હોમના.[78]

(૫) વ અજ[79] હુરૂ[80] રૂજ[81] વ શબ[82] હફ્રૂત[83] બારૂ[84] પ[85] હફ્રૂત[86] કેશ્વરૂ[87] જમીન[88] અવરૂ[89] હુરૂવસ્પૂ[90] અહુ[91]-ઇ અસ્ત-હોમંદ[92] બે-રસી.[93] વ અવશાન[94]-ઇ નોહ[95] નોહ[96] પાનેગી[97] વ પાસ્બાની[98] કુની[99] વ અનાકી[100] અવશાન[1]

ફરમાન[૮૪] મુજબ[૮૩] તું તન[૮૨] રાખે છે,[૮૬] તથા કોઇબી[૮૮] કુસ્તીને[૮૯] લીધે[૮૭] તારી[૯૦] મુરાદે[૯૧] પહોંચનાર[૯૨ ૯૩] તથા "તન-ફરમાન"[૯૪] છે,[૯૫] કેમજે[૯૬] તે તમામ[૯૭] તનને[૯૮] હોરમજદના[૧] ફરમાન[૧૦૦] મુજબ[૯૯] રાખે છે;[૨] આ[૮] જમીન[૯] ઉપરની[૭] હોર-મજદની[૬] તમામ[૪] પેદાયશ[૫] તેની[૧૨] સાથે[૩ ૧૧] એકતાન[૧૦] થાય.[૧૩]

(૪) ભારે[૧૬] બુલંદ[૧૭] હથ્યાર[૧૫ ૧૮]થી[૧૪] તું[૧૯] ધાટકી[૨૨] ભાલાવાળા[૨૩] પાપી[૨૪] "અએશમ"[૨૧] ને માર,[૨૦] તથા તમામ[૨૫] દરૂજ,[૨૬] તથા જાદુગરો[૨૭] તથા પરીઓ[૨૮] તથા કુસ્યાતી રીતે[૩૦] દરવંદો,[૨૯] ધાટકી[૩૩] ભાલાવાળા[૩૪] "અએશમ"[૩૨] સાથે[૩૧] દરેક[૩૫] દેવ[૩૬] તુટેલા થાએ,[૩૭] તથા[૩૮] વળી[૩૯] ગનામીનોની[૪૨] પેદાયશ[૪૩] માર ખાધેલી થાય,[૪૧ ૪૦] અને સ્પેનામીનોની[૫૨] પેદાયશમાંથી[૫૦ ૪૯] દરેક[૪૪] ના ફરમાની,[૪૫] ગેરદીનસાફ[૪૬] બંધ થઈ જાય;[૪૭ ૪૮] તેને[૫૨] હોરમજદે[૫૫] તમામ[૬૧] દુન્યામાં[૬૨] ખુદાઇની[૬૪] વ્યવસ્થાને[૬૩] માટે[૬૦] સૌથી-ઘણી-"તગી"-સાથે.[૫૬] સૌથી-ખુબસુરત,[૫૭] તથા દરૂજને[૫૮]-સૌથી-ઘણો-મારનાર[૫૯] પેદા કરયો છે;[૫૩-૫૪] તું[૭૦] સરોશ[૭૨] અશોના[૭૨] પ્રતાપ[૬૬] તથા બોરેહ,[૬૭] "અઓજ"[૬૮] તથા "નીરૂ"[૬૯] ને લીધે[૬૫] એમ છે કે[૭૩] માનવીઓના[૭૬] તન[૭૪] તથા રવાનનો[૭૫] બચાવ[૭૭] થાય છે.[૭૮]

(૫) તથા દર[૮૦] રોજ[૮૧-૭૯] તથા રાત[૮૨] સાતે[૮૬] કેશ્વરના[૮૭] વીસ્તારમાં[૮૮ ૮૫] તમામ[૯૦] હાડમંદ[૯૨] હૈયાતી[૯૧] ઉપર[૮૯] સાત[૮૩] વખત[૮૪] તું પહોંચ.[૯૩] અને તેઓની[૯૪] નવી[૯૫] નવી[૯૬] સંભાળ[૯૭] તથા પાસબાની[૯૮] તું કર,[૯૯] તથા તેઓની[૧] હલાકીને[૧૦૦] દૂર-

અવાજ-દારી;[2] વ નેકી[3] વ આસાની[4] વ ઉરવાખ્મ[5] વ અવજુન[6]-વીનારશ્ન[7] કુની,[8] હમીશે[9] જાવેદાન[10] વખ્શીનેદ;[11] પાયશ્ન[12] બવી.[13] અઓજ[14] વ નીરૂ[15] વ અમાવંદી[16] વ હમા[17] ફીરોજગરી[18]-એ તો[19] સરોશ[20] અશો[21] પ[22] અવાજ-દારશ્ન[23]-એ વનાસ્તારૂ[24] હોમ[25] અજ[26] દામ[27]-એ અહુરમજદ![28] અશેમ વોહૂ ૧.

કર;[૨] તથા નેકી,[૩] સુખ,[૪] ખુશાલી,[૫] તથા વૃદ્ધિની[૬]-વ્યવસ્થા[૭] તું કર,[૮] જે હમેશા[૯] જાવેદાન[૧૦] વધ્યા-કરે;[૧૧] તું કાયમ[૧૨] રહેજે.[૧૩] અએ સરોશ[૨૦] અશો,[૨૧] તારા[૧૯] "અઓજ"[૧૪] તથા "નીરૂ"[૧૫] તથા હીમત[૧૬] તથા તમામ[૧૭] ફત્તેહમંદીને લીધે[૧૮] નુકસાન કરનારાઓ[૨૪]ને હોરમજદની[૨૮] પેદાયશમાંથી[૨૭-૨૬] દૂર-કરનાર[૨૩] તરીકે[૨૨] હું છેઉં ![૨૫]

૧૮.

સેતાયશ્-ઈ-રશ્ન્-ઈ રાસ્ત્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અષેમ વોહુ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] ખાવર્[૩]-ઇ આમોરૂજી-દાર્[૪] દાદાર્[૫] અહુરમજ્દ્[૬] રયોમંદ્[૭] ખોરેહોમંદ્[૮]—કે-શ[૯] ફરાજ-અરૂહેનીદ્[૧૦] તો[૧૧] *રશ્ન્[૧૨]-ઇ રાસ્ત્[૧૩] ઓય્[૧૪] રાસ્ત્[૧૫] દાવરી[૧૬]-ઇ ગેતીયાંન્.[૧૭]

(૨) ખુદ્[૧૮] તન્[૧૯]-ઇ રાસ્તી[૨૦] હોમના,[૨૧] પ[૨૨] કેરૂદે[૨૩] વ અજેહ્[૨૪] શુમારૂ[૨૫] કુની,[૨૬] વ અજ[૨૭] આન્[૨૮]-ઇ રાસ્ત[૨૯] પંદ્[૩૦] હીચ્[૩૧] આઇને,[૩૨] ન-ચ્[૩૩] પીશ[૩૪] ન[૩૫] પ[૩૬] મીનોયાન્[૩૭] ન[૩૮] પ[૩૯] ગેતીયાન્.[૪૦]

(૩) પ[૪૧] હુ-ચશ્મી[૪૨] મરૂ[૪૩] પ[૪૪] કસ-ચ્[૪૫] ન[૪૬] દરૂજાન્[૪૭] વ મ્યાનજી[૪૮] વ દાવરી[૪૯] પ[૫૦] રાસ્તી[૫૧] કુની;[૫૨] વ દીવાન્[૫૩] વ દરૂજાન્[૫૪] પ[૫૫] રાસ્તી[૫૬] વાના;[૫૭] વ દરૂજી[૫૮] અજ[૫૯] દામાન્[૬૦]-ઈ અહુરમજ્દ્[૬૧] પ[૬૨] રાસ્તી[૬૩] બ-બરી.[૬૪]

---

* જુઓ સીરોજા યશ્ત, ફકરો ૧૭: "રશ્નઑસ રજિશ્તહે, અર્શ્તાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ."

(૧૮)

રશ્ન યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજ્ને!)

(૧) મહેરબાન,[૩] મારી બખ્શનાર,[૪] નુરમંદ[૭] તથા ખોરેહ-મંદ[૮] દાદાર[૫] હોરમજદની[૬] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં,[૨] કે જેણે[૯] ગેતીનાઓની[૧૭] રાસ્ત[૧૫] દાવરીને[૧૬] માટે[૧૪] તું[૧૧] રાસ્ત[૧૩] રશ્નને[૧૨] પેદા કરયો.[૧૦]

(૨) ખુદ[૧૮] તન[૧૯]બી રાસ્તી[૨૦] છે,[૨૧] તથા રાસ્ત[૨૯] સલાહ[૨૮ ૩૦] મારફતે[૨૭] મીનોને લગતાંઓ[૩૭] માટે[૩૬] અથવા ગેતીનાઓને[૪૦] માટે[૩૯] કોઇબી[૩૧] રીતે[૩૨] આગમજથી નહી.[૩૩ ૩૮] (એવી રીતે) સવાબ[૨૩] તથા ગુનાહનો[૨૪-૨૨] હીસાબ[૨૫] તું કર.[૨૬]

(૩) ભલી-નજરથી[૪૨ ૪૧] હીસાબ[૪૩] કોઇબી[૪૫] શખ્સ માટે,[૪૪] દરૂજ્નો[૪૭] માટે નહી,[૪૬] તથા વચ્ચે પડવું[૪૮] તથા ઇન્સાફ[૪૯] તું રાસ્તીથી[૫૧-૫૦] કર;[૫૨] તથા દેવો[૫૩] અને દરૂજ્નોને[૫૪] રાસ્તીથી[૫૬-૫૫] તું માર;[૫૭] તથા હોરમજદની[૬૧] પેદાયશમાંથી[૬૦-૫૯] દરૂજ્નેને[૫૮] રાસ્તીથી[૬૩-૬૨] તું હાંકી કહાડ.[૬૪]

(૪) અવત[૬૫] કામે[૬૬] ઇન્[૬૭] કુ[૬૮] હુમા[૬૯] મરૂદુમ[૭૦]-ઈ અશો[૭૧] બવી,[૭૨] વ કસ[૭૩] અવશ[૭૪] શાન[૭૫] ઓય[૭૬] દુજખૂ[૭૭] વ અનાઝી[૭૮]-ઇ દીવાન[૭૯] ન[૮૦]-રસંદ;[૮૧] વ ખાહુમ[૮૨] પ[૮૩] અવખ્શાયશન[૮૪] અજ[૮૫] તો[૮૬] વીસ્પાન[૮૭] હુ-ફેરૂયાદ,[૮૮] કુ-મ[૮૯] અરૂજાની[૯૦] પ[૯૧] આન[૯૨]-ઈ વેહ[૯૩]-કુનશન.[૯૪]

(૫) અંદરૂ[૯૫] ગેતી[૯૬] વરૂજશન[૯૭]-ઇ તાન[૯૮] અરૂજાની[૯૯] બાદ,[૧૦૦] પ[૧] બુખ્તગી[૨] અજ[૩] શેગોફ્ત[૪] શુમારૂ[૫] તો[૬] રશન[૭]-ઇ બુલંદ[૮] પ[૯] મીનોયાન;[૧૦] આન[૧૧]ઇ મન[૧૨] રવાન[૧૩] અએદુન[૧૪] ચુન[૧૫] તો[૧૬] રશન[૧૭]-ઇ રાસ્ત[૧૮] કામે[૧૯] પ[૨૦] ફરારૂની[૨૧] વ અશોઇ[૨૨] મન-ચૂ[૨૩] હુમ-આઇને[૨૪] બાદ,[૨૫] ઓય[૨૬] આન[૨૭]-ઇ ફશુમ[૨૮] અખાનાન[૨૯] રસાદ.[૩૦]
અશેમ વોહૂ ૧.

(૪) તારી[૬૫] આ[૬૭] મુરાદ[૬૬] છે કે[૬૮] તું તમામ[૬૯] અશો[૭૧] લોકો[૭૦] માટે છે,[૭૨] તથા તેઓમાંથી[૭૪ ૭૫] કોઇબી[૭૩] દોજખ[૭૬] તથા દેવોની[૭૯] હલાકી[૭૮] તરફ[૭૭] નહી[૮૦] પહોંચે.[૮૧] તથા તું[૮૬] બધાંઓની[૮૭] ભલી ફરયાદ-સાંભળનાર[૮૮] પાસેથી[૮૫] માફી[૮૪] સાથે[૮૩] માગું છું[૮૨] કે[૮૯] ભલી[૯૩]-કરણી[૯૨ ૯૪] માટે[૯૧] મને લાયક[૯૦]-કર.

(૫) ગેતીમાં[૯૬ ૯૫] તમારી[૯૮] કારદાની[૯૭] લાયક[૯૯] હોજો,[૧૦૦] તથા મીનોઇમાં[૧૦ ૯] તું[૧] બુલંદ[૮] રશ્નના[૭] ભારે[૪] હીસાબમાંથી[૫ ૩] છુટકારો[૨] (હોજો); મારૂં[૧૨] રવાન[૧૧ ૧૩] એજ-પ્રમાણે[૧૪] તું[૧૬] રાસ્ત[૧૮] રશ્નની[૧૭] માફક[૧૫] નેકી[૨૧] તથા અશોઇની[૨૨ ૨૦] મુરાદ[૧૯]-વાળું (થાય), મને-બી[૨૩] તેવીજ-રીતે[૨૪] થાય,[૨૫] અને સૌથી સરસ[૨૮] હૈયાતી[૨૭ ૨૯] તરફ[૨૬] પહોંચાડ![૩૦]

૧૯.

સેતાયશ-ઈ-ફ્રરોખ્ ફ્રવરૂદીન.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરમજ્દ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદારૂ[૧૧]-ઇ ખાવરૂ[૧૨] અવખ્શાઇનીદારૂ[૧૩] આમોરજીદારૂ[૧૪]—કે-શ[૧૫] ફ્રરાજ-અરૂહેનીદ[૧૬] આન[૧૭]-ઇ અશોઆન[૧૮] ફ્રરોહરૂ.[૧૯]

(૩) અંદરૂ[૨૦] આન[૨૧]-ઈ રોશન[૨૨] ગરોસ્માન[૨૩] I અએદુન[૨૪] અઓજ-મંદ[૨૫] વ પુરૂ-નીરૂય[૨૬] વ અઉરૂવંદ[૨૭] જોરૂ,[૨૮]—પ[૨૯] આન[૩૦]-ઇ ઓશાન[૩૧] રા[૩૨] ખુરેહ[૩૩] વીનારૂદ[૩૪]-એસ્તેદ[૩૫]—II આસ્માન[૩૬] વ III આબ[૩૭] વ

I જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧: "અએવ તે જાથ્રૅ અઑજસ્ચ ખરૅનો અવસ્ચ રફ્નસ્ચ ફ્રઋવ."

II જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨: "આઑંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ વીદારએમ જરથુશ્ત્ર અઑંમ્ અસ્મનૅમ."

III જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૪: "આઑંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ આપો તખ્મિન્તી ફ્રાતત-ચરૅતો."

(૧૯)
ફરરોખ ફ્રવરદીનની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશનુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૧] તથા ખોરેહમંદ[૨] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૫] સેતાયશ કરૂં[૬] તથા યાદ કરૂં![૭]

(૨) મહેરબાન,[૧૨] મારી-બખ્શનાર,[૧૩] દરગુજર-કરનાર,[૧૪] દાદાર[૧૧]ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮-૯] કે-જેણે[૧૫] અશોના[૧૮]-ફરોહરો[૧૬-૧૭] પેદા કીધાં[૧૯]

(૩) રોશન[૨૨] ગરોથમાનની[૨૧ ૨૩] અંદર[૨૦] એ-રવેશે[૨૪] "અઓજ"-ની શક્તિવાળાં,[૨૫] "નીરૂ"-ની-શક્તિથી-પુર,[૨૬] તથા ગાલેબ[૨૭] જોર[૨૮]-સાથના—તેઓના[૩૧ ૩૨] ખોરેહ[૩૩] તેજ-રવેશ[૨૯ ૩૦] આરાસ્તે[૩૪] થયલાં છે,[૩૫]—આસ્માન[૩૬] તથા પાણી[૩૭] તથા

IV ઉરૂવરૂ[38] વ V ગુસ્પંદ[39]-ઈ પંજ[40] આઇને[41] અંદરૂ[42] VI બોરૂદારૂ[43]-પુસ[44] અવરૂ[45]-નેહોફ્રૂતરૂ[46] ન[47] બ-વદરૂદન,[48] VII ખુરૂશેદ[49] વ માહ[50] વ સ્તરાન[51] પ[52] અશાઇ[53] અશોઆન[54] ફ્રેરોહરૂ[55] વ યારી[56]-ઇ પ[57] આન[58]-ઇ ખીશ[59] રાહ[60] રવંદ;[61] વ અવરૂગાહ[62] દારંદ[63] VIII જરેહ-ફ્રેરાંકરૂદ,[64] અવશ[65] અઓજ[66] સ્તરૂ-[67]ઇ IX હફ્રૂત-રંગ,[68] વ તન[69]-ઇ X સામાન[70]-કેરૂસાસ્પ,[71] શાસરૂ[72]-ઇ XI જરૂ-

---

IV જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૪: "આઓંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ જૅમાદ ઉજ્જુક્ષયેઇન્તી ઉર્વરાઓ."

V જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૦: "શ્રાથ્રાઇ ગેઉશ પન્યો હ્યયાઓ."

VI જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૧: "આઓંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ વીદારએમ્ જરથુશ્ત્ર અજૅમ્ બરૅથ્રિબ્વ પુથ્રે પઇતિ-વૅરૅતે અપર-ઇરિથિન્તો."

VII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૬: "આઓંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ હ્વરૅ અવ પથ અએઇતિ; આઓંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ માઓ અવ પથ અએઇતિ; આઓંઘહાંમ્ રય ખરૅનંઘહચ સ્તારો અવ પથ યેઇન્તિ."

VIII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૭: "યાઓ અવત જ઼રયો અઇબ્યાક્ષયેઇન્તિ યત્ વૅાઉરુકૅષૅમ્ બામીમ્."

IX જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૮: "યાઓ અવે સ્ટેઉશ અઈબ્યાક્ષયેઇન્તિ યા હ્પ્તોઇરિંગે."

X જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૧૯: "યાઓ અવાંમ્ કૅહરૂપૅમ્ અઇબ્યાક્ષયેઇન્તિ યાંમ્ સામહે કૅરૅસાસ્પહે."

XI જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૦: "યાઓ અવાંમ્ ઘ્રુદ્રેમ્ અઇબ્યાક્ષયેઇન્તિ યાંમ્ સ્પિતામહે અષઓનો જરથુશ્ત્રહે."

ઝાડપાન[૩૮] તથા પાંચ[૪૦] જાતના[૪૧] ગોસ્પંદ[૩૯] તથા બચ્ચાંઓને[૪૪]

મજેના[૪૫] ઢંકાયલા[૪૬] તથા મરણ[૪૮] નહી[૪૭] પામે તેવી રીતે

(ગર્ભસ્થાનની) અંદર[૪૨] રાખનારાં[૪૩] છે, અને ખુરશેદ,[૪૯]

ચંદ્રમા,[૫૦] તથા સેતારાઓ,[૫૧] અશોઇ[૫૩] તથા અશો[૫૪]-

ફ્રરોહરોની[૫૫] ચારીને[૫૬] લીધે[૫૨] પોતાના[૫૯] રાહ[૫૮, ૬૦]

ઉપર[૫૭] ચાલ્યાં-જાય છે;[૬૧] તથા "જરેહ-ફ્રરાંકર્દ"[૬૪] બરાબર-

મરકજ-ઉપર,[૬૨] હમ-રંગ[૬૮] સેતારાનું[૬૭] તે[૬૫] અઓજ,[૬૬] તથા

સામ[૭૦]-કેરશાસ્પનું[૭૧] તન,[૬૯] તથા જરથોસ્તનું[૭૩] બુન[૭૨] કે[૭૪]

તોરત્[૭૩] કે[૭૪] હુશેદર્-માહ[૭૫] વ સોશ્યાસ[૭૬] અજ-શ[૭૭] એદ્દ,[૭૮] રોબાકી[૭૯]-ઇ અહુરૂમજદ્દ[૮૦] દામાન્[૮૧] અંદરૂ[૮૨] ગેતી[૮૩] બુખ્તશ્ન-ચ્;[૮૪] અનોશાન્[૮૫] અજ[૮૬] દીવાન્[૮૭] વ દરૂજાન્[૮૮] વ અ-વખ્શાયશ્ન[૮૯]-ઇ એહુરૂમન્[૯૦] વ દીવાન્[૯૧] પ[૯૨] નીરૂ[૯૩] વ યારી[૯૪]-ઇ અશોઆન્[૯૫] ફરોહરૂ[૯૬]-ઇ અવીરૂતરૂ[૯૭] વ તીજ-મદારૂતરૂ[૯૮] હુંદ્દ,[૯૯] ઓય્[૧૦૦] આન્[૧]-ઈ મરૂદુમાન્[૨] પાનેગી[૩] વ યારી;[૪] વ કે-શાન્[૫] પ[૬] આન્[૭]-ઇ ફરારૂન્[૮] ખુબ્[૯] નીરંગહા[૧૦]-ઇ યજશ્ન[૧૧] સેતાયંદ્દ[૧૨] શનાયંદ્દ[૧૩] વ ખાનંદ્દ[૧૪] વ તીજહા[૧૫] રસંદ્દ[૧૬] વ વદીરંદ્દ[૧૭] આન્[૧૮]-ઈ વેહ[૧૯] પાદ્-દેહશ્ન[૨૦] કુનંદ્દ.[૨૧]

(૪) અજ[૨૨] અઓજ[૨૩] વ જોરૂ[૨૪] વ નીરૂ[૨૫] વ રએ[૨૬] વ ખુરેહ[૨૭] વ વસ્પ્[૨૮]તવાન્[૨૯] દાદારૂ[૩૦]-અહુરૂમજદ્દ[૩૧] ઓબ-શ[૩૨] શાન્[૩૩] દાદ્દ[૩૪]-એસ્તેદ્દ[૩૫] XII વેશ-બોરૂદારૂ-હોમંદ્દ[૩૬] નેકી;[૩૭] કે[૩૮] XIII ચીહરૂ[૩૯]-ઈ કેરૂદારૂ[૪૦] હુંદ્દ[૪૧] અંદરૂ[૪૨] XIVકારીજારૂ;[૪૩] કે[૪૪] XVખારી[૪૫]-દાદારૂ[૪૬] હુંદ્દ[૪૭] આસાની[૪૮] પ[૪૯] તન્;[૫૦] કે[૫૧] XVIવાજશ્ન[૫૨]-ઈ કેરૂદારૂ[૫૩] હુંદ્દ[૫૪]ઓ[૫૫] XVIIતગી;[૫૬]કે[૫૭]XVIIIખાનશ્ન[૫૮]-ઇ કેરૂદારૂ[૫૯]

XII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઑા અશ-ઑર્‌તો."

XIII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઑા ઉઘ્રાર્‌તો."

XIV જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઑા જઑાયાઑા પૅષનાહુ."

XV જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઑા હ્વાર્‌તો."

XVI જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઑા વજાર્‌તો."

XVII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩: "યાઑા તખ્માર્‌તો."

XVIII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફ૦ ૨૩: "યાઑા જઑાયાર્‌તો."

જેમાંથી[૭૭] હોશેદર-માહ[૭૫] તથા સોશ્યોસ[૭૬] બરપા થશે,[૭૮] તથા ગેતીની[૮૩] અંદર[૮૨] હોરમજદની[૮૦] પેદાયશની[૮૧] વૃદ્ધિ[૭૯] તેમજ નાજ઼ી[૮૪] થશે, તેઓને સાચવી રાખે છે;[૬૩] દેવ[૮૭] તથા દરૂજો[૮૮] તથા એહરમન[૯૦] તથા દેવોની[૯૧] ઘટતી[૮૯]-ની-ક્રીયામાંથી[૮૬] અશો[૮૫] ફરોહરોની[૯૬] નીરૂ[૯૩] તથા યારીને[૯૪] લીધે[૯૨] અમગો[૯૫] (હોય છે) જે (ફરોહરો) ચહડયાતાં[૯૭] તથા લોકોના[૨] બચાવ[૧-૩] તથા યારીને[૪] માટે[૧૦૦] વધારે-ઝડપથી-આવનારાં[૯૮] છે;[૯૯] અને જેઓ[૫] વાજબી[૮] તથા સારી[૬] યજશ્નેની[૧૧] નીરંગો[૭-૧૦]થી[૯] તેઓની સેતાયશ[૧૨] કરે છે, ખુશનુદી કરે છે,[૧૩] તથા આરાધે છે,[૧૪] તેઓ તરફ ઝડપથી[૧૫] પહોંચે છે,[૧૬] તથા કબુલ રાખે છે,[૧૭] તથા તેઓને ભલો[૧૯] વળતો-બદલો[૧૮-૨૦] આપે છે.[૨૧]

(૪) સર્વ[૨૮]-શક્તિવાન[૨૯] દાદાર[૩૦] હોરમજદે[૩૧] તેઓ[૩૨-૩૩] ઘાણું-લઇ જનારા[૩૬]-ને અઓજ,[૨૩] તથા જોર[૨૪] તથા નીરૂ[૨૫] તથા રએ[૨૬] તથા ખોરેહને[૨૭] લીધે[૨૨] નેકી[૩૭] આપી છે,[૩૪-૩૫] કેમજે[૩૮] તેઓ લડાઇમાં[૪૩-૪૨] કેરદારનો[૪૦] અકે[૩૯] થઇ પડે છે,[૪૧] કેમજે[૪૪] તેઓ તનને[૫૦-૪૯] આસાની[૪૮] તથા સુખ-આપનારાં[૪૫-૪૬] હોય છે,[૪૭] કેમજે[૫૧] તેઓ "તગી"[૫૬] ને માટે[૫૫] કેરદારને[૫૩] લઇ જનારાં[૫૨] છે,[૫૪] કેમજે[૫૭] તેઓ કેરદારને[૫૯] ઇજન-કરનારાં[૫૮]

હુંદ;[૬૦] કુ[૬૧] કે[૬૨] યજદ્[૬૩] ઓ[૬૪] યારી[૬૫]-ઇ શાયંદ્[૬૬] ખાન્દેહુ[૬૭] પ[૬૮] રાહુ[૬૯]-ઈ ઓશાન;[૭૦] કે[૭૧] ખાનશ્ન[૭૨] હુંદ્[૭૩] પ[૭૪] XIXવેહી[૭૫] (કુ[૭૬] તા[૭૭] માન[૭૮] વેહુ[૭૯] બાદ્[૮૦]); કે[૮૧] ખાનશ્ન[૮૨] હુંદ,[૮૩] પ[૮૪] XXફીરોજગરી;[૮૫] કે[૮૬] દાદાર[૮૭]-હુંદ્[૮૮]-XXIફીરોજગરી[૮૯] કે[૯૦] શાંન[૯૧] ખાનંદ્;[૯૨] ઇ દાદાર[૯૩]-હુંદ્[૯૪]-XXIIઆબાદી[૯૫] ઓય[૯૬] કે[૯૭] શાંન[૯૮] કામ;[૯૯] ઈ દાદાર[૧૦૦]-હુંદ્[૧]-ઓ[૨] ઓય[૩]-XXIII બીમાર[૪]-દારોસ્ત[૫] રોબશ્ન;[૬]

(૫) દાદાર[૭] હુંદ્[૮] આન[૯]-ઇ વેહુ[૧૦]-XXIV ખુરેહુ[૧૧] ઓ[૧૨] ઓય[૧૩] કે[૧૪] XXVશાન[૧૫] પ[૧૬] યજશ્ન[૧૭] શ્નાઇનેદ્,[૧૮] ઓશાંન[૧૯] પ[૨૦] ખાંનશ્ન[૨૧] બરેદ્,[૨૨] જોર[૨૩] દેહુદ્[૨૪] અજ[૨૫] ખુદાઇ[૨૬]-ઇ અવરૂ-મદાઇયાન,[૨૭] આન-ચે[૨૮] આસ્નીદેહુ[૨૯]-

---

XIX જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઓ જઓયાઓ વંઘ હુથ્વએષુ."

XX જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૩ : "યાઓ જઓયાઓ વૅરૅથ્રઘ્ન્યએષુ."

XXI જુઓ ફ્રવરદીનં યશ્ત, ફકરો ૨૪ : "યાઓ દાથીશ વૅરૅથ્રેમ જબયન્તે."

XXII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૪ : "દાથીશ આયપ્તૅમ ચકુષે."

XXIII જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૪ : "દાથીશ બન્તાઇ દ્રવતાતૅમ."

XXIV જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૪ : "દાથીશ અહૂમાઈ વૅાહુ-ખ્રૅનો."

XXV જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ફકરો ૨૪ : "યો હીશ યજાનો ફ્રુશ્નવાનો જબયેઇતિ બરો-જઓથ્રો અષવ."

છે;[૬૦] તેથી[૬૧]-કરીને જે કોઈ[૬૨] મદદને[૬૫] માટે[૬૪] તેઓને આરાધવાં[૬૭] જોઈએ[૬૬] તેમ ઇચ્છે છે,[૬૩] તો જેઓએ[૭૧] આરાધેલાં[૭૨] હોય છે,[૭૩] તેઓની[૭૦] રાહ[૬૯] મુજબ,[૬૮] તથા જે ભલાઈ[૭૫] મુજબ[૭૪] (કેમજે[૭૬] તેથી[૭૭] અમોનેબી[૭૮] ભલું[૭૯] હોજો[૮૦]) તેઓને આરાધેલાં[૮૨] હોય છે,[૮૩] ફીરોજગરીને[૮૫] માટે[૮૪] કેમજે[૮૬] તેઓ ફતેહમંદી[૮૮] આપનારાં[૮૭] છે,[૮૯] જેઓને[૯૦-૯૧] આરાધવામાં[૯૨]-આવે છે તો આબાદી[૯૫] આપનારાં[૯૩] હોય છે,[૯૪] કેમજે[૯૬-૯૭] તેઓ[૯૮] દાદારની[૧૦૦] મરજી[૯૯] મુજબના છે,[૧] તથા[૨] બીમારને[૪] [૩] દુરસ્ત[૫] દીલચાલ[૬] આપનારાં[૭] છે.[૮]

(૫) જે કોઈ[૧૪] તેઓને[૧૫] યજસ્ને[૧૭] મારફતે[૧૬] ખુશનુદ-કરે છે,[૧૮] તેઓને[૧૯] [૧૨-૧૩] આરાધનામાં[૨૧-૨૦] લે છે,[૨૨] ચહડયાતા-આવનારાઓની[૨૭] ખુદાઈથી[૨૬-૨૫] ભલું[૧૦] ખોરેહ[૯-૧૧] તથા જોર[૨૩] આપે છે,[૨૪] તેને અનજુમનમાં[૩૨] ડાહ્યું,[૩૧] આસ્નીદેહ-ખેરદવાળું[૨૯]

ફરૂજંદ[૩૦] દાના[૩૧]-ઇ અનજુમની,[૩૨] આન-ચે[૩૩] ગુસ્પંદાન[૩૪]-ઇ રમે,[૩૫] આન-ચે[૩૬] વીરાન[૩૭] પુરૂ-રોબશન;[૩૮] કે[૩૯] શાન[૪૦] અંદરૂ[૪૧] યજશન[૪૨] નામ[૪૩] બરંદ,[૪૪] ઓશાન[૪૫] ઓયૂ[૪૬] યજશન[૪૭] ખાનંદ,[૪૮] પદ-શ[૪૯] આન[૫૦]-ઈ મેહ[૫૧] પાદ-દહેશન,[૫૨] ઓશાન[૫૩] યશતારાન[૫૪] વ સાખ્તારાન[૫૫] વ વ સ્તાઇનીદારાન[૫૬] નગીદારાન[૫૭] દેહંદ.[૫૮]

(૬) ઇન-ચૂ[૫૯] ખાહમ[૬૦] અજ[૬૧] ખાવરૂ[૬૨]-ઇ અહુરૂ-મજદ[૬૩] દાદારૂ[૬૪]-ઇ હુરૂ[૬૫] નેકી,[૬૬] કુ[૬૭] માન[૬૮] આન[૬૯]-ઇ યારી[૭૦]-ઇ અજ[૭૧] અશોઆબ[૭૨] વેહાન[૭૩] અવજ઼ારાન[૭૪] અવજ઼ુનીયાન[૭૫] ફરોહરૂ[૭૬] બુન્દેહીઆ[૭૭] ઓબ-શ[૭૮] રસાદ,[૭૯] વ રવાન[૮૦] પ[૮૧] આન[૮૨]-ઇ મીનોયાન[૮૩] અખા-નાન[૮૪] અંદરૂ[૮૫] રોશન[૮૬] ગરોસ્માન[૮૭] અવા[૮૮] અવૃતરૂ[૮૯] અશોઆન[૯૦] જાયૂ[૯૧] ગાહ[૯૨] બાદ.[૯૩] અશૅમ વૉહૂ ૧.

ફરજંદ,[૨૯ ૩૦] તેમજ[૩૩] ગોસ્પંદોના[૩૪] ટોળાં,[૩૫] તેમજ[૩૬] સંપુર્ણ-ગતીવાળા[૩૮] વીરલાઓ[૩૭] (આપે છે); જેઓ[૩૯] તેઓનું[૪૦] ઇજ્સ્નેમાં[૪૨ ૪૧] નામ[૪૩] લે છે,[૪૪] તથા તેઓને[૪૫] ઇજ્સ્નેમાં[૪૭-૪૬] આરાધે છે,[૪૮] તથા તેઓને[૫૩] યસ્તને-લાયકના,[૫૪] અમલ-કરનારા,[૫૫] સેતાયશ કરનારાં,[૫૬] તથા નેગેહ રાખનારાં[૫૭] તરીકે ગણે છે,[૫૮] તેને[૪૯] મોટો[૫૧] વળતો-બદલો[૫૦-૫૨] (મળે છે).

(૬) દરેક[૬૫] નેકીના[૬૬] પેદા કરનાર[૬૪] મહેરબાન[૬૨] હોર-મજદ[૬૩] પાસેથી[૬૧] આએજ[૫૯] માગું છું[૬૦] કે[૬૭] અમોને[૬૮] અશોના,[૭૨] ભલાં,[૭૩] એજમતી,[૭૪] વૃદ્ધિ કરનારાં[૭૫] ફરોહરોની[૭૧] યારી[૬૯-૭૦] સંપુર્ણ-રીતે[૭૭] પહોંચાડ,[૭૯] તથા રવાન[૮૦] ચહડયાતાં[૮૯] અશોની[૯૦] સાથે[૮૮] મીનોઇ[૮૩] હસ્તીઓમાં[૮૨-૮૪ ૮૧] રોશન[૮૬] ગરોથ્માનની[૮૭] અંદર[૮૫] જગ્યા[૯૧] તથા મુકામ[૯૨] પામો![૯૩]

૨૦.

સેતાયશ્-ઈ-બેહ્રામ્.

ક્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબ્બાયમ[૨] દાદારૂ[૩] અહુરૂમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખોરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દારૂ[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] ખાવરૂ[૧૧] અહુરૂ-મજદ[૧૨] કેરૂફેગરૂ,[૧૩] કે-શ[૧૪] ફરાજ-અરૂહેનીદ[૧૫] તો[૧૬] વરેહરામ[૧૭] ફીરોજગરૂ[૧૮] દરફ્રશ-દારૂ,[૧૯] ફીરોજગરૂ[૨૦] ગેહાન-દારતારૂ,[૨૧] પુરૂ-ફીરોજગરી[૨૨] દુશ્મનાન[૨૩] વ દીવાન[૨૪] વ વતરાન[૨૫]-જદારૂ,[૨૬] કે[૨૭] પ[૨૮] અઓજ[૨૯] વ નીરૂ[૩૦] વ અમાવંદી[૩૧] ફીરોજગરી[૩૨] દાદારૂ[૩૩]-ઇ વેહ[૩૪] દાદ[૩૫]-હંદ.[૩૬]

(૩) વ નતરૂની[૩૭]-ઇ હરૂવસ્પ[૩૮] રાહ[૩૯] અજ[૪૦] દીકાન[૪૧] વ કરૂફાન[૪૨] વ દુજદાન[૪૩] વ ગોરૂગાન[૪૪] વ ખરૂફસતરાન[૪૫] વ રાહ-જનાન[૪૬] વ સાસ્તારાન[૪૭] વ દીવાન[૪૮] વ દરૂજાન[૪૯] વ જાદુકાન[૫૦] વ પરીકાન[૫૧] વ અવારી[૫૨]-ઇ સાસ્તારાન[૫૩] વ વનાહકારાન[૫૪] વ જન્દીનીદારાન,[૫૫] કે[૫૬] માનંદે[૫૭] પ[૫૮] કદેહ[૫૯] વ દશ્ત[૬૦] વ કોહ[૬૧] વ બીયાબાન[૬૨] વ રૂદ[૬૩] વ દરીયા[૬૪] વ અંદરૂ-વાય[૬૫] અંદરૂ-સુરાખ[૬૬] શેકસ્તે[૬૭]-જાયૂ[૬૮] હોમના;[૬૯] તીજ[૭૦] વ તગી[૭૧] અવરૂ-વેજ[૭૨] વ ફીરોજગરૂ[૭૩] અંદરૂ[૭૪] અરૂતીફ[૭૫]

(૨૦)
બેહરામ યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) મહેરબાન[૧૧] સવાબકાર[૧૩] હોરમજદ[૧૨] ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮ ૯] કે જેણે[૧૪] તું[૧૬] બેહરામને[૧૭] ફત્તેહમંદ[૧૮] વાવતો-રાખ-નાર,[૧૯] ફત્તેહમંદ[૨૦] દુન્યાનો-રક્ષક,[૨૧] તમામ-ફત્તેહમંદી[૨૨] સાથે, દુશ્મનો,[૨૩] દેવો,[૨૪] તથા બદતર-લોકોને[૨૫] મારનાર[૨૬] તરીકે પેદા કરયો,[૧૫] જે[૨૭] ભલા[૩૪] દાદારે[૩૩] અઓજ,[૨૯] નીરૂ,[૩૦] હીમત[૩૧] તથા ફત્તેહમંદીને[૩૨] વાસ્તે[૨૮] તુંને પેદા-કરયો[૩૫] છે.[૩૬]

(૩) તથા તું તમામ[૩૮] રાહ[૩૯] બચાવ,[૩૭]—કીકોથી,[૪૧ ૪૦] કરપોથી,[૪૨] ચોરોથી,[૪૩] વરૂઓ,[૪૪] ખ્રફસ્તરો,[૪૫] લુંટારાઓ,[૪૬] તથા જુલમગારો,[૪૭] દેવો[૪૮] તથા દરૂજો,[૪૯] જાદુગરો[૫૦] તથા પરીઓ,[૫૧] તથા બીજા[૫૨] જુલમગારો[૫૩] તથા પાપ-કરનારાઓ[૫૪] તથા મારી નાંખનારાઓથી.[૫૫]—જેઓ[૫૬] ઘેરમાં,[૫૯-૫૮] જંગલમાં,[૬૦] પહાડમાં,[૬૧] ઉજજડ-જગ્યાઓમાં,[૬૨] નદીમાં,[૬૩] દરીયામાં,[૬૪] તથા હવામાં,[૬૫] તથા દરમાં[૬૬] રહેતાં હોય[૫૭] તેઓ પોતાની-જગ્યામાં[૬૮]-તુટેલાં[૬૭] થાય;[૬૯] લડાઇ,[૭૫] ઝપાઝપી[૭૬] તથા લડાઇના[૭૭]-મેદા-નમાં,[૭૪] તેજ[૭૦] તથા તગી-સાયનો,[૭૧] ગાલેબ,[૭૨] તથા ફત્તેહમંદ[૭૩]

વ રજમ[૭૬] વ કારીજારૂ[૭૭] તગાન[૭૮] પદ્-મુખ્ત[૭૯] જીનાન[૮૦] કે[૮૧] પ[૮૨] ચીહ્રાન[૮૩] તીજ[૮૪] બે-કુશંદ્,[૮૫] વ હુમ[૮૬] આન[૮૭]-ઇ વેહાન[૮૮] વ વતરાન[૮૯] ફીરોજગરી[૯૦] પ[૯૧] અવાકી[૯૨] વ યારી[૯૩]-ઇ તો[૯૪] વરેહ્રામ[૯૫] ફીરોજગરૂ[૯૬]-ઇ રથેશ્તારાન[૯૭] કે[૯૮] અવરૂ[૯૯] હરૂ[૧૦૦] કસ[૧] બે-રસી.[૨]

(૪) ચે[૩] આન[૪]-ઇ વતરાન[૫] મેહ્[૬]-સુદ્દી[૭] વસ્પૂ[૮]-આગાહ્[૯] અહુરૂમજ્દ[૧૦] દાનેદ્,[૧૧] કે-શ[૧૨] અએદુન[૧૩] અઓજ[૧૪] ફીરોજગરૂ[૧૫] ફ્રરાજ-અરૂહેનીદ્[૧૬] અહુરૂમજ્દ,[૧૭] કુ[૧૮] કે-શ[૧૯] દો[૨૦] સેપાહ્[૨૧] અવરૂ[૨૨] શોહરી[૨૩] ઓય[૨૪] હુમ-કુશંદ[૨૫] વ વેશ[૨૬] મરૂ[૨૭] બે-જનંદ્[૨૮] દુશ-દીન[૨૯] ઓ[૩૦] વતરૂ-દીન,[૩૧] અગીન-ચૂ[૩૨] ફીરોજગરી[૩૩] વ ચીહ્રી[૩૪] ઓયૂ[૩૫] આન[૩૬]-ઇ ગેતી[૩૭] દેહદ્[૩૮] પ[૩૯] શોહ્રૂ[૪૦] સુદીમંદ્તરૂ.[૪૧]

(૫) વ ખાહુમ[૪૨] અજ[૪૩] ખાવરૂ[૪૪] દાદારૂ[૪૫]-અહુરૂ-મજ્દ[૪૬] કોમ[૪૭] પ[૪૮] અવાકી[૪૯] અમાવંદી[૫૦] હુ-તાશીદ્,[૫૧] હુરૂવસ્પૂ[૫૨] ફીરોજગરૂ[૫૩] અહુરૂમજ્દ[૫૪]-દાદ્[૫૫] પ[૫૬] આન[૫૭]-ઇ રાસ્ત[૫૮]-રોબશ્ન[૫૯]-ઇ આન-ચે[૬૦] અરૂતીકૂ[૬૧] વ કારીજારૂ[૬૨] વ આન-ચે[૬૩] શોમારૂ-હોમંદ્[૬૪] દાદસ્તાન[૬૫] પતકારૂ[૬૬] અવા[૬૭] કસ[૬૮]-ઇ મન[૬૯] પદ-શ[૭૦] ચીહ્રી[૭૧] અવરૂ-વેજી[૭૨] વ ફીરોજગરી[૭૩] બાદ્![૭૪] અશેમ વોહૂ ૧.

* * *

તું હથ્યારોમાં[૮૦] સજ થયલા[૭૯] જોરાવરો[૭૮] માટે થા કે[૮૧] જેઓ અસલ-સરશોકને[૮૩] ખાતર[૮૨] તેઓથી[૮૪] લડે છે,[૮૫] તથા વળી[૮૬] ભલાંઓ[૮૭] તથા બુરાંઓની[૮૯] ફત્તેહમંદી,[૮૭-૯૦] તું[૯૪] પહેલવાનોના[૯૭] ફત્તેહમંદ[૯૬] બહેરામની[૯૫] મદદ[૯૨] તથા યારીથી[૯૩-૯૧] છે, કેમજે[૯૮] દરેક[૧૦૦] શખ્સ[૧] ને[૯૯] તું પહોંચે છે.[૨]

(૪) કેમજે[૩] બુરાંઓનો[૫] મોટો[૬] ફાયદો[૪-૭] હરવેસ્પ[૮]-આગાહ[૯] હોરમજદ[૧૦] જાણે છે,[૧૧] તેથીજ[૧૨] તેને હોરમજદે[૧૭] એ પ્રમાણે[૧૩] "અઓજ"[૧૪] સાથે ફત્તેહમંદ[૧૫] પેદા કરયો.[૧૬] જ્યારે[૧૮] એ[૨૦] સેપાહો[૨૧] એક શહેરમાં[૨૩-૨૨] સાથે લડે છે,[૨૪-૨૫] અને ઘણી[૨૬] સંખ્યામાં[૨૭] ખરાબ-દીનવાળો[૨૯] બદતર દીનવાળાને[૩૦-૩૧] મારે છે,[૨૮] ત્યારે-બી[૩૨] શહેરના[૪૦] વધુ ફાયદાને[૪૧-૩૬] ખાતર[૩૯] તે ગેતીમાં[૩૭-૩૫] ફત્તેહ[૩૩] તથા જીત[૩૪] મેળવી. આપે છે.[૩૮]

(૫) અને મહેરબાન[૪૪] દાદાર[૪૫] હોરમજદ[૪૬] પાસેથી[૪૩] હું માગું છું[૪૨] કે-મને[૪૭] ભલી-બનાવેલી[૫૧] મદદ[૪૯] તથા હીમતને[૫૦] ખાતર,[૪૮] હોરમજદનો[૫૪] પેદા કીધેલો[૫૫] તમામ[૫૨] ફત્તેહમંદ,[૫૩] લડાઇ[૬૧] તથા યુદ્ધના મેદાનમાં[૬૨] રાસ્તીથી[૫૮] ચાલવાને[૫૭-૫૯] ખાતર[૫૬] તેમજ[૬૩] હીસાબ-શુમાર[૬૪] કાયદાના[૬૫] બાબમાં[૫૭] મારા[૬૯] કોઇબી હરીફ[૬૬] શખ્સ[૬૮] ઉપર,[૬૭] તેની-મારફતે[૭૦] જીત,[૭૧] ગાલેબ-પણું,[૭૨] તથા ફત્તેહમંદી[૭૩] હોજો![૭૪]

૨૧.

સેતાયશ્-ઈ-મીનો રામ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજ્દ[૪] વ અમેશાસ્પંદાન્![૫]

(૨) સેપાસ-દાર[૬] હોમ[૭] અજ[૮] દાદાર[૯]-ઇ વેહ[૧૦] અવ-જુની[૧૧] રયોમંદ[૧૨] ખોરેહોમંદ[૧૩] મીનોયાન[૧૪] વ ગેતી-યાન[૧૫] મહેસ્ત,[૧૬] કે-શ[૧૭] ફરાજ-બરૂહેનીદ[૧૮] તો[૧૯] <u>રામ</u>[૨૦] <u>મીનો</u>[૨૧]-ઇ રામશન[૨૨] ખારૂમ,[૨૩] કુ[૨૪] કે[૨૫] મરદુમાન[૨૬] મજે[૨૭] ખુરશન[૨૮] રામશન-ચ[૨૯] અજ[૩૦] ચીશ[૩૧] દાનંદ[૩૨] પ[૩૩] રાહ[૩૪]-ઈ તો;[૩૫] *વાય[૩૬] આવરૂ-કાર[૩૭] તરૂવીનીદારૂતુમ[૩૮] અજ[૩૯] આન[૪૦]-ઇ હુ-દામાન[૪૧] શ્વાશ[૪૨]-ઇ ખુ-દાદ,[૪૩] જરૂવાન[૪૪] જમાન[૪૫]-ઇ અ-કેનારે,[૪૬] જરૂવાન[૪૭] જમાન[૪૮]-ઇ દેરંગ[૪૯] ખુ-દાદ,[૫૦] કે[૫૧] દામાન[૫૨]-ઇ અહુરમજ્દ[૫૩] હુ-પાનીહા[૫૪] વ દારોસ્ત[૫૫]-દારૂશનીહા[૫૬] ઓ[૫૭] ફ્રશ-કર્દ[૫૮] જમાન[૫૯] આસાનેદ.[૬૦]

---

* જુઓ સીરોજ઼ યશ્ત, ફ૦ ૨૧ : "વયઑશ ઉપરો-કઈ-રૂયેહે તરદાતો અન્યાઇશ દામાન્ અએતત તે વયો યત તે અસ્તી સ્પૅન્તો મઇન્યૉમ; થ્વાષહે ખ઼દાતહે, જ઼ૠ્વાનહે અકરનહે, જ઼ૠ્વાનહે દરેગો-ખ઼દાતહે."

(૨૧)

મીનો રામની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી (હોજો!)

(૧) પેદા કરનાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૫] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા,[૧૦] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૧] નુરમંદ[૧૨] તથા ખોરેહમંદ[૧૩] મીનોને લગતા[૧૪] તથા ગેતીને લગતાઓમાં[૧૫] સૌથી બુજોર્ગ[૧૬] પેદા કરનાર[૯] ના[૮] શુક્ર કરૂં છું[૬ ૭] કે જેણે[૧૭] તું[૧૯] ખુશાલીના[૨૨] ખાસ્તરના[૨૩] મીનો[૨૧] રામને[૨૦] પેદા કરયો,[૧૮] કેમજે[૨૪ ૨૫] માનવીઓ[૨૬] તારી[૩૫] રાહ[૩૪] મારફતેજ[૩૩] મજેનો[૨૭] ખોરાક[૨૮] તથા કશામાંથીબી[૩૧ ૩૦] ખુશાલી[૨૯] જાણે છે.[૩૨] ભલી-પેદાયશ[૪૦ ૪૧] માં[૩૯] બુલંદીથી-કાર્ય કરનાર[૩૭] સૌથી-ગાલેબ[૩૮] હવા,[૩૬]—પોતાની-મેળે-પેદા-પડેલો[૪૩] ફરતો-આસ્માન,[૪૨] બેકીનાર[૪૬] જમાનાની[૪૫] ગતી,[૪૪] પોતાની-મેળે-પેદા-પડેલા[૫૦] લાંબા[૪૯] જમાનાની[૪૮] ગતી,[૪૭] જે[૫૧] હોરમજદની[૫૩] પેદાયશને[૫૨] સારી-સંભાળથી[૫૪] તથા બરાબર[૫૫]-રક્ષણથી[૫૬] ફશો-ગર્દના[૫૮] જમાના[૫૯] સુધી[૫૭] વ્યવસ્થામાં રાખે છે.[૬૦]

(૩) ખાહૅમ[૬૧] અજ[૬૨] દાદારૂ[૬૩]-ઈ ખાવરૂ[૬૪]-ઇ અવ-જુની,[૬૫] કુ-મ[૬૬] અવજુનેદ્[૬૭] પ[૬૮] હુરૂવસ્પૂ[૬૯] નેકી[૭૦] અજ[૭૧] રામ,[૭૨] કે-શ[૭૩] અવા-હોમનમ[૭૪] દામ-હોમંદ્[૭૫] અજ[૭૬] યજદાન[૭૭] કુ[૭૮] બુનદેહીઆ[૭૯] રસાદ્[૮૦]—પ[૮૧] ચે[૮૨] દારોસ્તી[૮૩]-ઇ તન,[૮૪] વ જીવંદગી[૮૫]-ઇ દેરંગ,[૮૬] વ ફરારૂન[૮૭] પાદ્શાહી[૮૮] અવરૂ[૮૯] શોહેરૂ[૯૦] વ રોસ્તાક[૯૧] વ દેહ[૯૨]. વ દુદ્[૯૩]-ઇ ખીશ[૯૪] વ દેરંગ[૯૫] મેહ[૯૬]-ઇ અંદરૂ[૯૭] આન[૯૮]-ઇ ખીશ[૯૯] વ પીશ[૧૦૦] વ રોબાય[૧] પદ્વંદ્[૨] તા[૩] ફ્રશ-કર્[૪] જમાન.[૫]

(૪) આન-ચે[૬] અજ[૭] ફરારૂન[૮] કરૂદે[૯] અવદ્-પેશીદ્,[૧૦] મ્યાન[૧૧]-ઇ બુજોર્ગ[૧૨] વેશ[૧૩] અવજારૂ[૧૪] તુબાનગરી[૧૫] અજ[૧૬] ફરારૂની;[૧૭] વ આન-ચે[૧૮] જરૂરીન[૧૯] વ સીમીન[૨૦] દારીન[૨૧] વસ્તરૂગીન[૨૨] વસ્તર્ગ[૨૩] વ જામે[૨૪] વ ચાબુક[૨૫] અવાની-ચ્[૨૬] ચેહરે;[૨૭] આન-ચે[૨૮] સ્પંદામદ્[૨૯] ચેહરૂ[૩૦]-ઇ હુ-હીમ[૩૧] નાઇ-રીક[૩૨] હુ-તન[૩૩] હુ ચેહરે[૩૪] પતાયરન[૩૫]-ઈ તરૂસગાહ[૩૬]-ઈ ખુબ[૩૭] હમ-યારૂ[૩૮]-ઈ યક[૩૯] હમ-ખાહ;[૪૦] આન-ચે[૪૧] આસુદ્ગી[૪૨]-ઇ ફરૂજંદાન[૪૩] હુ-દીન[૪૪] હુ-રોબાન[૪૫] દાનાક[૪૬] રાસ્ત[૪૭]-ગોફ્તારૂ[૪૮]-ઈ અનજુમની,[૪૯] ખીશ્કારી[૫૦] દુદ્[૫૧]-ઇ વીનારૂતારૂ[૫૨] આન-ચે[૫૩] અઉરૂવંદ્-અસ્પ[૫૪] વ આન-ચે[૫૫] ગુસ્પંદાન[૫૬] પુરૂ[૫૭]-સરૂદેહ[૫૮] રમે;[૫૯] વ આવ-ચ્[૬૦] જમીન[૬૧] પુરૂ-વાસ્તરૂ[૬૨] પુરૂ-જુરૂદાક[૬૩] પુરૂ-દારૂ[૬૪] પુરૂ-દરખ્ત[૬૫] હુ-વરૂજીદ્[૬૬]—અવમ[૬૭] ઇન-ચ્[૬૮] દેહ.[૬૯]

(૩) મહેરબાન[૬૪] વૃદ્ધિ કરનાર[૬૫] દાદાર[૬૩] પાસેથી[૬૨] એ માગું છું[૬૧] કે[૬૬] રામની[૭૨] મારફતે[૭૧] તમામ[૬૯] નેકીમાં[૭૦] [૬૮] મારી વૃદ્ધિ કરે,[૬૭] જેથી[૭૩] કરીને હું પેદાયશને[૭૫] લગતો થાઉં,[૭૪] કે તેથી[૭૮] યજદો[૭૭] તરફથી[૭૬] કમાલ્યતથી[૭૯] (નીચલી ચીજો) મને પહોંચે[૮૦]—જેવી કે[૮૧] [૮૨] તનની[૮૪] દુરસ્તી,[૮૩] લાંબી[૮૬] જીંદગી,[૮૫] શહેર,[૯૦] કસ્બા,[૯૧] તથા ગામ[૯૨] તથા પોતીકાં[૯૪] કુટુંબ[૯૩] ઉપર[૮૯] ભલી[૮૭] પાદશાહી,[૮૮] તથા પોતીકી[૯૭] [૯૯] લાંબી,[૯૫] મોટી,[૯૬] આગળ[૧૦૦]-ચાલતી,[૧] ફરશો-ગર્દ[૪] જમાન[૫] સુધી[૩] વધતી ઓલાદ.[૨]

(૪) મને[૯૭] આશ્એબી[૯૮] આપ[૯૯]—જેવી-કે[૬] ભલાં[૮] કાપેલાં[૯] થી[૭] જે કંઈ શણગાર-પામેલું[૧૦] હોય તેમાં[૧૧] ભલાઈ[૧૭]માંથી[૧૬] (ઉપજતી) શક્તિને[૧૫] લગતાં ઘણાં,[૧૩] બુલંદ[૧૨] સાધનોમાંના[૧૪] (કેટલાંએક); તથા[૧૮] સોનાનું,[૧૯] રૂપાનું,[૨૦] લાકડાનું,[૨૧] કપડાનું[૨૨] ઢાંકણ[૨૩] તથા જામો[૨૪] તથા બીજી-કંઈબી[૨૬] બંધબેસ્તી[૨૫] અસલ-ચીજ;[૨૭] તેમજ[૨૮] રપંદારમદના[૨૯] ચેહરાની,[૩૦] ભલા-ખવાસની,[૩૧] સારા-બાંધાની,[૩૩] ખુબસુરત,[૩૪] ભલી[૩૭] હમશરીક[૩૮] તરીકે માન-મરતબો[૩૬] કાયમ રાખનારી, એકજ[૩૯] સાથીની-ખાહેશ-રાખ-નારી[૪૦] નારી;[૩૨] તેમજ[૪૧] ભલાં-અંતઃકરણ-વાળાં,[૪૪] ભલાં-રવાન-સાથના,[૪૫] ડહાપણવાળાં,[૪૬] અનજુમનમાં[૪૯] સાચ્ચું[૪૭] બોલનાર,[૪૮] કુટુંબને[૫૧] શણગારવાની[૫૨] ખીસ્કારીવાળાં,[૫૦] ફરજંદોનું[૪૩] સુખ;[૪૨] તેજી-ઘોડો,[૫૪] તેમજ[૫૫] પુષ્કળ[૫૭] જાતના[૫૮] તથા ટોળાંમાં[૫૯] ગોસ્પંદો,[૫૬] તથા પાણી-બી,[૬૦] અને ઘાસચારાથી ભરપુર,[૬૨] અનાજથી-પુર,[૬૩] રોપાથી-પુર,[૬૪] ઝાડપાનથી-પુર,[૬૫] સારી ખેતીને લગતી[૬૬] જમીન.[૬૧]

(૫) આવાયશ્નીહા[૭૦] ૫[૭૧] મનશ્ન્[૭૨]-ઇ હુરૂ[૭૩] કુસ્[૭૪] વ રોબાય્[૭૫]-ઇ હુરૂ[૭૬] કારૂ[૭૭]-ઇ દાદસ્તાન્[૭૮] અવી-બીમી[૭૯] અજ[૮૦] હુરૂ[૮૧] પજદૂ[૮૨] વ આસ્તાને,[૮૩] કામે[૮૪]-જીવશ્નીહુ[૮૫] વ કામે[૮૬]-અંજામીહુ[૮૭] ૫[૮૮] હુરૂ[૮૯] ફરારૂની[૯૦] આવાયસ્ત્[૯૧] ચૂન્[૯૨] ફરૂરોખીહાતુમ[૯૩] બે-રસાદૂ[૯૪] ૫[૯૫] ગેતી[૯૬] વ આન્-ચે[૯૭] મીનો;[૯૮] ચૂન્[૯૯] બુજોર્ગીહાતુમ[૧૦૦] પુરૂ-અશોઇહાતુમ[૧] ઓ[૨] બુજદગી[૩] વ રસશ્ન્[૪] ઓ[૫] રોશન્[૬] ગરોસ્માન્[૭] ફરાખ્તશ્નીતુમ્[૮] બે-રસાદૂ.[૯] અષૅમ વૅાહૂ ૧.

(૫) જરૂર[૭૦] દરેક[૭૩] શખ્સના[૭૪] માથ્ર[૭૨] તથા દરેક[૭૬] કાયદાપુર્વક[૭૮] કાર્યની[૭૭] ચલણના[૭૫] બાબમાં[૭૧] દરેક[૮૨] મુશ્કેલી[૮૮] તથા ફીકર[૮૩]માંથી[૮૦] ધાસ્તી વગરની[૭૯] હાલત, તથા દરેક[૮૯] ભલાઇના[૯૦] બાબમાં મોરાદ મુજબની[૮૪] જીંદગી[૮૫] તથા મોરાદનું[૮૬] પામવું,[૮૭] ગેતીમાં[૯૬-૯૫] તથા[૯૭] મીનોમાં[૯૪] જેવી[૯૨] સૌથી મુબારક રીતે[૯૩] જોઇએ[૯૧] તેવી રીતે પહોંચો;[૯૪] જેવી[૯૯] સૌથી બુલંદીથી[૧૦૦] તથા સૌથી-પુર-અશોઇથી[૧] નાજી[૩] તથા રોશન[૬] ગરોથમાન[૭] તરફ[૨-૫] પહોંચવું[૪] સૌથી ઘણી-ફરાખીથી[૮] (જોઇએ તેવી રીતે) પહોંચો![૯]

૨૨.

સેતાયશ્-ઈ-વાદ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અશેમ વોહુ ૧.

(૧) સેતાયમ[1] વ જબાયમ[2] દાદાર[3] અહુરમજદ[4] રયોમંદ[5] ખુરેહેમંદ[6] વ અમેશાસ્પંદાન![7]

(૨) સેપાસ-દાર[8] હોમ[9] અજ[10] દાદાર[11]-ઇ વેહ[12] અવજુની,[13] કે-શ[14] ફરાજ-અરહેનીદ[15] તો[16] *વાદ[17] હુ-દાક[18] પુર-નીરૂય,[19] કે-શ[20] અવા[21] આન[22]-ઇ મરદાન[23] હમ[24] મરદાજુકી,[25] જીવંદેહ[26] હમા[27] જાનવરાન[28] પદ-શ[29] વીનારદ[30] એસ્તેદ.[31]

(૩) કે[32] હર[33] જાનવરાન[34] અંદર[35] ગેતી[36] જીવંદેહ[37] રોબા[38] કાર[39] વ કેરદાર[40] વ નીરૂ-હોમંદ[41] પ[42] રાહ[43]-ઈ વાદ,[44]—અરપ[45] અઉરવંદ,[46] હુ-તગ[47] મરદ,[48] તગી[49]-ઇ અઓજ-હોમંદી[50] વ પતુકી[51] અંદર[52] કારીજાર,[53] વ અયાફતારી[54] ઓય[55] દુશ્મનાંન, અવાજ-દારી[57] વ સપુખ્તારી[58] વ નેહોફતારી[59]-ઇ દુશ્મનાન,[60] પ[61] આન[62]-ઈ વાદ[63] નીરૂય[64] વ યારી[65]-ઇ ઓય[66] હમા[67] રજમ[68] અરતીક[69] બે-રસાદ![70]

---

* જુઓ સીરોજા યશ્ત, ફકરો ૨૨: "વાતહે હુદાઓંઘહે અદરહે, ઉપરહે, ફ્રતરહે, પશ્ચાદથ્યેહે નઈર્યાઓ હામ-વઈતોઇશ."

(૨૨)

ગુઆદ યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા,[૧] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૩] દાદાર[૧૧]ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮-૯] કે જેણે[૧૪] ભલા-પેદા પડેલા,[૧૮] પુર-નીરૂ[૧૯] સાથના તું[૧૬] ગુઆદને[૧૭] પેદા કરયો,[૧૫] જેનેથી[૨૦] મરદોની[૨૩] એકસરખી[૨૪] મરદાનગી,[૨૨-૨૫] તથા તમામ[૨૭] જીવતાં[૨૬] જાનવરો[૨૮] તેની-મારફતે[૨૯] સરજાયલાં[૩૦] છે.[૩૧]

(૩) કેમજે[૩૨] ગેતીની[૩૬] અંદર[૩૫] તમામ[૩૩] જાનવરો[૩૪] ગુઆદની[૪૪] બરક્કત[૩૩]થી[૪૨] જીવતાં,[૩૭] ચલીત,[૩૮] તથા કામ[૩૯] તથા કરણીવાળાં[૪૦] તથા જોરાવર[૪૧] (હોય છે),—ઝડપી[૪૬] ઘોડો,[૪૫] સારાં-જોરવાળો[૪૭] મરદ,[૪૮] લડાઇમાં[૫૩-૫૨] "તગી"[૪૯] તથા "અઓજ" ની[૫૦] શક્તિ તથા ફત્તેહ[૫૧] તથા દુશ્મનો[૫૬] ઉપર[૫૫] જીત,[૫૪] તથા દુશ્મનોને[૬૦] પાછળ-હટાવવું,[૫૭] દાબી દેવું,[૫૮] તથા છુપા કરી દેવું,[૫૯] તમામ[૬૭] લડાઇ[૬૮] તથા મારામારી[૬૯]માં[૬૬] ગુઆદની[૬૩] નીરૂ[૬૨-૬૪] તથા મદદ[૬૫] મારફતે[૬૧] પહોંચો![૭૦]

(૪) હૂર[૭૧] કેશ[૭૨] વાદ[૭૩] પ[૭૪] પોશ્ત[૭૫] એસ્તેદ,[૭૬] અગીન-શ[૭૭] ફીરૂજી[૭૮] અવા[૭૯] હમા[૮૦] પ[૮૧] આવોરશ્ન,[૮૨] ફીરૂજી[૮૩] અવરૂતર[૮૪] પ[૮૫] શુદન[૮૬]-ઇ અનાશી[૮૭]-સપુખ્તારૂ,[૮૮] વ વીન[૮૯] આવોરશ્ન[૯૦] વ બરશ્ન[૯૧]-ઇ જાનવરાન[૯૨]-ઈ ગોબશ્ન[૯૩]-ઇ હમા[૯૪] જાનવરાન[૯૫] ગેતીયાન[૯૬] અજ[૯૭] અંદરૂન[૯૮] વ બીરૂન.[૯૯]

(૫) પ[૧૦૦] વાદ[૧] હસ્ત[૨] યારીમંદતુમ[૩] વ ફેરાખ્મંદતુમ[૪] ગેતી[૫]-ઈ દામાન[૬] પ[૭] જીવંદેહ[૮]-દાશ્તારી[૯] વ પતુશી[૧૦] વ અઓજ[૧૧] વ નીરૂય[૧૨] અવજુની-દારી[૧૩] કામે[૧૪] કારૂતુમ.[૧૫]

(૬) સેતાયમ[૧૬] દાદારૂ[૧૭]-ઇ વેહ;[૧૮] ખાહમ,[૧૯] કુ[૨૦] હમા[૨૧] સુદ[૨૨] યારી[૨૩] વ નેકી[૨૪] અજ[૨૫] વાદ[૨૬] હુ-દાક[૨૭] પુરૂ-નીરૂય[૨૮] ઓ[૨૯] અવાકી[૩૦] મન[૩૧] રસાદ,[૩૨] કુ[૩૩] ફેરાખ્તરમ[૩૪] પુર-અઓજહા[૩૫] હરૂ[૩૬] દુશ્મનાન[૩૭] જદન[૩૮] વ અવાજ-દાશ્તન[૩૯] તવાન[૪૦] બાદ![૪૧]

(૭) હરૂ[૪૨] કુ[૪૩] બવમ[૪૪] વ માનમ[૪૫] આન[૪૬]-ઇ અબ્રૂ[૪૭] આન[૪૮]-ઇ અવરૂ[૪૯] આન[૫૦]-ઇ પીશીહા[૫૧] વ આન[૫૨]-ઈ પસીહા[૫૩] વારૂ,[૫૪] ચુન-મ[૫૫] આવાયશ્નીતરૂ[૫૬] ઓ[૫૭] સુદ[૫૮] વ યારી[૫૯] વ અવાશી[૬૦]-ઇ મન[૬૧] તીજ[૬૨] વદાખ્ત[૬૩] બે-રસાદ![૬૪] અષેમ વોહૂ ૧.

(૪) દરેક[૭૧] જે કોઇ[૭૨] ગુઆદની[૭૩] પનાહમાં[૭૫·૭૪] હોય છે,[૭૬] તેને-તો[૭૭] તમામ[૮૦] પ્રામી[૮૨] સાથે[૮૧·૭૯] ફત્તેહ,[૭૮] તથા હલાકી[૮૭] દાબી દેનાર[૮૮] થવામાં[૮૬·૮૫] ચહડયાતી[૮૪] ફત્તેહ,[૮૩] તથા જાનવરોની[૯૨] જોવાની શકિતની[૮૯] પ્રામી[૯૦] તથા તેહસીલાત,[૯૧] તથા ગેતીના[૯૬] તમામ[૯૪] જાનવરોની[૯૫] બાતેની[૯૭·૯૮] તેમજ જાહેરી[૯૯] બોલી[૯૩] (હોય છે)

(૫) ગેતીની[૫] પેદાયશ[૬] ગુઆદ[૧] મારફતે[૧૦૦] સૌથી-ચણી-યારી-આપનાર[૩] તથા સૌથી-ચણી-ફરાખી-વાળી,[૪] જીંદગીના[૮] રક્ષણ[૯] તથા ફત્તેહ,[૧૦] તથા અઓજ[૧૧] તથા વૃદ્ધિ-રાખનારાં[૧૩] અને મુરાદ[૧૪] મુજબ સૌથી વધારે-અમલ-વાળાં[૧૫] નીરૂની[૧૨] મારફતે,[૭] હોય છે,[૨]

(૬) ભલા[૧૮] દાદારની[૧૭] સેતાયશ કરૂં છું;[૧૬] હું એવું માગું છું[૧૯] કે[૨૦] તમામ[૨૧] ફાયદો,[૨૨] મદદ[૨૩] અને નેકી,[૨૪] ભલા-પેદા પડેલા[૨૭] પુર-નીરૂ-વાળા[૨૮] ગુઆદ[૨૬] મારફતે[૨૫] મારી[૩૧] મદદને[૩૦] માટે[૨૯] પહોંચો,[૩૨] જેથી[૩૩] વધારે-ખુશાલ[૩૪] થઇને પુર-અઓજથી[૩૫] દરેક[૩૬] દુશ્મનને[૩૭] મારવામાં[૩૮] તથા પાછળ હઠાવવામાં[૩૯] હું શકિતવાન[૪૦] થાઉં![૪૧]

(૭) હું જેબી[૪૨·૪૩] કંઇ આગળ[૫૧] (વખતમાં[૫૦]) તથા હવે-પછીના[૫૩] વખતમાં[૫૨·૫૪] થાઉં[૪૪] તથા હોઉં[૪૫]—ઇરાનને[૪૭·૪૬] લગતો યા બીજો કોઇ,[૪૯·૪૮] તે વખતે મને જ્યારે[૫૫] જરૂર પડે-ત્યારે[૫૬] ફાયદા,[૫૮] યારી[૫૯] તથા મારી[૬૧] મદદને[૬૦] માટે[૫૭] શેતાબીથી[૬૨] પીગળતો[૬૩] તું પહોંચ![૬૪]

૨૩.

સેતાયશ્-ઈ-દએ-પ-દીન્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ઼! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ્[૨] તો[૩] દાદાર[૪]-ઇ વેહ[૫] અવજુની[૬] કે[૭] કદ્દર[૮] વ આવાસ્તન્[૯] કામે[૧૦] વ ફરમાન્[૧૧] વીનમ,[૧૨] અએદુન[૧૩] અર્જમંદ[૧૪] વ તીમારપ્[૧૫] વ ગેતી-યાન્[૧૬] દાનશ્ન્[૧૭] યાફ્તન્[૧૮] દાનેશતન્[૧૯] વ ન્[૨૦] બ[૨૧] અવાઝ[૨૨] પ[૨૩] હરૂવસ્પ્[૨૪] આગાહ[૨૫] ખેરદ[૨૬]-ઇ અવા[૨૭] તો[૨૮] અવજુની[૨૯] અહુરમજ્દ[૩૦] દાનેશતન્[૩૧] શાયદ.[૩૨]

(૨) ચંદ[૩૩] રવેશ[૩૪] વીનદ[૩૫] તો[૩૬] પદ-શ[૩૭] સેતા-યશ્નીતર[૩૮] હોમના,[૩૯] કે-ત[૪૦] આસ્માન્[૪૧] વીનારદ[૪૨] અ-સતુન,[૪૩] કે-શ[૪૪] હીચ્[૪૫] સતુન[૪૬] વીનારશ્ન્[૪૭] ઓય્[૪૮] ગેતીયાન્[૪૯] ન[૫૦] પએદા;[૫૧] અવત[૫૨] જમીન્[૫૩] વીનારદ[૫૪] હમ[૫૫] અ-સતુનશ્ન્[૫૬] ફરાખ્-વસ્તરશ્ન,[૫૭] કે-ત[૫૮] અવર[૫૯] ફરાજ[૬૦]-અઇતાક્[૬૧] વ કુહ[૬૨]-ઈ બુલંદ[૬૩] પુર-વાસ્તર[૬૪] આવોમંદ[૬૫] વ ગોહર-હોમંદ,[૬૬] વ દાર[૬૭]-ઇ બુર્જોર્ગ,[૬૮] તાક[૬૯]-ઇ ફરાખ[૭૦] વ ગશાક્[૭૧] વ જોફર[૭૨] વ રીશે[૭૩] વ આતશ[૭૪]-ઇ સોહર[૭૫] સુજા,[૭૬] વ મર્દુમ[૭૭] વેશ-આઇને,[૭૮] ગુસ્પંદ[૭૯] પંજ[૮૦]-આઇને[૮૧] વેશ-આઇને[૮૨] વેશ-સરૂદહ.[૮૩]

(૨૩)

દએ-પ-દીન દાદારની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) ભલા[૫] વૃદ્ધિ કરનાર[૬] તું[૩] દાદારની[૪] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં,[૨] જેનું[૭] કુવત[૮] તથા લાયક[૯] મોરાદ[૧૦] તથા હોકમ[૧૧] હું જોઉં છું,[૧૨] તેજ મુજબ[૧૩] ગેતીનાઓને[૧૬] લગતું ક્યામતી[૧૪] તથા તેજી[૧૫] ડહાપણ[૧૭] મેળવવા[૧૮] તથા જાણવા[૧૯] તથા[૨૦] તું[૨૮] વૃદ્ધિ કરનાર[૨૯] હોરમજદના[૩૦] સર્વજ્ઞ[૨૪-૨૫] ડહાપણ[૨૬]થી[૨૩] પાછું[૨૨] જાણવાનું[૩૧] બની શકે.[૩૨]

(૨) ગમે તેટલી[૩૩] રીતે[૩૪] જોવામાં આવેચ[૩૫] તો તું[૩૬] તેની-મારફતે[૩૭] વધુ સેતાયશ્ને-લાયકનો[૩૮] થાયચ,[૩૯] કેમજે-તેં[૪૦] આસ્માનને[૪૧] ટેકા-વગર[૪૩] શણગારયું,[૪૨] કેમજે[૪૪] ગેતીનાઓને[૪૯-૪૮] કંદાબી[૪૫] ટેકો[૪૬] તેની રચનામાં[૪૭] દેખાતો[૫૧] નથી.[૫૦] વળી[૫૫] તેં[૫૨] જમીન[૫૩] ટેકા-વગર[૫૬] તથા બહોળા-વીસ્તારની[૫૭] રચ્યા,[૫૪] કેમજે-તેં[૫૮] તેની ઉપર[૫૯] એકી વખતે[૬૧] પાથરયાં છે[૬૦]—બુલંદ[૬૩] પહાડ,[૬૨] ઘાસચારાથી ભરપુર,[૬૪] પાણીથી ભરપુર,[૬૫] અર્કથી ભરપુર,[૬૬] મોટાં[૬૮] ઝાડ,[૬૭] બહોળી,[૭૦] અંધારી,[૭૧] ઉંડી,[૭૨] સાધી[૭૩] ખીણ,[૬૯] તથા લાલ[૭૫] બળતો[૭૬] આતશ,[૭૪] પુષ્કળ-જાતના[૭૮] માનવીઓ,[૭૭] પાંચ[૮૦] જાતના,[૮૧] પુષ્કળ-જાતના,[૮૨] ઘણી-જાતના[૮૩] ગોરપંદો.[૭૯]

(૩) અવત્[૮૪] અંદર્ગ્[૮૫] જમીન્[૮૬] વ આસ્માન્[૮૭] ફરાજ-રોબશન્[૮૮] દાદ્,[૮૯] આન્[૯૦]-ઇ હુ-ચેહર્[૯૧] વ બામી[૯૨] ખુરેહોમંદ્,[૯૩] સ્તારેહ્[૯૪] વ માહ્[૯૫] વ ખુર્શીદ્[૯૬] વ સ્પે-હેર્[૯૭] વ હફ્તાન્[૯૮] વ દ્વાજદહહાંન્,[૯૯] મીનોઇ[૧૦૦] અબ્ર[૧] વ સુદીમંદ્[૨] બારાન્[૩] વ વાદ-ચ્[૪] શેગોફ્ત્,[૫] નીરૂક્[૬]-ઇ હીચ્[૭] જાનવર્[૮] જુદ્[૯]-અજ-શ[૧૦] પતવસ્તન્[૧૧] ન[૧૨] તવાન્;[૧૩] રાઇનાક્[૧૪] હસ્ત્,[૧૫] હર્[૧૬]-ચે[૧૭] અંદર્ગ્[૧૮] જમીન્[૧૯] વ આસ્માન્.[૨૦]

(૪) સેતાયમ્[૨૧] ઓય્[૨૨] તો[૨૩] દાદાર્[૨૪] વેહ્,[૨૫] કે-ત્[૨૬] મન્[૨૭] ફરાજ[૨૮] કર્દ્[૨૯] હોમ્,[૩૦] દોરોસ્ત્[૩૧] અંદામ્,[૩૨] વ ફરારૂન્[૩૩] રાઇનશન્[૩૪] ઓ-મ્[૩૫] પ[૩૬] હર્[૩૭] અઇર્[૩૮] અવ-સ્તામ્[૩૯] ઓય્[૪૦] તો[૪૧] હસ્ત્.[૪૨] અશેમ વોહૂ ૧.

(૩) તેં[૮૪] જમીન[૮૬] તથા આસ્માનની[૮૭] વચ્ચે[૮૫] ચાલુ-ગતી[૮૮] આપી છે[૮૯]—શોભાયમાન,[૯૧] પ્રકાશીત,[૯૨] ખોરેહમંદ[૯૩] સેતારા,[૯૪] ચંદ્રમા,[૯૫] ખુરશેદ,[૯૬] આસ્માન,[૯૭] તથા સાત-ગૃહો,[૯૮] બાર-રાશીઓ,[૯૯] અણુદીઠ[૧૦૦] વાદળ,[૧] ફાયદેમંદ[૨] વરસાદ,[૩] તથા અજાયબ-જેવો[૫] પવનબી[૪] કે જેના-સીવાય[૯-૧૦] કોઇબી[૭] જાન-વરની[૮] શક્તિ[૬] જોડાયલી[૧૧]-રહી શકતી[૧૩] નથી.[૧૨] જમીન[૧૯] તથા આસ્માનની[૨૦] વચ્ચે[૧૮] જેબી[૧૬ ૧૭] કંઇ છે તે ચલીત[૧૪] છે.[૧૫]

(૪) તું[૨૩] ભલા[૨૫] દાદાર[૨૪]ની[૨૨] સેતાયશ કરૂં છું,[૨૧] કેમજે-તેં[૨૭] મને[૨૬] દરૂસ્ત[૩૧] અવયવો[૩૨] સાથનો પેદા કીધો છે,[૨૮ ૨૯ ૩૦] અને દરેક[૩૭] ભલી[૩૮] ભક્તિ[૩૯] મારફતે[૩૬] મારૂં[૩૫] નેક[૩૩] વધવું[૩૪] તારી[૪૧] તરફજ[૪૦] છે.[૪૨]

૨૪.

સેતાયશ્-ઈ-દીન્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અશેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] ખાવર[૫] નીક[૬]-કેરદાર,[૭] કે-શ[૮] ફરાજ-બરહેનીદ[૯] તો[૧૦] <u>દીન</u>[૧૧] વેહ,[૧૨] નમુદાર[૧૩] રાહ[૧૪]-ઇ ઓય[૧૫] આન[૧૬]-ઈ ફરશુમ[૧૭]-અખાનાન.[૧૮]

(૨) અવશ[૧૯] પ[૨૦] તો[૨૧] ફરાજ-દાદ[૨૨] વીનાકી[૨૩] વ ફરજાનગી[૨૪] વ રવાન્-શ્નાસગી,[૨૫] વ મીનો-વરોયશ્ની[૨૬] વ તન્[૨૭] દાદીહા[૨૮]-દારશ્ની[૨૯] વ અવી-ગુમાની[૩૦] પ[૩૧] દાદાર[૩૨] અહુરમજદ,[૩૩] વ મેહી[૩૪] કેરદારી[૩૫] વ અઓજ[૩૬] વ નીરૂય[૩૭] અમેશાસ્પંદાન[૩૮] આવાની[૩૯] યજદાન,[૪૦] કેરફે[૪૧] વ મોજદ,[૪૨] વ બજેહ[૪૩] વ પજદ,[૪૪] વ દાદ[૪૫]-ઈ રસ્તાખીજ[૪૬] તન-પસીન[૪૭] અવદી[૪૮] ચીન્વદ[૪૯] પુહલ,[૫૦] વ બસીમી[૫૧] વ ઉરવાખ્મ[૫૨] વ આસાની[૫૩]-ઇ આન[૫૪]-ઇ ફરશુમ[૫૫]-અખાનાન,[૫૬] પુર-દરદી[૫૭] વ પુર-બીશી[૫૮] વ વેશ-ગુને[૫૯] અનાકી[૬૦] આન[૬૧]-ઇ વદતુમ[૬૨]-અખાનાન,[૬૩] કે[૬૪] મરદુમ[૬૫] અંદર[૬૬] ગેતી[૬૭] યજદાન[૬૮] પ[૬૯] આન[૭૦]-ઈ ફરારૂન[૭૧] નીરંગ[૭૨] યજીનદ[૭૩] વ શ્નાક્નદ.[૭૪]

(૨૪)
દીન યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) મહેરબાન[૫] ભલી[૬] કરણીના[૭] દાદાર[૩] હોરમજદની[૪] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં[૨] કે જેણે[૮] સૌથી સરસ હૈયાતી[૧૬-૧૮] તરફનો[૧૫] રસ્તો[૧૪] બતાવનાર[૧૩] તું[૧૦] ભલી[૧૨] દીનને[૧૧] પેદા કીધી.[૯]

(૨) તેણે[૧૯] તારી[૨૧] મારફતે[૨૦] જોવાની શક્તિ,[૨૩] તથા જ્ઞાન,[૨૪] તથા રવાનની-પીછાણ,[૨૫] તથા મીનોઇની-માન્યતા[૨૬] પેદા કરયાં,[૨૨] તથા શરીરને[૨૭] કાયદા-મુજબ[૨૮] રાખવું,[૨૯] તથા દાદાર[૩૨] હોરમજદ[૩૩] માટે[૩૧] બે-ગુમાની,[૩૦] તથા મ્હાન[૩૪] ક્રીયા,[૩૫] તથા અમશાસ્પંદો[૩૮] અને બીજા[૩૯] યજદોની[૪૦] "અઓજ"[૩૬] તથા "નીરૂ",[૩૭] સવાબ[૪૧] તથા બદલો,[૪૨] પાપ[૪૩] તથા સજા,[૪૪] તથા રસ્તાખેજ[૪૬] અને તનપસીનનો[૪૭] કાયદો,[૪૫] ચીન્વદ[૪૯] પુલની[૫૦] અજાયબી,[૪૮] તથા સૌથી સરસ[૫૫] હૈયાતીની[૫૪-૫૬] ખુશી[૫૧] તથા ખુશાલી[૫૨] તથા આસાની;[૫૩] તથા સૌથી ખરાબ[૬૨] હૈયાતીની[૬૧-૬૩] દરદથી-ભરપુર-હાલત,[૫૭] દુઃખથી-ભરપુર-હાલત,[૫૮] તથા ઘણી જાતની[૫૯] મુશ્કેલીઓ,[૬૦] જેથી[૬૪] ગેતીમાં[૬૭-૬૬] લોકો[૬૫] ભલી[૭૧] નીરંગની[૭૦-૭૨] મારફતે[૬૯] યજદો[૬૮] સાથે "યજ" થાય[૭૩] અને તેઓની પીછાણ[૭૪] રાખે.

(૩) વ શાસ્તી[૭૫]-ઇ દીન[૭૬] વ પદ્દમાન[૭૭] અંદર[૭૮] ગેહાન[૭૯] શેબાફ[૮૦] પ[૮૧] શાહ[૮૨]-ઇ દીન[૮૩]-ઇ માજદયસ્નાન,[૮૪] કે[૮૫] મરદુમ[૮૬] દાનાક[૮૭] હુનરૂમંદ[૮૮] વ શાદ[૮૯] વ વજીદાર[૯૦] દહેશન[૯૧]-ઇ ફરારૂન[૯૨]-મનશ્ન[૯૩] ફરારૂન[૯૪]-ગવશ્ન[૯૫] ફરારૂન[૯૬]-કુનશ્ન[૯૭] બવંદ;[૯૮] અજ[૯૯] અસ્તોબાની[૧૦૦] પ[૧] વેહ[૨]-દીન,[૩] કે[૪] રવાન[૫] અજ[૬] દુજખ[૭] બુજેંદ,[૮] વ ઓય[૯] આન[૧૦]-ઇ પાશુમ[૧૧]-અખાનાન[૧૨] રસંદ;[૧૩] અજ[૧૪] બુન્દેહ[૧૫]-આગાહી[૧૬] કેરદારી[૧૭] પ[૧૮] વેહ[૧૯]-દીન[૨૦] હુ-હીમી[૨૧] વ હુ-સુબી[૨૨] મરદુમ[૨૩] પ[૨૪] ગેતી[૨૫] અજ[૨૬] ઓસ્તીગાન[૨૭] અસ્તશ્ની[૨૮]-ઇ પ[૨૯] વેહ-દીન.[૩૦]

(૪) સેપાસ-દાર[૩૧] હોમ[૩૨] અજ[૩૩] દાદાર[૩૪] અહુરમજદ[૩૫] ખાવર[૩૬]-ઇ આમોરજીદાર,[૩૭] કે[૩૮] અસ્તોબાન[૩૯] હોમ[૪૦] પ[૪૧] દીન[૪૨]-ઇ વેહ[૪૩] અવીજેહ;[૪૪] અવમ[૪૫] અયાફ્તુ[૪૬] એસ્તેદ[૪૭] પ[૪૮] આસ્ને-ખેરદ[૪૯] વ ગોશો-સુદ-ખેરદ[૫૦] નીરૂય.[૫૧]

(૫) આન[૫૨]-ઇ વેહ[૫૩]-દીન[૫૪] આગાહી[૫૫] ખાહમ,[૫૬] અજ[૫૭] વેહ[૫૮]-દીન[૫૯] પાનગી[૬૦] ઓ-મ[૬૧] તન[૬૨] વ રવાન;[૬૩] કુ-મ[૬૪] ગેતીહા[૬૫] તન[૬૬] પદીખુવ[૬૭] વ પુર-રામશ્ન,[૬૮] વ મીનોઇહા[૬૯] રવાન[૭૦] અશોઆન[૭૧] અવરતર[૭૨]-ગાહ[૭૩] અંદર[૭૪] રોશન[૭૫] ગરોસ્માન[૭૬] બાદ;[૭૭] પ[૭૮] આવાયસ્ત[૭૯] કામે[૮૦] દાદાર[૮૧] અહુરમજદ.[૮૨] અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૩) માજદયસ્ની[૮૪] દીનની[૮૩] રાહ[૮૨] મુજબ[૮૧] દુન્યામાં[૭૯ ૭૮] કાયદાની[૭૬] રાસ્તી[૭૫] તથા "પદમાન"[૭૭] યાને સમતોલપણું ચાલુ[૮૦] (છે), જેથી[૮૫] માનવીઓ[૮૬] ડાહ્યાં,[૮૭] ચાલાક,[૮૮] "રાદ"[૮૯] તથા ભલા[૯૨]-મીશ્ર,[૯૩] ભલા[૯૪]-માંથ્ર[૯૫] તથા ભલી[૯૬]-કારદાની[૯૭] સાથે પેદાયશમાં[૯૧] પસંદ પડેલાં[૯૦] થાય;[૯૮] ભલી[૨] દીન[૩] ઉપર[૧] ઉસ્તેવારીથી[૧૦૦-૯૯] રવાનનો[૫] દુઝખમાંથી[૭ ૬] છુટકારો-તેઓ-કરે,[૮] તથા સૌથી સરસ[૧૧] હૈયાતી[૧૦ ૧૨] તરફ[૯] પહોંચે;[૧૩] ભલી[૧૯] દીન[૨૦] મારફતે[૧૮] સંપુર્ણ[૧૫]-જ્ઞાન[૧૬] સાથે અમલથી[૧૭ ૧૪] લોકો[૨૩] ભલો-ખવાસ[૨૧] તથા ભલી-કીર્તી[૨૨] દુન્યાની[૨૫] અંદર[૨૪] ભલી-દીન[૩૦] ઉપર[૨૯] એતેકાદવાળી[૨૭] આસ્થાથી[૨૮ ૨૬] (પામે છે).

(૪) મેહરબાન[૩૬] માફી-બખ્શનાર[૩૭] દાદાર[૩૪] હોરમજદ[૩૫]ના[૩૩] શુક્ર કરૂં છું[૩૧-૩૨] કે[૩૮] ભલી[૪૩] પવિત્ર[૪૪] દીન[૪૨] ઉપર[૪૧] ઓસ્તવાર[૩૯] હું છેઉં;[૪૦] આસ્નખેરદ,[૪૯] તથા ગોશો સરૂદ ખેરદ[૫૦] મારફતે[૪૮] "નીરૂ"[૫૧] મને[૪૫] પ્રાપ્ત[૪૬] થાય.[૪૭]

(૫) ભલી[૫૩] દીનની[૫૪] આગાહી[૫૨ ૫૫] ચાહું છું,[૫૬] તથા ભલી[૫૮] દીન[૫૯] મારફતે[૫૭] મારાં[૬૧] તન[૬૨] તથા રવાનની[૬૩] પાસબા-ની[૬૦] (ચાહું છું); જેથી[૬૪] ગેતીમાં[૬૫] મારૂં તન[૬૬] ખુશાલ[૬૭] તથા પુર-ખુશાલી[૬૮] સાથે, તથા મીનોઇમાં[૬૯] રવાન[૭૦] અશો[૭૧] લોકોની વધારે-બુલંદ[૭૨] જગ્યામાં[૭૩] રોશન[૭૫] ગરોથ્માનની[૭૬] અંદર[૭૪] દાદાર[૮૧] હોરમજદની[૮૨] ખાસ[૭૯] મુરાદ[૮૦] મુજબ[૭૮] હોજો![૭૭]

૨૫.

સેતાયશ્-ઈ-અષીશ્-વંઘુહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજ્દ[૪] રયોમંદ[૫] ખુરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] તો[૧૧] દાદાર[૧૨]-ઇ આવર,[૧૩] કે-શ[૧૪] ફરાજ-અરૂહેનીદ[૧૫] <u>અષીશ-વંઘુહ</u>[૧૬] મીનોય્[૧૭] ખુરેહોમંદ,[૧૮] હર[૧૯] ગેતીયાન[૨૦] ખુરેહ[૨૧] વ ફરૂરોખી[૨૨] વ અફૂરાજ[૨૩] વ અવજુની[૨૪]-ઇ હર[૨૫] નેકી[૨૬] અજ[૨૭] અષીશ-વંઘુહ[૨૮] વ યારી.[૨૯]

(૩) વ હર[૩૦] માન[૩૧] વ વીસ,[૩૨] કે[૩૩] અષીશ-વંઘુહ[૩૪] પદ-શ[૩૫] જાય્[૩૬] ગેરફ્તાર,[૩૭] હમીશે[૩૮] સુદ[૩૯] વ રામશ્ની[૪૦] વ આસાની[૪૧] વ હુ-જીવશ્ની[૪૨] આન્-જા[૪૩] માહુમાન;[૪૪] -કે[૪૫] તો[૪૬] અષીશ-વંઘુહ[૪૭] અવાકીના[૪૮] અવશ[૪૯] હમીશે[૫૦] અઓજ[૫૧]-દેહી,[૫૨] અગીન-શ[૫૩] ખીશીના[૫૪] વ પદ-શ[૫૫] કામગાર[૫૬] કુની,[૫૭] વેશ[૫૮]-જર[૫૯] વ સીમ[૬૦] વ મોરૂવારીદ[૬૧] વ ગોહર[૬૨]-ઇ બરાજહા,[૬૩] વ ગુસ્પંદ-[૬૪]-ઈ પુર-સરદેહ[૬૫] અજ[૬૬] હમે[૬૭] રમે,[૬૮] જમીન[૬૯] આબાદાન,[૭૦] ઉરવર[૭૧]-ઇ ખ્વરીર[૭૨] અજ[૭૩] હર[૭૪] ગુને,[૭૫] માન[૭૬] વ મ્યાન[૭૭]

(૨૫)

મીનો અપીશ્-વંઘૂહ્ની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) તું[૧૧] મહેરબાન[૧૩] દાદારના[૧૨ ૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮ ૯] કે જેણે[૧૪] ખોરેહમંદ[૧૮] મીનો[૧૭] અપીશવંઘહને[૧૬] પેદા કીધી;[૧૫] દરેક[૧૯] ગેતીનાઓને[૨૦] ખોરેહ,[૨૧] મુબારકી,[૨૨] તથા બુલંદી[૨૩] તથા દરેક[૨૫] નેકીની[૨૬] વૃદ્ધિ[૨૪] તથા મદદ[૨૯] અપીશવંઘહથી[૨૮ ૨૭] છે.

(૩) તથા દરેક[૩૦] ઘેર[૩૧] તથા કુટુંબ[૩૨] કે[૩૩] જ્યાં[૩૫] અપીશવંઘહે[૩૪] જગ્યા[૩૬] લીધી હોય[૩૭] ત્યાં હમેશાં[૩૮] ફાયદો,[૩૯] ખુશાલી,[૪૦] તથા આસાની[૪૧] અને ભલી-જીંદગી[૪૨] તે-જગ્યામાં[૪૩] પરોણા[૪૪] (થાય છે). જે-કોઇ[૪૫] તું[૪૬] અપીશવંઘહનો[૪૭] મદદ-ગાર[૪૮] છે તેને[૪૯] હમેશાં[૫૦] તું "અઓજ"[૫૧] આપે છે,[૫૨] ત્યારે-તો[૫૩] તું તેને[૫૫] પોતીકા[૫૪] અને મુરાદ-પામનાર[૫૬] કર[૫૭]— ઘણું[૫૮] સોનું,[૫૯] રૂપું,[૬૦] તથા મોતી,[૬૧] તથા ચળકતાં[૬૩] જવા-હીરો,[૬૨] બધાં[૬૭] ટોળાં[૬૮]માંથી[૬૬] પુષ્કળ-જાતના[૬૫] ગોસ્પંદો,[૬૪] આબાદીવાળી[૭૦] જમીન,[૬૯] દરેક[૭૪] જાતના[૭૩ ૭૫] પોતાની-મેળે-ઉગતાં[૭૨] ઝાડપાન,[૭૧] ઘેર[૭૬] તથા ઘેરને-લગતું[૭૭] અજાયબીથી[૭૮]

અવદ્[78]-વીરાયશની[79] ફરાખ્[80] હુ-ચેહર[81] વ વશતરીક્[82] વ વસ્તર્ગ્[83]-ઈ જામે[84] ચાબુક્,[85] જન[86]-ઈ કનીક્[87]-ઈ હુ-દીદ્[88] નેક્-તન[89] હુ-કરપ્,[90] ચુન[91] દીદ્[92] હુ-દોસ્તતુમ,[93] અસ્પ્[94] નેક્[95] વ પાદ્શાહી[96] અવર્[97] મર્દુમાન[98] મદાઇ-યાન[99] તાખ્ત-હોમંદી,[100] વ દીદ્[1] અસ્પ્-હોમંદી[2] વ પએરાઇક્-હોમંદી,[3] વ હુ-બોય[4] વ અ-વનસ્ત[5] ખાસ્તેહા.[6]

(૪) ખાહમ[7] અજ[8] દાદાર[9]-ઇ વેહ[10] અવજુની,[11] કુ-મ[12] વંદીનાદ્[13] ખીશીનાદ્[14] વેસ્પ્[15] આવાદી[16]-ઇ નેકી[17] વ સુદ્[18] વ રામશ્ન[19] પ[20] તો[21] અષીશ-વંઘહુ[22] ફરાજ[23] દાર્[24]-એસ્તેદ્;[25] કુ[26] બવમ[27] અંદર[28] ગેતી[29] ખુરેહોમંદતુમ[30] કેર્દારતુમ[31] વ મીનોયાન[32] અશોતુમ[33] વ અવરગાહતુમ.[34] અષૅમ વૉહુ ૧.

શણગારવું,[૭૯] મજેનો,[૮૦] શોભાયમાન,[૮૧] તથા પહેરવાનો[૮૨] પોશાક[૮૩] અને બંધબેસ્તો[૮૫] જભ્ભો,[૮૪] ખુબસુરત,[૮૮] મજેના-શરીરની,[૮૯] સારાં-આકારની,[૯૦] જોતાંનેવાર[૯૨-૯૧] ભલી-મીત્રાચારી-કરનારી[૯૩] સ્ત્રી[૮૬] તથા કન્યા,[૮૭] સારો[૯૫] ઘોડો[૯૪] તથા લોકો[૯૮] ઉપર[૯૭] પાદશાહી,[૯૬] મેળવેલું[૯૯] તખ્ત,[૧૦૦] તથા જોયલી[૧] ઘોડેસ્વારી,[૨] તથા શણગાર-ભરેલી-હાલત,[૩] તથા ખુશબો,[૪] તથા નાશ નહી પામે તેવી[૫] મુરાદો મુજબ[૬] (કર).

(૪) ભલા[૧૦] વૃદ્ધિ કરનાર[૧૧] દાદાર[૯] પાસેથી[૮] હું માગું છું[૭] જેથી[૧૨] તું[૨૧] અષીશવંઘહ[૨૨] મારફતે[૨૦] નેકીની[૧૭] તમામ[૧૫] આબાદી[૧૬] તથા ફાયદો[૧૮] તથા ખુશાલી[૧૯] મેળવું,[૧૩] પોતાના કરૂં,[૧૪] અને રાખી મુકું;[૨૩-૨૪-૨૫] જેથી[૨૬] ગેતીમાં[૨૯-૨૮] સૌથી-ઘણા-બોરેહ-વાળો,[૩૦] સૌથી સરસ-કરણીવાળો,[૩૧] તથા મીનોઇમાં[૩૨] સૌથી-અશો,[૩૩] તથા સૌથી બુલંદ-જગ્યાળો[૩૪] થાઉં.[૨૭]

૨૬.

સેતાયશ્-ઈ-આશ્તાદ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ! અશેમ્ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજ્દ[૪] રયોમંદ[૫] ખુરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] અહુરમજ્દ[૧૧] અવજુની[૧૨] દાદાર[૧૩]-ઇ મીનોયાન[૧૪] વ ગેતીયાન,[૧૫] કે[૧૬] હુર[૧૭] નેકી[૧૮] અજ-શ,[૧૯] વ હુર[૨૦] ઉમીદ[૨૧] અજ-શ,[૨૨] કે-શ[૨૩] ફરાજ-બરહેનીદ[૨૪] *આશતાદ[૨૫]-ઇ ફરાહ[૨૬] દાદાર[૨૭]-ઈ ગેહાન,[૨૮] વારશન[૨૯] દાદાર[૩૦]-ઇ ગેહાન,[૩૧] અમાવંદી[૩૨] ફીરોજગરી,[૩૩] કે[૩૪] પદ-શ[૩૫] હુર[૩૬] ફરાખી[૩૭] વ પુર-બેહુર[૩૮]-ઇ અવજાયશન-હોમંદી[૩૯] વ પીશે-હોમંદી[૪૦]-ઇ ઈન[૪૧] જમીન[૪૨] વ હુર[૪૩] દામ[૪૪] વ દેહુશન[૪૫]-ઇ અહુર-મજ્દ,[૪૬] કે[૪૭] દામાન[૪૮]-ઈ અહુરમજ્દ[૪૯] ફરાખ[૫૦] વ પદીખે[૫૧] વ પુર[૫૨] સુદ[૫૩] વ અવજુની[૫૪] વ નેકી[૫૫] હુંદ[૫૬] પ[૫૭] યારી[૫૮]-ઇ તો[૫૯] વોહુમન.[૬૦]

---

* જુઓ સીરોજા યશ્ત, ફકરો ૨૬ : **"અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ."**

(૨૬)

આસ્તાદ યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૨] માનોને લગતા[૧૪] તથા ગેતીને-લગતા-ઓના[૧૫] પેદા કરનાર[૧૩] હોરમજદ[૧૧]ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું,[૯] કે[૧૬] જેનેથી[૧૯] તમામ[૧૭] નેકી,[૧૮] તથા જેનેથીજ[૨૨] તમામ[૨૦] ઉમેદ[૨૧] છે, કે જેણે[૨૩] "દાદારે[૨૭]-ગેહાન" ના[૨૮] આગળ વધારનાર,[૨૬] તથા દાદારે[૩૦]-ગેહાનના[૩૧] પારઆન[૨૯] આસ્તાદને[૨૫] પેદા કરયો,[૨૪] હીમત[૩૨] તથા ફત્તેહ,[૩૩] જેનેથી[૩૪] [૩૫] તમામ[૩૬] સુખ[૩૭] તથા હોરમજદની[૪૬] તમામ[૪૩] પેદાયશ[૪૪] તથા રચના[૪૫] તથા આ[૪૧] જમીનની[૪૨] વૃદ્ધિ[૩૯] તથા બુલંદીનો[૪૦] પુર-હીસ્સો[૩૮] છે, કેમજે[૪૭] હોરમજદની[૪૯] પેદાયશમાં[૪૮] તું[૫૯] ભલાં-મન-વાળાની[૬૦] મદદ[૫૮]થી[૫૭] સુખ,[૫૦] આબાદી,[૫૧] તથા સંપુર્ણ[૫૨] ફાયદો[૫૩] તથા વૃદ્ધિ[૫૪] અને નેકી[૫૫] છે.[૫૬]

(૩) સેતાયમ[૬૧] અહુરૂમજ્દ[૬૨] વ ખાહ્મ,[૬૩] ફુ-મ[૬૪] આન[૬૫]-ઇ અજ[૬૬] તો[૬૭] આશતાદ[૬૮] આવાદી[૬૯] વ અવ-જુની[૭૦] વ સુદ[૭૧] વ શામશન[૭૨] વ ખારી[૭૩] વ પુરૂ[૭૪] બેહ્રૂ[૭૫]-ઇ ફ્રશાખીહા[૭૬] રસાદ[૭૭] વ જાવેદાનીહા[૭૮] પદ-શ[૭૯] પતાયાદ![૮૦] અશૅમ વૉહુ ૧.

(૩) હોરમજદની[૬૨] સેતાયશ-કરૂં છું[૬૧] તથા ચાહું છું[૬૩] કે-મને[૬૪] તું[૬૬] આસ્તાદ[૬૮] મારફતે[૬૬] આબાદી[૬૫-૬૯] તથા વૃદ્ધિ[૭૦] તથા ફાયદો[૭૧] તથા ખુશાલી[૭૨] તથા સુખ[૭૩] તથા સુખોનો[૭૬] પુર[૭૪]-હીસ્સો[૭૫] પહોંચે[૭૭] તથા જાવેદાન-સુધી[૭૮] તેની-મારફતે[૭૯] કાયમ-રહે![૮૦]

૨૭.

સેતાયશ્-ઈ-આસ્માન્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓં! અષેંમ વોહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબ્બાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજ્દ[૪] હુમા[૫] નેકી[૬] હુમા.[૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદાર[૧૧]-ઇ વેહ[૧૨] અવઝુની,[૧૩] ખાવર[૧૪]-ઇ અવખ્શાયશ-હોમંદ,[૧૫] કે-શ[૧૬] ફરાજ-બરૂહેનીદ[૧૭] આસ્માન[૧૮]-ઇ નેક[૧૯]-કર્દે[૨૦] રોશની,[૨૧] અવદ-ગોહર[૨૨] અવદ-પેસીદ[૨૩] પુર-પયરાઇ[૨૪] મીનોયાન[૨૫] તાશીદ,[૨૬] કે[૨૭] એસ્તેદ[૨૮] પ[૨૯] મીનો[૩૦]-અસ્તશ્ન[૩૧] અસતુન[૩૨] વ ખાવર[૩૩]-ઇ દાશતાર[૩૪] વ દૂર[૩૫] કેનારે[૩૬] હુમદાશ્ત[૩૭] પ[૩૮] ફરમાન[૩૯]-ઇ અહુરમજ્દ[૪૦] હુમ-ચૂન[૪૧] વીનારૂદ[૪૨] એસ્તેદ,[૪૩] ન[૪૪] ઓય[૪૫] અઇર[૪૬] આયદ[૪૭] ન[૪૮] ઓય[૪૯] અવર[૫૦] અઓ-જસેદ[૫૧] પયરામુન[૫૨]-ઈ જમીન.[૫૩]

(૩) અઇર[૫૪] વ અવર[૫૫] હુમા[૫૬] કુશ્તે[૫૭] હુમ-બુદ[૫૮] કે[૫૯] દૂરી[૬૦] આન-શ[૬૧] અજ[૬૨] જમીન[૬૩] પ[૬૪] હુમા[૬૫] કુસ્તે[૬૬] અયોતુમ[૬૭] હસ્ત;[૬૮] પુર-સુદ[૬૯] પુર-યારી[૭૦]-ઈ ઓય[૭૧] જમીન[૭૨] અહુરમજ્દ[૭૩] રાદ;[૭૪] અવમાન[૭૫] અવઝાયશ્ન[૭૬] રોશની[૭૭]-ઈ ચશ્માન[૭૮]-વીનશ્ન[૭૯] અજ[૮૦]

(૨૭)

મીનો આસ્માનની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજે!)

(૧) તમામે[૫]-તમામ[૭] નેકીવાળા[૬] દાદાર[૩] હોરમજદની[૪] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં.[૨]

(૨) ભલા,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૩] મહેરબાન[૧૪] માફી-બખશનાર[૧૫] દાદારના[૧૧ ૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮-૯] કે જેણે[૧૬] ભલાં[૧૯]-બનાવેલાં[૨૦] રોશનીવાળાં[૨૧] આસ્માનને[૧૮] પેદા કરયું,[૧૭] અજાયબ જેવું-તત્વ,[૨૨] અજાયબ રીતે-સણગારેલું,[૨૩] સંપુર્ણ-શણગારેલું,[૨૪] મીનોમાં[૨૫]-બનાવેલું,[૨૬] જે[૨૭] ટેકા-વગર[૩૨] મીનોમાં[૩૦ ૨૯] ઉભું[૩૧]-રહેલું[૨૮] છે, તથા મહેરબાન[૩૩] દૂર[૩૫]-કેનાર[૩૬] સાથના રાખનારે[૩૪] હોરમજદના[૪૦] ફરમાન[૩૯] મુજબ[૩૮] સાચવેલું છે;[૩૭] એવી[૪૧] રીતે રચાયલું[૪૨] છે[૪૩] કે જમીનની[૫૩] આસપાસ-ઘેરાઇને,[૫૨] નહી[૪૪] આણી[૪૬]ગમ[૪૫] આવે[૪૭] કે નહી[૪૮] પેલીગમ[૫૦] ઉપર[૪૯] જાય.[૫૧]

(૩) આણીગમ[૫૪] ને પેલીગમ[૫૫] એકસરખી[૫૬] રીતે ખેંચા-ચાયલાં[૫૭] સરખાં-છે,[૫૮] જેથી[૫૯] જમીનથી[૬૩ ૬૨] તેની[૬૧] દુરી[૬૦] એકસરખાં[૬૫] ખેંચાણને[૬૬] લીધે[૬૪] ઘણીજ-એક-સરખી[૬૭] છે;[૬૮] જમીનને[૭૨] માટે[૭૧] પુર-ફાયદેમંદ[૬૯] તથા પુર-મદદગાર[૭૦] હોરમજદનો[૭૩] "રાદ"[૭૪] (તું છે); આંખોથી[૭૮] જોવાની[૭૯] રોશનીની[૭૭] અમારી[૭૫] વૃદ્ધિ[૭૬] તારેથી[૮૧-૮૦] છે, જેમકે[૮૨] ઘેર[૮૩]

તો[૮૧] ચૂન[૮૨] કહેહ્[૮૩] ખુરેહ્[૮૪] અજ[૮૫] અશકુ[૮૬] પ[૮૭] અએ-દુન-ચ[૮૮] હુમા[૮૯] દામ[૯૦] દેહ્રન[૯૧]-ઇ અહુરમજદ[૯૨] અવરૂ[૯૩] દન[૯૪] સ્પંદામદ[૯૫] જમીન[૯૬]-ઇ પુરૂ-બરૂ[૯૭] પ[૯૮] તો[૯૯] પયરા-યશનીતર[૧૦૦] વ ખુરેહોમંદતર[૧] વ ઉરૂવાખ્મંદતર[૨] હોમંદ.[૩]

(૪) સેપાસ-દાર[૪] હોમ[૫] કે-શ[૬] અરૂઝનીનેદ[૭] હુમા[૮] ગેહાન[૯] પ[૧૦] આન[૧૧]-ઇ હુ-ચેહ્ર[૧૨] વીનશન[૧૩] ઓય[૧૪] પ[૧૫] કામે[૧૬] અહુરમજદ[૧૭] આન[૧૮]-ઇ તો[૧૯] હુ-ચેહ્ર[૨૦] વ રોશની[૨૧] હુમા[૨૨] અવજુનીતર[૨૩] બાદ![૨૪] અષેમ વોહૂ ૧.

ખોરેહના[૯૪] દબદબા[૯૨]થી[૯૫] છે તેમજ[૯૬] "આ[૯૪] પુર-ફરગરુપ[૯૭] સ્પં-દારમદ[૯૫] જમીન[૯૨] ઉપરની[૯૩] હોરમજદની[૯૨] તમામ[૯૯] પેદાયશ[૯૦] તથા રચના[૯૧] તારેથી[૯૯] [૯૮] વધારે-સુશોભીત,[૧૦૦] વધારે-ખોરેહમંદ[૧] તથા વધારે-ખુશાલીભરેલાં[૨] થાય છે.[૩]

(૮) તેના શુક્ર કરૂં છું[૪ ૫] કે-જેણે[૬] તમામ[૮] જેહાંનને[૯] હોરમજદની[૧૭] મોરાદ[૧૬] મુજબ[૧૪ ૧૫] ખુબસુરત[૧૧ ૧૨] જોવાને[૧૩] માટે[૧૦] લાયકની કીધી,[૭] અને તારી[૧૯] ખુબસુરતી[૧૮-૨૦] તથા રોશની[૨૧] ચાલુ[૨૨] વધારે-વૃદ્ધિમાન[૨૩] થાએ ![૨૪]

૨૮.

સેતાયશ-ઇ-જમ્યાદ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ! અષેમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયશન્[૧]-ઈ હમા[૨] અહુરમજદ[૩]-ખીશ[૪] વ સેપાસ[૫] હમા[૬] નેકી[૭] કેરદારાન્[૮] આન્[૯]-ઈ અહુરમજદ[૧૦]-દારશન,[૧૧] ચે[૧૨] હરવસ્પ[૧૩] નેકી[૧૪] બાલેસ્તાન[૧૫] પ[૧૬] હર[૧૭] ચીશ[૧૮] ગેતી[૧૯] દામાન્[૨૦] પદ-શ[૨૧] કુનંદ.[૨૨]

(૨) તો[૨૩] જમીન્[૨૪] હુ-દાદ[૨૫] કે[૨૬] દામાન્[૨૭] દારતાર[૨૮] વ પરવરતાર[૨૯] હોમની,[૩૦] હમા[૩૧] યજશન્[૩૨] વ શ્નાયશન્[૩૩] દારમ;[૩૪] કુ[૩૫] માન્[૩૬] સુદ[૩૭] ફ્રશાખ્તશન્[૩૮] વ નેકી[૩૯]-ઈ તો[૪૦] અરજાનીહા[૪૧] ખીશ[૪૨] વ પરવર[૪૩] બાદ![૪૪]

(૩) ખાહમ[૪૫] કુ[૪૬] માન્[૪૭] પ[૪૮] દાદાર[૪૯]-ઈ વેહ[૫૦] કામે[૫૧] આવાયસ્ત[૫૨] વ માન્[૫૩] દારતાર[૫૪] વ પરવરતાર[૫૫] બવી;[૫૬] વ દૂર[૫૭] અંદર[૫૮] નેકી[૫૯] વ રામશ્ની[૬૦] પતાયશ્ની[૬૧] દારી,[૬૨] અંદર[૬૩] ઇન[૬૪] જમીન[૬૫]-ઈ અહુરમજદ[૬૬]-દાદ[૬૭] ગેતી[૬૮] વ મીનો[૬૯] અજ[૭૦] અહુરમજદ[૭૧] તા[૭૨] હમા[૭૩] વ હમા[૭૪]-રોબશ્ની.[૭૫]

(૪) કે-શ[૭૬] ફ્રાજ[૭૭]-દાદ[૭૮] વ બરહેનીદ[૭૯] જમીન[૮૦]-ઈ હુ-દેહ,[૮૧] કે[૮૨] બરશ્નેદ[૮૩] હરવસ્ત[૮૪] અખાન[૮૫]-ઈ અસ્તહોમંદ[૮૬]—આન[૮૭]-ઈ જીવંદે[૮૮] વ આન[૮૯]-ચે વદરદ.[૯૦]

(૨૮)

જમ્યાદ યજદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) હોરમજદના[૩] તમામ[૨] ખેશીઓની[૪] સેતાયશ[૧] (કરૂં) તથા હોરમજદના[૧૦] રક્ષણ સાથના[૯ ૧૧] તમામ[૬] નેકી[૭]-કરનારાઓના[૮] શુક્ર[૫] (કરૂં છું), કેમજે[૧૨] ગેતીની[૧૯] પેદાયશની[૨૦] દરેક[૧૭] ચીજના[૧૮] બાબમાં[૧૬] તમામ[૧૩] સૌથી-બુલંદ[૧૫] નેકી[૧૪] તેની-મારફતે[૨૧] કરે છે.[૨૨]

(૨) તું[૨૩] ભલી-પેદા પડેલી[૨૫] જમીન[૨૪] કે[૨૬] જે પેદાયશને[૨૭] રાખનાર[૨૮] તથા પાળનાર[૨૯] છે[૩૦] તેની તમામ[૩૧] યજશ્ને[૩૨] તથા ન્યાએશ[૩૩] કરૂં છું;[૩૪] જેથી[૩૫] અમોને[૩૬] સુખ[૩૮] તથા ફાયદો[૩૭] તથા લાયક રીતે[૪૧] તારી[૪૦] પોતીકી[૪૨] નેકી[૩૯] તથા પોષણ[૪૩] હોજો ![૪૪]

(૩) હું ચાહું છું[૪૫] કે[૪૬] ભલી[૫૦] મુરાદના[૫૧] પેદા કરનારની[૪૯] મારફતે[૪૮] અમોને[૪૭] રક્ષણ કરનાર[૫૪] તથા પોષણ કરનાર[૫૫] અમારે[૫૩] માટે તારે થવું[૫૬] જોઇએ;[૫૨] તથા નેકોમાં[૫૯-૫૮] લાંબે વેર[૫૭] તથા ખુશાલીની[૬૦] કાયમી[૬૧] હોરમજદની[૬૬] પેદા કીધેલી[૬૭] આ[૬૪] જમીનની[૬૫] અંદર[૬૩] ગેતી[૬૮] તથા મીનોમાં[૬૯] હોરમજદથી[૭૧ ૭૦] તે તમામ[૭૩] તમામ[૭૪] ચાલુ-વખત[૭૫] સુધી[૭૨] તું રાખ.[૬૨]

(૪) જેણે[૭૬] ભલી-પેદા કીધેલી[૮૧] જમીનને[૮૦] બનાવી[૭૭-૭૮] તથા પેદા કીધી,[૭૯] જે[૮૨] તમામ[૮૪] હાડમંદ[૮૬] દુન્યાને[૮૫] ટકાવી રાખે છે[૮૩]—જીવનાં[૮૮] તેમજ[૮૭ ૮૯] ગુજર પામેલાંને.[૯૦] વળી પુરશ્વાસ

ગર-ચ[91] પુર્-વાસ્તર્[92]-ઈ આત્-હોમંદ[93] બુલંદ,[94] અવશ[95] અવા[96] કયાન-ખુરેહ[97] વ અહરૂપદ-ખુરેહ[98] પ[99] યારી[100]-ઈ દાદાર[1] વેહ,[2] વ અઓજ[3] વ નીરૂય[4] ઇન[5] દો[6] ખુરેહ,[7] આન-શ[8] અવા[9] હુમ-વાજ[10] હુરૂવસ્ત[11] દામ[12] દારતાર,[13] વ ઓય[14] ફ્રશ-કર્દ[15] જમાન[16] પત્વસતાર[17] અવંદ[18] મનશ્નીહા[19] પુર્-ખારી.[20] અષૅમ વૉહૂ ૧.

ચારાવાળા[૯૨] પાણીવાળા[૯૩] બુલંદ[૯૪] પહાડને.[૯૧] તથા ભલા[૧] પેદા કરનારની[૨] મદદની[૧૦૦] મારફતે[૯૯] કયાન-ખોરેહ[૯૭] તથા એરેપત-ખોરેહ[૯૮] સાથે[૯૫-૯૬] તથા આ[૫] બેઉ[૬] ખોરેહનું[૭] અઓજ[૩] તથા નીરૂ,[૪] તથા તમામ[૧૧] પેદાયશને[૧૨] સાથે સાથે[૮ ૯] એક-રાગ[૧૦] રાખનાર[૧૩] તથા મીશ્રથી[૧૯] પુર-સુખી[૨૦] ફ્રશોગર્દના[૧૫] વખત[૧૬] સુધી[૧૪] સંબંધ-રાખનાર[૧૭] થાય છે.[૧૮]

૨૯.

સેતાયશ-ઈ-મારેસ્પંદ.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહુ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જબાયમ[૨] દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] રયોમંદ[૫] ખુરેહોમંદ[૬] વ અમેશાસ્પંદાન![૭]

(૨) સેપાસ-દાર[૮] હોમ[૯] અજ[૧૦] દાદાર[૧૧]-ઈ વેહ[૧૨] અવજુની,[૧૩] કે-શ[૧૪] ફરાજ-બરૂહેનીદ[૧૫] મારેસ્પંદ[૧૬] અશો[૧૭] કામે[૧૮] અખાન[૧૯]-ઈ પુર-ફરૂજાને,[૨૦] પરૂવસ્ત[૨૧] અંદર[૨૨] આસ્ને-ખેરૂદ[૨૩] વ ગોશો-સ્રુદ-ખેરૂદ[૨૪] ખીશ્કારી,[૨૫] વ રાહ-નુમાય[૨૬]-ઈ ફરારૂન-મનશ્ની[૨૭] ફરારૂન-ગવશ્ની[૨૮] ફરારૂન-કુનશ્ની,[૨૯] અંદર[૩૦] હર[૩૧] મરદુમ[૩૨] દારોસ્ત[૩૩]-દાશ્તાર[૩૪] આન[૩૫]-ચીજ,[૩૬] તન[૩૭] પદ-શ[૩૮] ખુબ-દાશ્તાર-તુમ,[૩૯] રવાન[૪૦] પદ-શ[૪૧] બુજાફ્તુમ,[૪૨] ઓય[૪૩] આન[૪૪]-ઈ ફ્શુમ[૪૫]-અખાન[૪૬] રસીનાદતુમ,[૪૭] ઓય[૪૮] મરદુમાન[૪૯] બુન્દેહ[૫૦]-નેગીરીદારતુમ.[૫૧]

(૩) કે[૫૨] મારેસ્પંદ[૫૩] ખીશીનેદ,[૫૪] પ[૫૫] તન[૫૬] માહ-માન[૫૭] દારેદ,[૫૮] અગીન-શ[૫૯] રવાન[૬૦] ઓય[૬૧] ગરોસ્માન[૬૨] હુમા[૬૩] ખારી[૬૪] રસેદ;[૬૫] વેહ-દીન[૬૬] અંદર[૬૭] ગેહાન[૬૮] પયરાઇ[૬૯] વ રોબાઇ[૭૦] મારેસ્પંદ[૭૧] વ સુદ[૭૨] વ નેકી,[૭૩] અજ[૭૪] વેહ-દીન[૭૫] અહુરમજદ[૭૬] પ[૭૭] મારેસ્પંદ[૭૮] ઓય[૭૯] ખીશ[૮૦] શાયદ[૮૧] કર્દમ.[૮૨]

(૨૯)
મીનો મારેસ્પંદની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

(૧) નુરમંદ[૫] તથા ખોરેહમંદ[૬] દાદાર[૩] હોરમજદ[૪] તથા અમશાસ્પંદોની[૭] સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ભલા,[૧૨] વૃદ્ધિ કરનાર,[૧૩] દાદાર[૧૦]ના[૧૦] શુક્ર કરૂં છું[૮ ૯] કે જેણે[૧૪] અશો[૧૭] હયાતીની[૧૬] મુરાદના,[૧૮] પુર-જ્ઞાનવાળા[૨૦] મારેસ્પંદને[૧૬] પેદા કર્યો,[૧૫] આસ્ને-ખેરદ[૨૩] તથા ગોશો-સરૂદ-ખેરદની[૨૪] ખીસ્કારીમાં[૨૫ ૨૨] પુરવીણ,[૨૧] તથા ભલા-મીશ્ર,[૨૭] ભલા-માંથ્ર,[૨૮] તથા ભલી-કારદાનીની[૨૯] રાહ-બતાવનાર,[૨૬] દરેક[૩૧] માનવીની[૩૨] અંદર[૩૦] તે[૩૫] ચીજને[૩૬] (યાને "સ્તોત" ને) બરાબર[૩૩] રાખનાર,[૩૪] તેની-મારફતે[૩૮] શરીરને[૩૭] સૌથી-મજેનું-રાખનાર,[૩૯] તેનેથી[૪૧] રવાનને[૪૦] સૌથી સરસ છુટકારો આપનાર,[૪૨] તથા સૌથી સરસ[૪૫] હયાતી[૪૪ ૪૬] તરફ[૪૩] સૌથી સરસ પહોંચાડનાર,[૪૭] તથા માનવીઓ[૪૯]ની[૪૮] સૌથી-સંપુર્ણ[૫૦]-નેગાહ રાખનાર.[૫૧]

(૩) જે કોઇ[૫૨] મારેસ્પંદને[૫૩] પોતાનો કરે[૫૪] અને શરીર-માં[૫૬ ૫૫] તેને પરોણો[૫૭] રાખે છે,[૫૮] તો પછી[૫૯]-તેનું રવાન[૬૦] તમામ[૬૩] સુખવાળાં[૬૪] ગરોથ્માન[૬૨]માં[૬૧] પહોંચે છે;[૬૫] દુન્યામાં[૬૮ ૬૭] ભલી-દીનના[૬૬] શણગાર[૬૯] તથા ફેલાવાથી[૭૦] તથા મારેસ્પંદના[૭૧] ફાયદા[૭૨] તથા નેકીથી,[૭૩] ભલી-દીન[૭૫] મારફતે[૭૪] તથા મારેસ્પંદને[૭૮] લીધે[૭૭] હોરમજદને[૭૬] મારો-પોતીકો[૭૯ ૮૦] કરી[૮૨] શકું છું.[૮૧]

(૪) સેતાયમ[૮૩] વ જબાયમ[૮૪] દાદાર[૮૫] અહુર-મજદ,[૮૬] વ ખાહુમ,[૮૭] કુ[૮૮] હુમા[૮૯] મારેસ્પંદ[૯૦] ચાસરની[૯૧] વ ખાહેશની[૯૨] વ ફરાખતરની[૯૩] વ યજશની[૯૪] વેહ-દીન[૯૫]-ઈ માજદયસ્નાન[૯૬] અંદર[૯૭] ગેતી[૯૮] રોબાકુ[૯૯] આફ્રીન્ગાન[૧૦૦] વ દીન-બોરદારાન[૧] વ માંસર-બરાન[૨] પ[૩] અવજુન[૪] વ પદીરાની[૫] વ ફરાખ-જીવશની[૬] વ કામે[૭] અનજામી[૮] વેશ[૯] બાદ,[૧૦] ચૂન[૧૧] અખાનાન[૧૨] કામે,[૧૩] ચૂન[૧૪] અહુરમજદ[૧૫] કામે![૧૬] અશેમ વોહુ ૧.

(૪) દાદાર[૮૫] હોરમજદની[૮૬] સેતાયશ-કરૂં[૮૩] તથા યાદ-કરૂં[૮૪] તથા ચાહું છું કે[૮૭] “[૮૮] તમામ[૮૯] મારેસ્પંદનું[૯૦] શિક્ષણ,[૯૧] તથા તલમ,[૯૨] તથા ફેલાવો,[૯૩] તથા માજદયસ્નીની[૯૬] ભલી દીનનું[૯૫] “યજ” થવું,[૯૪] દુન્યામાં[૯૮-૯૭] ચાલુ[૯૯] તથા મશહુર[૧૦૦] (થાય), તથા માંથ્રનો અમલ કરનારા,[૨] દીનનો અમલ કરનારા,[૩] વૃદ્ધિ,[૪] પસંદગી[૫] તથા ખુશાલ જીંદગી[૬] તથા મુરાદ[૭] પામવાની[૮] સાથે હૈયાતીની[૧૨] મુરાદ[૧૩] મુજબ[૧૧] તેમજ હોરમજદની[૧૫] મુરાદ[૧૬] મુજબ[૧૪] ઘણા[૯] હોજો![૧૦]

૩૦.

સેતાયશ-ઈ-અનેરાન.

ક્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) સેતાયમ[૧] વ જખાયમ[૨] આન[૩]-ઈ અસરૂ[૪]-રોશની,[૫] આન[૬]-ઈ રોશન[૭] ગરોસ્માન,[૮] હમીશે[૯] સુદ્દ[૧૦] ગાહ.[૧૧] હુ-દાદ[૧૨] અજ[૧૩] હમીશે,[૧૪] કે[૧૫] હમીશે[૧૬] હમા-ખારી[૧૭] પદ-શા.[૧૮]

(૨) અવશ[૧૯] ઓયૂ[૨૦] ગેતીયાન[૨૧] રસશન[૨૨] વ આન-ચે[૨૩] રાસ્ત[૨૪] રાહ[૨૫]-ઈ ચીન્વદ[૨૬]-પુલ,[૨૭] કે[૨૮] ઓય[૨૯] અશોઆન[૩૦] બ[૩૧] ફરાખીનેદ;[૩૨] નોહ[૩૩] નીજે[૩૪]-દરાના[૩૫] કે[૩૬] દરવંદ;[૩૭] ઇન[૩૮] ચ[૩૯] ઓય[૪૦] દરવંદાન[૪૧] ચુન[૪૨] અસ્તરૂ[૪૩]-ઈ તીજ[૪૪] બેદ,[૪૫] ઓયૂ[૪૬] દુજખ[૪૭] અઓફ્તેદ;[૪૮] વ અશોઆન[૪૯] રવાનાન[૫૦] વદરૂગીહા[૫૧] ફરાખ[૫૨]-રાહ[૫૩] વ આસાનીહા[૫૪] ઓય[૫૫] આન[૫૬]-ઈ ફ્શુમ[૫૭] અખાન[૫૮] ફરવફ્તન[૫૯] રસેદ[૬૦] તવાન.[૬૧]

(૩) હમ-વાર[૬૨] સેતાયમ[૬૩] વ યજમ[૬૪] ખાવરૂ[૬૫]-ઈ દાદાર[૬૬] અહુરમજદ[૬૭] વ અમેશાસ્પંદાન,[૬૮] હમા[૬૯] યજદાન[૭૦]—ખાહમ[૭૧] ફ્રુ-મ[૭૨] અરૂજાનીનંદ[૭૩] રવાન[૭૪] અંદર[૭૫]

(૩૦)

મીનો અનેરાનની સેતાયશ.

દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) છેડા-વગરની[૪] રોશનીવાળાં[૫] રોશન[૭] ગરોથમાન,[૩ ૬ ૮] હમેશનાં[૯] ફાયદાની[૧૦] જગ્યા,[૧૧] હમેશનું[૧૪ ૧૩] ભલું-પેદા પડેલું[૧૨] કે જેનેથી[૧૫-૧૮] હમેશાં[૧૬] તમામ-સુખ[૧૭] છે તેની સેતાયશ કરૂં[૧] તથા યાદ કરૂં![૨]

(૨) ચીનવદ[૨૬] પુલના[૨૭] રાસ્ત[૨૪] રાહ[૨૫] તરફ ગેતીના-ઓનું[૨૧-૨૦] પહોંચવું[૨૨] છે તે તેનેથી[૨૩] છે, જે[૨૮] અશો-લોકોના[૩૦] બાબમાં[૨૯] પહોળો થાય છે;[૩૧ ૩૨] જે[૩૬] દરવંદને[૩૭] માટે નવા[૩૩] બાલા[૩૪] જેટલો લાંબો[૩૫] (થાય છે); એ[૩૮] વળી[૩૯] જ્યારે[૪૨] દરવંદો[૪૧] માટે[૪૦] તીક્ષણ[૪૪] અસ્તરા[૪૩] જેવો થાય છે[૪૫] ત્યારે દુજખમાં[૪૭ ૪૬] તેઓ પડે છે;[૪૮] તથા અશોના[૪૯] રવાનોનું[૫૦] પસાર થવું[૫૧] પહોળા[૫૨] રસ્તા[૫૩] તથા આસાની-સાથે[૫૪] સૌથી-સરસ[૫૭] હૈયાતી[૫૬-૫૮] તરફ[૫૫] ફરતું-ફરતું[૫૯] પહોંચી[૬૦] શકે છે.[૬૧]

(૩) હમેશાં[૬૨] મહેરબાન[૬૫] પેદા કરનાર[૬૬] હોરમજદ[૬૭] તથા અમશાસ્પંદો[૬૮] તથા તમામ[૬૯] યજદોની[૭૦] સેતાયશ કરૂં[૬૩] તથા "યજ"[૬૪] યાને એકતાન થાઉં—હું ચાહું છું[૭૧] કે-મને[૭૨] હોર-

ખાન્[૭૬]-ઈ ફ્રશુમ[૭૭] અખાન્[૭૮] હુમ[૭૯] જમાન્[૮૦]-ઈ અહુર-મજદ[૮૧] વ અમેશાસ્પંદાન;[૮૨] ઓ-મ[૮૩] નકીજેદ[૮૪] ઓય્[૮૫] અખાન્[૮૬]-ઈ પાહ્લુમ,[૮૭] કુ[૮૮] હુમા[૮૯] જીવંદે[૯૦] લ દરાના[૯૧] ખાસ્તારૂ[૯૨] વ પતુક્[૯૩] બવમ,[૯૪] પ[૯૫] ખીશીનીદન[૯૬]-ઈ ખાન્[૯૭] રાહ્;[૯૮] વ પંદ[૯૯]-ઈ પદ-શ[૧૦૦] ઓય્[૧] આન્[૨]-ઈ ફ્રશુમ[૩]-અખાનાન્[૪] હુમા-ખારી[૫] ગરોસ્માન્[૬] રસીદ[૭] શાયદ.[૮]

(૪) ફ્રરાજ[૯] માન્[૧૦] હુરૂવસ્પ-ચ્[૧૧] ખારી[૧૨] વ નેકી[૧૩]-ઈ દામ[૧૪] અજ[૧૫] તો,[૧૬] ચૂન્[૧૭] માન્[૧૮] હુરૂવસ્પ્[૧૯] નેકી[૨૦] અજ[૨૧] તો[૨૨] અએદુન-ચ્[૨૩] માન્[૨૪] પ[૨૫] આન્[૨૬]-ઈ વેશ[૨૭] નેકી[૨૮] વ સુદ[૨૯] વ ખુરેહ્[૩૦] વ ખારી[૩૧] અરૂઝની[૩૨] કુન.[૩૩]

(૫) ફીરોજ[૩૪] બાદ[૩૫] ખુરેહ્[૩૬] અવીજેહ્[૩૭] વેહ્[૩૮]-દીન્[૩૯]-ઈ માજદયસ્નાન![૪૦]

ફીરોજ[૪૧] બાદ[૪૨] ખુરેહ્[૪૩] અવીજેહ્[૪૪] વેહ્[૪૫]-દીન્[૪૬]-ઈ માજદયસ્નાન![૪૭]

ફીરોજ[૪૮] બાદ[૪૯] ખુરેહ્[૫૦] અવીજેહ્[૫૧] વેહ્[૫૨]-દીન્[૫૩]-ઈ માજદયસ્નાન![૫૪]

અષેમ વોહૂ ૧.

મજદ[81] તથા અમશાસ્પંદોના[82] એકસરખા[79] જરવાનની[80] સૌથી-સરસ[77] હૈયાતીની[76-78] અંદર[75] રવાનની લાયકાતવાળો[73] તેઓ કરે; મને[83] સૌથી-સરસ[87] હાલત[86] બાબે[85] સમજણ-મળે,[84] જેથી[88] તમામ[89] જીંદગી[90] દરમ્યાન[91] તે[97] રાહ[98] પ્રાપ્ત-કરવાને[96] માટે[95] ખાહેશમંદ[92] તથા તૈયાર[93] થાઉં,[94] અને સૌથી-સરસ[3] હૈયાતી[2-4] બાબે[1] તેની મારફતે[100] શીક્ષણ[99] પામીને તમામ સુખવાળાં[5] ગરોથ્માન[6] તરફ પહોંચવાને[7] શકિતવાન-થાઉં.[8]

(૪) અમોને[10] બધુંજ[11] સુખ[12] તથા પેદાયશની[14] નેકી[13] તારેથી[16-15] બરપા[9] છે; જ્યારે[17] અમોને[18] તમામ[19] ભલાઇ[20] તારેથી[22-21] છે તેજ-પ્રમાણે[23] વળી અમોને[24] તે ઘણી[27] નેકી[26-28] તથા ફાયદો,[29] ખોરેહ[30] તથા સુખને[31] માટે[25] લાયક[32] તું કર.[33]

(૫) ભલી[38] માજદયસ્નની[40] દીનનું[39] પવિત્ર[37] ખોરેહ[36] ફત્તેહમંદ[34] થાઓ ![35]

ભલી[45] માજદયસ્નની[47] દીનનું[46] પવિત્ર[44] ખોરેહ[43] ફત્તેહમંદ[41] થાઓ ![42]

ભલી[52] માજદયસ્નની[54] દીનનું[53] પવિત્ર[51] ખોરેહ[50] ફત્તેહમંદ[48] થાઓ ![49]

પાજંદ સેતાયશ
બા માએની.

ભાગ ૩ જો:

(૧) દોઆ-ઇ-નામ-સેતાયશન

યાને

તેના નામની સેતાયશ સાથની બંદગી.

(૨) આશીરવાદ-ઇ-પએમાન-ઇ-પેહલવી

યાને

લગનના આશીરવાદ—(સંસ્કૃત સાથે.)

(તરજુમો ગુજરાતી તથા ઇંગ્રેજીમાં).

દોઆ-ઈ-નામ-સેતાયશ્ન.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼દાઑ! અષૅમ વૉહૂ ૧.

(૧) બ નામ[૧]-ઇ યજ઼દ[૨]-ઇ બખ્શાયેન્દેહ[૩]-ઈ
બખ્શાયેશગર[૪]-ઇ મેહેરબાન![૫]

(૨) નામ[૬]-સેતાયશ્ન[૭]-ઇ અહુરમજ઼દ,[૮]
હમા-બૂદ[૯] વ હમા-હસ્ત[૧૦] વ હમા-બેદ![૧૧]

(૩) નામ[૧૨] યજ઼દ[૧૩]-ઇ સ્પેના-મીનો,[૧૪]
અંદર-ચ[૧૫] મીનોયાંન[૧૬] મીનો,[૧૭]
અવશ[૧૮] ખુદી[૧૯] યકે[૨૦] નામ[૨૧] અહુરમજ઼દ-ચ![૨૨]
ખુદા[૨૩]-ઇ મેહેસ્ત,[૨૪] વ તવાના,[૨૫] વ દાના,[૨૬]
વ દાદાર,[૨૭] વ પરવરતાર,[૨૮] વ પાના,[૨૯]
વ ખાવર,[૩૦] વ કેરફે-ગર,[૩૧] વ અવખ્શીદાર;[૩૨]
અવીજેહ,[૩૩] વેહ,[૩૪] દાદસ્તાની,[૩૫] હમા[૩૬] જોર![૩૭]

(૪) સેપાસ[૩૮] ઓય[૩૯] બુજોર્ગ[૪૦] હસ્તીઆંન;[૪૧]
કે[૪૨] આફરીદ[૪૩] બુલંદ[૪૪] સ્તીહ[૪૫]
પ[૪૬] ખીશ[૪૭] અન-હમ-બેતીક[૪૮] જોર[૪૯] દાનાઇ;[૫૦]—
અવરતર[૫૧] શશ[૫૨] અમશાસ્પંદાંન,[૫૩]
અવદ[૫૪] વીશ[૫૫] યજ઼દાંન,[૫૬] વ
રોશન[૫૭] વહિશ્ત,[૫૮] ગરોથ્માન,[૫૯]

તેના નામની સેતાયશ સાથની બંદગી.

દાદાર અહુરમજ્જદની ખુશ્નુદી (હોજો!)

(૧) બખ્શેશ કરનાર,[૩] માફી બખ્શનાર,[૪] મહેરબાન,[૫] "યજ્જ" થવા લાયક સાહેબનાં[૨] નામથી![૧]—

(૨) અહુરમજ્દ[૮] હમેશાં-હતો,[૯] હમેશાં-છે,[૧૦] તથા હમેશાં-રહેશે[૧૧] તેનાં નામથી[૬] સેતાયશ[૭] કરૂં છું.

(૩) તેનું નામ[૧૨] સ્પેના-મીનોને[૧૪] લગતો "યજ્જદ" છે; વળી[૧૫] બધી મીનોઇ શકિતઓમાં[૧૬-૧૫] "મીનો"[૧૭] છે. તેની[૧૮] ખુદીનું[૧૯] એક[૨૦] નામ[૨૧] વળી-"અહુરમજ્જદ"[૨૨] છે. તે સૌથી-મોટો[૨૪] ખુદા[૨૩] છે—શકિતવાન,[૨૫] ડહાપણવાળો,[૨૬] પેદા કરનાર,[૨૭] પોષણ આપનાર,[૨૮] સંભાળનાર,[૨૯] મહેરબાન,[૩૦] સવાબ કરનાર,[૩૧] તથા માફી બખ્શનાર[૩૨] છે;—ખાલેસ,[૩૩] ભલો,[૩૪] ઇન-સાફી[૩૫] તથા તમામ[૩૬] જોરવાળો[૩૭] છે.

(૪) હસ્તીને-લગતાઓમાં[૪૧] તે[૩૯] બુજોર્ગેના[૪૦] શુક્ર[૩૮] કરૂં છું, કે જેણે[૪૨] કોઇથી-બરોબરી-નહી-થાય[૪૮] એવાં, પોતીકાં[૪૭] જોર[૪૯] તથા ડહાપણ[૫૦]થી[૪૬] બુલંદ[૪૪] સૃષ્ટિ[૪૫] પેદા કીધી,[૪૩]—(જેમકે) ચહડતા-દરજ્જાના[૫૧] છ[૫૨] અમશાસ્પંદો,[૫૩] અજાયબ જેવા[૫૪] પુષ્કળ[૫૫] યજદો,[૫૬] રોશનીવાળું[૫૭] બહેસ્ત,[૫૮] ગરોથ્માન,[૫૯]

વ ગર્દ[૬૦]-ઈ આસ્માન,[૬૧] વ ખુર[૬૨]-ઈ તાવા,[૬૩]
વ માહ[૬૪]-ઇ બામી,[૬૫] વ સ્તર[૬૬]-ઈ વીશ[૬૭]-તોખ્મ;[૬૮]
વ વાદ[૬૯] વ અંદર-વાય,[૭૦] વ આવ,[૭૧]
વ આતશ,[૭૨] વ જમીન,[૭૩] વ ઉરવર,[૭૪]
વ ગોસ્પંદ,[૭૫] વ અયોખ્શસ્ત,[૭૬] વ મરદુમ.[૭૭]

(૫) યજશ્ન[૭૮] વ ન્યાએશ્ન[૭૯] અજ[૮૦] ઓય[૮૧]
ખુદા[૮૨]-ઇ કેરફેગર;[૮૩]
કે[૮૪] મેહ[૮૫] કરદ[૮૬] અજ[૮૭] હર[૮૮] ગેતી[૮૯] દહે-
શ્નાન[૯૦] મરદુમ,[૯૧]
પ[૯૨] ગવાહ[૯૩]-ઈ માદાંન[૯૪]-દાદ[૯૫] શાહેરયારીહ[૯૬]-ઇ
હંગામ,[૯૭]
વ રાઇનીદારીહ[૯૮]-ઈ દામાંન,[૯૯]
પ[૧૦૦] રજમી[૧] અયુજશ્ન[૨]-ઈ પરહેજ[૩] દીવાન.[૪]

(૬) નમાજ[૫] ઓય[૬] વીસ્પ-આગાહ[૭]-ઇ ખાવર;[૮]
કે[૯] ફરેસ્તીદ[૧૦] યશ્ત[૧૧]-ફરોહર[૧૨]-ઈ જરતોશ્ત[૧૩]
સ્પીતમાન,[૧૪]

અશ્તશ[૧૫] ઓય[૧૬] દામાન,[૧૭] દીન[૧૮]-દાનશ્ન,[૧૯]
વરોયશ્ન,[૨૦] આસ્ન-ખેરદી,[૨૧] ગુશો-સુદ-ખેરદી,[૨૨]
દાનાઇ[૨૩] વ રાઇનીદારીહ[૨૪] વીસ્પ[૨૫]
હસ્તાન[૨૬] વ બુદાંન[૨૭] વ બેદાંન,[૨૮]
ફરહાંગાન[૨૯] ફરહાંગ[૩૦] માંથ્ર-સ્પેન્ત;[૩૧]—
કુ[૩૨] બેદ[૩૩] રવાન[૩૪] પુહલ-બોખ્તાર[૩૫]-ઈ અજ[૩૬]
દુજખ,[૩૭]

આસ્માનોનું[૬૧] ફરવું,[૬૦] પ્રકાશતો[૬૩] ખુરશેદ,[૬૨] ઝગકતો[૬૫] માહતાબ,[૬૪] પુષ્કળ[૬૭]-તોખ્મ[૬૮] ધરાવનારા સેતારા;[૬૬] હવા[૬૯] (બાદ), નીચેની-હવા,[૭૦] પાણી[૭૧] (આબ), આતશ,[૭૨] જમીન[૭૩] (ખાક), ઝાડપાન[૭૪] (નબાતાત), ગોસ્પંદ[૭૫] (હેવાનાતે મુતલક), તથા ખનીજ વર્ગ[૭૬] (જમાદાત) તથા આદમજાત[૭૭] (હેવાનાતે નાતેક).

(૫) તે[૮૧] સવાબકાર[૮૩] સાહેબની[૮૨] સાથે[૮૦] હું યજ[૭૮] થાઉં છું તથા ન્યાએશ[૭૯] કરૂં છું કે જેણે[૮૪] વખતની[૯૭] ઉપર સત્તા[૯૬] (ભોગવવા), તથા પેદાયશોની[૯૯] વૃદ્ધિનું[૯૮] કામ (બજાવવા), તથા દેવોની[૪] સાથે લડાઇ[૧] લડીને[૨] તેઓથી દુર-રહેવાને[૩] વાસ્તે,[૧૦૦] આપેલી[૯૫] મગજ-શક્તિની[૯૪] ગવાહી[૯૩] તરીકે[૯૨] ગેતીની[૮૯] દરેક[૮૮] પેદાયશમાં[૯૦-૮૭] આદમને[૯૧] સર્વોપરી[૮૫] કીધો.[૮૬]

(૬) તમામ-જાણકાર[૭] તે[૬] મહેરબાનને[૮] નમ:જ[૫] કરૂં છું, કે જેણે[૯] યજ-થવા-લાયક[૧૧] ફરોહરવાળા,[૧૨] પેદાયશો[૧૭ ૧૬] માટેના પેગામ્બર[૧૫] સ્પીતમાન[૧૪] જરાતોસ્તની[૧૩] મારફતે, દીન[૧૮] યાને કુદરતના કાયદાનું જ્ઞાન[૧૯] આસ્થા,[૨૦] જાતી-અક્કલ,[૨૧] તથા ઉસ્તાદ-તરફથી-સાંભળીને-ખીલવેલી-અક્કલ,[૨૨] તથા તમામ[૨૫] હસ્તી-તરફ-જનારાઓ,[૨૬] હસ્તી-તરફ-વધેલાં,[૨૭] તથા હવે-પછી-હસ્તી-તરફ-વધનારાંઓની[૨૮] અક્કલ[૨૩] તથા વૃદ્ધિને[૨૪] વાસ્તે "માંથ્ર-સ્પેન્ત"[૩૧] જે ઇલ્મોનો[૨૯] ઇલ્મ[૩૦] (યાને ચહડતામાં ચહડતું જ્ઞાન) છે—તે બધું મોકલ્યું;[૧૦]—જે[૩૨] (માંથ્ર સ્પેન્ત) રવાનને[૩૪] દુ:જખ-માંથી[૩૭-૩૬] છુટકારો કરાવનાર,[૩૫] તથા ચીન્વદ-પુલ ઉપરથી

વ વહારૂહાર[૩૮]-ઇ ઓય[૩૯] આંન[૪૦]-ઈ
પાહ્લુમ[૪૧] અહુ-આંન[૪૨]-ઇ અશોઆન,[૪૩]
રોશાન,[૪૪] હુ-ઓય[૪૫]-ઈ હુમા-ખારીહ.[૪૬]

(૭) પ[૪૭] ફરૂમાન[૪૮]-ઇ તો[૪૯] ખાવરૂ![૫૦]
પ ફરૂમાન-ઇ તો ખાવરૂ!
પ ફરૂમાન-ઈ તો ખાવરૂ!
પદીરમ,[૫૧] વ મીનમ,[૫૨] વ ગુયમ,[૫૩] વ
વરૂજમ[૫૪] દીન[૫૫]-ઇ અવીજેહ;[૫૬]
આસ્તોઆંન[૫૭] હોમ[૫૮] પ[૫૯] હરૂ[૬૦] કેરૂ કે;[૬૧]
વ અવખ્શામ[૬૨] અજ[૬૩] વીસ્પ[૬૪] બજેહ;[૬૫]
અવીજેહ[૬૬] દારમ[૬૭] ખુદી[૬૮] આસ્નીદેહ-ફુનશ્ન[૬૯]
પાહ્રીજશ્ન,[૭૦]
પાક[૭૧] શશ[૭૨] જોરાન[૭૩]-ઇ જાન[૭૪]—
ફુનશ્ન,[૭૫] ગવશ્ન,[૭૬] મીનશ્ન,[૭૭] વ
વીરૂ,[૭૮] વ હોશ,[૭૯] વ ખેરૂદ.[૮૦]

(૮) પ[૮૧] કામ[૮૨]-ઇ તો[૮૩] કેરૂફેગરૂ,[૮૪]
તવાન[૮૫] સામાનીહા[૮૬] ફુનમ[૮૭] આન[૮૮]-ઇ તો[૮૯]
પરસ્તશ્ન,[૯૦]
પ[૯૧] વેહ[૯૨]-મીનશ્નીહ[૯૩] વેહ[૯૪]-ગવશ્નીહ[૯૫]
વેહ[૯૬]-ફુનશ્નીહ;[૯૭]
અબધ[૯૮] વશાયમ[૯૯] રાહ[૧૦૦]-ઈ રોશાન;[૧]
કે[૨]-ઓ-મ[૩] ન[૪] રસાદ[૫] ગેહાન[૬] પજદ[૭]-ઇ દુજખ;[૮]
વહીશ્મ[૯] પ[૧૦] ચીન[૧૧]-વતર્ગ;[૧૨]

રોશનીવાળી,[૪૪] ખુશબોદાર,[૪૫] તમામ-સુખવાળી[૪૬] અશોને[૪૩] લગતી સૌથી-સરસ[૪૧] હયાતીઓ[૪૦ ૪૨] તરફ[૩૯] પસાર-કરાવનાર[૩૮] છે.[૩૭]

(૭) ઓ મહેરબાન,[૫૦] તારા[૪૯] હોકમ[૪૮] મુજબ,[૪૭]
ઓ મહેરબાન, તારા હોકમ મુજબ,
ઓ મહેરબાન, તારા હોકમ મુજબ,

ખાલેસ[૫૬] દીન[૫૫] હું પસંદ કરૂં છું,[૫૧] તે ઉપર "મીથ્ર" રાખું છું[૫૨] યાને ધ્યાન ધરૂં છું, તેના "સ્તોત" રાખું છું[૫૩] યાને તે મુજબ જબાન વાપરૂં છું, તેનીજ "વરછ્શી" કરૂં છું[૫૪] યાને દીન મુજબ જીંદગી ગુજારૂં છું: તમામ[૬૦] સવાબ[૬૧] ઉપર[૫૯] હું ઉસ્તવાર[૫૭] છેઉં,[૫૮] તમામ[૬૪] ગુનાહથી[૬૫ ૬૩] હું તોબાહ કરી તજી દઉં છું.[૬૨] ખુદીની[૬૮] જાતી-કરણીથી[૬૯] તથા પરહેજીથી[૭૦] જાન (યાને ઉસ્તાન)ની[૭૪] પવિત્ર[૭૧] છ[૭૨] શક્તિઓ[૭૩]—કરણી, વાચા,[૭૬] મીથ્ર,[૭૭] સમજ-શક્તિ,[૭૮] ભાન.[૭૯] તથા ડહાપણ[૮૦]—ને ખાલેસ[૬૬] રાખું છું.[૬૭]

(૮) તું[૮૩] સવાબકારની[૮૪] ખાહેશ[૮૨] મુજબ,[૮૧] ભલા[૯૨] મીથ્ર[૯૩]થી,[૯૨] ભલા[૯૪] સ્તોતથી,[૯૫] ભલી[૯૬] કારદાનીથી,[૯૭] તારી[૮૯] પરસ્તેશ[૮૮-૯૦] પુર-અસ્પંદીમાં[૮૬] કરવાને[૮૭] હું શક્તિવાન થાઉં.[૮૫] એટલે કે[૯૮] રોશન[૧] રાહ[૧૦૦] ખુલ્લો કરૂં;[૯૯] જેથી[૨] દુઃજખનો[૮] ભારી[૬] આજાબ[૭] મારી ઉપર[૩] નહી[૪] પહોંચે;[૫] ચીનવદ[૧૧] પુલ-ના-માર્ગ[૧૨] ઉપરથી[૧૦] હું પસાર થાઉં;[૯] ખુશબોથી[૧૯]-ભરપુર,[૧૮]

રસમ[13] ઓય[14] આંન[15]-ઇ માંન[16] વહિશ્ત[17]-ઇ પુર[18]-ઓય[19]-ઇ હુરવેસ્પ[20]-પીસીદ[21] હુમાખારીહ.[22]

(૯) સેતાયશન[23] ઓય[24] અવખ્શીદાર[25] ખુદાય;[26]
કુ[27] કામ[28] વ કેરૂફે[29] પાદ-દહેશન[30] કુનંદ[31]
ફેરૂમાન[32] રાઇનીદારાન;[33]
અવદુમ[34] બુજેદ[35] દરૂવંદાન-ચ[36] અજ[37] દુજખ;[38]
અવીજેહીહા[39] વીનારેદ[40] વીસ્પ[41] દામ.[42]

(૧૦) સેતાયશન[43] દાદાર[44] અહુરમજદ,[45]
હુરવેસ્પ-આગાહ,[46] તવાના,[47] વ તવાંગર,[48]
હફ્ત[49] અમશાસ્પંદ,[50] બેહેરામ[51] યજદ,[52]
ફીરોજગર,[53] દુશ્મન-જદાર,[54]
અમાહે[55] હુતાશતહે,[56] બે-રસાદ![57]

અશેમ વોહૂ ૧.

તમામ-શણગારેલાં[૨૧] તમામ-સુખવાળાં[૨૨] સૌથી સરસ[૧૭] મકાન-માં[૧૫ ૧૬ ૧૪] હું પહોંચ્યું.[૧૩]

(૯) મારી બખ્શનાર[૨૫] તે સાહેબની[૨૬] સેતાયશ[૨૩] કરૂં છું, જે[૨૭] તેના ફરમાન[૩૨] મુજબ વૃદ્ધિ કરનારાઓને[૩૩] સવાબની[૨૯] ખાહેશનો[૨૮] વળતો-બદલો[૩૦] આપે છે;[૩૧] દરવંદ-પાપીઓનેબી[૩૬] દુઝખમાંથી[૩૮ ૩૭] સેવટે[૩૪] તેજ છોડવે છે;[૩૫] અને તે સાહેબજ તમામ[૪૧] પેદાયશને[૪૨] ખાલેસીથી[૩૯] નાજેહ કરે છે,[૪૦] (યાને તમામ પેદાયશનો "ફ્રશો-ગર્દ" કરી આપે છે.)

(૧૦) તમામ-જાણકાર[૪૬] શક્તિવાન,[૪૭] તથા જોરમંદ[૪૮] દાદાર[૪૪] હોરમજદની[૪૫] સેતાયશ[૪૩] કરૂં છું. સાતે[૪૯] અમશાસ્પંદો,[૫૦] ફ્તેહમંદ,[૫૩] દુસ્મનને-મારનાર[૫૪] ભલી બનાવટની[૫૬] કીંમત[૫૫] સાથનો બહેરામ[૫૧] યજદ[૫૨] મદદે-પહોંચ્યો ![૫૭]

પાજંદ્-દોઆ-ઈ-પએમાન-ઈ-પેહલવી.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ! અષેમ વોહૂ ૧.

૧. દેહાદ્[1] તાંન્[2] દાદાર્[3] અહુરમજદ્,[4] ફરેહેસ્ત[5] ફરજંદાંન્[6] નર્[7] ઓ[8] નબીરેગાંન્,[9] ફ્રાખ-રોજી[10] ઓ[11] દુસ્તી[12]-ઇ દેલ-રોબા,[13] તન-ચ્[14] ચેહેર્[15]-રવા,[16] દેર્-જીવશની[17] ઓ[18] પાયન્દી[19] સદ્-ઓ-પંજાહ્[20] સાલ્![21]

૨. (કદ-ખુદા યાને પરણનાર ધણીના પેદર યા વાલી તરફ મહોંડું કરીને મોબેદો નીચે મુજબ સવાલ કરે)— **બ રોજ[22]-ઇ (ફલાન*), બ માહ્[23]-ઇ (ફલાન*), સાલ્[24] અવર્[25] (ફલાન†) અજ[26] શાહાનશાહ્[27] યઝ્દે-ઝર્દ્,[28] શાહેર્યાર્[29] સાસાન-તોખ્મ,[30] બ શાહેરસ્તાંન્[31] ખુજસ્તે[32] ઇરાન્;[33] અંદર્[34] (ફલાન‡) શાહેર્[35] અન્જ-મન્[36] જસ્ત-એસ્તેદ્;[37] અવર્-દાદ્[38] વ આઇન્[39]-ઇ**

* લગનને દીવસે કુદરતમાં જે ખરો બર-વકતનો રોજ-માહ હોય તે અહીં પઢવો.

† અહીં ચાલુ રસ્મી યજદેજરદી સાલ હોય તે મુજબ પઢવું. પાજંદમાં કોઇબી યજદેજરદી સાલ બનાવવું હોય તો આ આશીરવાદને છેડે આપેલી સમજણ મુજબ સેહેલાઇથી પાજંદમાં સાલ જોડી શકાશે.

‡ જે શેહેર યા જગ્યામાં લગન થયાં હોય તે જગ્યાનું નામ અહીં લેવું.

લગનના પેહલવી આષીરવાદને લગતી પાજંદ દુવા.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી (હોજો!)

૧. દાદાર[૩] અહુરમજદ[૪] તમોને[૨] ઘણા[૫] દીકરાઓ[૬] [૭] તથા[૮] નબીરાઓ,[૯] પુખ્તગી-રોજી[૧૦] તથા[૧૧] ખાલેસ-અંતઃકરણની[૧૩] દોસ્તી,[૧૨] શરીર-આ[૧૪] સોહામણા[૧૬] ચહેરા સાથનું,[૧૫] દોઢસો[૨૦] વરસની[૨૧] લાંબી-જીંદગી[૧૭] તથા[૧૮] કાયમી[૧૯]—આપશે[૧]!

૨. (મોબેદો પરણતા છોકરાના બાપ યા વાલીને પુછે કે) મુબારક[૩૨] ઇરાન[૩૩] દેશના[૩૧] સાસાની-વંશના[૩૦] શાહાન-શાહ[૨૭] યજદેજર્દ[૨૮] શહેરયારના[૨૯] વખતથી[૨૬] (ફલાન) (યજદે-જરદી) વરસના[૨૪] (ફલાન) મહીનાના[૨૩] (ફલાન) રોજે[૨૨] (ફલાન) શહેરમાં[૩૫·૩૪] મજલેસ[૩૬] મળેલી[૩૭] છે; (ત્યાં) માજદયસ્ની[૪૧] દીનના[૪૦] ઉમદા કાંયદા[૩૮] તથા કાનુન[૩૯] મુજબ આ[૪૩] છોકરી[૪૫]-બાનુ[૪૪]

દીન[૪૦]-ઇ માજદયસ્ની,[૪૧] બ કદ-ખુદાઇ[૪૨]-ઇ ઇન[૪૩] જની[૪૪] દુખ્ત-દહેશ્ની[૪૫]—

☞ (જો કુમારી પરણતી હોય તો મોબેદો એમ પઢે) ઇન[૪૬] કનીક[૪૭] (ફલાન‡) નામવરૂ[૪૮]

☞ (જો વિધવા પરણતી હોય તો મોબેદો એમ પઢે) ઇન[૪૯] જની[૫૦] (ફલાન‡) નામવરૂ[૫૧]

બ પએમાન[૫૨]-ઇ *ચંદૂ[૫૩] રૂપઇયેહ[૫૪] હીંદી[૫૫] ગેરફ્તન[૫૬] ઓ[૫૭] ચંદૂ[૫૮] આરાયશ્ન[૫૯] વ પયરાયશ્ન[૬૦] જરૂરીન[૬૧] અવશ[૬૨] દાદન[૬૩] *પદીરફ્તેહ-બુદી?[૬૪]

☞ (અહીં કદ-ખુદા યાને પરણનાર ધણીના પેદર યા વાલી એમ જવાબ આપે) પદીરફ્તેહ-બુદમ.[૬૫]

☞ ૩. (હવે કદ-બાનુ યાને પરણનાર બાનુના પેદર યા વાલી તરફ મોહોડું કરીને મોબેદો નીચે મુજબ સવાલ કરે)— તાંન[૬૬] અવા[૬૭] બીશ[૬૮] દુદમાન[૬૯] બરાજની[૭૦] હમ-દાદસ્તાની,[૭૧] પ[૭૨] રાસ્ત[૭૩] મનશ્ની,[૭૪] પ[૭૫] સે[૭૬] ગવશ્ની,[૭૭] બીશ[૭૮] કેરફે[૭૯] વખ્શશ્ની[૮૦] કદ-ખુદા[૮૧] (ફલાન§) રા આંદા[૮૨] જેન્દેહી[૮૩] પએમાન[૮૪] બદાદીદ?[૮૫]

---

‡ અહીં પરણનાર બાઇનું નામ દેવું.

.... આ શબ્દો સુધારેલા છે, કેમકે હાલની રીતી મુજબ નીચલાં અસલી પદો ભાંગેલાં ખોટાં અને જુઠાં ગણાય, કારણકે તેમાં ઇરાની સલતનતના સીક્કા ને ચલણની વાત છે: "**દો હજારૂ દેરમ સીમે સપીદ વીજેહ દો દીનારૂ જરે સોર્ખ શહેરે નેશાપુરી.**" યાને કે "ઇરાનનાં નિશાપુર શેહેરનાં સફેદ ચોખ્ખાં રૂપાંના બે હજાર દીરમ તથા પીળાં સુનાનાં બે દીનાર."

§ અહીં પરણનાર ધણીનું નામ દેવું.

ઘર-ધણીઆણી[૪૪] તરીકે આપવાને,[૪૫] (ફલાન) નામની[૪૮] આ[૪૬] કન્યા[૪૭] પાસેથી, યા (ફલાન) નામની[૫૧] આ[૪૯] સ્ત્રી[૫૦] પાસેથી, સગાઈનાં-જોડાણ[૫૨] માટે કેટલાએક[૫૩] હીંદી[૫૫] રૂપીયા[૫૪] લેવા,[૫૬] તથા[૫૭] તેણીને[૬૨] કેટલાએક[૫૮] સોનાનાં[૬૧] ઘરેણાં[૫૯] દાગીના[૬૦] આપવાને[૬૩] તમે કબુલ થયલા[૬૪] છેઓ ?

(કદ-ખુદાના બાપ યા વાલી જવાબ આપે) હા, કબુલ થયલો છેઉં.[૬૫]

૩. (કદ-બાનુના બાપ યા વાલીને મોબેદો સવાલ કરે :) તમારાં[૬૬] પોતીકાં[૬૮] કુટુંબમાં[૬૯] (ફલાના) ઘેર-ધણીને[૭૧] જીંદગી[૭૩] સુધી[૭૨] ખરી[૭૩] મનસ્નીથી,[૭૪ ૭૨] ત્રણ[૭૬] મરતબાની ગવસ્નીથી,[૭૭ ૭૫] પોતીકું[૭૮] સવાબ[૭૯] વધારવાને[૮૦] ખાતર, વૃદ્ધિને-ખાતર[૭૦] ગોઠવવાને[૮૧] તમે કૉલ[૮૪] આપેલો છે ?[૮૫]

☛ (ત્યારે કદ-બાનુ યાને પરણનાર બાઇના પેદર યા વાલી જવાબ આપે) **પએમાન[૮૬] બદાદમ.[૮૭]**

☛ ૪. (કદ-ખુદા તથા કદ-બાનુ તરફ મહોંડું કરીને મોબેદો નીચલો સવાલ કરે)—**તાન[૮૮] અંદા[૮૯] જેન્દેહી[૯૦] પએમાન[૯૧] પ[૯૨] રાસ્ત[૯૩] મનશ્ની[૯૪] પસંદ[૯૫] કરૂદીદ?[૯૬]**

☛ (કદ-ખુદા તથા કદ-બાનુ બન્ને સાથે જવાબ આપે) **પસંદ[૯૭] કરૂદીમ.[૯૮]**

☞ (ઉપલા ચાર ફેકરા ત્રણ વાર પઢે.) ☜

૫. હરૂ[૯૯]-દો[૧૦૦] તાંન[૧] રામશ્ને[૨] અવજુન[૩] બાદ[૪]!
પ[૫] નાંમ[૬] ઇ યારી[૭] ઇ અહુરમજદ[૮]
હમીશે[૯] ખોરેહોમંદ[૧૦] બેદ[૧૧]! હુ-દેહશ્નમંદ[૧૨] બેદ[૧૩]!
વખ્શશ્નમંદ[૧૪] બેદ[૧૫]! ફીરોજીમંદ[૧૬] બેદ[૧૭]!
અષહી[૧૮] આમુજશ્નદારૂ[૧૯] બેદ[૨૦]!
બેહ[૨૧]-વરૂજશ્ન[૨૨] સજાવારૂ[૨૩] બેદ[૨૪]!

૬. મનશ્ની[૨૫] "હુમત"[૨૬] મનાદ[૨૭]!
ગવશ્ની[૨૮] "હુખ્ત"[૨૯] ગુયાદ[૩૦]!
કુનશ્ની[૩૧] "હુવરૂશ્ત"[૩૨] કુનાદ[૩૩]!
હરૂવેસ્પ[૩૪] "દુશમત"[૩૫] દુવારાદ[૩૬]!
હરૂવેસ્પ[૩૭] "દુજુખ્ત"[૩૮] બ-કાહાદ[૩૯]!
હરૂવેસ્પ[૪૦] "દુજવરૂશ્ત"[૪૧] બ-સુજાદ[૪૨]!
અષહી[૪૩] સેતાયાદ[૪૪]! જાદુઇ[૪૫] નેકુહીનાદ[૪૬]!
ખ્વાનાદ[૪૭] માજદયસ્ની[૪૮]!

(કદ-બાનુના બાપ જવાબ આપે) હા, મેં કૉલ[૯૬] આપેલો છે.[૯૭]

૪. (મોબેદો કદ-ખુદા તથા કદ-બાનુને સવાલ કરે :) આ કૉલ[૯૧] તમે[૮૮] જીંદગી[૯૦] સુધી[૮૯] ખરી[૯૩] મનશ્નીથી[૯૪-૯૫] કબુલ[૯૫] રાખ્યો છે ?[૯૬]

(કદ-ખુદા તથા કદ-બાનુ જવાબ આપે :) હા અમે એઉએ કબુલ[૯૭] રાખ્યો છે.

૫. અહુરમજદની[૮] મદદનાં[૭] નામથી[૬-૫] !
તમો[૧] એઉમાંના[૧૦૦] દરેકને[૯૯] ખુશાલી[૨] તથા વૃદ્ધિ[૩] હોજો[૪] !
હમેશાં[૯] બોરેહમંદ[૧૦] રહેજો ![૧૧]
ભલી-બખ્શેસથી-પુર[૧૨] થજો[૧૩] ! વૃદ્ધિ-ભરેલાં[૧૪] થજો[૧૫] !
ફ્તેહમંદ[૧૬] થજો ! અશોઇનો[૧૮] અમલ-શીખનારા[૧૯] થજો[૨૦] !
ભલી[૨૧] કારદાનીને[૨૨] લાયક[૨૩] થજો[૨૪] !

૬. "હુમત"[૨૬]ને લગતા "મીથ"[૨૫] વીચારજો[૨૭] !
"હૂખ્ત"[૨૯]થીજ "સ્તોત"[૨૮] ઉચ્ચારજો[૩૦] !
"હવરશ્ત"[૩૨]થી યાને તરીકતથી "વરજીશ"[૩૧] યાને કાર્ય કરજો[૩૩] !
તમામ[૩૪] "દુસ્મત"[૩૫]ને હાંકી કહાડજો[૩૬] !
તમામ[૩૭] "દુજૂખ્ત"[૩૮]ને ધીક્કારજો[૩૯] !
તમામ[૪૦] "દુજવરશ્ત"[૪૧]ને બાળી-નાંખજો[૪૨] !
અશોઇના[૪૩] "સ્તોત"-રાખજો[૪૪] !
જાદુગરીને[૪૫] ધીક્કારી-કહાડજો[૪૬] !
"માજદયસ્ની"[૪૮] તરીકેજ પોતાને કહેવાડજો[૪૭] !

૭. બુન્દેહુ[૪૯]-મનશની[૫૦] કારૂ[૫૧] વર્ઇ[૫૨]!
અજ[૫૩] ફ્રારૂની[૫૪] ખાસ્તે[૫૫] અંદુજ[૫૬]!
અંદરૂ[૫૭] ખુદાયાંન[૫૮] ચેગાંન[૫૯] રાસ્ત[૬૦]-સખુન[૬૧]
ફેરમાન[૬૨]-કારૂ[૬૩] બાશ[૬૪]!
અંદરૂ[૬૫] યારાંન[૬૬] અઇરૂ-તન[૬૭] ચર્બૂ[૬૮] હુ-ચશમ[૬૯] બાશ[૭૦]

૮. સ્પજગી[૭૧] મ-કુન[૭૨]! ખશમગની[૭૩] મ-બરૂ[૭૪]!
નંગ-રા[૭૫] ગુનાહ[૭૬] મ-કુન[૭૭]!
આજ[૭૮]કામી[૭૯] મ-બરૂ[૮૦]! બીશ[૮૧] મ-બરૂ[૮૨]!
અરશ્કૂ[૮૩] અવારૂની[૮૪] મ-બરૂ[૮૫]!
અવરૂ-મનશની[૮૬] મ-કુન[૮૭]! તરૂ-મનશની[૮૮] મ-બરૂ[૮૯]!
વરૂની[૯૦] મ-બરૂ[૯૧]! ખાસ્તે[૯૨] કસાંન[૯૩] મ-બરૂ[૯૪]!

(કદ-ખુદા યાને પરણનાર ધણી તરફ મહોડું કરીને મોબેદો નીચલાં પદ બોલે).

૯. અજ[૯૫] જને[૯૬] કસાંન[૯૭] પરૂહીખ્તારૂ[૯૮] બાશ[૯૯]!

(કદ-બાનુ યાને પરણનાર ધણીઆણી તરફ મહોડું કરીને મોબેદો નીચલાં પદ બોલે).

(અજ શુહરૂ-ઇ કસાંન પરૂહીખ્તારૂ બાશ!)*
અજ[૧૦૦] હુ-તોખ્શાઇ[૧] ખીશ[૨]-કારૂ[૩] બાશ[૪]!
યજદાંન[૫]-વેહાન-રા[૬] બેહ-વરૂ[૭] કુન[૮]!

૧૦. અવા[૯] કીન-વરૂ[૧૦] મર્દૂ[૧૧] નવર્દૂ[૧૨] મ-કુન[૧૩]!
અવા[૧૪] આજ-વર[૧૫] હમ-બાજ[૧૬] મ-બાશ[૧૭]!
અવા[૧૮] સ્પજગ[૧૯] હમ-રાહ[૨૦] મ-બાશ[૨૧]!
અવા[૨૨] દુશ-સુખ[૨૩] પએવંદ[૨૪] મ-કુન[૨૫]!
અવા[૨૬] દુશ-આગાહ[૨૭] હમ-કારૂ[૨૮] મ-બાશ[૨૯]!

---

* આ વાક્ય અહીં બંધબેસ્તું હોવાથી ખાસ આપવામાં આવ્યું છે. અસલમાં નથી.

૭. કમાલ[૪૯] મીથ્રથી[૫૦] (યાને પુર-મનશ્નીથી સંપુર્ણ મન-શ્નીથી) કામ[૫૧] કરજો[૫૨]!
નેકી-નીતીવાળી[૫૪] [૫૩] દોલત[૫૫] એકઠી કરજો[૫૨]!
વડાંઓની[૫૮] હજુરમાં[૫૭] એકદમ[૫૯] સાચું[૬૦]-બોલનારા[૬૧] અને ફરમાન[૬૨]-બજાવનારા[૬૩] થજો[૬૪]!
દોસ્તોની[૬૬] હજુરમાં[૬૫] નરમાસપણું,[૬૭] સાલેસાઇ,[૬૮] તથા ભલી-નજર[૬૯] રાખજો[૭૦]!

૮. નીંદા[૭૧] કરતાં-ના[૭૨]! ગુસ્સો[૭૩] લાવતાં-ના[૭૪]!
શરમને[૭૫] ખાતર ગુનાહ[૭૬] કરતાં-ના[૭૭]!
લોભની[૭૮] ઇચ્છા[૭૯] રાખતાં-ના[૮૦]! દુઃખ[૮૧] દેતાં-ના[૮૨]!
અદેખાઇની[૮૩] ખરાબી[૮૪] ચલાવતાં-ના[૮૫]!
શેખી[૮૬] કરતાં-ના[૮૭]! મગરૂરી[૮૮] રાખતાં-ના[૮૯]!
હવસી-લાગણી[૯૦] રાખતાં-ના[૯૧]!
પારકાંની[૯૩] દોલત[૯૨] પચાવતાં-ના[૯૪]!

૯. પારકાંની[૯૭] ધણીઆણીથી[૯૬] [૯૫] દૂરજ[૯૮] રહેજો[૯૯]!
(બીજી ઓરતોના ધણીથી દૂરજ રહેજો)!
ભલા ઉદ્યોગથી[૧] [૧૦૦] પોતીકી[૨] ફરજ[૩] બજાવજો[૪]!
યજદો[૫] જેવા ભલાંઓ[૬] તરફ ભલાઇથી[૭] વરતજો[૮]!

૧૦. કીનાખોર[૧૦] શખ્સ[૧૧] સાથે[૯] મારામારી[૧૨] ના-કરતાં[૧૩]!
લોભી[૧૫] સાથે[૧૪] ભાગીદાર[૧૬] થતાં-ના[૧૭]!
નીંદાખોર[૧૯] સાથે[૧૮] સોબતી[૨૦] થતાં-ના[૨૧]!
બદનામીવાળાં[૨૩] સાથે[૨૨] સંબંધ[૨૪] રાખતાં-નાં[૨૫]!
ખરાબ ગ્નાનવાળા[૨૭] (અથવા અગ્નાન) સાથે[૨૬] કામ[૨૮] પાડતાં-ના[૨૯]!

અવા[૩૦] દુશ-મનાંન્[૩૧] બ-દાદસ્તાન્[૩૨] કુશ[૩૩] !
અવા[૩૪] દુસ્તાંન્[૩૫] પ પસંદ્[૩૬]-ઈ દુસ્તાંન્[૩૭] રવ્[૩૮] !
અવા[૩૯] વેયાવાન્[૪૦] પત્કારૂ[૪૧] મ-કુન્[૪૨] !

૧૧. પીશ્[૪૩]-ઈ અંજૂમન્[૪૪] પોખ્ત્[૪૫]-ગોફતારૂ[૪૬] બાશ્[૪૭] !
પીશ્[૪૮]-ઈ પાદ્શાહાન્[૪૯] પએમાન્[૫૦]-સખુન્[૫૧] બાશ્[૫૨] !
અજ[૫૩] પેદરૂ[૫૪] નાંમ-બોરૂદારૂ[૫૫] બાશ્[૫૬] !
બ-હરૂ[૫૭]-આઇન્[૫૮] માદ્[૫૯] મ-આજારૂ[૬૦] !
ખીશતન્[૬૧] પ[૬૨] રાસ્તી[૬૩] બોખ્તારૂ[૬૪] દારૂ[૬૫] !

૧૨. ચુન્[૬૬] કએ-ખોસ્રૂ[૬૭] બ-અનઓશ[૬૮]-તન્[૬૯] બેદ્[૭૦] !
ચુન્[૭૧] કાઉસ્[૭૨] આગાહુમંદ્[૭૩] બેદ્[૭૪] !
ચુન્[૭૫] ખુરૂશીદ્[૭૬] રયોમંદ્[૭૭] બેદ્[૭૮] !
ચુન્[૭૯] માહ્[૮૦] બોખ્તારૂ[૮૧] બેદ્[૮૨] !
ચુન્[૮૩] જરાતોશ્ત્[૮૪] નામ-દારૂ[૮૫] બેદ્[૮૬] !
ચુન્[૮૭] રૂસ્તમ્[૮૮] જોરૂ-આવરૂ[૮૯] બેદ્[૯૦] !
ચુન્[૯૧] સ્પંદારૂમદ્[૯૨]-જમીન્[૯૩] બરૂ-દારાન્[૯૪] બેદ્[૯૫] !
ચુન્[૯૬] તન્[૯૭]-ઓ-જાન,[૯૮] અવા[૯૯] દુસ્તાંન્[૧૦૦] ઓ[૧]
બેરાદરાંન્[૨] ઓ[૩] જન્[૪] ઓ[૫] ફરૂજંદાન,[૬]
હુદુસ્તદારૂ[૭] બેદ્[૮] !

૧૩. હમીશે[૯] હુ-દીન્[૧૦] ઓ[૧૧] હુ-હીમ્[૧૨] બાશ્[૧૩] !
અહુરૂમજદ્[૧૪] ખુદા[૧૫] શનાસાદ્[૧૬] !
જરાતોશ્ત્[૧૭] રદ્[૧૮] સેતાયાદ્[૧૯] !
અહુરૂમન્[૨૦] દીવ્[૨૧] અવ્સહીનાદ્[૨૨] !

દુશમનો[૩૧] સાથે[૩૦] ઇનસાફથી[૩૨] લડજો[૩૩] !
મીત્રો[૩૫] સાથે[૩૪] મીત્રોને લગતા[૩૭] પ્યારથી[૩૬] ચાલજો[૩૮] !
કજીયાખોર[૪૦] સાથે[૩૯] તકરાર[૪૧] કરતાં-ના[૪૨] !

૬૧. મજલેસની[૪૪] હજુરમાં[૪૩] વાજબી[૪૫] બોલનાર[૪૬] થજો[૪૭] !
પાદશાહોની[૪૯] હજુરમાં[૪૮] મધ્યમ-સર[૫૦] બોલજો[૫૧-૫૨] !
આપના[૫૪] કરતાં[૫૩] વધારે-કીર્ત્તીવાળા[૫૫] થજો[૫૬] !
માયને[૫૯] કોઇબી[૫૭] રીતે[૫૮] દુ:ખ-દેતાં-ના[૬૦] !
પોતાને[૬૧] સચ્ચાઇથી[૬૩-૬૨] રવાનના-છુટકારા માટે[૬૪] રાખજો[૬૫] !

૬૨. કએ-ખુસરૂ[૬૭] જેવા[૬૬] અમર્ગ[૬૮]-શરીરવાળા[૬૯] થજો[૭૦] !
કાઉસ[૭૨] જેવા[૭૧] ખબરદાર[૭૩] થજો[૭૪] !
ખુરશેદ[૭૬] જેવા[૭૫] નુરમંદ[૭૭] થજો[૭૮] !
માહઓખ્તાર[૮૦] જેવા[૭૯] રવાન-નો છુટકારો[૮૧] પામનાર થજો[૮૨] !
જરાતોસ્ત[૮૪] જેવા[૮૩] નામદાર[૮૫] થજો[૮૬] !
રૂસ્તમ[૮૮] જેવા[૮૭] જોરાવર[૮૯] થજો[૯૦] !
સ્પંદારમદની[૯૨] જમીન[૯૩] જેવા[૯૧] ફળ-દ્રુપ[૯૪] થજો[૯૫] !
શરીરને[૯૭] જીવની[૯૮] મીસાલ,[૯૬] મીત્રો,[૧૦૦] તથા[૧] ભાઇઓ,[૨] તથા[૩] બાયડી[૪] તથા[૫] છોકરાંઓ[૬] સાથે[૯૯] ભલી મીત્રાચારી[૭] રાખજો[૮] !

૬૩. હમેશાં[૯] ભલું-અંત:કરણ[૧૦] અને[૧૧] નેક-ખસલત[૧૨] રાખજો[૧૩] !
અહુરમજદને[૧૪] સાહેબ[૧૫] તરીકે પીછાણજો[૧૬] !
જરાતોસ્તને[૧૭] દીની સરદાર[૧૮] તરીકે માન આપજો[૧૯] !
અહેરમનને[૨૦] દેવ તરીકે[૨૧] ધીક્કારી કહાડજો[૨૨] !

૧૪. દેહાદ[૨૩] દહેશન[૨૪]-ઈ "અહુરમજદ"[૨૫] !
મનશ્ની[૨૬] મનીદી[૨૭] "બેહમન"[૨૮] !
હુ-ગોફતારી[૨૯] "અરદીબેહેશત"[૩૦] !
હુ-કેરદારી[૩૧] "શહેરીવર"[૩૨] !
પુર-મનશ્ની[૩૩] "સ્પંદારમદ"[૩૪] !
શીરીન[૩૫] ઓ[૩૬] ચર્બ[૩૭] "ખુરદાદ"[૩૮] !
બરોમંદી[૩૯] "અમરદાદ"[૪૦] !
દહેશન[૪૧]-ઈ "દાદાર[૪૨]-અહુરમજદ"[૪૩] !
રઅે[૪૪]-વખ્શાંન[૪૫] "આદર"[૪૬] !
પાદ્યાવી[૪૭] "અરદવીસુર"[૪૮] !
શાહી[૪૯]-સર્ફરાજી[૫૦] "ખુરશીદ"[૫૧] !
"માહ"[૫૨] ગઓ-ચીથ્ર[૫૩] વખ્શાન[૫૪] !
"તીર"[૫૫] રાદી[૫૬] રવાઇ[૫૭] !
"ગોશ"[૫૮] પરહીખ્તાર[૫૯] બેદ[૬૦] !
દહેશન[૬૧]-ઈ "દાદાર[૬૨]-અહુરમજદ"[૬૩] !
"મહેર"[૬૪] દાદ[૬૫]-અશનવશ્ની[૬૬] !
"સ્રોશ"[૬૭] ફરમાન[૬૮]-પાનાઇ[૬૯] !
"રશ્ન"[૭૦] રાસ્ત[૭૧]-રવશ્ની[૭૨] !
નીર[૭૩]-રવશ્ની[૭૪] "ફ્રવરદીન"[૭૫] !
"બેહરાંમ"[૭૬] ફીરોજી[૭૭] અંદુખ્તાર[૭૮] !
"રાંમ"[૭૯] રામશ્ન[૮૦] અસ્તોઆદ[૮૧] !
અરવંદ[૮૨] તવાના[૮૩] "ગુઆદ"[૮૪] !
દહેશન[૮૫]-ઈ "દાદાર[૮૬]-અહુરમજદ"[૮૭] !
"દીન"[૮૮] દાનશ્ન[૮૯]-અફ્રૂજી[૯૦] !

૧૪. હોરમજદની[૨૫] બખ્શેશો[૨૪] તમો પામો[૨૩] !
બહમનના[૨૮] માથ્રથી[૨૬] વીચાર કરજો[૨૭] !
અરદીબહેસ્ત[૩૦] સાચ્ચું-બોલવું[૨૯] (તમોને બખ્શે) !
શહેરેવર[૩૨] ભલી-કારદાની[૩૧] (,, ,,) !
સ્પંદારમદ[૩૪] કામેલ-મીથ્ર[૩૩] (,, ,,) !
ખુરદાદ[૩૮] મીદાશ[૩૫] તથા[૩૬] સાલેસાઇ[૩૭] (તમોને બખ્શે) !
અમરદાદ[૪૦] ફળદ્રુપતા[૩૯] (તમોને બખ્શે) !
દેપાદર-દાદારની[૪૨-૪૩] બખ્શેશો[૪૧] (તમો પામો) !
આદર યજદ[૪૬] વધતું[૪૫] નુર[૪૪] (તમોને બખ્શે) !
આવાં યજદ[૪૮] પાકીજગી[૪૭] (,, ,,) !
ખુરશેદ યજદ[૫૧] પાદશાહ[૪૯] જેવી મોટાઇ[૫૦] (તમોને બખ્શે) !
મહોર યજદ[૫૨] "ગઓ" શકિતના[૫૩] તોખ્મ વધારતો[૫૪] રહે !
તીર યજદ[૫૫] રાદી-સખાવતનો[૫૬] પ્રવાહ[૫૭] (તમોને બખ્શે) !
ગોશ યજદની[૫૮] મારફતે ખરાબીથી-દુર-રહેનાર[૫૯] થાઓ[૬૦] !
દએ-પમહેર-દાદારની[૬૨-૬૩] બખ્શેશો[૬૧] તમો પામો !
મહેર યજદ[૬૪] ઇન્સાફથી[૬૫] સાંભળવાની શકિત[૬૬] (તમોને બખ્શે) !
સરોશ યજદ[૬૭] તાબેદારી[૬૮] તથા રક્ષણ[૬૯] (તમોને બખ્શે) !
રશ્ન યજદ[૭૦] રાસ્તીમાં[૭૧] આગળ વધવું[૭૨] (,, ,,) !
ફરરોખ ફ્રવરદીન[૭૫] મીનોઇ-શકિતમાં[૭૩] આગળ વધવું[૭૪] (તમોને બખ્શે) !
બહેરામ યજદ[૭૬] ફતેહ[૭૭]-મેળવનાર[૭૮] (તમોને બનાવે) !
મીનો રામ[૭૯] મીનોઇ-ખુશાલીમાં[૮૦] તમોને ઉભા રાખે[૮૧] !
સુવાદ યજદ[૮૪] શેતાબી[૮૨] અને શકિત[૮૩] (તમોને બખ્શે) !
દએપદીન-દાદારની[૮૬-૮૭] બખ્શેશ[૮૫] (તમો પામો) !
દીન યજદ[૮૮] ડહાપણની[૮૯] રોશન-ઝમીરી[૯૦] (તમોને બખ્શે) !

ખુરેહ[૯૧]-અંદુજી[૯૨] "અષીશવંઘહ"[૯૩]!
હુનરૂ[૯૪]-હમંબારશન[૯૫] "આશતાદ"[૯૬]!
અવીરૂ[૯૭]-તાખ્શાઇ[૯૮] "આસ્માન"[૯૯]!
ગાહ[૧૦૦]-પાયંદી[૧] "જમ્યાદ"[૨]!
હુ-નેગરશન[૩] "મારેસ્પંદ"[૪]!
ફરેહ-તન[૫] "અનેરાન"[૬]!

૨૫. વંઘહુ[૭] તૂ[૮] તે[૯] વંઘહુઑત[૧૦] વંઘહો[૧૧] બુયાત[૧૨]!
હુવાવોય[૧૩] યત[૧૪] જઑથે[૧૫] હુનએશ[૧૬]!
તૂ[૧૭] તૂમ[૧૮] તત[૧૯] મીઝૅદમ[૨૦] યત[૨૧] જઑત[૨૨]
હુનયમ્નો[૨૩] આઑંઘહ[૨૪]!
ક્રાયો-હુમતો[૨૫] ક્રાયો-હુખ્તો[૨૬] ક્રાયો-હુવરૂશતો,[૨૭]
જમ્યાત[૨૮] વો[૨૯] વંઘહુઑત[૩૦] વંઘહો[૩૧]!
મા[૩૨] વો[૩૩] જમ્યાત[૩૪] અકાત[૩૫] અષો[૩૬]
મા[૩૭] મે[૩૮] જમ્યાત[૩૯] અકાત[૪૦] અષો[૪૧]!

૨૬. ઇન[૪૨] બેહ[૪૩] તો-રા[૪૪] અજ[૪૫] બેહી-ત[૪૬] બેહ-તરૂ[૪૭] બાદ[૪૮]!
ખીશાન-રા[૪૯] અવરૂ[૫૦] દરૂ[૫૧]-ઈ શેશની[૫૨] અરૂઝાંની[૫૩] બુદ[૫૪] એસ્તેદ[૫૫]!
તો-રા[૫૬] બ-હમ[૫૭] તો-રા[૫૮] બ-આન[૫૯] પાદ-દેહશન[૬૦] અરૂઝાંની[૬૧] બાદ[૬૨]!
બ-આંન[૬૩] શેશની[૬૪] અરૂઝાંની[૬૫] બુદ[૬૬]-એસ્તેદ[૬૭]!

મીનો-અષીશવંઘહ[૯૩] ખોરેહનો[૯૧] જથ્થો[૯૨] (,, ,,)!
આસ્તાદ યજદ[૯૬] હુનરનો[૯૪] જથ્થો[૯૫] (,, ,,)!
મીનો આસ્માન[૯૯] ઊંચો[૯૭]-ઉદ્યોગ[૯૮] (,, ,,)!
જમ્યાદ યજદ[૨] જગ્યા-તથા-વખતની[૧૦૦] કાયમી[૧] (તમોને બખ્શે)!
મીનો મારેસ્પંદ[૪] ભલી-નેગાહ[૩] (તમોને બખ્શે)!
મીનો અનેરાન[૬] કેહરપની દુરસ્તી[૫] (,, ,,)!

૧૫. તમો[૮] ભલાં (થજો); અને તમોને[૯] ભલાં કરતાં[૧૦] વધારે ભલું[૧૧] હોજો[૧૨]!
તમે-પોતાને[૧૩] તે[૧૪] મીનોઇ-બખ્શેશને[૧૫] લાયક[૧૬] કરજો!
તે[૧૯] બદલો[૨૦] જે[૨૧] મીનોઇ-બખ્શેશ[૨૨] છે તેને લાયકના[૨૩] તમો બેઉ થજો[૨૪]!
હુમતની[૨૫] વૃદ્ધિથી, હૂખ્તની[૨૬] વધતી-અરપંદીથી, હવરશ્તની[૨૭] ફરાખીથી તમોને[૨૯] ભલાં કરતાં[૩૦] વધારે ભલું[૩૧] પહોંચો[૨૮]!
બુરાંના કરતાં[૩૫] વધારે-બુરૂં[૩૬] તમોને[૩૩] નહી[૩૨] પહોંચે[૩૪]!
બુરાંના કરતાં[૪૦] વધારે-બુરૂં[૪૧] મને[૩૮] નહી[૩૭] પહોંચે[૩૯]!

૧૬. ભલાંના[૪૬] કરતાં[૪૫] વધારે ભલું[૪૭] આ[૪૨] ભલું[૪૩] તમોને[૪૪] હોજો[૪૮]!
તમો પોતાને[૪૯] ચહડતી[૫૦] રોશનીનો[૫૨] દરવાજો[૫૧] લાયક[૫૩] થતો[૫૪] રહે[૫૫]!
તે[૫૯] વળતો-બદલો[૬૦] તમારે માટે[૫૬] અને તમોનેબી[૫૭-૫૮] ઘટતી રીતે હોજો[૧૨]!
તે[૧૩] રોશનીને[૧૪] લાયક[૧૫] તમે થઇને રહેજો[૧૬-૧૭]!

બ વીસ્પ[૬૮] હુમત,[૬૯] બ વીસ્પ[૭૦] હૂખ્ત,[૭૧] બ વીસ્પ[૭૨] હવર્શ્ત,[૭૩]
રએ[૭૪] રસાદ[૭૫] તાંન[૭૬] અજ[૭૭] બેહી[૭૮] તો[૭૯] બેહ-તર[૮૦] અશુઇ[૮૧]!
મ[૮૨] તાંન[૮૩] રસાદ[૮૪] અજ[૮૫] વતર[૮૬]-ઇ વતર[૮૭]-દરવંદી[૮૮]!
મ[૮૯] એમા-રા[૯૦] રસાદ[૯૧] અજ[૯૨] વતર[૯૩]-ઇ વતર[૯૪]-દરવંદી[૯૫]!
"અથ[૯૬] જમ્યાત[૯૭] યથ[૯૮] આફ્રીનામિ"[૯૯]!

૧૭. ☛ "આ[૧૦૦] અઇર્યેમા[૧] ઇષ્યો[૨] રફ્ેદ્રાઇ[૩] જંન્તુ[૪]
નૅરૅબ્યસ્ચા[૫] નાઇરીબ્યસ્ચા;[૬]
જરથુશ્ત્રહે[૭] વંઘહેઉશ[૮] રફ્ેદ્રાઇ[૯] મનંઘહો,[૧૦]
યા[૧૧] દએના[૧૨] વઇરીમ[૧૩] હનાત[૧૪] મીજદૅમ;[૧૫]
અષહયા[૧૬] યાસા[૧૭] અષીમ,[૧૮] યાંમ[૧૯] ઇષ્યાંમ[૨૦]
અહુરો[૨૧] મસતા[૨૨] મજદાઓ."[૨૩]

☛ (આ ફકરો ચાર વાર પઢે) અષૅમ વોહૂ ૧.

૧૮. અહુમાઇ[૨૪] રએશ્ચ[૨૫] ખરૅનસ્ચ;[૨૬] અહુમાઇ[૨૭]
તનવો[૨૮] દ્રવતાતૅમ;[૨૯]
અહુમાઇ[૩૦] તનવો[૩૧] વજદ્વરે;[૩૨] અહુમાઇ[૩૩]
તનવો[૩૪] વૅરૅથ્રૅમ;[૩૫]

તમામ[૬૮] હુમત,[૬૯] તમામ[૭૦] હુખ્ત,[૭૧] તમામ[૭૨] હવરસ્તની[૭૩]
મારફતે તમોને નુર[૭૪] પહોંચો,[૭૫] જેથી[૭૬] તમો[૭૭]
ભલાંના[૭૮] કરતાં[૭૯] વધારે-ભલાં[૮૦] થાઓ[૮૧]!
ખરાબમાં[૮૬] [૮૫] ખરાબ[૮૭] દરવંદી[૮૮] તમોને[૮૩] નહીં[૮૨] પહોંચે[૮૪]!
ખરાબના[૯૩] કરતાં[૯૨] વધારે ખરાબ[૯૪] દરવંદી[૯૫] અમોને[૯૦]
નહીં[૮૯] પહોંચે[૯૧]!
જેમ[૯૮] હું દુવા ગુજારૂં છું[૯૯] તેમ થાઓ[૯૭]!

૧૭. જરાતોસ્તના[૭] ભલાં[૮] મીથ્રની[૧૦] ખુશાલીને[૯] ખાતર, નરો[૫]
તથા નારીઓની[૬] તરફ ફરજ્યાને[૨] લગતી 'અશ્ત્રયમન'[૨]
ખુશાલીને[૩] ખાતર પધારવી-જોઇએજ,[૪] [૧૦૦] જેથી-કરીને[૧૧]
"દએના"[૧૧૨] યાને અંતઃકરણની મરજીની[૧૩] મારફતે તે
બદલાને[૧૫] લાયક[૧૪] (તેઓ) થાએ!
અશોઇને[૧૬] લગતો તે આશીરવાદ[૧૮] હું ચાહું છું,[૧૭] જે[૧૯]
સૌથી મોટી[૨૨] ખાહેશને[૨૦] લગતો છે, જે "અહુર-
મજદ"[૧૨૧] [૨૩] છે!

૧૮. તેને ખાતર[૨૪] નુર[૨૫] તથા ખોરેહ[૨૬] (હોજો);
તેનેજ ખાતર[૨૭] કેહરપની[૨૮] દુરસ્તી[૨૯] (હોજો);
તેને ખાતર[૩૦] કેહરપની[૩૧] તાકાત[૩૨] (હોજો);
તેને ખાતર[૩૩] કેહરપની[૩૪] ફત્તેહ[૩૫] (હોજો);

અહુમાઇ[૩૬] ઇશ્તીમ[૩૭] પઓઉરૂશ[૩૮]-ખાશ્રાંમ;[૩૯]

અહુમાઇ[૪૦] આસ્નાંમચિત્‌[૪૧] ફ્રજઈન્તીમ;[૪૨]

અહુમાઇ[૪૩] હરૅઘાંમ[૪૪] હરૅઘો-જીતીમ;[૪૫]

અહુમાઇ[૪૬] વહિશ્તૅમ[૪૭] અહૂમ[૪૮] અષઓનાંમ,[૪૯]

રઓચંઘહૅમ[૫૦] વીસ્પો-ખાશ્રૅમ;[૫૧]

અથ[૫૨] જમ્યાત્‌[૫૩] યથ[૫૪] આફ્રીનામિ[૫૫]!

તેને ખાતર[૩૬] પુષ્કળ[૩૭] નુરની[૩૮] દોલત[૩૯] (હોજો);
તેને ખાતર[૪૦] જતી-અક્કલવાળાં[૪૧] ફરજંદો[૪૨] (હોજો);
તેને ખાતર[૪૩] લાંબામાં લાંબી[૪૪]-જીંદગી[૪૫] (હોજો);
તેને ખાતર[૪૬] "અંઘાનાંમ"ને[૪૭] લગતાં ફરોહરોની
રોશનીવાળા,[૫૦] તમામ-નુર-સાથની[૫૨] સૌથી સરસ[૪૯]
હયાતી[૪૮] (હોજો);
જેમ[૫૪] હું દુવા ગુજારૂં છું[૫૫] તેમ[૫૬] પહોંચે[૫૭]!

સંસ્કૃત વૈવાહસ્ય "પઈમાંની."

યાને લગનના સંસ્કૃત આશીરવાદ.

યથા અહુ વઇર્યો ૨. અષેમ વોહૂ ૧.

૧. દેયાદ્ વો દાતા સર્વજ્ઞાની સ્વામી પ્રભુતાં પુત્ર-સંતતિં વિપુલાં વિભૂતિં, માનસીં પ્રીતિં, તનો રૂપ-પ્રવૃત્તિં, દીર્ઘાં ચ જીવિત-સ્થિતિમ!

૨. સંવત્સરેષુ નવ-દશ-સતેષુ સંવત (અમુક) વર્ષે, (અમુક) રોજે, (અમુક) માસે, (અમુક) નગરે પ્રાકૃત યઅજદગર્દે શેહેરિઆદ્ અર્વાગ વાગ્ભિ: આશીર્વાદાભિરાભિ: *અમુક ભારતદેશીય રૂપ્યકાન્ ગૃહીત્વા અમુક સૌવર્ણ મંડનાભૂષણાનિ તસ્યૈ દત્વા ચ,* પૂર્વાચારે અસ્ય અતીતા વો પ્રબ્રવીભિ ઉત્તમાનાં હુંજમને સંપ્રાપ્તે; ઉપરિ અઇનન્યાયેન યત્ માજ્દ-યઅસ્ન્યા: દીન્યા: પરિણીત-કલત્રતયા કન્યાદાનં—

(જો કુમારી હોય તો) ઇયં કુમારી (અમુક) નામ્ની.

(જો બીજવર હોય તો) ઇયં નારી (અમુક) નામ્ની.

૩. યુષ્માભિ નિંજાન્વય-સમાલોચેન એકમત્યેન સત્યેન મનસા?

(છોકરાની તરફના પ્રતિનિધીને મોબેદો પુછે) સત્યેન મનસા?

(છોકરાની તરફનો પ્રતિનિધી જવાબ વાળે) સત્યેન મનસા.

... આ શબ્દો સુધારેલા છે, કેમજે હાલની રીતી મુજબ નીચલા અસલ શબ્દો બોલેલા ખોટા ગણાય, કારણકે તેમાં ઇરાની સલતનતના સીક્કાની વાત છે:

"વિશંતિ-શત-જર-નિશાવૂરિ સૌવર્ણ કાસ્યાં."

તિસૃભિર્વાણીભિ: આત્મન: પુણ્યવૃદ્ધયે યત્
(અમુકા) **કસ્ય આજન્મસીમં પ્રદત્તા ?**

(છોકરીની તરફના પ્રતિનિધીને મોબેદો પુછે) **પ્રદત્તા ?**
(છોકરીની તરફનો પ્રતિનિધી જવાબ વાળે) **પ્રદત્તા.**

૪. (છોકરા તથા છોકરી તરફ મોહોડું કરીને મોબેદો પદે)

યુષ્માભિશ્ચ આજન્મસીમં સત્યેન મનસા પ્રતિકૃતા ?

(છોકરા તથા છોકરીને મોબેદો પુછે) **પ્રતિકૃતા ?**
(છોકરો તથા છોકરી જવાબ વાળે) **પ્રતિકૃતાસ્મ.**
(ફકરા નં० ૧ થી ૪ એમ ત્રણ વાર પદે.)

૫. **ઉભ્યોરપિ કલ્યાણ વૃદ્ધિર્ભૂયાત્ !**
નામ્ના સાહાય્યેમ હોર્મજદસ્ય ;
સદૈવ શ્રીમાન્ ભવ !

સિદ્ધિમાન્ ભવ ! વૃદ્ધિમાન્ ભવ !
વિજયવાન્ ભવ ! પુણ્ય-શિક્ષા-શ્રોતા ભવ !
ઉત્તમ સ્તુતિ યોગ્યો ભવ !

૬. **મનસા સુમતં મન્યસ્વ ! વચસા સૂતકં વદ !**
કર્મણા ચ સુકૃતં કુરૂ ! સમસ્તં દુર્મતં નિર્જિહ્ન !
સમસ્તં દુરૂતકં દલય ! સમસ્તં દુષ્કૃતં દહ !
સ્તુહિ પુણ્યં ; નિંદ દૈત્યાન્ !
બ્રૂહિ માજદઇઅસ્નીમ્ !

૭. **સંપૂર્ણ-મનસા કાર્યેષુ પ્રચર !**
સદા-ચારેણ લક્ષ્મીં અર્જય !

અંતઃ સ્વામિનાં સત્યવાક્ આદેશકરો ભવ !
અંતઃ સાહાય્યાનાં વિનીતતનુ-મધુરશ્ચ સુલો-
ચનો ભવ !

૮. મા પૈશુન્યં કુરૂ ! મા ક્રોધં વહ !
મા લજ્જયા પાપં કુરૂ ! મા લોભં વહ !
મા ચિંતાં વહ ! મા ઇર્ષ્યાં વહ !
મા ગર્વં વહ ! મા માનં વહ !
મા કામં વહ ! મા હકાત્ કેભ્યશ્ચિત્ લક્ષ્મીં હર !

૯. (છોકરી તરફ મહોડું કરીને મોબેદો બોલે.)
મા નારીં અન્યેષાં કામય !

(છોકરા તરફ મહોડું કરીને મોબેદો બોલે.)
(મા નર અન્યેષાં કામય) !

શુદ્ધ-વ્યવસાયાત્ સ્વીયાત્ ભક્ષય !
ઉત્તમેભ્યશ્ચ વિભાગં કુરૂ !

૧૦. સમં મત્સરિણા સ્પર્ધી મા કુરૂ !
સમં લોભિના સમભાગી મા ભવ !
સમં પિશુનેન સંસર્ગી મા ભવ !
સમં કુકીર્તિના વંશવૃદ્ધિ મા કુરૂ !
સમં દુષ્ટ-પ્રબોધેન સંકાર્યી મા ભવ !
સમં શત્રુભિ-ર્ન્યાયેન યુધ્યસ્વ ;
સમં મિત્રૈઃ પ્રીતિકૃતયે મિત્રાણાં પ્રચર ;
સમં વિકલેન પ્રતિવાદં મા કુરૂ !

૧૧. પુરો હુંજમનસ્ય શુદ્ધ-કથનો ભવ!
પુરો રાજ્ઞાં પ્રમાણ-વાક્ ભવ!
પિતુર્નામ-કીર્તિકો ભવ! માતરં મા આધસ્વ!
સ્વીયં વપુ! સત્યેન શુદ્ધં* ધર!

૧૨. કએખુસ્રવ ઇવ વજરકાયો ભવ!
કહોસ ઇવ જ્ઞાનવાન્ ભવ!
સુર્ય ઇવ પ્રભાવાન્ ભવ!
ચંદ્ર ઇવ વિભક્તા ભવ!
જરથુશ્ત્ર ઇવ સુ-કીર્તિમાન્ ભવ!
રૂસ્તમ ઇવ બલવાન્ ભવ!
ભૂમિર ઇવ ફલપ્રદા ભવ!
તનુર ઇવ, આત્મા ઇવ, સમં-મિત્રૈ-ભ્રાતૃ કલત્ર-
જાતકૈ: સુ-સ્નેહવાન્ ભવ!

૧૩. સદૈવ દીનિ-શીલો ભવ!
હોર્મિજદં સ્વામિનં મન્યસ્વ!
જરથુશ્ત્રં ચ ગુરૂં ગૃહાણ!
આહરેમનં ચ દૈત્યાન્ નિર્દલ ચ!

૧૪. દેયાદ્ દાતૃત્વં દાતા હોર્મિજદ:!
મન: સુચિંતાં બહ્મન:!
સુ-વક્તૃત્વં અર્દિબેહસ્ત:!
સુ-કર્તૃત્વં શેહેરેવર:! સંપૂર્ણ-મન: સ્પંદારમદ:
ગોલ્યં ચોપં અવિરદાદ:! ફલવત્તાં ચ અમિરદાદ:!
દાતૃત્વં દાતા હોર્મિજદ:! તેજો વૃદ્ધિં આદરશ્ચ:!!

શુચિત્વં અર્દુઇમ્રુરા:! પ્રભાવોન્નતિં ખુરશેદ:!
માહો જીવ-ધન-વૃદ્ધિમ! તીરો દક્ષાણા પ્રવૃત્તિમ!
ગોશ: શ્રુતિનિયમત્રાણમ!
દાતૃત્વં દાતા હોર્મજદ:!
મિથ્રો ન્યાયં સમં નિત્યમ!
શ્રોશ: આદેશ-રક્ષાં ચ! રશ્ન: સત્ય-પ્રવૃત્તિમ!
બલોદયન ફ્રઊઅર્દીન:! બહિરામો જયોદયમ!
રામ: શાશ્વતં આનંદમ! ગ્વાદ: શીઘ્રાં ગતિમ!
દાતૃત્વં દાતા હોર્મજદ:!
દીનિ: જ્ઞાન સમુન્નતિમ; શ્રીમત્તાં આર્શિશ્વંઘા:
આસ્તાદો ગુણ સંગ્રહિત્વમ;
આસ્માનો વ્યવસાયં ચ;
જમીઆદ: સ્થિરાં સ્થિતિમ;
મારેસ્પંદ: શુભાં દ્રષ્ટિમ; શરીરકાંતિં અનેરાંન:

૧૫. "વંઘહુ-તૂ-તે વંઘહોત વંઘહો બૂયાત!
હવાવોય યત જઓંથ્રે હનેશ!"
ઉત્તમ તે ઉત્તમતયા ઉત્તમતરં ભૂયાત;
સ્વકીયં યસ્ય હે જયોતિ યોગ્યો જાતો:સિ.
"તૂ-તુમ-તત મીજદૅમ યત જઓંત હનયમનો
આઓંઘહ! ક્રાયો-હુમતો ક્રાયો-હૂખ્તો ક્રાયો-
હવર્શ્તો,
જમ્યાત વો વંઘહોઓંત વંઘહો!
મા વો જમ્યાત અકાત અષો!
મા મે જમ્યાત અકાત અષો!"

"......" આ પદો અવસ્તા છે.

૧૬–૧૭ * × × × × × ×

૧૮. શુદ્ધ યશ્ચ શ્રિયશ્ચ; તનો: પીવરતા;
તનો: રૂપ-પ્રવૃત્તિતા; તનો: વિજયિતા;
લક્ષ્મી: સંપુર્ણ-શુભા કિલ સદાચારાત્ ઉપાર્જીતા
સહજ શીલવાન્ પુત્ર: કુલદીપકો મણુનો ય:
કથયતિ જ્ઞાનં જાનાતિ ચ; દીર્ઘં દીર્ઘતરં જીવિતં;
મુક્તાત્મનાં સદોદયોતં સમસ્ત-શુભં;
એવં વો ભૂયાત!

* પાજંદ ૧૬–૧૭ ફકરાનો સંસ્કૃત ભાગ અસલમાં મલતો નથી.

આફ્રીન્-બા-નામે-બુઝોર્ગાન્-ઈ-પએમાન્.

(૧) પ[૧] નામે[૨] દાદાર-અહુરમજદ[૩] આફ્રીન,[૪] ચુન[૫] પીશ[૬] ગાહ[૭] ખોદાય[૮] આફ્રીન;[૯] પ[૧૦] આંન[૧૧] કદ[૧૨] નોબાંન[૧૩] પ[૧૪] (ફલાંન) શાહેર:[૧૫]—

(૨) કાંમ[૧૬] અંજાંમ[૧૭] બેદ[૧૮] ચૂન[૧૯] "અહુરમજદ-ખોદાય"[૨૦] પ[૨૧] દામાને[૨૨] ખીશ![૨૩] ફરૂખો[૨૪] વ[૨૫] પાશૂ-મ્તર[૨૬] બેદ[૨૭] ચૂન[૨૮] "*કએખૂસ્રૂ"[૨૯]! ખુપ-મહેર[૩૦] બેદ[૩૧] ચૂન[૩૨] "મહેર યજદ"[૩૩]! દુશ્મન-જદાર[૩૪] બેદ[૩૫] ચૂન[૩૬] "†જરીર"[૩૭]! હુ-દીન[૩૮] બેદ[૩૯] ચૂન[૪૦] "‡સ્યા-વક્ષ"[૪૧]! બામી[૪૨] બેદ[૪૩] ચૂન[૪૪] "બીઝન"[૪૫]! અશો[૪૬] બેદ[૪૭] ચૂન[૪૮] "¶વીશતાસ્પશાહ"[૪૯]! જોર-મંદ[૫૦] બેદ[૫૧] ચૂન[૫૨] "§સાંમે નરીમાન"[૫૩]! અંઓજવાંનવર[૫૪] બેદ[૫૫] ચૂન[૫૬] રૂસ્તમ"[૫૭]! નીજેવર[૫૮] બેદ[૫૯] ચૂન[૬૦] "*અસ્પં-દયાર"[૬૧] દીન-યાવર[૬૨]! ગુયા[૬૩] બેદ[૬૪] ચૂન[૬૫] "†જામા-સ્પ"[૬૬] પ[૬૭] દાનશે[૬૮] જીય[૬૯]!

---

* જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૧૩૨: "કવોઇશ્ હઓસ્ર-વંઘ્હો."

† જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૧૦૧: "જઇરિવૈરોઇશ્."

‡ જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૧૩૨: "કવોઇશ્ સ્યાવર્‌શાનો."

¶ જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૯૯: "કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે."

§ જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૧૩૬: "સામહે કેરેસાસ્પહે."

* જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૧૦૩: "તખ્મહે સ્પેન્તો દાતહે."

† જુઓ ફ્રવરદીન યશ્ત, ક. ૧૦૩: "જામાસ્પહે હ્વોવહે."

લગનના આષીરવાદને લગતી બુજો઼ર્ગોના નામ સાથની આફ્રીન.

---

(૧) દાદાર હોરમજદનાં[૩] નામથી,[૨ ૧] જે પ્રમાણે[૫] અગાઉના[૬] વખતમાં[૭] તે સાહેબનાં[૮] (નામથી) આફ્રીન[૯] (કરતા હતા) તે[૧૧] પ્રમાણે[૧૦] (ફલાણાં) શહેરમાં[૧૫ ૧૪] હું દુવા[૪] કરી[૧૨] શકું છું[૧૩]:—

(૨) પોતાની[૨૩] પેદાયશમાં[૨૨ ૨૧] હોરમજદ સાહેબના[૨૦] જેવા[૧૯] મુરાદ[૧૬]-હાંસલ કરનાર[૧૭] થજો[૧૮]! કએખુસરૂના[૨૯] જેવા[૨૮] મુબારક[૨૪] અને[૨૫] શ્રેષ્ટ[૨૬] થજો[૨૭]! મહેર યજદના[૩૩] જેવા[૩૨] સરસ-સચ્ચાઇવાળા[૩૦] થજો[૩૧]! જરીરની[૩૭] માફક[૩૬] દુશ્મનને મારનાર[૩૪] થજો[૩૫]! સ્યાવક્ષના[૪૧] જેવા[૪૦] *ભલી-દીનવાળા[૩૮] થજો[૩૯]! બેજનના[૪૫] જેવા[૪૪] પ્રકાશીત[૪૨] થજો[૪૩]! પાદશાહ ગુસ્તાસ્પ[૪૯] મીસાલ[૪૮] અશો[૪૬] થજો[૪૭]! સામ-નરીમાન[૫૩] જેવા[૫૨] જોરાવર[૫૦] થજો[૫૧]! રૂસ્તમ[૫૭] જેવા[૫૬] કૌવતમંદ[૫૪] થજો[૫૫]! દીનના-બેરબાહ[૬૨] અસ્પંદયાર[૬૧] જેવા[૬૦] તીરન્દાજ[૫૮] થજો[૫૯]! વળી જામાસ્પ[૬૬] જેવા[૬૫] નજુમી[૬૯] ડહાપણથીજ[૬૭-૬૮] બોલનાર[૬૩] થજો[૬૪]!

---

* "નેક ખોરેહ સાથના દીદારના" જો "હુ-દીદ" અસલ પાજંદમાં વાંચવામાં આવે તો.

(૩) અવરૂ-વીઝાન[૭૦] બેદ[૭૧] ચૂન[૭૨] "અરદાફ્રવપ"[૭૩]!
દ[૭૪] બેદ[૭૫] ચૂન[૭૬] "તિશતર"[૭૭]! ચર્વૂ[૭૮] બેદ[૭૯] ચૂન[૮૦]
વારાંન"[૮૧]! વીના[૮૨] બેદ[૮૩] ચૂન[૮૪] "ખુરશીદ"[૮૫]!
શ-કેરૂફે[૮૬] બેદ[૮૭] ચૂન[૮૮] "જરથોશત"[૮૯]! દેર-જીવસ્ની[૯૦]
દ[૯૧] ચૂન[૯૨] "જરવાન[૯૩] પાદશાહ"[૯૪]! બરો-મંદ[૯૫]
દ[૯૬] ચૂન[૯૭] "સ્પેંદારમદ"[૯૮] જમીન[૯૯]!

(૪) વેશ્કપએવંદ[૧૦૦] બેદ[૧] ચૂન[૨] "રોદે"[૩] નાવદા[૪]!
શ-હુંબારૂ[૫] બેદ[૬] ચૂન[૭] "જમેસ્તાંન"[૮]! ખુરૂરમ[૯] બેદ[૧૦]
ુન[૧૧] "બહારૂ"[૧૨]! હુ-બોયૂ[૧૩] બેદ[૧૪] ચૂન[૧૫] "મુશ્ક"[૧૬]!
ત્વાસહી[૧૭] બેદ[૧૮] ચૂન[૧૯] "જર"[૨૦]! રવા[૨૧] બેદ[૨૨] ચૂન[૨૩]
દેરમ"[૨૪]! કેરૂદારૂ[૨૫] બેદ[૨૬] ચૂન[૨૭] "અહુરમજ્દ-
ાદાય"[૨૮] પ[૨૯] દામાંને[૩૦] ખીશ[૩૧]!

(૫) ઈન[૩૨] આફ્રીન[૩૩] આયૂ[૩૪] તને[૩૫] શુમા[૩૬] અએ-
ન[૩૭] બાદ,[૩૮] ચૂન[૩૯] માહ[૪૦] વ[૪૧] ખુરશીદ[૪૨] વ[૪૩]
ાવ[૪૪] વ[૪૫] આતશ[૪૬] વ[૪૭] મએ[૪૮] વ[૪૯] મર્વ[૫૦] વ[૫૧]
શ્ક[૫૨] વ[૫૩] યાસ્મેન[૫૪] ગુલ[૫૫] વ મરૂઝંન-ગોશ[૫૬]

(૩) અરદાફ્રવાનનાં[૭૩] જેવા[૭૨] બાલેસીથી બુલંદ[૭૦] થજો[૭૧]! તેસ્તર[૭૭] (તીર યજદ) જેવા[૭૬] રાદી યાને કુદરત અનુસાર-સખાવતવાળા[૭૪] થજો[૭૫]! વરસાદ[૮૧] જેવા[૮૦] મીઠાશ-ભરેલા[૭૮] થજો[૭૯]! ખુરશેદ[૮૫] જેવા[૮૪] જોનાર[૮૨] થજો[૮૩]! જરથોસ્ત[૮૯] મીસાલ[૮૮] ઘણા-સવાબકાર[૮૬] થજો[૮૭]! જરવાન[૯૩] (યાને વખત) ના પાદશાહ[૯૪] મીસાલ[૯૨] લાંબી-જીંદગીવાળા[૯૦] થજો[૯૧]! સ્પેંદારમદની[૯૮] જમીન[૯૯] મીસાલ[૯૭] ફળદુપ[૯૫] થજો[૯૬]!

(૪) સફર કરવા લાયક[૪] નદીની[૩] માફક[૨] (કુદરત સાથના) ઘાડા સંબંધવાળા[૧૦૦] થજો[૧]! શીયાળાની-મોસમ[૮] મીસાલ[૭] ઘણા-જફ્રા-ભરેલા[૫] થજો[૬]! વસંતની-મોસમ[૧૨] માફક[૧૧] ખુશાલ[૯] રેહજો[૧૦]! કસ્તુરીના[૧૬] જેવા[૧૫] ખુશબોદાર[૧૩] થજો[૧૪]! સોના[૨૦] જેવા[૧૯] પ્રખ્યાત[૧૭] થજો[૧૮]! દેરમ[૨૪] જેવા આશ્કારા[૨૧] થજો[૨૨]! પોતાની[૩૧] પેદાયશમાં[૩૦-૨૯] હોરમજદ સાહેબનાં[૨૮] જેવા[૨૭] નેક-કામ-કરનાર[૨૫] થજો[૨૬]!

(૫) આ[૩૨] દુવા[૩૩] તમારી[૩૬] પોતાની[૩૫] ઉપર[૩૪] આમીન[૩૭] થાઓ[૩૮]! માહતાબ,[૪૦] તથા[૪૧] આફતાબ,[૪૨] પાણી,[૪૪] આતશ,[૪૬] દરાખનું શરબત,[૪૮] મર્વ-ફુલ,[૫૦] કસ્તુરી,[૫૨] ચંપેલી,[૫૪] ગુલાબ[૫૫] તથા મરજાન-ગોશે[૫૬] (mouse-ear) ની મીસાલ[૩૯] (આમીન હોજો!)

(૬) હુમા[૫૭] હુંજમન[૫૮] રા (ફલાન રા) વ (ફલાનેહ રા) હુજારૂ[૫૯] સાલૂ[૬૦] જીંદગાની[૬૧] ઉમરૂ[૬૨] દરાજ[૬૩] બાદ[૬૪]! એજ[૬૫] આંન[૬૬] બંદગાંન[૬૭] ખુશ[૬૮] મસ્ત[૬૯]-અશ[૭૦] કુનદ.[૭૧] પ[૭૨] ખીજશને[૭૩] વ[૭૪] પાકૂ[૭૫] સ્પર્ષ્ટ[૭૬] અંબરી[૭૭] વાજનેદ[૭૮] ખુશ[૭૯]-વીનીહા![૮૦] નરૂ[૮૧] અશો[૮૨] ફ્રજંદ[૮૩] જાયાદ,[૮૪] કે[૮૫] અહરાન[૮૬] દારાદ,[૮૭] નાંમ[૮૮] બરાદ,[૮૯] દુશ્મન[૯૦] જનાદ,[૯૧] વ[૯૨] કુનદ[૯૩] અફ્રોજાદ[૯૪] વ[૯૫] દરૂદ![૯૬]

(૭) અથ[૯૭] જમ્યાત[૯૮] યથ[૯૯] આફ્રીનામિ![૧૦૦]

(૬) તમામ[57] અનજુમનને,[58] (તથા) (ફલાણા) ને તથા (ફલાણી) ને હજારો[59] વરસ[60] સુધીની લાંબી[63] ઉમરની[62] જીંદગી[61] હોજો[64]! જેથી કરીને[65 66] પોતાના તાબા-હેઠળનાંઓને[67] તે[70] ખુશ[68] તથા ખુશાલ[69] કરે :[71] અને ઉંચો દરજ્જો[73] હાંસલ કરી[72] ખુશાલીથી[76] જોવાયલો[80] એક ચોખ્ખા[75] અસપરમ[77] (sweet basil ; marjoram) અને કેરબા[78] (મીસાલ) આશકારા થઇ રહે[79]! અશો[82] નર[81] ફરજંદો[83] જનમ પામો[84] જેઓ[85] ખરાન[86] કાયમ રાખે,[87] નામદાર[88] થાય,[89] દુશ્મનને[90] મારે[91] અને[92] ખાનદાન[93] તથા[95] શાંતીને[96] વધારનાર થાય[94]!

(૭) જેમ[99] હું દુવા ગુજારૂં[100] તેમ[97] આમીન થાઓ[98]!

દોઆ-ઈ-તનૂદરૂસ્તી-ઈ-પએમાન.

બ નામ[૧]-ઇ યજદ,[૨] બખ્શાયન્દેહ[૩]-ઈ બખ્શા-યશગર[૪]-ઇ મહેરબાન,[૫] અઇયાર[૬] મહેરદાદ[૭] અઇયાર[૮] ખુદાવંદ.[૯]

કદ-ખુદા[૧૦] (ફલાન) રા; કદ-બાનુ[૧૧] (ફલાનેહ) રા હઝાર[૧૨] સાલ[૧૩] જીંદગાની[૧૪] તન-દરૂસ્તી[૧૫] જાન[૧૬] વ દેર-જીવશન[૧૭] આવાયદ[૧૮]! ખુરેહ[૧૯] અંધહદ[૨૦] અષહી-દાર[૨૧]! દાદાર[૨૨] હરવસ્પ-આગાહ,[૨૩] શાદી[૨૪] વ રામ-શનીહ[૨૫] આસાનીહ[૨૬] ફરૂરોખીહ[૨૭] નેકીહ[૨૮] રસાનાદ[૨૯]! વ બુજોર્ગ[૩૦] ખુરેહ[૩૧] ખુદાઇ[૩૨] હુ-પાદશાહી[૩૩] દાદ,[૩૪] અમાવંદી,[૩૫] ફીરોજગરી[૩૬] બાદ;[૩૭] હુ-જેહશ્ન[૩૮] હુ-નેશાન[૩૯] દીને[૪૦] બેહ[૪૧] માજદયસ્નાંન[૪૨] આગાહી[૪૩] આસ્તોઆંની[૪૪] બાદ[૪૫]! પએવંદ[૪૬] રવશનીહ,[૪૭] ફરૂ-જંદ[૪૮] ઝાયશનીહ,[૪૯] દેર-પતાયશનીહ[૫૦] જીવશનીહ[૫૧] બાદ[૫૨]! આદેલ[૫૩] તન[૫૪] વ હુ-સૂબી[૫૫] પહાન[૫૬] વ રવાન;[૫૭] હુ-પાદશાહી[૫૮] દાદ;[૫૯] દાદાર[૬૦]-ઈ હરવસ્પ-આગાહ,[૬૧] દીન[૬૨] જરથુશ્તી[૬૩] શાદ[૬૪] બાદ[૬૫]! અએદુન[૬૬] બાદ[૬૭]! અઇયાર[૬૮]-ઇ ખુદા,[૬૯] ખુદાવંદ[૭૦]-ઇ આલમ[૭૧] રા કદ-ખુદા[૭૨] (ફલાન) રા, કદ-બાનુ[૭૩] (ફલાન) રા, હઝાર[૭૪] સાલ[૭૫] દેર[૭૬] બેદાર[૭૭]! શાદ[૭૮] બેદાર[૭૯]! તન્દુરસ્ત[૮૦]

લગનના આશીરવાદને લગતી દુવા તનદુરસ્તી.

બખ્શેશ કરનાર,[૩] માફી બખ્શનાર[૪] મહેરબાન[૫] "યજ્દ" થવા[૬] લાયક શક્તિનાં નામથી[૭]!—મહેરના-ઇનસાફી કાયદા-ની[૭] મદદથી[૬] તથા માલેકની[૯] મદદથી[૮]—(ફલાન) કદ-ખુદાને[૧૦] તથા (ફલાની) કદ-બાનુને[૧૧] હજાર[૧૨] સાલ[૧૩] સુધી તન તથા જાનની[૧૬] દુરસ્તી[૧૫] સાથની જીંદગી[૧૪] તથા લાંબી જીંદગી[૧૭] લાયક હોજો[૧૮]! અશોઇ-રાખનારૂં[૨૧] બારેહ[૧૯] ચાલુ રહેજો[૨૦]! અએ તમામ-જાણનાર[૨૩] પેદા કરનાર,[૨૨] ખુશાલી,[૨૪] ખુશી,[૨૫] આસાની,[૨૬] સુખ[૨૭] તથા નેકી[૨૮] પહોંચો[૨૯]! અને બુલંદ[૩૦] બારેહ,[૩૧] સત્તા[૩૨] તથા ભલી-સત્તાનો[૩૩] કાયદો,[૩૪] હીમત,[૩૫] તથા ફતેહમંદી[૩૬] હોજો;[૩૭] ભલી-પેદાયશ,[૩૮] ભલું-દખ્સ્ત[૩૯] (યાને ભલી નેમ), તથા ભલી[૪૧] માજદયસ્ની[૪૨] દીનનું[૪૦] જ્ઞાન[૪૩] તથા બેપરેશાની[૪૪] હોજો;[૪૫] કાયદાસર "જોફતન"[૪૬ ૪૭] (યાને સંસાર ભોગવવો), ફરજંદોનું[૪૮] પેદા પડવું;[૪૯] તથા લાંબી-કાયમી[૫૦] સાથની જીંદગી[૫૧] હોજો;[૫૨] ઇન્સાફી[૫૩] તન,[૫૪] તથા ભલી-કીર્તી,[૫૫] અને રવાનનું[૫૭] બસીત[૫૬] થવું, ભલી સત્તાનો[૫૮] કાયદો,[૫૯] તથા અએ તમામ જાણનાર[૬૧] પેદા કરનાર, જરથુસ્તી[૬૩] દીની કાયદો[૬૨] ખુશખુશાલ[૬૪] હોજો;[૬૫] એ પ્રમાણે[૬૬] હોજો;[૬૭] અએ આલમના[૭૧] માલેક,[૭૦] ખુદાની[૬૯] મદદને[૬૮] ખાતર,—કદ-ખુદા[૭૨] (ફલાન) ને તથા કદ-બાનુ[૭૩] (ફલાની) ને હજાર[૭૪] વરસ[૭૫] કાયમ[૭૬] રાખ;[૭૭] ખુશાલ[૭૮] રાખ;[૭૯] તન્દુરસ્ત[૮૦] રાખ;[૮૧] એ

એહારૂ[૮૧]! અએદુન[૮૨] એહારૂ[૮૩]! બરૂ[૮૪] સરે[૮૫] અરૂજનની-આંન[૮૬] સાલ્હા[૮૭]-ઇ બીસ્યારૂ[૮૮] વ કરનહા[૮૯]-ઇ બીશુમાર,[૯૦] બાકી[૯૧] વ પાયન્દેહ[૯૨] દારૂ[૯૩]! સદ[૯૪] હજારાન[૯૫] હજારૂ[૯૬] આફરીન[૯૭] બાદ[૯૮]! સાલ[૯૯] ખુજસ્તેહ[૧૦૦] બાદ[૧]! રોજ[૨] ફેરૂરોખ[૩] બાદ[૪]! માહ[૫] મુબારક[૬] બાદ[૭]! ચંદ[૮] સાલ,[૯] ચંદ[૧૦] રોજ,[૧૧] ચંદ[૧૨] માહ,[૧૩] બીસ્યારૂ[૧૪] સાલ[૧૫] અરૂજની-દારૂ[૧૬] યજશન[૧૭] વ ન્યાયેશન[૧૮] વ રાદી[૧૯] વ જોરૂ[૨૦]-બરશન[૨૧]! અષહીદારૂ[૨૨] અવરૂ[૨૩]-ઇ હમા[૨૪] કારો[૨૫] કેરૂફેહા[૨૬]! તન્દુરસ્તી[૨૭] બાદ;[૨૮] નેકી[૨૯] બાદ;[૩૦] ખુબ[૩૧] બાદ;[૩૨] અએદુન[૩૩] બાદ;[૩૪] અએદુન-તરજ[૩૫] બાદ;[૩૬] ૫[૩૭] યજદાંન[૩૮] વ અમેશાસ્પંદાન[૩૯] કામે[૪૦] બાદ[૪૧]!

અષેમ વોહૂ ૧.

પ્રમાણે[૮૨] રાખ;[૮૩] લાયકાતવાળાંઓને[૮૬] માથે[૮૪] [૮૫] ઘણાં[૮૮] વરસો[૮૭] સુધી તથા ઘણી[૯૦] સદીઓ[૮૯] સુધી જાથુક[૯૧] તથા કાયમ[૯૨] રાખ;[૯૩] સેંકડો[૯૪] હજારો[૯૫] હજાર[૯૬] હુવા[૯૭] હોજો;[૯૮] વરસ[૯૯] ભાગ્યશાળી[૧૦૦] થાઓ[૧]! રોજ[૨] ખુશાલી ભરેલો[૩] થાઓ[૪]! માહ[૫] મુબારક[૬] હોજો[૭]! કેટલાંએક[૮] વરસો,[૯] કેટલાએક[૧૦] દીવસો,[૧૧] કેટલાએક[૧૨] મહીનાઓ[૧૩] સુધી, દાજરને,[૧૭] ન્યાએશ,[૧૮] રાદી-સખાવત,[૧૯] તથા ક્રીયાની-જોર[૨૦] લઇ જવાનું[૨૧] કામ ઘણાં[૨૪] વરસો[૨૫] સુધી ઘટતી રીતે-રાખ;[૧૬] તમામ[૨૪] સવાબનાં[૨૭] કામોને[૨૫] બુલંદ[૨૩] તથા અશોઇવાળાં-રાખ;[૨૨] તનદુરસ્તી[૨૭] હોજો[૨૮]! નેકી[૨૯] હોજો[૩૦]! સારૂં[૩૧] થજો[૩૨]! એ પ્રમાણે[૩૩] થજો[૩૪]! એ કરતાંબી વધુ એ પ્રમાણે[૩૫] થજો[૩૬]! યજદો[૩૮] તથા અમશાસ્પંદાની[૩૯] મુરાદ[૪૦] મુજબ[૩૭] થાઓ[૪૧]!

ASHIRVAD

OR

NUPTIAL-BLESSINGS.

1. May the Creator Hormazd bestow upon you very many male children and grand-children, abundant income, sincere genuine friendship, the body with healthy countenance, long-life and durability of a hundred years and fifty.

2. (Question to the bridegroom's patron):— In the year (such & such) of the Emperor Yazdezard of the Sassanian Dynasty, King of the auspicious Iranian cities, in the month (such & such), on the day (such & such), in the city of (*) this gathering has been collected for witnessing the giving of this bride in nuptial: This virgin † (so & so), this woman ‡ (so & so), according to the law and custom of the Mazdayacnian Religion:

---

* Here name the city or village in which the nuptial takes place.

† If marrying for the first time.

‡ If a widow marrying again.

Have you therefore agreed in consideration of this match to take some Indian Rupees and to give her some jewels and golden ornaments?*

(The bridegroom's patron's reply) :—Yes, I have agreed.

3. (Question to the bride's patron) :—
Have you sincerely given a pledge, with truthful thought, with threefold word, and with the promotion of your own meritorious action, in your own family, *i.e.*, the arrangement of giving for life in nuptial to (Mr. so & so)?

(The bride's patron's reply) : —Yes, I have given a pledge.

4. (Question to the marrying couple) :—
Have you accepted with truthfnl thought this contract for life?

(The marrying couple's reply):—Yes, we have accepted.

(*These four paragraphs to be recited three times.*)

---

* "to pay two thousand genuine white silver Derams, and two red gold Dinars of the Nishapur City" as in the original.

5. In the name of *i.e.* with the help of Hormazd :—
May both of you have a joyful life of progress.
Be ye ever glorious.
Be ye full of good gifts.
Be ye full of increase.
Be ye full of success.
Be ye versed in practical righteousness.
Be ye fitted for good-deeds.

6. Think thoughts according to "Humata."
Speak words according to "Hukhta."
Do actions according to "Hvarshta."
Run down all evil thoughts.
Denounce all wrong words.
Burn up all mal-practices.
Eulogise practical-purity.
Despise black-magic.
Praise the Mazdayacnian Law.

7. Do actions with perfect-mindedness.
Accumulate wealth with propriety.
Be of truthful word and prompt in duty simultaneously before masters.
Have humility, suavity, and goodsightedness with relation to friends.

8. Do not practise slander.
Do not be vexed.
Do not commit ignominious sin.
Do not entertain avaricious desire.
Do not practise annoyance.
Do not conceive the impropriety of jealousy.
Do not have pride.
Do not be arrogant.
Do not practise lust.
Do not rob others of their property.

9. *(Specially directed towards the bridegroom)*:
Shun the wives of others.
(Specially directed towards the bride.):
Shun the husbands of others.
Mind your your own work with good diligence.
Practise beneficence to the angelic good.

10. Do not engage in fight with a revengeful man.
Do not be co-partner with the avaricious.
Do not be comrade with the back-biting.
Do not deal with the ill-famed.
Do not be co-worker with the ill-informed.
Treat the enemy with justice.

Associate with friends by the choice of friendship.

Do not quarrel with the wise*

11. Be of full speech in the presence of corporation.

Be word-keeper with regard to kings.

Be more illustrious in name than father.

Harass mother in no way.

Keep yourself free by means of Truthfulness.

12. Be of immortal body like KaeKhusru.

Be prophecy-ful like Kâûsh.

Be full of light like Khurshed (The Sun).

Be salver (of the soul) like the Moon.

Be illustrious like Zarthosht.

Be strong like Rustam.

Be fruitful like the mother-earth (watched-over by) Spendarmad Archangel.

Be in as good amity with friends, brothers, wife and children as the body with the soul.

13 Be always of good conscience and of good disposition.

---

* "Ḍânakân" must be the word in original Pahlavi.

Recognise Hormazd as the Lord.
Appreciate Zarthosht as the Religious Leader.
Destroy the Demon Evil-Spirit.

14. May Hormazd give gifts.
May you think thoughts of the Archangel Behman.
May the Archangel Ardibehsht grant you Truth-Speaking.
May the Archangel Shehriver grant you Worthy Achievement.
May the Archangel Spendarmad grant you Perfectness of Thought.
May the Archangel Khordad grant you Sweetness and Suavity.
May the Archangel Amerdad grant you Fertility.
May the Executor through the Creator Hormazd grant you gifts.
May the Angel Adar grant you Increasing Splendour.
May the Angel Ardvi Sur grant you Immaculateness.
May the Angel Khurshed grant you Kingly Excellence.

May the Angel Mah (the Moon) grant you Abundant Seeds of life.

May the Angel Tir grant you influx of Right Charity.

Be Abstainer from sin through the Angel Gosh.

May the Executor through the Creator Hormazd grant you gifts.

May the Angel Meher grant you Hearing with Justice.

May the Angel Srosh grant you Obedience and Protection.

May the Angel Rashn grant you Progress in Truth.

May the Angel Fravardin grant you Progress in Spiritual Strength.

May the Angel Behram make you Triumph-accumulator.

May the Angel Ram set you up in Ecstasy.

May the Angel Gavad grant you Speed and Power.

May the Executor through the Creator Hormazd grant you gifts.

May the Angel Din grant you Wisdom-Enlightenment.

May the Angel Ashisvangh grant you Accumulation of Aura or Unseen Magnetism.

May the Angel Ashtad grant you Collective Moral Character.

May the Angel Asman grant you Activity par excellence.

May the Angel Jamyad grant you Permanence of Place.

May the Angel Mahrespand grant you Good Beholding.

May the Angel Aneran grant you Soundness of Body.

15. May it be good and better than good to to you. May you make yourselves worthy of Spiritual Gifts. May you be worthy of that reward, viz., of Spiritual gifts. May the good of good reach you through an increase of Humata, acceleration of Hukhta, and progress of Hvarshta. May the bad of bad not come to you. May the ill of ill not reach me.

16. May this good be unto you better than the best. May the Superior Purity be fit for you. May that reward be fit for

you and unto you. May you be worthy of that. With entire good thought, with perfect good word, and complete good deed, may the Light come unto you so that you may be better and better. May not the worse of worse wickedness come unto you.

May not the worse of worse wickedness come unto me.

May it be so as I bless.

17. May the desideratum go unto the gentlemen and gentlewomen for the great delight of the good Thought of Zarathushtra, so that they may be worthy of that reward through the conscientious yearning. I solicit that reward of Holiness, which is the Summum Bonum *i.e.*, Ahura Mazda. Holiness is the best good. It is Immortal Bliss. Immortal Bliss is unto him who is Holy for Holiness' sake.

18 Lustre and Aura unto him.
Durability of physique unto him.
Strength of the body unto him.
Triumph of the body unto him.

Wealth of abundant lustre unto him.

Intuitive children unto him.

Longest life unto him.

Best existence of the Holy ones, lustrous, and all shining unto him.

May it be so as I bless.

NUPTIAL BENEDICTIONS WITH THE NAMES OF THE ILLUSTRIOUS.

Just as the lords of ancient time prayed in the name of Hormazd the Lord, I do pray in the city of (*) :—

May you fulfil your desire, just as Hormazd the Lord fulfilled His with regard to His Creation.

Be auspicious and most excellent like Kae Khusru.

Be of good Word of Promise like the Angel Meher.

Be vanquisher of enemy like Zarir (brother of King Vishtasp).

Be of good religion like Shiavax.

Be holy like King Vishtasp.

Be strong like Sam the Son of Nariman.

Be overpowering like Rustam.

Be a lancer like Aspandiar (the son of King Vishtasp).

---

* Name of the City or village.

Be a promoter of religion like Jamasp through his own astrological wisdom.

Be superior-exalted like Ardafravash the Angel.

Be right-charitable like the angel Teshtar-Tir.

Be suavitous like the Rain.

Be far-seeing like the angel Khurshed.

Be great meritorious-worker like Zarthosht.

Be long-lived like the Potentate Zarvan (*i.e.*, Time).

Be fertile like the mother Earth of the Archangel Spendarmad.

Be widely connected like the Navigable River.

Be profusely stored up like the Winter Season.

Be happy like the Spring Season.

Be sweet-scented like musk.

Be precious like gold.

Be current like the Deram (or silver coin).

Be a good-worker like Hormazd in His own creation.

This blessing may be fulfilled in respect of you like the Moon, the Sun,, the Water, the Fire, the Sweet Syrup, the Watercress, the Mouse-flower, the Jesmin, the Rose and the Marjoram.

Be it a long life of a thousand years unto you (Mr. so & so) and you (Mrs. so & so). May those who belong to you make you ever glad like the holy Asparam and Amber cheerful to the sight.

May Holy male-children be born, who may preserve Iran, and preserve a name, who may vanquish the enemy, and may increase the family and peace. May it be so as I bless. Holiness is the best good. It is Immortal Happiness. Immortal Happiness is unto him who is Holy for Holiness' sake.

NUPTIAL HEALTH-BENEDICTIONS.

In the name of the Attuneable, the Bestower, the Pardoner, the Gracious !—with the help of the Just Law of Meher and with the help of the Lord—unto the bridegroom (Mr. So & so) and unto the bride (Mrs. So & so) may there be the life and longevity full of health and vitality for a thousand years ! May there be Aura replete with Magnetic Holiness ! O Thou, Omniscient Creator, may there reach Delight and Joy, Comfort and Happiness and Goodness ! May there be Sublime Aura, Power, and the Law of Good-Authority, Courage and Victory ; may there be Good-creation, Good-Goal, and the Information of and Faith in the Good Mazdayacnian Law ! May there be discreet Copulation, bearing of children, and life of a long-duration, the orderly body and good-glory and unfoldment of the soul ; the Law of Good Authority ! O Thou, All-knowing Creator, may the Zarathushtrian Law be greeting ! Amen ! O Lord of the world, with the help of the sub-Lord (khudâ), mayest Thou keep the

bridegroom (Mr. So & so) and the bride (Mrs. So & so) long-lived for a thousand years ! keep them happy! keep them healthy ! Amen! Mayest Thou keep them lasting and enduring for many years and for innumerable centuries at the head of the deserving-ones ! May there be hundreds and thousands of thousands benedictions ! May the year be auspicious ! May the day be cheering ! May the months be endearing ! Mayest Thou worthily perpetuate —for several years, for several days and for several months *i. e.* for many years,—the functions of Yzashne ceremony, Nyaeshna-prayers, Right-Charity, and the Consecrated-Ritual-Offerings of Zaothra or libations ! Mayest Thou preserve intact all the good deeds and benefactions teeming with Ashoi or Magnetic-Holiness !

Health unto you !
Goodness unto you !!
Excellence unto you !!!

Amen !
Still Worthier Amen !!

May you fulfil the Supreme Will of the Angels and the Archangels !

Holiness is the best Good :
It is Immortal Bliss.

Immortal-Bliss unto him who is Holy for Holiness' sake !

પાજંદમાં સાલ જોડવાની રીતીઃ

(જુઓ આ કેતાબને પાને ૧૯૨ મે આપેલી ફુટનોટ).

પાજંદમાં જુદી જુદી સંખ્યા માટે નીચલા શબ્દો ફારસીની માફક આવે છે :—

૧=યક્	૧૧=યાઝ દેહ્	૩૦=સી	૨૦૦=દો સદ્	૨,૦૦૦=દો હજાર્
૨=દો	૧૨=દ્વાઝ દેહ્	૪૦=ચેહલ્	૩૦૦=સેહ્ સદ્	૩,૦૦૦=સેહ્ હજાર્
૩=સેહ્	૧૩=સીઝ દેહ્	૫૦=પન્જાહ્	૪૦૦=ચેહાર્ સદ્	૪,૦૦૦=ચેહાર્ હજાર્
૪=ચેહાર્	૧૪=ચેહાર્ દેહ્	૬૦=શસ્ત્	૫૦૦=પન્જ્ સદ્	૫,૦૦૦=પન્જ્ હજાર્
૫=પન્જ્	૧૫=પાંજ્ દેહ્	૭૦=હફ્તાદ્	૬૦૦=શશ્ સદ્	૬,૦૦૦=શશ્ હજાર્
૬=શશ્	૧૬=શાંઝ દેહ	૮૦=હશ્તાદ્	૭૦૦=હફ્ત્ સદ્	૭,૦૦૦=હફ્ત્ હજાર્
૭=હફ્ત	૧૭=હફ્ત્ દેહ્	૯૦=નવ્દ્	૮૦૦=હશ્ત્ સદ્	૮,૦૦૦=હશ્ત્ હજાર્
૮=હશ્ત	૧૮=હશ્ત્ દેહ્	૧૦૦=યક્ સદ્	૯૦૦=નેહ્ સદ્	૯,૦૦૦=નેહ્ હજાર્
૯=નેહ્	૧૯=નુઝ્ દેહ્	અને=ઓ	૧,૦૦૦=યક્ હજાર્	૧૦,૦૦૦=દેહ્ હજાર્
૧૦=દેહ્	૨૦*=બીસ્ત્			૧૧,૦૦૦†=યાઝદેહ્ હજાર્
				વીગેરે, વીગેરે

* ૨૦ થી ૨૯ સુધીના આંકડા બનાવવા માટે "બીસ્ત" બોલની પછી ફારસી "એ" (એટલે "તથા") ઉમેરી, ૧ થી ૯ માટેના ઉપર આપેલા શબ્દો ઉમેરવા: જેમકે, બીસ્ત-એ-યક=૨૧; બીસ્ત-એ-દો=૨૨; બીસ્ત-એ-નેહ=૨૯; વીગેરે. એજ પ્રમાણે ૩૧ થી ૩૯, ૪૧ થી ૪૯, ૫૧ થી ૫૯, ૬૧ થી ૬૯, ૭૧ થી ૭૯, ૮૧ થી ૮૯, ૯૧ થી ૯૯ સુધીના આંકડાઓ બનાવવા માટે અનુક્રમે ૩૦, ૪૦, ૫૦, ૬૦, ૭૦, ૮૦ ને ૯૦ માટેના ઉપર આપેલા ફારસી શબ્દોની પાછળ ૧ થી ૯ માટેના શબ્દો ઉપર મુજબજ જોડવા.

† વીગેરે, વીગેરે, એમ ૧૨ થી ૯૯ સુધીના આંકડા હજારની આગમચ મુકીને બનાવવા. ૧,૦૦,૦૦૦ માટે "યક્ લાખ્" એમ બોલાય છે.

☞ હવે ધારો કે ૮૫૮૯ નું સાલ પાજંદમાં જોડવાનું છે. તો, ઉપલા કોઠામાંથી પહેલાં ૮૦૦૦ માટે "હસ્ત હજાર" શબ્દ પછી ૫૦૦ માટે "પન્જ સદ" શબ્દ લઇ, ૮૯ માટે (૮૦ નો) "હસ્તાદ" તથા (નવનો) "નેહ" શબ્દ લેવો. હવે, **૮૫૮૯** નું સાલ પાજંદમાં "**સાલ-ઇ-હસ્ત હજાર, પન્જ સદ, હસ્તાદ ઓ નેહ**" એમ બોલાય છે. એજ મુજબ કોઇબી સાલ જોડી શકાશે.